

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

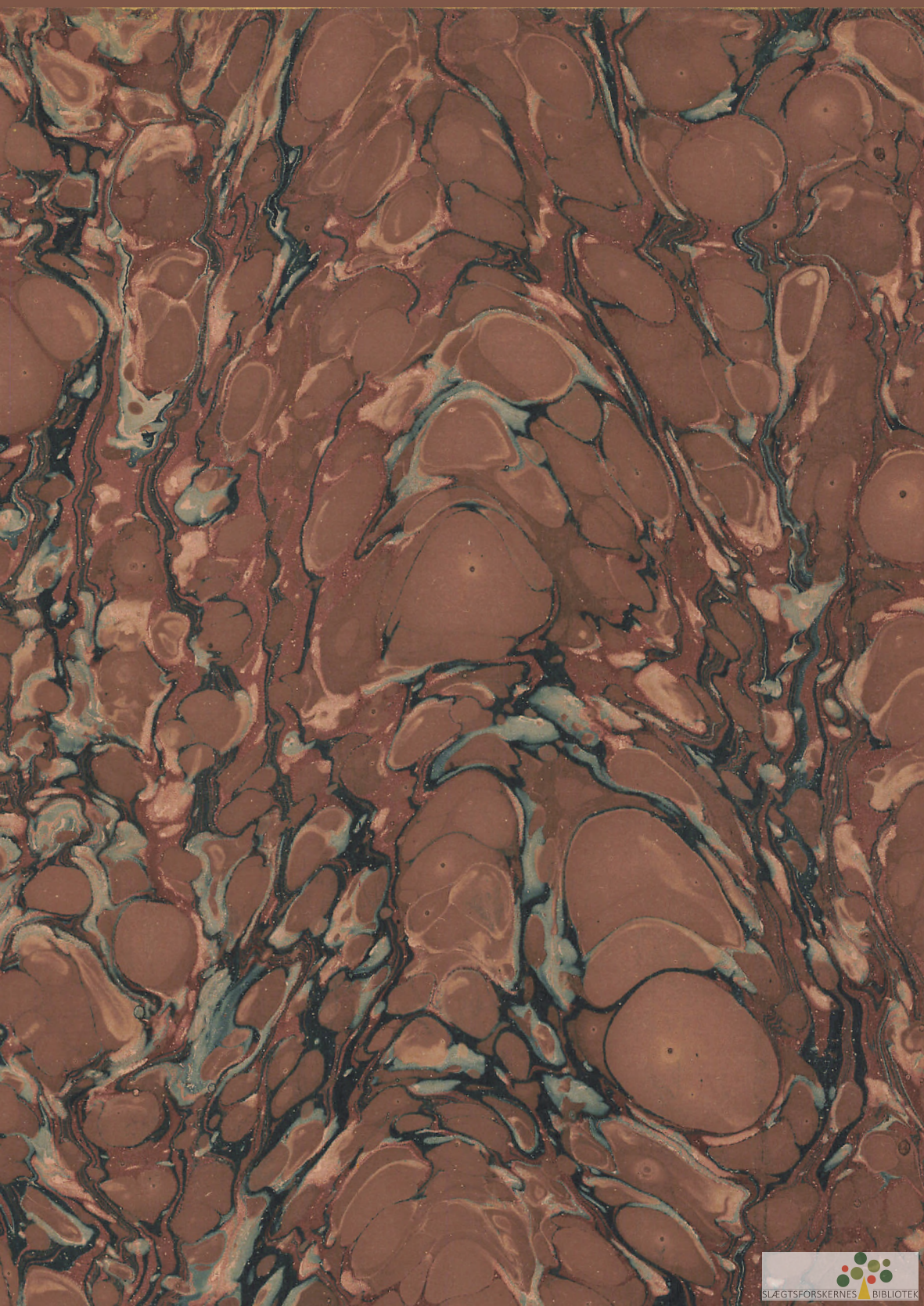
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KONOW
PERSONALHISTORIE
OG GENEALOGI
1260–1936

K O N O W

PERSONALHISTORIE OG GENEALOGI 1260–1936

UTARBEIDET AV
G. W. BRUENECH

TRYKT HOS GRØNDAHL & SØN
OSLO 1937

INNHold

	Side
Konow i Tyskland	3
Konow i Norge, Linie A	63
Konow i Norge, Linie B	159
Legater vedrørende Familien Konow	167
Malede Portraiter af Medlemmer af Familien Konow	175
Rapporter og Breve i 1814 til H. K. H. Christian Frederik fra Konsul Aug. Konow	177
Uddrag af Konsul August Konows Erindringer.....	199
Uddrag af Konsul Wollert Konows Reisedagbøger	229
Huset Konow & Comp.'s Historie	261
Register over Personer af Navnet Konow	305
Almindeligt Navneregister	310
Oversigtstavler over Familien Konow	321

KONOW I TYSKLAND

Kilder: Codex diplomaticus Brandenburgensis,
Johanniter Ordenens Arkiv i Sonnenburg,
Königs Collectio genealogica i Berlin, tyske
Stats- og Byarkiver, Elgenstierna: Den
introd. svenska Adels Ättartavlor o. s. v.

NAVNET KONOW

Navnet Konow paastaaes at være dannet af det slaviske Ord kun eller kon = Hest og det anføres ogsaa saaledes hos Elgenstierna. Det tør være noget i denne Paastand, da de Egne, hvori Landsbyerne Konow ligger og hvorfra Bærere af dette Navn har sin Oprindelse, tilhører de Dele af Nord-Tyskland, som før Folkevandringen var beboet af den tyske Stamme Semnonerne, men under Folkevandringen forlod Semnonerne Egnene mellem Oder og Elben. I deres Sted nedsatte slaviske Folkestammer sig, Sorber og Vender, blandt dem Heveller, Lintizer, Redarier og Wilzer. Endnu i vor Tid beboes Spreewald, i Syd for Berlin, af en vendisk Stamme, som i daglig Tale kaldes «Spreewälder».

Keiser Otto den Store grundlagde i Aaret 946 Bispedømmet Havelberg for at omvende de slaviske Stammer Redarierne og Wilzerne. I 1134 udnævnte Keiser Lothar den anhaltinske Greve Albrecht, «der Bär» til arvelig Markgreve og Fyrste i Nordmarken. Venderne var da atter brudt ind i Nord-Tyskland. Grev Albrecht gik seierrigt frem mod dem og gjenerobret Byen Brennabor — senere Brandenburg — og sikret sig i 1136 Besiddelsen af Priegnitz og Retten til det hele Havelland. Vi ser saaledes, at det netop var i Landsdelene Havelland og Priegnitz, hvor en af Landsbyerne Konow ligger, at Venderne havde havt sit Herredømme. Det er derfor sandsynligt, at Navnet Konow kan være en Erindring om Slavernes Ophold i Nord-Tyskland. Det bemærkes specielt, at Landsbyerne i Havelomraadet er meget gamle og for det

meste af vendisk Oprindelse, hvilket ogsaa fremgaar af deres Navne. Navnet Konow er ogsaa meget gammelt, det forekommer allerede i Aaret 809 — se under Landsbyen Konow i Mecklenburg.

Under Forudsætning af, at den første Stavelse i Navnet Konow udledes af det slaviske Ord kon eller kun = Hest, kan Navnet oversættes med Heste-Græsgang, Hesteslette, eller hvad der kanske lyder bedre med Rossdorf = Hesteby.

Men der er ogsaa en anden Tydning: Kon kan være Personnavn, Endelsen «ow» henviser altid til en Eiendom. Eieren betegnet Besiddelsen som ham tilhørende, opkaldte den efter sit Navn. Konow skulde efter dette betyde en Landsby, eller et Gods, tilhørende en Mand ved Navn Kon.

Da der imidlertid er 3 Landsbyer Konow i Nord-Tyskland, i tidligere slaviske Omraader, skulde man være mest tilbøielig at antage den første Tydning som den rigtigste, altsaa afledet af det slaviske Ord kon eller kun = Hest. Naar disse slaviske Folkestammer i de nordtyske Skover fandt en aaben Græsgang, som egnet sig godt for deres Heste, slog de sig ned der og efterhaanden opstod Landsbyen. —

For at norske Læsere lettere skal forstaa de mange varierende Skrivemaader af Navnet Konow i det efterfølgende Afsnit, indskydes den Bemærkning, at man i Tyskland og Sverige delvis udtaler Navnet Konau.

Forøvrigt lader det til, at der kan tvistes om Navnets Udtale. Professor Albert Heintze skriver i sin Bog «Die Deutschen Familiennamen», at alle Navner i Tyskland med Endelsen «ow» *med stum «w»* er af slavisk Oprindelse og skriver sig for det meste fra tilsvarende Stedsnavne. Efter dette skal den rigtige Udtale af Navnet være «Kono».

LANDSBYERNE KONOW

I Nord-Tyskland er der 3 Landsbyer (Dorf) af dette Navn, nemlig:

1. Konow i Priegnitz ved Pritzwalk.
2. Konow i Mecklenburg.
3. Konow i Neumark ved Krossen.

Af disse Landsbyer er det først og fremst Konow i Kredsen Priegnitz, som interesserer os, da det er utvivlsomt, at det er fra denne Kreds, at den raadsherrelige Familie Konow i Werben stammer, ligesom ogsaa den nu i Sverige og Finland levende Familie von Konow stammer herfra.

Landsbyen Konow i Priegnitz

omtales i et Forlig fra 1305 mellem Markgreverne Otto, Heinrich, Johann og Waldemar af Brandenburg paa den ene Side og Biskoppen i Havelberg paa den anden Side. Her nævnes Kirken i Konow, som Markgreverne har givet Biskopperne til evige Tider.

Landsbyen Konow nævnes ogsaa i 1424 i Anledning den Skade som Fyrst Wilhelm af Wenden har forvoldt i Brandenburg. Hans von Qvitzow beklager sig over sine Tab i Priegnitz, blandt andet «mine stakkels Folk i Konow», som er bortført af Herr Hans Priegnitz. Ligeledes nævnes Landsbyen Konow i et Dokument fra 1484.

Landsbyen Konow i Mecklenburg.

Hertug Johann af Mecklenburg, til Stargard og Rostock, overlader i 1354 8 «Hufen» i Landsbyen Konow til flere Borgere i Lychen. Hertugerne Johann og Ulrich af Mecklenburg pantsætter i 1393 til Henning Parsenow sine Indtægter af flere Landsbyer, blandt disse Konow. Omkring Aaret 1500 findes der i Renteregisteret for Karthäuserklosteret «Marienehe» ved Rostock, blandt Klosterets Bønder i Landsbyen

Elmenhorst ved Rostock, en Henneke Konow, som antagelig stammer fra Landsbyen af dette Navn. Ligeledes forekommer i Rostocks Grundbog, at i 1544 var en Peter Konow gift med en Datter af Raadsherren Joachim Quandt.

Landsbyen Konow i Mecklenburg er af meget gammel Oprindelse.

Under Keiser Karl den Stores Regjering berettes, at i Aaret 809 optraadte Abodriternes Fyrste Trasco, understøttet af saxiske Hjælpetropper, mod de slaviske Stammer Wilzerne og Smaltingerne og tvang disse frafaldne Stammer til igjen at slutte Forbund med ham.

I denne Forbindelse nævnes en By Semelding-Connoburg, nu Konow i Mecklenburg-Schwerin. (Regesten des Kaiserreichs).

Landsbyen Konow ved Krossen,

ikke langt fra Frankfurt a/O. Kurfyrst Joachim og Markgreve Albrecht af Brandenburg giver 25 August 1503 Eiendomme i Konow og Bobersberg som Lehn til Thomas Zweck.

EN CHRONIK OVER BÆRERE AF NAVNET KONOW I TYSKLAND

De første Konow'er som nævnes i Dokumenterne er:

1260. *Herchions de Conow.*

1289. *Henricus von Konow*, Magister Cryninæ Ducis Bogislai (Bogislaw, Hertug af Pommern).

1295. *Gerke de Konowe.*

Markgreverne Otto og Konrad af Brandenburg forærer Byen Freienstein den gamle Bygrund i Aaret 1295. Blandt Vidnerne nævnes Gerke de Konowe. Endvidere nævnes som Vidner en Henricus de Wartenberch og Ludeke de Quitzow. Ætten von Konow opfører denne Gerke som sin Stamfader.

1305. *Ertman Cono*,
 Provst, Prior og Convent ved Klosteret Gramzow overlader den lille By Granzow at opkræve Told, men forbeholder sig By-pengene, 17. September 1305. Blandt Undertegnerne findes Ertman Cono, Provst til Sehehusen «der Closter Jungfrowen».
1358. *Tytze Kuno*.
 Raadet i Königsberg (Brandenburg) omtaler en Erhvervelse, som Klosteret Marienwalde i Gr. Laskow har gjort, 18. Mars 1358. Blandt Vidnerne nævnes Tytze Kuno.
- 1377, 78. *Albertus Conow*, Kansler hos Hertug Albrecht af Mecklenburg Stettin, nævnes i Dokumenter fra 1377 og 78. Da Middelalderens Kansler-Embeder indehavdes af Geistlige og da Hertugen døde i 1378, er det ikke usandsynlig, at denne Albertus Conow er identisk med:
1382. *Albert, eller Albrecht, Konow*, Provst i Salzwedel, Sognepræst til Mariakirken og synes at have været en fremtrædende Mand der. Han nævnes første Gang 1. Mai 1382 som Vidne ved et Salg fra Klosteret Isenhagen af en Mølle til Byraadet i Salzwedel. 29. November 1384 giver «den hellige Aands» Kloster i Salzwedel sin Approbation af Elisabeth Stoteroggens Stiftelse. Blandt Vidnerne forekommer «den ærværdige Mand, Herr Albertus» Præst til Mariekirken i Salzwedel. 13. April 1387 sælger Dietrich von Bodendik Renterne af Gladigau til Hoyer Chüden. Blandt Vidnerne «de erbare» Folk Herr Albrecht Conowe, Provst til Salzwedel, og blandt andre ogsaa Ridderen Bernt von der Schulenburg.
- I 1387 udsteder Klosteret Diesdorf en Obligation til Hermann Klysing og Provsten Albrecht Konow i Salzwedel for et Laan paa 1 Schilling og 19 Mark lüneburgske Pennige, som Klosteret har faaet af disse Herrer.

6. Januar 1388 samtykker Provsten i Salzwedel i Fundatsen for det nystiftede Kapel i Landsbyen Wendisch-Chüden. Brevet begynder med:

«Nos Albertus (Konow), dei gracia prepositus ecclesie Sancte Marie in Soltwedel». — 28. April samme Aar stifter Provst Albrecht Conow et Forlig mellem Heine Wend og Heine Schymming. Dokumentet begynder saaledes: «Wy Her Albrecht Conow, prouest to Soltweder, Bekennen» o. s. v. — 4. November 1390 forpligter Provst Albert Conow og alle Herrer af den store Calande i Salzwedel sig til «evig» Opretholdelse af det af Berendt von der Schulenburg oprettede Testamente. Anm. Kalandsbrødre (fratres calendarii), Brødre af den hellige Aands Selskab. I Aarene 1391—94 verserte der en Proces mod Provsten og Byen Salzwedel og over, at Byen var belagt med Interdict paa Grund af der var indbragt i denne et Kirkerov, som var forøvet mod et geistligt Lehn i Danneberg. I Procesakterne forekommer Albert Conow ofte.

12. August 1396. Biskop Johann af Lebus (Bispedømme) anerkjender Oprettelsen af Karthäuser-Klosteret «Barmherzigkeit Gottes» ved Frankfurt a/O. Her nævnes den ærværdige Herre Alberti Konow, «plebanus ibidem» — altså Sognepræst i Frankfurt. Er dette den samme Albert Konow, som nævnes som Provst i Salzwedel, maa han efter 1394 være blevet forflyttet til Frankfurt — kanske som Følge af ovennævnte Proces?

- 1381, 21. April, nævnes en *Peter Kuno*, Medlem af Byraadet i Köpenick.
1402. Kalands Brødrene i Pritzwalk udsteder et Dokument om Stiftelse af Sjelemesser til bedste for Fattige. Blandt disse Stiftere nævnes en *Matæus Konow*.
1405. *Hans Cune*, Borger i Beeskow, har givet to «Hufen» og 3 «Høfe» i Landsbyen Görzig til Sygehuset St. Nicolai i Beeskow, hertil

giver Hans von Bieberstein, som Lehnsherre over nævnte Jordegods, sit Samtykke.

1426. *Hans Cunow og Henrik Cunow i Prenzlau.*

Magdeburgs Meddomsret afgjør 13. Marts 1426 en Retssag, anlagt af Paschen Schroder mot Hans Cunow i Prenzlau, som havde været fordrevet fra denne By under den pommerske Besættelse af Prenzlau. I denne Retssag optræder ogsaa en Hinrik Cunow.

1432. *Matheus Konow i Prizwalk.*

Dechant og Kæmmerer for Kalandsgildet i Prizwalk gjør bekjendt, at Matheus Konow vil tildele sin Farbroders, Mag. Bernhard Colners, Legat et aarligt Tillæg.

1450. *Anna Konow, Abbedisse for Klosteret «Hellige graa Søstre».* 1450 er Anna Konow Priorinde i Klosteret, men i et Dokument, som er udstedt i 1455 af Familien von Königsmark, hvorved den overlader Klosteret nogle Eiendomme i Damelak, nævnes Anna Konow som Abbedisse.

1443. *Tidecke og Merten Konow i Wittstock sælger i 1443 et Havestykke i «Mosbuschhaven» til Borgeren Pawel Schulte, hans Kone Anna og deres Arvinger, for 8 halve Schock og 4 Schilling, stendalsk Mynt.*

1460. *Tide Kuno, Borgermester i Königsberg (Brandenb.).*

Raadet i Königsberg med Tide Kuno som Borgermester giver Linvæverne Tilladelse at benytte et bestemt Alter til deres Sjelemesse.

1463. *Claus Kwno i Frankfurt a/O.*

1470. *Gerke Konow, Hofrichter* hos Biskoppen i Havelberg.*

Hofrichter Gerke Konow afsiger en Kjendelse i Byen Wittstocks Sag mod Borgherren Hans Krusemark om Eiendomsretten til St. Gertraut-Kapellet. Gerke Konow benævnes, «des Ehr-

* Hofrichter: Dommer i Lehns- og Gaardstvistigheder o. l. Sager.

würdigen in Gott, Vater und Herrn Bischofs Wedego von Havelberg belehnter Hofrichter». I Wittstock stod et Hus, et saakaldt «Frihus» — «von vier Binden» — ved Vandet ved Siden af den Røbelske Mølle. I 1470 gav Biskop Wedego dette Hus som Lehn til Gerke Konow og hans Hustru Thele Endnu længe tilhørte dette Hus, samt et Pakhus, som Lehn den adelige Familie von Konow til Biesen og Teschendorf. Efter at nævnte «Frihus» havde staaet tomt i en Række Aar, blev det i 1648 solgt af Raadet i Wittstock, som havde visse Fordringer tilgode paa Grund af en Kontributionsgjæld.

1478. *Tydeke Konow* i Werben.

Byerne i Altmark, med Undtagelse af Gardelegen, forbinder sig gjensidig til Modstand imod uretmæssig Vold, 13 Marts 1478.

For Werbens Vedkommende er Overenskomsten medundertegnet af Tydeke Konow. For Stendal finder vi en Hans Bysmarke.

1481. «*der ehrbare (nobilis) und wohltüchtigen*» *Claus Conou*. Herrerne von Wedel tilstaar Klosteret Marienwalde at drive Jakt paa deres Eiendomme ved Regenthin, 29. Juli 1481.

Denne Tilladelse bekræftes som Vidne af Claus Conou blandt flere andre.

1499. I et Fragment til en Brandenburg-Brietzensk Chronik berettes, at i Aaret 1499 blev de «ersamen» Medlemmer af Raadet i Brietzen: Benedictus Rietz, Thomas Schmidt og Andreas Magnus taget til Fange ved Ruenbergk af deres Fiende *Hans Khunaw*. Dette skeede paa den hellige Dag, Mandag efter den 8de hellige 3 Kongers Dag.

1502. *Hans Konow*.

Fortegnelse over de til St. Gertraut-Kapellet hørende Afgifter. Hans Konow har en Heftelse paa sit Hus af 11 Gulden, derfor giver han hvert Aar 15 Schilling.

1503. «ern» *Claus Konow*.
 Grevinde Elisabeth von Eberstein, Enke efter Christoph von Polentz, erklærer at have laant 1000 Rh. Gulden af Landfogden Berend Rohr for Regning af Kurfyrst Joachim Albrecht. Som Vidne ved Beløbets Udbetaling nævnes «ern» (Herrn) Claus Konow m. fl.
1503. *Alle Konower til Blantkow og Papenbrok*.
 Uddrag af Biskopperne af Havelbergs Lehnsregistre fra 1503 og de følgende Aar.
 Alle Konow'er til Blantkow og Papenbrok har samlet modtaget 15 «Hufen» — her nævnes en Albrecht med sine Brødre.
1516. *Hans Conou* i Stendal.
 Albrecht von der Schulenburg, Høvidsmand i Altmark, og Heinrich Beelitz, Dechant i Stendal, forliger forskellige Forpagtere om en Gård i Falkenberg, 4 Juli 1516. Blandt disse Forpagtere (Pachtherren) nævnes Hans Conou, Forstander for «det hellige Legemes Kompagnie».
1525. *Alle Konow'er*.
 Biskop Busso af Havelberg opbyder sine Vasaller til Kurfyrstens Feldtog til Franken, Wittstock 11. Juni 1525. Deriblandt: Alle Konow'er til Blantkow med 1 Hest.
1526. *Urban Konow* «Proconsul».
 Biskop Erasmus af Camin udsteder et Dokument 25. Juli 1526. Blandt Borgerne i Premslow nævnes Urban Konow, «proconsul» — må her oversættes med Borgermester.
1520. *Bartholomeus Konow*.
 Kurfyrst Joachim giver Byen Werben et Skyldbrev paa Grund af et for ham tilveiebragt Laan af 310 Rh. Gulden, som Borgermesteren og Raadmanden har laant hos «Bartholomeus Konow-schen und Anneken Gherthkonen Tochter». Da vi ved, at

Bartholomeus Konow havde en Søn Gerhard, maa dette forstaaes: «og hos Anna, Gerhard Konows Datter».

1539. *Familien Konow i Perleberg og Borgermester Johann Konow*. Under specielle gunstige Betingelser og Rettigheder, bekræftet i 1513 af Kurfyrst Joachim af Brandenburg, fik Perleberg en meget udstrakt og betydelig Handel og enkelte Familier erhvervede stor Rigdom. Man kjender let disse Familier ved deres store Gaver til geistlige Stiftelser. De var hyppig Medlemmer af Byraadet og ydet store Laan, baade til Byraadet og fremmede Privatpersoner, ogsaa til Landsherren selv. Disse Familier eiede ogsaa betydelige Lehnsgodser, saavel i Byen som paa Landet. Blandt disse Familier nævnes Familien Konow.

I 1539 var *Johann (Hans) Konow Borgermester i Perleberg*. Han var specielt ivrig for Reformationens Indførsel og da der var haard Kamp mellem de katholske og lutherske Partier, truet de førstnævnte med at storme Borgermesterens Hus. Det lutherske Parti seiret, da det blev understøttet af Kurfyrsten, som sammen med sin Familie havde sluttet sig til Reformationen i 1539. Kurfyrsten belønnet Borgermester Konow med at udnævne ham til den første Landsdommer i Priegnitz ved den i Perleberg oprettede Landsdomstol, istedenfor den tidligere geistlige Jurisdiction. Samtidig gav Raadet i Perleberg Konows Sønner Stipendier. I 1546 udfærdiger Kurfyrst Joachim, Markgreve af Brandenburg, en Rettergangs Ordning for Landsdomstolen for Priegnitz i Perleberg. Heri nævner Kurfyrsten «vor kjære trofaste Hans Konow, Borgermester i Perleberg» og indsætter ham som Landsdommer. Til Slut bestemmer Kurfyrsten, at Konow skal bruge sit eget Segl, indtil der bliver anskaffet et Retssegl. I 1629 forekom der ogsaa en Borgermester Johann Konow i Perleberg, ligesom der i Aaret 1659 nævnes en Johannes Konow og i 1686 en Johann Konow.

1533. *Achim Konow*.

I et Uddrag af St. Gertraut-Kapellets Regnskabsbog for Aarene 1500—1600 nævnes 1533 en Achim Konow, som skal betale 12 Schilling i aarlig Rente.

1539. *Steffan Konow*, antagelig Kjøbmand i Byen Brandenburg.

1541. *Materne Kuenow*.

I en Oversigt over de geistlige Lehn i Byen Brandenburg nævnes en Materne Kuenow.

1540. *Borchard Kunno* i Werder.

I en Fortegnelse over de, som aarlig skal betale Renter til «den hellige Aands» kirke i Werder forekommer Borchard Kunno.

1574—77. *Johann Konow* var i disse Aar Rektor ved Skolen i Wittstock.

1610. *Johannes Conow*, Borgermester i Pritzwalk.

For tredie Gang møder vi en Borgermester Konow i Codex-diplomat. Brandenburgensis. I en gammel Retsbog omtales Pesten, som har grasseret saa stærkt i Pritzwalk, at der ikke har været afholdt nogen Retsdag fra 1610 til langt ind i 1611 og at der af det gamle Byraad, saavelsom af det nye, kun var faa Gjenlevende, deriblandt nævnes Borgermester Johannes Conow

1612. *Matthiass Konouw*, Medlem af Raadet i Werben.

Kurfyrst Johann Siegmund bekræfter 29. December 1612 Politiforordningen for Byen Werben. «Vore kjære trofaste Borgermester og Raadmænd i vor By Werben har underdanigst tilkjendegivet os en Forordning, hvorledes der fremtidig skal forholdes og iagtages for at forhindre den Fordærv og Skade og følgende endelige Forarmelse af mange af deres Medborgere, fornemmelig ved Misbrug af Spising og Drikning og andre Sager ved Forlovelser, Bryllupper, Barsel og Begravelser —.»

For at forhindre en saadan Misbrug har Borgermester og Raad udstedt en meget streng og «faderlig» Forordning, hvorledes

Borgerne i de mindste Detaljer skal forholde sig ved ovennævnte Anledninger. Denne Politi-Forordning er medundertegnet af Matthiass Konouw som Medlem af Raadet.

1615 nævnes *von Konows* som Eiere af Tetschendorf, «die Hofstätte zu Tetschendorf».

DEN URADELIGE BRANDENBURGSKE SLÆGT VON KONOW

Vaaben:

Skjoldet sølv, hvori 3 røde Tatarhuer, paa Hjelmen med rødt-sølverne Dække staar en harniskklædt Tatar med rød Hue. Dette er sandsynligvis en Erindring om, at den første von Konow deltog i det berømte Tatarslag ved Wahlstatt i Schlesien 9. April 1241, hvor Hertug Heinrich II af Schlesien standset Mongolernes videre Fremtrængen i Tyskland. Det er ogsaa paa det rene, at tyske og slaviske Riddere kjæmpet med i dette Slag. Den kjendte schlesiske Adelslægt von Tschischwitz fører ogsaa 2 Tatarhuer i Vaabenet til Minde om, at den første von Tschischwitz i Schlesien deltog i Tatarlaget.

Ved Slægten von Konow's Introduktion paa det svenske Ridderhus 1776 anføres Vaabenet noget afvigende, idet 2 Tatarhuer er anbragt i et øvre Sølvfelt og en i et nedre blaafelt, bag Tataren paa Hjelmen en gylden Stol.

Slægten von Konow stammer fra Priegnitz i Mark Brandenburg, hvor den er kjendt siden 1295, da en *Gerke de Konowe* forekommer i Beretningerne (se Chronik over Bærere af Navnet Konow i Tyskland). I de følgende Aarhundreder nævnes i Dokumenter *Albrekt von Konow* i 1320, sandsynligvis Søn af Gerke de Konowe. Han eiet Godserne Teschendorf, Biesen og Blantkow, var gift med *Elisabeth von der Hagen*. En Efterkommer af dem var *Eggert von Konow*, gift med *Catharina von*

Trethaven von Grabow, hvis Efterkommer *Gerke von Konow* var gift med *Margareta von Rohr*, hvis Søn var *Philip von Konow*, gift med *Catharina von Breske*, deres Søn

Georg (Jürgen) von Konow

fik i 1556 og 1571 fornyet Forlehningsbrevet paa Slægtens Stamgods *Teschendorf* med *Biesen* og *Blantkow*.

Gift med sin Slægtning *Elisabeth von Bretske*, Datter af *Joakim von Bretske* og *Anna von Wottenau*. Der anføres 2 Sønner:

I. *Albrekt von Konow*, født 1558 paa *Teschendorf*, død 1655 i ²⁾ *Daniel*. *Ingermannland*. Stamfader for den svensk-finske Slægt von *Konow*. Han tjenestegjorde først ved et ungarsk Kavaleriregiment, blev senere Hofjunker, først i Danmark, derefter hos Kong Carl IX i Sverige 1601—03, Administrator paa *Haslo* i *Holstein*, flyttede i 1630 til Sverige og overtog Bestyrelsen af *Carl Carlsson Gyllenhjelm*s *Dømmæner* i *Ingermannland*, hvor han døde 96 Aar gammel og begravet i *Slovjanka Kirke*.

Gift^I 1607 med *Elisabeth von Konow*, død 1608.

Gift^{II} 1611 med *Margaretha von Wartenberg*, død 1656, Datter af *Claus Joakimson von Wartenberg* til *Luggendorf*, *Krampf* og *Rosenhagen* og *Catharina von Rentsdorf*. 5 Børn: ¹⁾ *Hans Jürgen*, ²⁾ *Joakim*, ³⁾ *Adam*, ⁴⁾ *Anna Margareta*, ⁵⁾ *Katarina*.

II 1. *Hans Jürgen von Konow* var først i Tjeneste hos *Karl Carlsson Gyllenhjelm* i *Stockholm*, men reiste senere tilbage til *Brandenburg*.

II 2. *Joakim von Konow*, Lieutenant i svensk Tjeneste, død 1645. Ved sit Giftermaal med *Maria Elisabeth Steen von Steenhausen*, Datter af *Generalauditør Bernhard Steen von Steenhausen* og *Anna Elisabeth von Schonowitz*, kom han i Besiddelse af de ved *Nevaflodens Munding* beliggende Øer *Wasili Ostrow*, *Koivusaari* og *Jänissaari*, bosat paa *Ussaditsa* i *Ingermannland*. 2 Børn:

III 1. *Joakim Albrekt von Konow*, adopteredes af sin Slægtning Lorens v. Werdenhof, døde 1659 «fremfor Perno», ugift.

III 2. *Erik Berndt von Konow*, født 1641, død 1713, Regimentskvartermester ved Ingermanlandske Adelsfane. Dels ved Reduktionen i 1683 og dels ved, at Byen St. Petersburg i 1701 anlagdes paa hans Eiendom mistet han sine store Besiddelser i Ingermannland. For at bevise sit tyske Adelskab reiste han til Brandenburg og fik i 1690 et «attestatum» fra det kurfyrstelig brandenburgske Kanseli, som bekræftede Slægten von Konows Adel og deres gamle Besiddelser i Mark Brandenburg. Disse gamle Slægtsgodser var imidlertid den Gang overtaget af Kreditorerne.

Gift 14. Februar 1667 med *Elisabeth Eberskjöld*, født 18. August 1649 i Novgorod, levede endnu 1731 i Stockholm, Datter af den svenske Gesandt i Moskva Adolf Ebers, adlet Eberskjöld, og Vendla Kiri. Fra Erik Berndt von Konow nedstammer samtlige senere svenske og finske von Konow'er. Hans Sønesøns Søn var *Carl Johan von Konow*, født 2. Januar 1773, død 23 Juli 1855 i Helsingfors som Oberst. Efter en lang Tjeneste som Officer udmærkede han sig som Bataljonschef ved Bjørneborgs Regimente under Krigen i Finland i 1808 og er den von Konow, som Runeberg har besunget i «Fenrik Ståls Sagner».

Om de svenske og finske von Konow'er se nærmere i: Elgenstierna: «Den introducerade svenska Adelns Ättartavlor og Julli Ramsays: «Frälsesläkter».

II 3. *Adam von Konow* fulgte med Broderen Jürgen til Brandenburg.

II 4. *Anna Margareta von Konow* levede 1678 som Enke.

Gift med Landmåler Erik Nilsson Aspengren, død før 1672.

II 5. *Katarina von Konow* boede i Ingermannland.

I Gotha-Kalenderen er under *von Konow* opført en Linie II i Mark Brandenburg med Bemærkning «uddød» og begynder med *Daniel von Konow*, død 1641, Eier af Blantkow

— Lehnsbrev 28. Juni 1598 og 11. Desember 1607 — og som hans Søn opføres en *Hans Albrecht Konow*, født paa Blantkow 1609, Eier af Blantkow, Teschendorf og Buchholz — Lehnsbrev dateret Köln a. Spee 18. Marts 1645 — forhenv. Lieutenant i keiserlig Tjeneste o. s. v.

Men disse Oplysninger om Familien von Konow i Brandenburg er ufuldstændige.

I Königs collectio genealogica forekommer følgende:

Georg (Jürgen) von Konow 1556 og 1571 havde flere Brødre og nævnes *Joachim* og *Christoph* i 1556 og 1577.

I Aaret 1583 lever: *Hans, Georg, Joachim* og *Christoph*, Brødre og Fættre til Konow'erne i Havelberg.

Ovennævnte *Daniel von Konow* var nok ogsaa en Søn af *Georg von Konow*, ligeledes en *Philip von Konow*, de nævnes i 1598 og 1607.

Daniel von Konow maa have havt flere Sønner end den anførte *Hans Albrecht*. König nævner 1611 *Dietloff, Gabriel, Germanus, Baltzer* og *Philip*.

Om *Daniel von Konow* skriver König, at han benævnes sjelden «von» som i en Arvesag fra 1615, da han vilde sælge sit Lehnsgods Blantkow, hvortil hans Fættre *Albrecht, Melchior, Gabriel, Levin* og *Dietloff* skulde give sit Samtykke — de skrev sig til Teschendorf og Biesen.

I 1599 nævnes en *Christoff Conow* som Landraad i Prenzlau.

Foruden denne brandenburgske uradelige Slægt von Konow i Sverige blev en *Christian Diedrich Konow* 31. Januar 1698 ophøiet i svensk Adelsstand. Vaaben: tverdelt Skjold, i det øverste blaa Felt en gylden Krone, i det nederste gyldne Felt to korslagte Palmeblade. Han skal være blevet adlet paa Grund af udvist Tapperhed ved Danskernes Beleiring af Malmø.

*Oplysninger om en Del Personer, som har brugt Navnet Konow
i Sverige, Rusland o. s. v.*

I Malmö findes der en Velgjørenheds Indretning, der bærer Navnet «*Konowske Stiftelsen*», ligesom der ogsaa er et Bykvarter «*Konow*». Disse Navne maa ikke sættes i Forbindelse med den uradelige Slægt von Konow, men har sin Oprindelse fra den nævnte Christian Diedrich Konow (Conowen), som blev adlet af Karl XII i Aaret 1698 og senere udnævnt til Stadsmajor i Malmö. Det var hans Søn, Christian Diedrich, som oprettede den nævnte Stiftelse og med ham uddøde denne Slægt i Aaret 1792, da han døde børnløs i Stockholm.

I den senere Tid har en anden sydsvensk Slægt erhvervet Navnet Kånow, men paa en anden Maade. De præstelige Myndigheder har skrevet Navnet Konow, delvis Cunow. Om denne Slægt har erhvervet Navnet og kan aflede sin Herkomst fra nogen von Conowen — i saa Tilfælde ved uægte Fødsel — er ubekjendt. Dette Navn opkom paa følgende Maade: I August 1885 indflyttede til Stockholm en Landmand Per Persson, født 6. November 1849 i Hallaryds Sogn af Kronobergs Län. Paa den Tid eksisterede ingen Lov om Slægtsnavn, men i et Par Nummere af Post- & Inrikes Aviser læstes en Annonce om, at Per Persson den 26. Aug. 1885 havde antaget Navnet Per Kånow. Han var gift i 1881 med Hanna Benktsdotter, født 1858, og havde med hende 2 Sønner: Martus Obart Alarik, født 1882, og Ernst Valfrid Gothard, født 1884. Disse 2 Sønner reiste til Amerika i 1902 og 1904 og vil antagelig ikke vende tilbage til Sverige. Per Kånow døde i Stockholm 1904 og dermed kan antagelig Familien Persson-Konow (Kånow) betragtes som færdig i Sverige.

Der findes endnu en Slægt i Sverige med Navnet Konow. Stamfaderen til den hed Petersson og var Styrmand, født 1826. Han blev

gift med en norsk Dame, Johanna Maria Dorothea Konow, født 1839. De havde 2 Sønner: Johan Alexander Vilhelm Leopold, født 1862, og Hjalmar Frans Georg Pontus, født 1863. Disse 2 Sønner, som begge studerede Medicin i Stockholm, antog Moderens Familienavn Konow. Den yngste Søn døde som ung, men den ældste har i flere Aar været bosiddende i Stockholm som praktiserende Læge. I hans Ægteskab med Marie Teresia Landqvist har han kun Døtre.

Til Ovenstaaende bemærkes, at blandt Friederich Ludwig Konows Efterkommere i Norge findes ingen Johanna Maria Dorothea Konow, født 1839, heller ikke blandt hans Broder, Carl Heinrich Konows.

Navnet Konow er heller ikke ubekjendt i Rusland, i ethvert Fald i Tiden før Verdenskrigen. I Moskwa var der omkring 1914 en Mand ved Navn Konow og i Handelskollegiets Protokol i Stockholm fra 1722 nævnes en russisk Skipper Pantalig Conoff og endelig forekommer 1732 i det keiserlige Senats Arkiv en Kjøbmand Konow.

Om Slægten Konow forekommer i Holland vides ikke sikkert, men i 1884 forekommer i Stockholms Mandtal en Handlende Konhoff fra Amsterdam, som da opholdt sig i Stockholm paa et Hotel som Reisende.

Foruden den uradelige brandenburgske Slægt von Konow fandtes der i Tyskland en meget gammel

POMMERSK SLÆGT VON KONOW (KUNOW)

hvis Vaaben er i blaat Felt en skraatliggende grøn Kvist, hvorfra voxer 2, to Gange sammenslyngede Ekegrene, hver bærende et Blad. Paa Hjelmen med blaat, grønt Hjelmklæde 3 Strudsfjær, blaa-rødgylde, belagt med Vaabenfiguren.

Af denne Slægt kjendes:

Alexander Magnus von Konow, virkelig Geheimeraad, Landraad i Kredsen Greifenhagen, Markgrevelig brandb. Schwedter Hofmarskalk og Kammerpræsident, arvelig Herre til Kunow (solgt), Langenhagen og Andel af Schochow (solgt). Forpommeren.

Gift 18. Januar 1719 med *Susanna Louisa von Sorstius*.

Af deres Børn kjendes:

1. *Charlotte Albertine von Konow*, født 6. Juni 1722.
2. *Wilhelmine Dorothea von Konow*, født 5. September 1729, gift med en *Grev von Rechberg*.
3. *Friedrich Wilhelm von Konow*, født 1. Februar 1724, død 3. Juli 1792 paa Langenhagen. Med ham uddøde den legitime pommerske Slægt von Konow, men 11. Mai 1765 blev der givet preus. Adelslegitimation for

Karl Ludwig og *August Friedrich*, naturlige Sønner af *Friedrich Wilhelm v. Konow* og *Anna Matzkies* (?). De fik begge Tilladelse at bruge Faderens Navn og Vaaben.

Senere anføres:

Georg Wilhelm August Eugen von Kunow, født i Dübzen 19. September 1808, død i Berlin 27. Juni 1888. Kgl. preus. Geheim. Regjeringsraad. Gift^I 15. Mai 1839 med *Elise Antonie Wilhelmine von Trotha*, født 19. August 1818 i Hecklingen, død 12. Februar 1840 i Merseburg.

Gift^{II} 4. Mai 1843 med *Agnese Luise Johanna Sophia von Jena*, født 27. Juni 1824 i Nettelbeck ved Kyritz, død 27. November 1897 i Berlin. Datter af 1ste Ægteskab:

Elise Anna Karoline von Kunow, født 1840 i Merseburg. Gift med Sognepræst *de la Roi*.

3 Børn af 2det Ægteskab:

1. *Friedrich (Fritz) August von Kunow*, født 12. April 1846 i Oppeln, død 12. Oktober 1889 i Görlitz, Kgl. preus. Kaptein a. D.
Gift 13. Oktober 1875 med *Helene Julie Bartels*, født 19. Juli 1855 i Stettin, død i Berlin 20. September 1901. 3 Døtre:
 1. *Agathe von Kunow*, født 9. Oktober 1876 i Frankfurt a/O.
 2. *Amelie Renate von Kunow*, født 21. Marts 1878 i Frankfurt a/O.
Gift 18. August 1906 med *Joachim von Derschau*, død 6. December 1918 i Auerbach, Hessen, Dr. phil. Kunsthistoriker.
 3. *Irene von Kunow*, født 4. Januar 1884 i Potsdam.
2. *Karl Erdmann Eduard von Kunow*, født 30. Januar 1850 i Oppeln, død 14. Mai 1915 i Bomsdorf. Eier af Bomsdorf, Kr. Guben, Kgl. preus. Landraad, Major.
Gift 29. September 1874 med *Marie Sophie von Wiedebach*, født 20. August 1853 i Bomsdorf, død 7. November 1911. 7 Børn:
 1. *Joachim von Kunow*, født 30. December 1875 i Frankfurt a/O. faldt 13. September 1914, Eier af Niedewitz ved Topper, Kgl. preus. Kaptein.
Gift 15. Oktober 1908 med *Karoline Pauline Anna Klara Ilse von Schulz*, født 21. Marts 1886 i Möstchen.
 2. *Karl Herbert Kurt von Kunow*, født 12. Marts 1878 i Frankfurt a/O. Eier af Bomsdorf, Kr. Guben, Kgl. preus. Kaptein, Æres-Ridder af Johanniter-Ordenen.
Gift 30. September 1908 med *Marie Hedwig von Wiedebach und Nostitz-Jänckendorf*, født i Oktober 1882 i Arnsdorf.
3 Børn: *Friedrich Herbert*, født 4. Juli 1910, *Kraft*, født 1911, 1 Datter, født 13. August 1918.
 3. *Ilse von Kunow*, født 2. Marts 1882 i Frankfurt a/O.
Gift 11. Oktober 1913 med *Wilhelm von Zimmermann*, faldt 3. Marts

- 1915 ved Pupont, Dormoise, Champ. Kgl. preus. Major og Bat. Kom. i 4. Garde Regt. t. F. Æres-Ridder af Johanniter-Ordenen.
4. *Siegfried von Kunow*, født 25. Oktober 1885, Premier-Lt. i Feltartilleri-Regt. No. 71.
 5. *Hans-Karl von Kunow*, født 29. Juni 1889.
 6. *Eberhard von Kunow*, født 20. August 1890, faldt 27. August 1914 ved Anvillais i Belgien, Kgl. preus. Lt. i Garde Gren. Regt. 1.
 7. *Friedrich-Prot von Kunow*, født 19. November 1892, faldt 4. Oktober ved Ervillers, Kgl. preus. Lt. i 3. Garde Feltart. Regt.
3. *Amelie von Kunow*, født 6. Februar 1858, gift 27. December 1883 i Berlin med Læge *Ludwig Deventer*, død.

EN FAMILIE KONOW I KÖNIGSBERG PR.

I Königsberg Pr. levet i det 17de og 18de Aarhundrede en Familie Konow — ogsaa skrevet Konaw, Kunau, Kohnau, Conovius —, hvorefter der foreligger en Række Oplysninger i Königsbergs Byarkiv.

Den første af Navnet Konow er:

1. *Daniel Konow*, Borgersøn — civis filius — blev Borger 1633 i Königsberg (Altstadt), han kaldes ogsaa L. L. Stud. Kjøbmand og Maltbrygger, død 2. November 1668.
Gift 1. December 1636 med *Regina Kantel*, Datter af Johann Kantel, Kjøbmand i «Kneiphof» (Königsberg). 7 Børn:
 1. *Catharina Konow*, døbt 28. November 1640, død før 1664.
 2. *Henricus Konow*, døbt 22. Februar 1644, Kjøbmand, Borger 1670.
 3. *Barbara Konow*, døbt 4. Oktober 1657 — dette Aarstal sandsynligvis feilagtig, da det maa være hende, som 25. Februar 1659 blev gift med

Friedrich von Dühren, Kjøbmand i Altstadt, senere Mægler, født 1635, død 8. September 1692. Barbara Konow døde 6. Mai 1693.

4. *Daniel Konow*, døbt 29. Marts 1659, maa være død før 1662.

5. *Regina Konow*, døbt 20. April 1660, levede endnu 1711.

Gift med Kjøbmand *Johann Schäffer* i Königsberg, død 1711.

6. *Daniel Konow*, døbt 17. Februar 1662, død 1. Juni 1711. Medlem af Byraadet i Kneiphof, Maltbrygger.

Han blev i 1673, omkring St. Hans, sendt til en Sognepræst Nathanael Metner i Passenheim i Polen for at lære det polske Sprog og opholdt sig der i 2 Aar. Faa Uger efter hans Ankomst til Passenheim døde hans Moder. I 1675 vendte Daniel Konow tilbage til Königsberg og traadte i 1676 som Lærling ind i Kjøbmand og Raads-herre Heinrich Wittes Forretning, hvor han allerede i 1683 blev Medhjælper. Da Heinrich Witte døde i 1686, blev Daniel Konow Enkens Bestyrer af Forretningen. Han giftet sig 28. August 1691 med *Anna Dorothea Witte*, født 24. August 1673, død 29. August 1715, Datter af Heinrich Witte og Hustru Gertrud, født Bredelo.

Daniel Konow blev i 1700 Medlem af Retten i Kneiphof og i 1711 Medlem af Byraads-Kollegiet, men hans sidste Sygdom tillod ham ikke at overtage denne Ærespost, da han døde 1. Juni og blev begravet 9. Juni 1711.

Blandt Daniel Konows og Hustrus Børn nævnes som det yngste Barn:

Daniel Heinrich Konow, født 1699, død 1742, Kjøbmand.

Gift 1741 med *Christina Helena Pott*, død 1745 efterat hun havde giftet sig for 2den Gang med Joh. David Heerklots.

7. *Catharina Konow*, døbt 12. December 1664.

Efter Albertus-Universitetes (Königsberg) Matrikel blev der immatrikuleret:

1651, 30. Juni:

Daniel Cunovius, Regimontanus Borussus.

1695, 23. Juli:

Joh. Konow, Graudentin. Preuss. iur.

Indtil 1810 var der udenfor Königsbergs Domkirke, men indenfor Kirkemuren, Arvebegravelser, som dannet en sammenhængende Bygning med Arkader. Her fandtes ogsaa et Epitaphium over Heinrich Witte og Daniel Konow.

I 1809 bestemte Politimyndighederne, at Kirkemuren skulde rives, da de Interesserede nægtede at bidrage til Istandsættelse.

Idag skal der ikke være nogen Konow i Königsberg.

Naar man lægger mærke til, at den første i Königsberg nævnte *Daniel Konow* er omtalt som Borgersøn og fik Borgerskab i 1633, maa det ansees sikkert, at hans Fader har været Borger i Königsberg. Da Fornavnet Daniel forekommer flere Gange i denne Familie, ledes uvilkaarlig Tanken hen paa den Daniel Konow af den uradelige brandenburgske Slægt, som nævnes hos König og som i 1615 vilde sælge sin Eiendom Blantkow. Det vilde efter Aarstallene passe, om denne Daniel var den første Konow i Königsberg og Stamfader for Familien der. Rigtignok førte Familien i Königsberg et andet Vaaben — 2 korslagte Lilier paa høi Stengel — end den uradelige Slægt, men det forekom ofte, at en Familiegren kunde føre et andet Vaaben, enten ved Overtagelse af en ny Eiendom, eller ved at tage sin Hustrus Familievaaben. Det heder ogsaa hos König i Forbindelse med Daniel Konow til Blantkow, at «von» blev sjelden brugt.

I ethvert Fald tyder Navneligheden og Aarstallene paa, at der her kan foreligge en Forbindelse.

Forskjellige Personer af Navnet

KONOW – CUNO – KÜHNE – KONE O.S.V.

som ikke kan forbindes med nogen af de foran nævnte Slægter.

Frankfurtere:

Mattias Cuno, Søn af Matthias Kühne, 1551, Professor i Frankfurt a/O.
Gift med *Anna Goldbeck*, Datter af Heinrich Goldbeck, Dr., Kurfyrstelig
Brandenburgsk Geh. Raad og Vice-Kansler.

Vaaben: Delt Skjold, øverst et Træ med voxende Gren, nederst
3 Gang delt.

Elisa Cuno, født 1556, død 1594 i Frankfurt a/O.

Gift med Dr. phil. et med. *Johann Hein(e)*.

Hedwig Cuno, født 1550, død 1597 i Frankfurt a/O.

Gift med Raadsherre *David Geisler*.

Friedrich Wilhelm Cuno, Læge i Wollin.

Gift 1694 med *Concordia Ranisch*.

Jacob Nathanael Cuno.

Gift med *Beate Magdalene Stein*, født 18. Juni 1696, død 21. Juli 1720
i Stettin.

Neustettinere:

I. *Andreas Köne*, omkring 1540 Kirkeforstander i Neustettin.

Sønner: ¹⁾ *Martinus*, ²⁾ *Johannes*.

II 1. *Martinus Köhne*, Nevestettinensis, immatrikuleret 1569 i Frank-
furt a/O. Sønner:

III 1. *Martinus Cuno*, Neosedinensis, 1601 Student i Frankfurt
a/O. per aetatem nonjuravit, 4. April 1605 Elev af «Prima
classis» i Gymnasiet i Thorn, Polen.

III 2. *Casparus Konovius*, Neostet. Pomer. puer. 1606 Student i
Frankfurt a/O.

II. *Johannes Konow* (Hans Kone, Kohne, Khone, Kunow) 1581, 1589 Kirkeforstander, nævnt som saadan paa en endnu eksisterende Kirkeklokke, støbt 1589. I Aarene 1589, 1603, 1620, 1623 Borgermester i Neustettin. Søn:

III 1. *Johannes Cuno*, Neostet. Pomer., 1636 Elev af Gymnasiet i Thorn. Søn:

IV 1. *Friedrich Kühn*, født 12. Marts 1640, Søn af Dommer i Neustettin Johannes Kühn, blev 1666 Kantor i Flatow i Polen og 25. Juli 1673 i Zamborst ved Jastrow, Kredsen D. Krone. Navnet Köhne forekommer i Kirkebøgerne i Neustettin endnu i 1730.

1621. Kong Siegmund III af Polen giver Sognefogedgaardene i Rose (Kreds D. Krone) til Slægten Kion (polsk Kön) for ydet Krigstjeneste.

Slægten Kion (Konow, Kunow) havde der en Arvebegavelse. Det er et Spørgsmaal, om de polske (v.) Konowski, Kunowski stammer fra disse pommerske Konow'er.

Flechtingen i Altmark.

I. *Johann Cuno*, død 1610, Rektor i Flechtingen havde ? Sønner:

II. *Christian Cuno*, Notar og *Johann* og *Werner Cuno*, Brødre i Flechtingen, fik 31. Januar 1616 et Vaaben af Hofpfalzgreven Christian Theodor Schlosser v. Embleben.

Vaabenet: En Arm med Sværd, paa Hjelmens Armen mellem 2 Hjortehorn.

Sachsen.

1. *Johann Cuno*, fra Gotha, Magister, 1546 Præst ved Domkirken i Freiberg i Sachsen, 1555 Superintendent i Gotha, Afsked 1561.

2. *Tobias Cuno*, født 1580 i Chemnitz, død 1620. 1595 i Schulpforta, derefter Kantor i Chemnitz, 1607 Sognepræst i Grünberg ved Falkenstein i Sachsen.
3. I *Cuno*, Sognepræst i Hohenmülsen (? Hohen-Mölsen ved Weissenfels i S.). Søn:
 - II. *Johan Christian Cuno*, født 1724 i Hohenmülsen, død 1797, Magister i Wittenberg 1752, 1761 Sognepræst i Seifersbach. Søn:
 - III. *Johann Friedrich Cuno*, død 1813, Elev ved St. Afra i Meiszen 1780, 1792 Substitut og 1797 Sognepræst i Seifersbach.

Samtlige ovennævnte Personer staar opført i «Genealogisches Handbuch für bürgerliche Familien» under Navnet Konow, men det kan vel være et Spørgsmaal, om de alle er Konow'er.

Ved Universitetet i *Rostock* har der været immatrikuleret følgende af Navnet Konow:

1433. Johannes Konowe fra Wittstock.
1444. Andreas Conowe.
1548. Sebastianus Konow fra Rostock.
1562. Hardevicus Conow fra Rostock.
1562. Nicolaus Conow fra Werben.
1572. Johannes Conovius fra Pritzwalk.
1584. Georgius Conovius fra Malchin i Mecklenburg.
1585. Martinius Cunovius fra Malchin i Mecklenburg.
- 1539 skal ogsaa Gallus Konow være immatrikuleret.

Ved Universitetet i *Erfurt*:

1403. Gotfridus Konow, utriusque juris baccal, gratis.
1511. Petrus Konau de Stargart.
1607. Johannes Cunonis, Custrinensis Marchicus.

Ved Universitetet i *Greifswald*:

- 1581. Martinus Konow, Malchinensis.
- 1627. Fridericus Konow, Stargardensis.
- 1687. Jacobus Konow, Stetinensis Pomeranus.

Ved Universitetet i *Wittenberg*:

- 1554. Joachim Conow fra Osterburg.
- 1543. Johannes Conow fra Pritzwalk.
- 1559. Peter Conow fra Woldenberg.

Ved Universitetet i *Frankfurt a/O.*:

- 1557. Nicolaus Conow fra Tangermünde.
Johannes Conow fra Osterburg.

EN FAMILIE KONOW I WUSTROW,
MECKLENBURG-SCHWERIN

Landsbyen Wustrow ligger i Fischland imellem Ribnitzer Bodden og Østersjøen, ligesaa de nedenfor nævnte Landsbyer Althagen og Niehagen, som begge tilhører Kirkesognet Wustrow.

Den første Konau i Wustrow var:

- I. *Heinrich Konau*, født omkring 1650 i Wustrow, hans Søn var:
 - II. *Christian eller Heinrich Konau*, født 1682 i Wustrow, død 1682 i Sognet Wustrow.
Gift med *Trine Bradheringsch* (= Bradhering). Af deres 6 Børn kjendes:
 - III. *Christian Konau* i Althagen, født 1716 i Sognet Wustrow, død 24. Mai 1765 sammesteds.
Gift 18. November 1740 i Sognet Wustrow med *Greth Permien* fra Niehagen, død 5 Juli 1779 i Sognet Wustrow. 4 Børn: IV 1—IV 4:

IV 1. *Hinrich Konow*, født 21. December 1740 i Wustrow, død samme steds 16. Januar 1828, bosiddende i Kirchdorf, Fischland. Gift 1. Januar 1775 i Wustrow med *Margarethe Elisabeth Fretwurst*, født 28. Juni 1747 i Wustrow, hvor hun døde 29. Mai 1811. 4 Børn V 1—V 4:

V 1. *Christian Konow*, født ?, død 1802.

V 2. *Margaretha Konow*, nærmere ubekjendt.

V 3. *Peter Konow*, Skibskaptain, Eier af «Karl Maria», født 31. Oktober 1783 i Wustrow, hvor død 2. September 1870. Gift med *Sophia Friederike Carolina Gerber*, født?, død 30. Juli 1870. 5 Børn VI 1—VI 6:

VI 1. *Henriette Marie Friderike Konow*, født 19. September 1824, død 6/7 Mai 1832 i Ribnitz.

VI 2. *Ernst Friedrich Christian Konow*, født 27. Aug. 1826, død 24. December 1869 i Marmarasjøen, begravet i Konstantinopel. Skibskaptain, Eier af «Martha Max». Gift med *Luise Sophia Baltzer*, fraskildt Frenz, født 16. April 1827 i Ribnitz, død 21. Marts 1892 i Rostock.

I dette Ægteskab 8 Børn, VII 1—VII 8:

VII 1. *Elise Konow*, gift *Biscamp*, senere bosiddende i Hamburg.

VII 2. *Adolph Konow*, Kjøbmand i Rostock, død børnløs.

VII 3. *Paul Ernst Max Konow*, død 1 Aar gammel.

VII 4. *Alfred Peter Karl Konow*, død 1 Aar gammel.

VII 5. *Erna Konow*, gift *Senst*. Deres Søn er: Dr. jur. *Senst*, Borgermester i Boizenburg a. d. Elbe.

VII 6. *Anna Konow*, død 1 Aar gammel.

VII 7. *Margarete Konow*, død 4 Maaneder gammel.

VII 8. *Helene Konow*, gift *Düwelm*, bosiddende i Rostock.

Foruden disse Børn i Ægteskabet med Kaptain Ernst F. C. Konow medbragte Fru Baltzer, fraskildt Frenz, et Barn af 1ste Ægteskab: Richard Max Emil Hermann Frenz. Dette Barn blev senere adopteret af Ernst Konow, som gav Gutten Navnet Konow. Denne Richard Frenz, adopteret Konow, er bl. a. Fader til Frøken Margarethe Konow, Eier af «Hirsch»-Apotheket i Rostock.

VI 3. *Karl Johann Konow*, født 26. Juli 1828 i Ribnitz, forlist utenfor den svenske Kyst i August 1871. Han var gift.

VI 4. *Dorothea Konow*, gift med Kaptain *Methling*.

VI 5. *Pauline Konow*, gift med Kaptain *Klevenow*.

V 4. *Ilsabe Konow*, nærmere ubekjendt.

IV 2. *Trien Konau*, født 1743 i Wustrow, hvor død 15. Mai 1748.

IV 3. *Greth Konau*, født 1746 i Wustrow, hvor død 16. Februar 1765.

IV 4. *Hanns Konau*, født 1752 i Wustrow, hvor død 8. April 1765.

Ovenstaaende Oplysninger om Familien Konow i Wustrow skyldes Herr Borgermester Dr. jur. Senst i Boizenburg a. d. Elbe.

FØLGENDE PERSONER AF NAVNET KONOW, CUNO(W)
OG KUNNOW HAR TJENT I DEN DANSKE HÆR:

1. *Christoffer Cuno* var Capitain i Artilleriet 8. Desember 1627. 29. Juni 1628 bevilges den forrige Capitain i Artilleriet 1 Maanedes Sold — 150 Sletdaler — har tjent Kongen 5 Maaneder i Hamburg (som Hverver?). Han fik 22. Juli 1658 Bestalling som Oberst i Artilleriet. Han kommanderede under Kjøbenhavns Beleiring Artilleriet paa Helmers Skanse til Nørreport (S. A. Sørensens Kjøbenhavns Beleiring Side 113). Den 11. Mai 1661 gives Ordre til at betale Oberst af Artilleriet Cuno 200 Rdl. «da wir ihm erlassen haben» og Cuno kvitterer for den modtagne Afregning. Afsked 16. Mai 1661. Han befandt sig da i meget fortvivlede Formues Omstændigheder og kalder sig selv «ein abgelebter streitbarer Mann». 10. Mai 1664 erholdt han 100 Rdl. i Present af Kongen og der anvistes ham fremtidig en Pension paa 100 Rdl. aarlig at betale af Rendsborg Toldkasse. Ifølge Ordre af 10. September 1664 skal hans Pension udbetales ham hver 14. August af Amtsskriveren i Rendsborg. Hans Segl findes i Glückstadt Krigskasse Regnskab 1666. Han skriver «Cuno».
2. *Jørgen Mathias Cunow (Kunow)*.
Var Edelknabe hos Christian IV (Rentekam.s Regnskab 1648) — Bestalling som Ritmester i Ulrik Christian Gyldenløves Regiment — sjællandske, loll. falsterske. Sogneryttere 3. Marts 1657 (Bestallingsprotokol 1657—60), forpleies i Slagelse fra 11. Marts til 2. Juni 1657 (Byens Regnskaber 1657—69). Den 5. Juni 1657 beordrer Gyldenløve Borgermesteren i Helsingør til at lade Ritmester Jørgen Cunou begrave (Kronborg Lehns Regnskab 1657).
3. (*Johan*) *Christian Cunnow (Cunow, Kunow)*
har tjent fra 1711, Secondlt. i Prins Carls Regiment 17. Januar 1718,

Secondlt. ved Landkadetkorpset (Rang som Secondlt. i Garden r. med Premierlt. i Arméen) 13. Juni 1721. Premierlt. ved Landkadetkorpset 24. Januar 1727, Capitain og Kompagnichef i Lollandske gev. Infanteri Regiment 11. November 1733. Second Major i Falsterske gev. Infanteri Regiment 10. Marts 1747. Afsked 18. September 1754. Han erholdt i September 1754 Tilladelse til at sælge sit Kompagni mod en kontant Udbetaling af 1200 Rdl. og en aarlig Pension af 300 Rdl. (refer. Sager 14. September 1754).

4. *Andreas Konow (Kunow, Cunow).*

Kommandersergent i Kronprinsens (Christian VII) Regiment havde 25 Mai 1761 tjent i 31 Aar, men var blevet afskediget da han ved en ulykkelig Hændelse (et Fald) var bleven lam paa den høire Arm. Han har senere fungeret som Uldsorterer ved de Kgl. Uldmanufakturer, men er 25. Mai 1761 bleven afskediget herfra. Han sidder nu i Armod med en 63 aarig svagelig Kone og ansøger derfor 28. Mai 1761 om en Understøttelse, eller om at blive ansat som Officer reformé og Adjutant ved Garnisonsbatallionen i Kastellet med Bi beholdelse af hans Pension, 2 Rdl. maanedlig (refer. Sager 24. Juni 1761). Han skriver Konow.

I Forbindelse med den under No. 2 opførte Jørgen Mathias Cunow (Kunow) kan nævnes, at der skal have været en Jurgen Mathias von Konow, som faldt som ung ved Beleiringen af Ofen (1686).

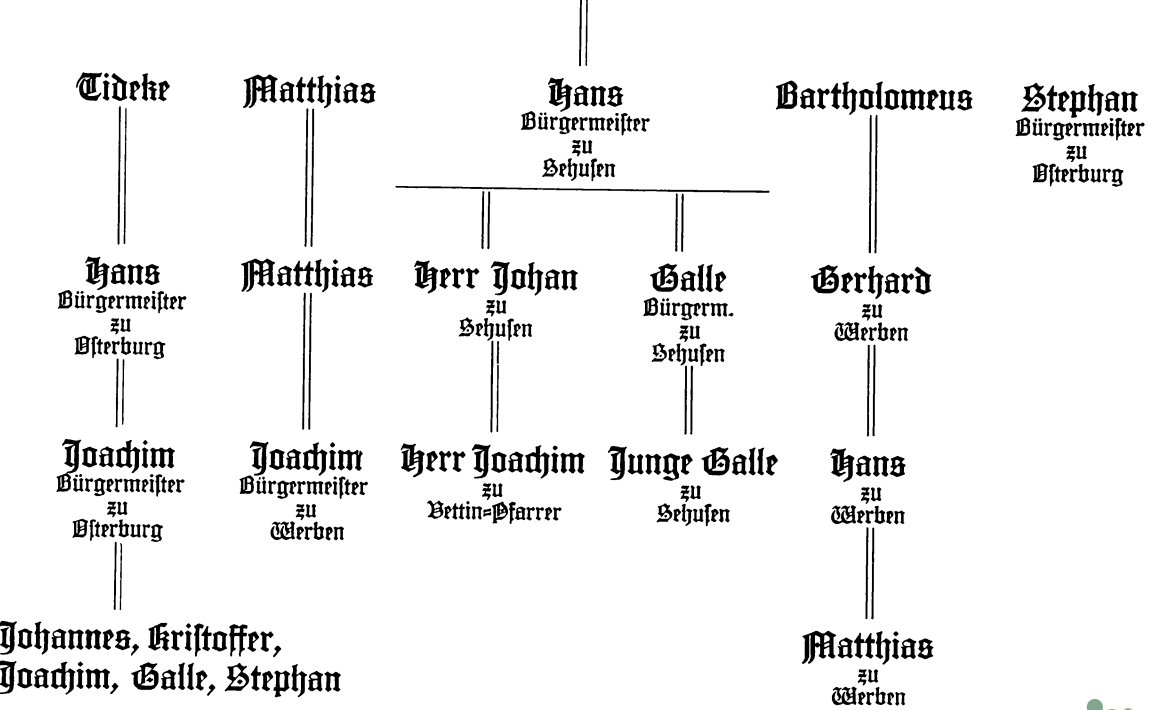
FAMILIEN KONOW
I
WERBEN A. D. ELBE

Diese Genealogia und Stamregister ist Anno 1578, zu Werben, Donnerstags nach Fabiani und Sebastiani, in Des Bürgermeister Joachim Konows Hause aufgerichtet, zum theil aus den alten Lehnbriefen, zum theil aus der ältesten als Bürgermeister Joachim und Bürgermeister Galle Konows wissenschaft, in beisein und gegenward Joachim Konows zu Osterburg, und Ern Joachim Konow's, damals Caplanen zu Pudliz, derselbe hatt es also zur Bedechtnis wollen uffschreiben.

Blde

Tideke Konow

hat gelebet Anno
und hatt 5 Söhne hinter sich gelassen

I Johanniter-Ordenens Archiv i Sonnenburg fandtes hosstaaende Genealogi og Stamtavle i Forbindelse med en Korrespondance i Anledning følgende:

St. Johanniter-Ordenens Mester, Greve Martin von Honstein, havde under 16. Januar 1570 udstedt et Lehnsbrev paa Tiender af et Jordegods ved Werben til Fordel for «vor kjære trofaste» Joachim Konow i Werben, som den daværende Ældste, men tillige af „særdeles Naade” nævnt i Lehnsbrevet Galle Konow og Joachim Konow i Seehausen, Joachim Konow i Osterburg og Hans Konow i Werben.

I 1580 døde Borgermester Joachim Konow i Werben og i 1585 Borgermester Joachim Konow i Osterburg. Nu meldte de andre Fætttere sig og specielt førte Sognepræsten Joachim Konow i Vettin Korrespondancen med Ordens-Mesterens Kansler i Sonnenburg om Fornyelse af Lehnsbrevet, foruden Ansøgninger fra de andre Fætttere til Ordens Mesteren.

Dette resulterte i, at Greve Martin von Honstein udstedte et nyt Lehnsbrev paa ovennævnte Tiender til Fordel for Sognepræsten Joachim Konow i Vettin paa hans egne og Familiens Vegne samt for Borgermester Joachim Konow i Osterburgs 5 Sønner, som den Tid var umyndige. Dette nye Lehnsbrev blev udstedt i Aaret 1586.

Af de i Stamtavlen nævnte Personer kjender vi fra foranstaende Uddrag af codex diplom. Brandenburgensis følgende: Den som Stamfader opførte

Tideke Konow

maa være den samme som Tydeke Konow i Werben, som 13. Marts 1478 er med at undertegne en Overenskomst med Byerne i Altmark. Af hans Sønner kjender vi

Bartholomeus Konow

fra 1520, som gennem Borgermesteren og Raadet i Werben har laant

310 Rhinske Gulden til Kurfyrst Joachim af Brandenburg, ligesom den i samme Anledning nævnte «Anneken Gherth Konen Tochter» maa være en Datter af hans Søn Gerhard Konow. «Konen» er sikkerlig her en Feilskrift for «Konowen».

Matthias Konow i Werben

Søn af Hans Konow sammesteds maa være identisk med den Matthias Konow, som i 1612 var Medlem af Raadet i Werben og havde som saadan været med at underskrive den nye Politiforordning med de strenge Bestemmelser for Borgerne.

Vi vil hefte os lidt ved Tideke Konows yngste Søn *Stephan Konow*, Borgermester i Osterburg. Der staar Side 13 anført en Stephan Konow fra 1539, «antagelig Kjøbmand i Byen Brandenburg». Men efter det som foreligger her, at han var Borgermester i Osterburg er det neppe rigtig, at han var Kjøbmand i Brandenburg.

Det heder i codex diplom. Brandenburgensis:

Joachim von gots gnadenn Marggraf zu Brandenburgk und Churfurst, zu Stettin, pomern und in Slesien zu Crossen hertzogk etc. Unsern grus zuuorn. Liebe getrewen. Wir geben euch gnediger meynung zuerkennen, das wir unsern lieben getrewen Achim Krusemarken und *Steffan Konow* vor etliche Futtertuch, so sie uns zu unser Hofkleidung *einkaufft und hieher geschickt*, ein suma gelds zuthun. Demnach unser begehren und beuelch, wollet jnen wan die bewilligte Landtsteuer bey euch gefallen wirdet, vierhundert und dreissig gulden gein zustellung jrer quitantz von unser wegen entrichten: hieran thut jr unser zuuerlessige meynung. Datum Colnan der Sprew, Donnerstags nach Laurentii, Anno etc. XXXIX.

Dette Brev er stilet til Raadet i Byen Brandenburg.

En Del Oplysninger om

Medlemmer af Familien Konow i Werben, velvilligst meddelt af Sognepræst Dr. theol. E. Wollesen, Forfatter af «Chronik der Stadt Werben».

Tideke Konow

nævnes 1453, 1478, 1483 som Borger i Werben og som Velgjører mod St. Gertruds Hospitalet i Werben; han gav Renterne af 40 Mark, nemlig 3 Gulden 10 Schilling til Hospitalet. I 1484 nævnes hans Hustru.

Claus Konow

1470, 30. Juli, nævnt som Vidne.

1486 nævnes Claus Konow sen. og jun.

1497 giver Matthias Fargeth, Bartelt Tornow og Westfal 7 Mark mindre 10 Schilling, til Claus Konow, som var Bestyrer for «Hellig Aands» Hospitalet i Werben.

1507 nævnes Claus Konow som Meddomsmand.

Gerke Konow (Kone, Konen)

1497 Mester for Corporis Christi-Gildet i Werben.

1509 (?) sælger Dietrich von Rindtorff paa Iden til Gerke Konen, hans Ægtehustru Anna og deres Arvinger 30 Schilling stend. Mynt af hans Andel af Powishofs aarlige Indtægter for 11 Mark og 10 Schilling 1516 bekjender Heinrich Kater i Schwarzholz at have solgt til Ghert Konen og hans Hustru Margarete og Arvinger en Rente paa 1 Mark.

Simon Konow

nævnes 1484, 1485 og 1486.

Peter Konow senior

nævnes 1476 sammen med sine Børn: Peter, Ilseken og Anna, endvidere i Aarene 1484, 1485, 1486.

Peter Konow død 1559, han efterlod Enke med deres Børn: Claus, Peter, Anna, Ilse og Christoph; Børnenes Formyndere var Joachim Krusemark og Claus Ruwe.

I Werbens Mønstringsliste for Aaret 1572 opføres en Peter Konow, bevæbnet med «Langrohr» — altsaa med langløbet Flinte.

1582. *Borgermester Peter Konow*, sammen med andre, kaldes til Berlin paa Grund af et Oprør blandt Werbens Borgere.

1583 døde *Borgermester Peter Konow*, efterladende Enken Anna, født Quatfasel og en liden Datter Ilseke.

Bartholomeus Konow.

1521. Mandag efter Fabiani og Sebastiani nævnes 4 Jord-Parceller beliggende ved Veien til Seehausen, ved Siden af de Parceller, som tilhører Bartholomeus Konow og Anna Konow.

Johann Konow.

1513. Peter Krell, død 1513, gift med Lucie, Hans Konows Datter. Han efterlod sig 4 Gutter og 2 Døtre.

1546. Johannes Kunau — Margita Werwensis — (fra märkisk Werben) immatrikulert ved Universitetet i Frankfurt a/O.

1572. I Werbens Mønstringsliste opføres Johann Konow, Harnisk og Langspyd.

Christoph Konow

antagelig en Søn af den i 1559 afdøde *Borgermester Peter Konow* i Werben. 1572, 28 Mai immatrikulert i Wittenberg. Han nævnes senere i Werbens Retsprotokol som Hof- og Landsdommer i Prenzlau.

Joachim Konow.

1551. Medlem af Raadet i Werben.

1572. Mønstringslisten: Borgermester Joachim Konow, Harnisk, Langspyd, 2 Kraver.

1574—79: Bestyrer for St. Gertruds-Hospitalet.

1570—80: Borgermester i Werben, død 1580.

Matthaeus Cuno,

ikke født i Werben, men tilhører sikkerlig Konow-Familien i Werben. Under et Portrait af ham staar:

Ic. clarissimus et iuridicae facultatis in academia Francofurti ad Oderam die 15 Sept. 1551, obiit 17 Aprilis A^o 1624 styl. veteris.

Videre staar under Portraitet:

Ob ich zwar ziemlich schwach und immer fleiszig war,
Bracht ich mein Leben doch auf 72 Jahr.

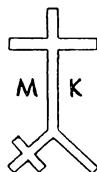
Wie kommt's? Ich hielt Diät, blieb von Affecten frey
Und zeigte, dass ich Herr von meiner Steigung sei.

Vaaben:

Skjoldet delt, underst 2 Tverbjælker, øverst en voksende Jomfru, i høire Haand en lysende Fakkell, i den venstre en Blomstergren. Paa Hjelmen 2 mod hinanden vendte Arme med Fakkell og Gren.

Matthias Konow.

1602. Hosstaaende Bomærke paa Prækestolen i Werbens Kirke:

Matthias Konow sen. kjøbte 1601 for 1700 Gulden Godset Arensberg, beliggende syd for Werben, men solgtes i 1644.

I 1611 er der tale om en Bolig, beliggende mellem Kapelanboligen, og Raadsmedlemmet Matthias Konow ved Kirkegaarden. Matthias Konow har saaledes boet paa Hjørnet af Kirkegaarden og den nuværende Fabianstrasse.

Følgende Udbetalinger kan sees at have fundet Sted til Matthias Konow:

- 1620. 92 Gulden 18 Schl. 4 Pfg. som Raadet var blevet ham skyldig i 1618.
- 1620. 56 Gulden til Borgermester Matthias Konow for en god brun Vallak.
- 1624 døde Matthias Konow, senior.

En Matthias Konow nævnes 1621 i Vehlin.

Matthias Konow junior solgte 1644 Arensberg til Heinrich Goldbeck i Stendal, som havde Jurisdiktionen over Eiendommen; han selv flyttet, som det synes, til Gardelegen.

Matthias Konow junior, Forstander for St. Gertrud i Werben, skriver i 1664 til Raadet og kalder sig Borger i Gardelegen.

I 1734 nævnes en

Adelheid von Konowen gift med Caspar Euen, Eier af Arensberg.

I Forbindelse med Matthias Konows Bomærke paa Prækestolen i Werbens Kirke skriver den nuværende Sognepræst:

Werben domineres af den vældige Kirke, bygget i nordtysk Murstensgotik, udvidet i Aaret 1466 til den nuværende Størrelse, hvori Konow'erne blev døbt og hvori de deltog i Gudstjenesten og til hvis Fuldendelse de maaske har ydet en betydelig Andel.

I Forbindelse med og til Komplettering af foranstaaende Stamtavle over *Familien Konow i Werben* kan følgende anføres efter «Genealogisches Handbuch für bürgerliche Familien».

Konow.

Evangelisk, gammel Raadsherreslægt i Byen Werben i Altmark. Navnet skrives forskjelligt: Konow, Kunow, Kone, Cunovius, Conovius o. s. v. Slægten kan afledes fra Stedet Konow ved Pritzwalk.

Vaaben (1623): Husmærke, et «Spær», omgivet af 3 Ankere. Paa den kronede Hjelm et Anker mellem 2 Blomsterstauder (Busker). Dette Vaaben findes paa et Portrait af Peter Conovius, død 1623, Superintendent i Brandenburg a. H., i Domkirken i Havelberg — skal vel være i Brandenburg a. Havel. Senere bestod Vaabenet kun af et «Spær» omgivet af 3 Ankere.

Tideke (Tydeke) Konow, 1453 i Werben, 1467 gav han Renterne af 40 Mark af den senere Wultzske Gaard i Wendemark, nemlig 3 Gulden 19 Schillinge, til St. Gertrud Hospitalet i Werben. 12. Marts 1478 undertegnede han som Repræsentant for Byen Werben Overenskomsten om et Forbund med Byerne i Altmark mod uretmæssig Vold (se ovenfor). Han havde følgende 7 Børn: ¹⁾ *Metta*, nævnt 1465, ²⁾ *Heine*, 1482, nævnes 1524 i Werben, ³⁾ *Ghereke* (Gerhard, Gert), ⁴⁾ *Claus*, ⁵⁾ *Bartholomeus*, 1504 i Werben ogsaa 1510. ⁶⁾ *Hans*, ⁷⁾ *Peter*.

Af disse anføres:

II 3. *Ghereke (Gerhard) Konow*, nævnes 1497, 1510, 1513 i Werben. Mester for «corporis Christi» Gildet.

3 Børn: ¹⁾ *Anna*, nævnes 1520, ²⁾ *Mattias*, nævnes 1521, ³⁾ *Mertin*, nævnes 1518.

II 4. *Claus Konow*, 1486 i Werben. 1 Søn:

III 1. *Claus Konow* «den yngre», 1482, 1512 i Werben. 1497 Bestyrer af «den hellige Aands Stiftelse», 1507 Raadmand, 1500 «cum uxore».

II 6. *Hans Konow*, 1481, 1525 i Werben. 1 Datter:

III 1. *Lucie Konow*, gift 1506 med *Peter Krell*, død 1513, efterlod sig 4 Sønner og 3 Døtre.

II 7. *Peter Konow* «den ældre», 1476, 1499 i Werben. 3 Børn:

¹⁾ *Ilsebe*, 1504, ²⁾ *Anna* 1503, ³⁾ *Peter*.

III 3. *Peter Konow* «den yngre», 1503 i Werben.

2 Sønner: ¹⁾ *Gallus* — Seehausen-Grenen, se under IV 1.

²⁾ *Peter* (III), Werben-Grenen, se under IV 2.

Her fortsættes først med Werben-Grenen, for at faa denne sammenhængende.

IV 2. *Peter Konow* (III), død 1559 i Werben, efterladende sig Enke og 5 Børn, hvis Formyndere ved hans Død var Joachim Krusemark og Claus Ruwe.

¹⁾ *Claus*, ²⁾ *Peter*, ³⁾ *Anna*, ⁴⁾ *Ilse* (en af disse Døtre var gift med *Joachim Krusenick*, ⁵⁾ *Christoff*.

V 2. *Peter* (IV) *Konow*, død i Werben 1583 af Pesten.

1579 til 1583 Forstander for St. Gertruds-Hospitalet i Werben, 1582 Borgermester i Werben. Gift med *Anna Quatfasel*. 2 Børn: ¹⁾ *Ilseke*, ²⁾ *Matthias*.

VI 2. *Matthias Konow* (Conow) «den ældre». 1595 til 1616 i Werben, 1600—12 Kirkeforstander. 1602 Forstander for Fattigblokken, købte i 1601 Godset Arensberg ved Werben for 1700 Gulden, som han solgte efter Ødelæggelse under 30 Aarskrigen til Heinrich Goldbeck. Han efterlod sig 2 Børn: ¹⁾ *Johannes*, 1616—36 Præst ved St. Nicolai Kirken i Spandau, ²⁾ *Matthias*.

VII 2. *Matthias Konow* (Conow, Konovius) «den yngre», 1610, 1612, 1617 Raadsherre, 1618, 1620, 1622 og 1624 Borgermester i Werben.

Han maa være den samme Matthias Konow, som nævnes i Codex diplom. Brandenb. i Forbindelse med den nye Politiforordning i Werben. Han flyttet 1630 til Gardelegen, hvor han endnu nævnes 1665 som Borger og Brygger.

Gift 1619 med *Susanna Schwerzer*, Enke efter Andreas Goldbeck, Raadsherre i Werben, arvelig Eier af Räbel og Berge, død 1617. Hun eiet 1617—19 det Hus ved Torvet i Werben, hvori Gustaf Adolf tog ind 11. Juli 1631. 1 Søn:

Matthias, født 7. Juni 1629.

- V 3. *Christoff Kunow* fra Werben, 1572 Student i Wittenberg. 2 Børn født i Werben: ¹⁾ *Dorothea*, f. 29. September 1609, *Anna*, f. 20. Desember 1611.

Seehausen-Grenen:

- IV 1. *Gallus Konow*, Professor i Helmstädt, Borgermester i Seehausen, Altmark. 2 Sønner: ¹⁾ *Johannes* (Hans), ²⁾ *Christoff*.

V 1. *Johannes (Hans) Konovius*, fra Seehausen, 1530 Student i Frankfurt a. Oder, 1541 Vikar ved St. Peter og Paul i Seehausen og Indehaver af Alle Helliges Alter. 1 Søn: *Joachim*.

VI 1. *Joachim Konow*, 1542 blev han i 8 Aar tilstaaet indtægten, 8 Mark, af S. Lamperti Præbendet, som Familien Konow havde stiftet, for at han kunde faa studere i Frankfurt a/O.

1569 til 1576 var han Forstander for St. Gertruds Hospitalet i Werben, 1579—96 Kirkeforstander i Werben, hvor han gav 13 Gulden 7 Schilling 4 Pfennige til det nye Orgel, 1566—80 Raadsherre og 1580 Borgermester i Werben, død 1580.

- V 2. *Christoff Konovius*, Hof- og Landsdommer i Uckermark, Borgermester i Prenzlau, Assessor ved Hofretten. 1 Søn:

VI 1. *Peter Konovius*, død i Brandenburg a. H. 1623. 1615 Theolog i Wittenberg, skrev flere lærde Afhandlinger, Præst ved St. Maria Kirken i Berlin, Superintendent i Brandenburg a. H. Nærmere om ham i «Jahresbericht des hist. Verein in Brandenburg» XXI—XXV. Gift med *Martha Clementz*. Ægteparrets Portraiter i Domkirken i Brandenburg. 4 Børn: ¹⁾ *Dorothea*, gift med *Valentin Havelland*, Ærke diakon i Brandenburg. Dette Ægtepars Portraiter hænger ogsaa i Domkirken. ²⁾ *Christian*, 1628 Rektor i Jüterbogk, ³⁾ *Christian Friedrich*, ⁴⁾ *Peter Christoff*.

Af disse Børn anføres:

VII 3. *Christian Friedrich Konovius* (Conow), født 21. Januar 1612 i Brandenburg a. H., død 6. August 1682 af Pesten i Tangermünde. 1627 Gymnasiast i Berlin, 1629 hos sin Broder i Jüterbogk, senere Student i Wittenberg, 1632 Rektor i Pritzwalk, 1633 Rektor i Altstadt Brandenburg, 1638 Skoledirektør i Tangermünde, kronet Digter, ogsaa Forfatter. Han har skrevet Salmen «Wer Jesum bei sich hat, kann feste stehen» (se Carl Julius Böttcher: «Germania sacra»). Han var 2 Gange gift:
Gift^I 1641 med *Anna Matthias*, Enke efter hans Forgjænger i Embedet, Jakob Gerhardi.
Gift^{II} 1662 med *Dorothea Beichow*, født 1642, Datter af Borgermester Johann Beichow og Hustru Anna Staude. 4 Børn: ¹⁾ *Anna Dorothea*, f. 7. November 1663, ²⁾ *Dorothea Eleanore*, f. 20. August 1665, død 1735, gift 7. Oktober 1684 med *Rühle*, Rektor, 1686 Pastor i Parcy, 1714 Pastor ved St. *Andreas* Jakob Kirken i Magdeburg. ³⁾ *Justina Sofia*, f. 12. Mai 1668, død 6. August 1682, ⁴⁾ *Johann Friedrich*, f. 1671.

VII 4. *Peter Christoff Konovius*, i Jerchel, gift med . . . *Goldbeck*. 2 Børn:
1) *Justina*, 2) *Diedrich Christian*.

VIII 1. *Justina Konovius*, f. 1653, død 20. Juni 1727.

Gift med *Jacob Grube*, født 1631 i Barby, død 24. Juli 1714 i Derben, hvor han var Pastor, Søn af Jægermester Jürgen Grube i Barby og Hustru Margaretha v. Aschersleben.

VIII 2. *Diedrich Christian Konovius*, født 25. December 1654 i Jerchel, død i Berlin (St. Nicolai) af Slag 12. Februar 1705, besøgte Skoler i Brandenburg, Tangermünde, Zerbst og Universiteterne i Frankfurt a/O. og Königsberg. 27. September 1678 blev han Hofpræst i Kurland, 1682 modtog han en Kaldelse til Zütphen i Holland, reiste til England. 1. Marts 1684 blev han Diakonus i Tangermünde, 5. April 1699 Diakonus ved St. Nikolai Kirken i Berlin. Han havde en Søn, som var Læge, død 1728.

Werben.

1540. *Gerth Cunow* «den Yngere», giver aarlig Renter og Forpagtningsafgift til „Catharina Lehnet” ved Sognekirken i Arneberg.

I Kirkebogen i Werben nævnes endvidere:

1651. *Johannes Cuno*, Secretarius, Senator Perlebergensis 1651, 1655. Gift med *Anna Fritze* fra Werben, nævnes 1662.

1683. *Johann Cunow*, friherrelig Puttlitzer Amtmand paa Eickhofe ved Seehausen i Altmark.

Gift før 1683 med *Ursula Pitzschki*, Søster af Sognepræst og Inspektør Pitzschki i Werben.

Ved at sammenholde denne Konow-Genealogi fra «Genealogisches Handbuch für bürgerliche Familien» med Stamtavlen fra 1578 finder man strax, at der er flere Uoverensstemmelser og da man tør gaa ud fra, at Stamtavlen fra 1578 er nedskrevet samtidig med, at nogle af de nævnte Personer selv har været tilstede og at Stamtavlens Forfatter, Præsten Joachim Konow, anfører sin allernærmeste Slægt, maa det antages, at Stamtavlen fra 1578 er rigtig. Konow-Genealogien fra «Geneal. Handbuch» maa derfor læses med Forsigtighed.

En paatagelig Misforstaaelse er det, naar Borgermester Joachim Konow i Werben, død 1580, staar opført som Søn af Præsten Johannes (Johan) Konow i Seehausen, istedetfor, at Borgermesteren er Søn af en Matthias Konow i Werben. Sognepræst Joachim Konow i Vettin, staar overhovedet ikke anført i Geneal. Handbuch.

Denne Misforstaaelse er dog forklarlig, man har kjendt til, at Præsten i Seehausen har haft en Søn Joachim og saa har man opført ham som Borgermesteren i Werben. Da Stamtavlen fra 1578 er nedskrevet egenhændig af denne Sognepræst Joachim Konow og i Nærvær af Borgermester Joachim Konow i Werben og i dennes Hus, maa Anførslerne her ansees at være absolut rigtige.

I Konow-Genealogien fra «Geneal. Handbuch» staar heller intet nævnt om Osterburg-Grenen, intet om de to Borgermestre Hans Konow og Joachim Konow, den sidste døde 1585, eller om dennes 5 Sønner: Johannes, Christoffer, Joachim, Galle og Stephan.

Denne Stamtavle fra 1578 bekræftes yderligere ved den Korrespondance, som førtes af Sognepræst Joachim Konow i Vettin i Aaret 1585 med Johanniter-Ordenens Mester, Greve Martin von Honstein, og dennes Kansler, i Anledning Fornyelsen af Lehnsbrevet for Konow-Familien.

Det maa ligeledes ansees sikkert, at Borgermester Joachim Konow i Werben ikke efterlod sig Sønner, der staar overhovedet ingen Børn

anført efter ham i Stamtavlen fra 1578 og heller ikke nævnes der nogen i Korrespondancen med Johanniter-Ordenen.

Der har været anstillet mange og meget nøiagtige Undersøgelser om nærmere Oplysninger om mulige Børn efter de i Stamtavlen af 1578 over Werbener Familien Konow forekommende Personer af den yngste Generation, men dels begynder Daabsprotokollerne først i 1595 og senere, og dels er de ældste, saavel Kirke- som By-Arkiver brændte, saa ingen yderligere, nøiagtige Oplysninger kan tilveiebringes om en *absolut sikker* Forbindelse mellem Konow'erne i Werben eller dens Sidegrene i Osterburg, Vettin og Seehausen og den første af Konow-Familien i Hamburg, Johannes (Hans) Konow, som nævnes i Aaret 1594. Heller ikke hans Broder Cuno Konow, som forekommer i Hamburgs Statsarkiv i 1597, kan findes. Alt man ved om ham er, at han antagelig var bosiddende udenfor Hamburg og gift med Elisabeth Mörs.

Sagen har ogsaa været forelagt Byen Werbens Historiker og forhenværende Sognepræst, Dr. theol. Wollesen, som har skrevet en «Chronik der Stadt Werben» og er en Kjender af den gamle Konow-Families Historie og Genealogi. Dr. theol. Wollesen skriver:

«Jeg kan ikke bevise, at Hans (Johannes) Konow er udvandret fra Werben til Hamburg, men jeg tror det ganske bestemt, da Fornavnet Hans forekommer meget ofte hos Werbener Familien Konow. Der bestod ogsaa i den Tid livlige Handelsforbindelser paa Elben mellem Werben og Hamburg. Folket i Werben afskibede sin Hvede til Hamburg og Sælgerne i Werben hentet sine Penge derfor i Hamburg, og Werbens Bevæbnede drog dem imøde for at beskytte dem. Det er ogsaa bevisligt, at Werbens middelalderlige Alterudskjæringer og Støbejerns Arbejder stammer fra Hamburg.»

Forfatteren af nærværende Familie-Historie tør slutte sig til ovenstaaende Udtalelse fra Dr. theol. Wollesen, saameget mere som der findes liden, eller rettere sagt, ingen Mulighed for en anden Kombi-

nation eller paaviselig Afstamning fra nogen af de andre her i Bogen omhandlede Konow-Familier i Tyskland.

Specielt maa der henvises til de i Werben-Familien oftere forekommende Fornavne Johannes (Hans) og Joachim og de to første Generationer i Hamburg Johannes og hans Søn Joachim og dermed tør det med stor Sandsynlighed antages, at Konow-Familien i Hamburg, og dermed Familien i Norge, stammer fra denne gamle raadsherrelige Familie Konow i Werben og tør regne *Raadsherren Tydeke Konow fra 1478* i Werben som sin første kjendte Stamfader, han nævnes allerede i Werben 1453.

Ovenstaaende er yderligere bekræftet ved det Fund, som nylig er gjort i den gamle Raadhuskjælder i Byen Seehausen, Altmark, hvor en Gren af Konow-Familien i Werben var bosat i mindst 3 Generationer og havde afgivet to Borgermestre Konow (se Stamtavlen fra Johanner-Ordenens Arkiv).

Over en gammel Indgang til Raadhuset (Portalen bærer Aarstallet 1686, men Vaabenet stammer sandsynligvis fra en tidligere Tid) er fundet et Vaaben, som har saa stor Lighed med det af den norske Familie Konow brugte Vaaben: Skjoldet delt paa langs, i den ene Halvdel 3 «Roser», i den anden en halv Ørn og paa Hjelmen 2 Vinger, at det med stor Sandsynlighed tør fastslaaes, at det er det samme Vaaben, ialfald, at Vaabenet i Raadhuskjælderens i Seehausen er Grundlaget for den norske Families.

Vaabenet i Raadhuskjælderens viser i den ene Halvdel 3 Vandlilier og i den anden en halv Ørn — eller en halv heraldisk Lilie — og paa Hjelmen 2 Vinger.

Hvorledes er dette Vaaben kommet over Indgangen til Raadhuset?

Dette Spørgsmaal har været forelagt ovenfor nævnte Dr. theol. Wollesen og han har givet følgende interessante Udredning. Her maa først indskydes den Oplysning, at Raadhuset i Seehausen var samtidig

Gewandschneidernes, d. v. s. Klædehandlernes, Gildehus og at Gallus Konow, vel Borgermesteren, var Forstander for dette Gilde.

Dr. theol. Wollesen skriver: «Vaabenet over Indgangen i Seehausens Raadskjælder kan ikke være Byen Seehausens Vaaben, som er afbildet i 24de Aarsberetning fra den altmærkiske historiske Forening i Salzwedel og viser den meget gammeldags formede brandenburgske Ørn fra hvis Hale der svæver frit to «Seeblätter»(?) Vaabenet over Indgangen viser intet som kan tyde paa et Gilde-Vaaben. Vel var Klædehandler-Gildet i den tidlige Middelalder det mest anseede Gilde. De var Klædehandlernes, da de, og ikke Klædefabrikanterne, havde Retten til at opstykke d. v. s. sælge en detail. Klædefabrikanterne var kun tilladt at sælge i hele Stykker. Handelen med dette vigtigste Hjemme-Produkt var saaledes udelukkende lagt i Hænderne paa Klædehandlerne, som lod sine Statuter bekræftes af Landsherren, ikke alene for at sikre sig Enehandelen med Klæde, men ogsaa for at faa et afgjort Skille fra det haandverksdrivende Borgerskab. I dette Gilde fandt man til alle Tider de fornemste og rigeste Borgere, Riddere og høiere Geistlige. I Gildet i Salzwedel lod sig endog to regjerende Markgrever, Otto IV «mit dem Pfeil» (1287) og Ludwig «den ældre» optage som Medlemmer. I Stendals Gildet finder vi mange Riddere, deriblandt en Rudolf von Bismarck (1335).

Derfor er det sandsynlig, at Seehausens Borgermester, Gallus Konow, tilhørte det derværende Klædehandler-Gilde, ogsaa muligt, at han var dets Forstander, men det er ikke muligt, at han har taget Gilde-Vaabenet til Brug for sig selv og sin Familie. Det kan derfor med stor Sandsynlighed antages, at det Vaaben, som er fundet over Indgangen i Seehausens Raadhuskjælder, tilhørte den Familie, som i Aartier trofast havde tjent Byen Seehausen i dens Raad og givet den to Borgermestre, Hans og Galle Konow. Jeg bestyrkes i denne Antagelse af følgende: 1) Vaabenet er helt og holdent et Privat — et Familievaaben, 2) Vaabenet har den mest paafaldende Lighed med den norske

Families. Om Vaabenmærket i den ene Halvdel af Skjoldet er en Lilie eller en Ørn, kan ikke afgjøres uden, at man ser selve Seehausen-Vaabenet og selv da kan en nøiagtig Bestemmelse falde vanskelig paa Grund af Ælde og Materialet. Jeg vilde bestemme mig for den halve Ørn; den vilde passe meget godt i en fremtrædende, altmærkisk Raadsfamilies Vaaben.» — Saalangt Dr. theol. Wollesen.

Imidlertid viser det tilveiebragte Fotografi af Vaabenet over den gamle Indgang til Raadhuset afgjort en halv heraldisk Lilie. Konrektor Schulze, Byen Seehausens Historieskriver, bemærker herom:

«Det staar for mig, at før denne halve Lilie i Vaabenet var den halve brandenburgske Ørn at se her, men omkring Aaret 1500 blev det forbudt at bruge Ørnen, som var Byen Seehausens Vaaben, og istedetfor optoges den stiliserte Lilie. Ellers maa Vaabenet over Indgangen opfattes saaledes, at Billedhuggeren har afbildet Signetet, som jo viser begge Sider omvendt, og derved fremkommer den halve Ørn og Vandlilierne paa den feilaktige Side i Skjoldet.»

Fundet af dette Vaaben i Seehausens Raadhuskjælder og de to Historikers Udredning gjør, at man med temmelig stor Sikkerhed tør hævde, at Familien Konow i Hamburg og dermed Familien i Norge stammer fra Konow-Familien i Werben — sandsynligst fra dens Gren i Seehausen.

Dr. theol. Wollesens interessante Udredning om Klædehandler-Gildet kan suppleres med Oplysninger fra andre Kilder. «Gewandschneiderne» d. v. s. Klædehandlerne var fordetmeste Grossister og drev Handel langveis, helt til Livland. Af deres Rækker udvalgte Raadsmedlemmerne, hvortil ingen anden Stand kom i Betragtning, ialfald ikke efter 1488.—Klædehandlerne fik allerede i 1290 Aarene keiserlig Stadfæstelse paa sine Rettigheder (Regesten des Kaiserreichs).

I denne Forbindelse og efter ovenstaaende Oplysninger om Gewandschneiderne — falder det naturligt at spørge, om det er mere end et Tilfælde, at 2den Generation i Hamburg, Kjøbmand Joachim Konow,

**Den gamle Portal med Vaabenet
i Seehausens Raadhuskjælder.**

Borgerskab i Hamburg 17. April 1621, ogsaa tog Borgerskab som «Gewandschneider», 16. December 1625. Disse var fremdeles en typisk Gruppe af Kjøbmænd, som dels drev Handel en detail, dels som Grossister.

Da vi nu staar overfor det sidste Afsnit om «Konow i Tyskland», nemlig «Familien Konow i Hamburg og Schwerin», kan et Tilbageblik paa de mange Personer, som forekommer i de forangaaende Afsnit, og deres Stilling i Samfundet være af Interesse.

Vi finder da, at mange Medlemmer af de borgerlige Konow-Familier i Tyskland har været Raadsherrer og Borgermestre, saaledes i Werben, Seehausen, Osterburg, Perleberg o. s. v.

Vi har ogsaa seet, at Stephan Konow, Borgermester i Osterburg, i Henhold til Kurfyrst Joachim af Brandenburgs Skrivelse fra Aaret 1539, maa have været Klædehandler «vor etliche futtertuch, so sie uns zu unser hofkleidung eingekaufft und hieher geschickt». Ligeledes ser vi, at Borgermester Galle Konow i Seehausen var Forstander for Gewandschneider-Gildet der — altsaa for Klædehandler-Gildet. Da vi ved, at Medlemmerne af Raadet — ialfald ikke efter Aaret 1488 — udelukkende valgtes blandt Klædehandlerne, foreligger al Grund til at antage, at alle disse Raadsherrer og Borgermestre Konow har tilhørt denne privilegerede Kjøbmandsstand, som i Virkeligheden udgjorde Byernes Patriciat.

Ved Siden heraf var mange af de borgerlige Konow'er i Tyskland Geistlige. Allerede i Aaret 1305 møder vi en Ertman Cono, Provst til Seehausen, og i Aarene 1377—1396 en Albert (Albrecht) Konow, Provst til Salzwedel. Blandt Konow'erne i Werben findes en række Geistlige: «Herr Johan zu Seehausen» og hans Søn «Herr Joachim zu Vettin» — begge omkring Aaret 1578, Peter Konovius, Superintendent (Biskop) i Brandenburg a. H. 1623 og Diedrich Christian Konovius 1654—1705, Hofprest i Kurland m. m.

Vi ved nu, at Navnet Konow er av vendisk (slavisk) Oprindelse og vi ved, at de Konow'er som interesserer os, stammer fra Brandenburg, det vil derfor passe at slutte dette Afsnit med følgende Vers fra «Hie gut Brandenburg allewege»:

Ist auch sein Stammvolk vielleicht nicht ganz echt,
Mischling von Deutschen und Wenden,
Ist's doch ein markiges, stolzes Geschlecht,
Trutzend auf Freiheit, unbeugsam im Recht,
Fleiszig mit rastlosen Händen.

FAMILIEN KONOW I HAMBURG OG SCHWERIN

Staatsarchiv der freien Hansestadt Hamburg ved Senatssekretær Dr. Hagedorn anser det høist sandsynlig, at

I. *Hans Konow* er Stamfader for Familien Konow i Hamburg. Han antages at være indvandret til Hamburg, da Navnet Konow ikke findes før 1594 i Arveprotokollerne. Han maa have erhvervet Borgerkab i Hamburg før 1596, da Borgerbøgerne først begynder i dette Aar og han findes ikke indført i disse, derimod findes hans Navn i Arveprotokollerne. 11. Oktober 1594 købte Hans Konow et Grundstykke «auf der neuen Burg» af Sebastian Wordenhofs Arvinger. Den 8. April 1597 staar han indført som Fuldmægtig for et Grundstykke i «Grosse Bäckerstrasse», som hans Broder *Kuno Konow* havde faaet som Medgift med sin Hustru, Elisabeth Mörs. Kuno Konow var øiensynlig ikke bosat i Hamburg, da han maatte bruge Fuldmægtig ved Transporten af Grundstykket.

Hans Konow solgte det første Grundstykke 7. Marts 1600 til Johan Warncke, det andet fik han tildelt som Eiendom den 24. April 1612 i Henhold til et Dokument udstedt 20. April 1597 af Broderen Kuno Konow. Ved denne Indregistrering findes hans Navn skrevet Hans Conow. Grundstykket i «Grosse Bäckerstrasse» solgte han 8. April 1614 til Johan Surlandt som Fuldmægtig for den schleswig-holsteinske Kansler, Dr. Nicolaus Junge. Da Hans Konow saaledes i levende Live havde solgt disse Grundstykker forekommer hans Navn ikke senere i Arveprotokollerne og han lader sig saaledes ikke dokumentarisk fastslaa som Fader til *Joachim Konow*, dog er der intet som taler imod, at han endnu levet i 1624, da han staar opført som Fadder til Joachim Konows 2det Barn *Hans*, ligesom «*Magdalena Konawes*», som er Fadder til det 1ste Barn, *Magdalena*, uden Tvivl er hans Hustru. Dette taler ogsaa for, at Hans og Magdalena

Konow er Forældre til Joachim Konow, da dennes ældste Børn i Henhold til Tidens Skik og Brug er opkaldt efter Faderens Forældre. Noget mere vides ikke om Hans Konow, men vi tør altsaa opføre som hans Søn Joachim Konow — se under II.

Men vi har fundet, at Hans Konow maa mindst have havt et Barn til, nemlig en Datter *Elisabeth Konow*, som var gift med Kjøbmand *Flor Rubin*, som 5. April 1620 tog Borgerskab og var Borgersøn i Hamburg. Han optraadte ogsaa som Garantist for Joachim Konow, da denne tog Borgerskab. Flor Rubin og Elisabeth Konow havde 4 Børn, alle døbt i St. Petri: *Hans*, døbt 16. Februar 1621, *Joachim*, døbt 3. August 1622, *Magdalena*, døbt 18. Oktober 1623, *Jochim*, døbt 2. August 1624. Faddere til disse Børn var bl. a. Hans Konow, Magdalena Konow og Joachim Konow. I Sammenhæng med Børnenes Navne lader denne Kjendsgjerning ingen Tvivl opstaa om, at Flor Rubin var gift med en Datter af Hans og Magdalena Konow.

II. *Joachim Konow*, som 17. April 1622 erhvervet Borgerskab i Hamburg, som Søn af en Borger, staar i Borgerbogen opført som Kjøbmand. Hans Fødselsaar kan ikke bestemmes, da Daabsprotokollerne først begynder i 1603. Hans Dødsaar er heller ikke fastslaaet, da almindelige Dødsregistre først begynder i 1783.

Han blev gift med *Gertrud von Meinsen* (Meinsen) — antagelig i 1622. Hendes Fødselsaar kan heller ikke fastsættes af nævnte Grund.

Vi kan derimod nævne hendes Forældre og Bedsteforældre: hun var Datter af *Hans von Meinsen* og Hustru *Gertrud, født Sillem*, gift 1596, Datter af Oldermænd Otto Sillem og Hustru *Gertrud von Bergen*. Gertrud von Meinsen døde 20. April 1650.

Joachim Konow maa have været en vel anset Mand i Hamburg og havt gode Forbindelser, vi ser saaledes, at blandt hans Børns Faddere er nævnt Raadsherren Rudolf Amsincks 3 Svigersønner:

Hans Berenberch, Walter Boschaert og Zimbert Jenisch og dennes Frue Esther, født Amsinck og Hans Berenberchs Broder Andreas.

Joachim Konow og hans Hustru Gertrud von Meinsen havde 10 Børn: ¹⁾ *Magdalena*, døbt 7. Februar 1623, ²⁾ *Hans*, døbt 2. December 1624, ³⁾ *Gertrud*, døbt 6. Juli 1626, ⁴⁾ *Alheit*, døbt 17. Februar 1628, ⁵⁾ *Anna*, døbt 14. December 1630, ⁶⁾ *Mathias*, døbt 19. August 1631, ⁷⁾ *Elisabeth*, døbt 21. November 1633, ⁸⁾ *Symbrecht*, døbt 3. Febr. 1636, ⁹⁾ *Andreas*, døbt 9. April 1638, død som ung før 1642, ¹⁰⁾ *Andreas*, døbt 6 Juni 1642.

Af disse Børn kan anføres:

III 1. *Magdalena Konow*, døbt 7. Februar 1623, gift 22. September 1647 med «Gewandschneider» *Hinrich Raduchel*. Hun døde meget ung.

III 3. *Gertrud Konow*, døbt 16. Juli 1626, gift 5. Februar 1655 med *Johann Fischer*.

III 6. *Matthias Konow*, døbt 19. August 1631, død i Hamburg 15. September 1680. Han studerte Jus og fik 17. August 1659 i Strassburg Grad af Lisentiat.

III 8. *Symbrecht (Zimbert) Konow*, døbt 3. Februar 1636, død 11 Juni 1690. Han studerte Jus og blev 16. Mai 1662 i Strassburg promoveret til Doktor. Derefter blev han Advokat i Hamburg.

III 10. *Andreas Konow*, døbt 6. Juni 1642. Han løste Borgerbrev som Kjøbmand 21. Mai 1699 og giftet sig i St. Petri Kirke 17. Juni 1671 med *Catharina Sanders*, Datter af *Hinrich Sanders*.

Af *Andreas Konows* og *Hustrus Børn* kjendes kun *Johann Ludwig*, døbt i St. Petri 17. Januar 1682.

IV 1. *Johann Ludwig Konow*, døbt 17. Januar 1682 som Søn af Kjøbmand *Andreas Konow* og *Hustru Catharina Sanders*.

Han maa i sin Ungdom være reist til Schwerin og der gaaet i Guldsmedlære. Han tog Borgerskab i Schwerin 21. Mai 1717, 34 Aar gammel, og 28. Oktober s. A. blev han Guldsmedmester. Han blev gift 10. Juni 1717 med *Anna Heinen*.

Joh. Ludw. Konow maa være død før 1722, da hans Enke i dette Aar giftet sig igjen med Guldsmed Friedrich Gronow, hun var ogsaa Enke, da hun blev gift med Joh. Ludw. Konow. Ægteparret Konow havde kun 1 Søn:

V 1. *August Ludwig Konow*, døbt 7. August 1718 i Domkirken i Schwerin. I 1732, 14 Aar gammel, begyndte han som Lærling hos sin Stedfader, Gronow, og blev 30. April 1746 Guldsmedmester. Men allerede 28. Februar 1744 havde Hertug Christian Ludwig udnævnt ham til Hofjuveler og Guldsmed og 18. November 1758 udnævnte den regjerende Hertuginde Luise Friederike Konow til sin Hofjuveler «paa Grund af hans Dygtighed til at indfatte Juveler».

August Ludwig Konow blev gift med *Anna Elisabeth Andressen*, født 6. Marts 17.. i Gustrow i Mecklenburg, død 23. December 1780 i Schwerin, begravet i Domkirken. Ægtevielsen maa have fundet Sted udenfor Schwerin, da den ikke findes indført hverken i Domkirkens Protokol, eller i Slotsmenighedens. August Ludwig Konow eiede et Hus, Nr. 217, nu 597, i Königsstrasse i Schwerin, som i 1779 sees at være gaaet over paa andre Hænder.

Der er opbevaret talrige Kunstværker, som er udførte af Konow, hvoraf isærdeleshed er fremtrædende den «Velkomst» (stor Pokal) som i 1748 af Hertug Christian Ludwig skjænktes til Rostocker Schiffer-Innung. Denne «Velkomst» er afbildet i Schlies «Mecklenburgische Geschichts- und Kunstdenkmäler» Bd. I.

Han døde i Hamburg Natten mellem 24. og 25. April 1772, begravet i Jakobi Kirke. Han og hans Hustru havde 5 Børn:

¹⁾ *Friederich Ludwig*, f. 16. Mai 1746, ²⁾ *Johan Christian*, f. 16. Juni 1749, ³⁾ *Carl Heinrich*, f. 9. August 1751, ⁴⁾ *Sophia Maria*, f. 6. Mai 1753, ⁵⁾ *Ernestina Magdalena* f. 28. Mai 1756.

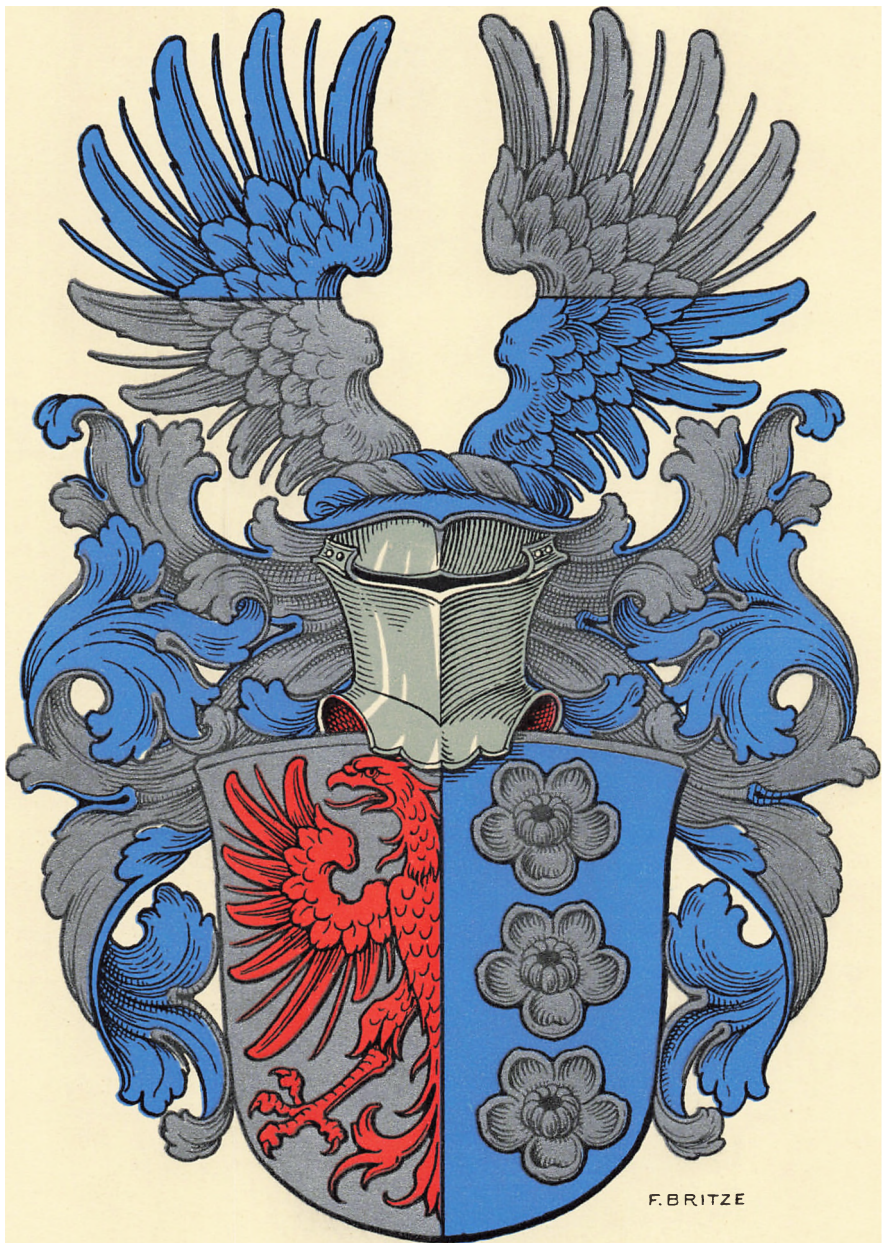
No. 1, 2, 3 af disse Børn finder vi igjen under Familien Konow i Norge — No. 1 under Linie A, No. 2 og 3 under Linie B. Vi vil derfor her kun anføre No. 4 og 5:

VI 4. *Sophia Maria Konow*, født i Schwerin 6. Mai 1753, død 5. Marts 1785 i Sternberg.

Gift 27. Januar 1784 med *Pastor R. C. J. Francke* med hvem hun havde 2 Sønner.

VI 5. *Ernestina Magdalena Konow*, født 28. Mai 1756, død 18. September 1775 i Köteln ved Gustrow.

FAMILIEN KONOW
I
NORGE

F. BRITZE

KONOW-VAABENET

Da den norske Familie Konows Vaaben sikkerlig for første Gang forekommer farvelagt er det kanske af Interesse at meddele lidt om, hvorledes disse Vaabenfarver er fremkommet.

I et Aftryk af et Konow-Signet, som har tilhørt Konsul Fredrik Konow i Bergen (1801—1875) viser det sig, at det halve Skjold er skraveret i blaafarve og de 3 «Roser» viser temmelig tydeligt Formen af 3 Vandliljer (selve Blomsten). Disse 3 Vandliljer bør være sølv. Den anden Halvdel af Skjoldet er blankt — uden Skravering — altsaa sølv. Skjoldet er altsaa i sølv og blaafarve og de 3 Vandliljer i sølv, hvilket giver en heraldisk rigtig Farve-Sammenstilling. Vi ved ogsaa nu, at den halve Ørn i Vaabenet skriver sig fra Byen Seehausens Vaaben, den brandenburgske Ørn. Det bliver altsaa historisk rigtig, at den halve Ørn i Konow-Vaabenet faar den samme Farve som den brandenburgske Ørn. Denne Ørn er altid rød i Sølvfelt. Byen Seehausens Magistrat meddeler ogsaa, at Byens Vaabenskjold er sølv. Alt dette skulde yderligere bekræfte Sammenhængen med Vaabenet i Seehausens Raadhuskjælder (se under «Familien Konow i Werben») og den norske Konow-Families Vaaben.

De to Vinger paa Hjelmen — her Hjelmklenodiet — skal ifølge Friherre v. Sackens «Kathekismus der Heraldik» have Vaabnets Hovedfarver, altsaa i dette Tilfælde sølv-blaafarve. —

I denne Forbindelse kan det være af Interesse at nævne lidt om det norske Konow-Vaabens Oprindelse og dets nuværende Udseende.

Konsul Carl Konow i Bergen beretter herom til sin Broder, Cand. Hans Konow til Oslo Ladegaard: «Hvorledes jeg er kommet til det Familie-Segl skal jeg sige Dig. Jeg fandt for en Del Aar siden et stort Signet hos Faders Gesel, som han brugte i Gaarden til at forsegle med, naar saadant behøvedes. Dette Segl havde tilhørt vor Bedstefader, hvis Navns Begyndelse-Bogstaver, F. L. K. stod i Signetet. Jeg tog et Aftryk deraf og sendte det til Hamburg med Anmodning om derefter at stikke et Signet i mindre Format og med Udeladelse af Bogstaverne og en hel Del Løvværk og en Del Frimurertegn, som var paa, og saa fik jeg det Signet tilbage, som jeg nu bruger, og hvoraf jeg gav Aftryk til Fredrik og Jacob.»

Det maa efter ovenstaaende Meddelelse fra Konsul Carl Konow ansees givet, at den første Friederich Ludwig Konow i Bergen har havt Vaabenet med fra Tyskland og, at det dernede har fulgt Familien fra Generation til Generation — helt fra den første Hans Konow i Hamburg 1594.

Det i Konsul Carl Konows Brev nævnte «Løvverk» var selvfølgelig Hjeldmækkenet, saaledes som det nu sees paa Vaabentegningen, udgaaende fra Hjelman og omgivende Skjoldet paa begge Sider.

Friedr. Ludw. Konow

LINIE A I NORGE

VI I. *Friederich Ludwig Konow*, født 16. Mai 1746 i Schwerin, Mecklenburg, konfirmeret Søndag efter Paaske 1761. Søn af Hofjuveler August Ludwig Konow i Schwerin, født 5. August 1718 i Schwan i Mecklenburg, død Natten mellem 24. og 25. April 1772 i Hamburg, og Hustru *Anna Elisabeth Andressen*, født 6. Marts 17. . i Gustrow, død 23. December 1780 i Schwerin, begravet i Domkirken. Efter Hofjuveler Konows Død skal Enken have indgaaet Ægteskab med Borgermester Brandt i Schwerin, formentlig en Slægtning af hendes første Mand. I Aaret 1793 besøgte Brødrene Wollert og August Konow en Borgermester Brandt, som August Konow omtaler som en Fætter af sin Fader. Friederich Ludwig Konow i Bergen havde ogsaa en Søn Wilhelm «kaldet efter Borgermester Brandt i Schwerin». — Hofjuveler Konow og Anna Elisabeth Andressen havde 5 Børn, hvoraf Friederich Ludwig var den ældste. Strax efter, at han var konfirmeret i 1761 reiste han til Lübeck og lærte Handelen hos Johan Bernt Køhler, hos hvem han var i 8 Aar. I 1769 reiste han til Bergen, hvortil han skal være ankommet 25. April s. A. og traadte i Tjeneste hos Wollert Krohn, hvor han blev i 5 Aar. Konow skriver om Wollert Krohn:» so väterlich gegen mir begegnet, dass ich d. 1sten May 1774 meine eigene Handlung anfangen könnte». Han løste ogsaa Borgerbrev 1. Mai 1774. F. L. Konow drev en ganske betydelig Forretning og var en agtet Borger i Bergen.

Friederich Ludwig Konow som deputeret Borger.

INDLEDNING

Fra gammel Tid var det Sædvane, at Borgerne i Byerne kom sammen paa Raadhuset for at raadslaa om fælles Interesser og Anliggender, men nogen besluttende Myndighed udenfor det at

vælge de saakaldte Takserborgere (Ligningsmænd) havde de ikke. Istedetfor eller rettere ved Siden af disse Borgerskabsmøder, fik man efterhaanden et Udvalg af Borgere — bedste Borgere —, som ifølge Forordning af 4. September 1671, skulde være tilstede, naar Borgermester og Raad aflagde Regnskab for Kjøbstadens Indtægter og Udgifter, samt samtykke og underskrive, at saameget og ikke mere var paalagt og oppebaaret. Heraf udviklede sig den Institution, som kaldes de «eligerede Mænd», eller «deputerede Borgere» og som er af særlig Interesse derved, at de danner Overgangen til de senere Formandskaber. Oprettelsen af Institutionen «de 16 eligerede Mænd» i 1679 skyldes en Ansøgning fra Bergens Borgerskab til Statholder Gyldenløve. Sandsynligvis har man havt til Forbillede de i Kjøbenhavns Privilegier i 1661 fastslaaede «32 bedste Borgere». Det kan ogsaa tænkes, at denne Sag allerede har været paa Tale under Gyldenløves bekjendte Ophold i Bergen i 1665, da han og Borgerskabet tilbragte saa mange festlige Dage sammen, og under hans Besøg i Bergen i 1667.*) Den 6. Juni 1677 udvalgte det ganske Borgerskab «de 16 eligerede Mænd». Her var imidlertid bare Tale om et Borgerudvalg til Revision af Byens Regnskaber. Det Udvalg af 16 Borgere, som efter Borgerskabets Anmodning blev opnævnt i Raadstueretten i Bergen den 14. August 1679 havde derimot den mere omfattende Opgave «at iagttage alt, hvad der var af Betydning for Byen og dens Borgere, fremkomme paa Borgerskabets Vegne med Forestillinger og Klager og fra Tid til anden konferere med Magistraten om Byens og Borgernes Anliggender». Denne Vedtægt fik kgl. Konfirmation den 31. Juli 1680. Ved Reskript af 3. Marts 1786 blev Antallet af «depu-

*) Da Statholder Ulrik Fredrik Gyldenløve med Gemalinde besøgte Bergen i 1665 «var de 23 Marts til Gjest hos Toller Peder Pedersen (Montagne) til langt ud paa Natten og laa der 3 Stykker foran Raadstuen, hvormed der blev skudt. Da hans exel. var lystig slog han Vinduerne ind i stuen til gaten og lod sætte sit og sin frues Vaaben inn i stedet.» Gyldenløve's Gemalinde dengang var den senere saa bekjendte Marie Grubbe.

terede Borger» forhøiet til 8 — ved kgl. Resolution af 16. Mai 1772 var det bestemt, at Antallet kun skulde være 4 — som skulde fungere saa længe de levede, medmindre særdeles Omstændigheder, som Alderdom, Sygelighed, Fallit og deslige skulde være til Hinder. —

Friederich Ludwig Konow vælges til deputeret Borger.

Den 24. Marts 1786 blev der valgt følgende 8 deputerede Borgere: Gerh. Cappe, Joh. Stalbohm, W. Farquahr, Mich. O. Meyer, W. Lexau, Fr. Konow, C. Jordan og H. F. Greger. Den 12. April s. A. holdt de sit første Møde. De deputerede Borgere henvendte sig jevnlig til en større eller mindre Del af Byens Borgere ved Circulairer for at indhente deres Erklæringer, ligesom det ikke sjelden hændte, at Magistraten og tildels Stiftamtmanden konfererte med det hele Borgerskab. Førrend Friederich L. Konow blev deputeret Borger, sees han i 1783, 1784 og 1786 at have været blandt de Handlende, som de deputerede Borgere afæsket Erklæringer.

«Anno 1786, den 12. April vare de 8 Deputerede Borgere Forsamlede paa Raadhuset i Anledn: af den Høy-Respective Magistrats Communication af 17 Martz sidstl., grundende sig paa Stiftets Høye Skrivelse af 25. s. M., hvorved Vi, efter de fleste Stemmers Valg ere Beskikket til herefter at være Byens Deputerede Borgere, som i Følge den Høy Kongl: Befaling af 3. Martij sidstafvigte af Stiftet er vorden approberet, Saaledes: At Kjøbmændene Gerhard Cappe som den Første, Johan D. Stalbohm som den Anden, William Farquhar som den Tredie og Michael O. Meyer som den Fjerde; De øvrige Deputerede, af hvilke Kjøbmændene Willum Lexau, bliver den 5te, Friedrich L. Konow den 6te, Caspar Jordan den 7de og Hans F. Greger den 8de o. s. v.»

Den 22. Oktober 1788 sender Konow en af ham undertegnet Skrivelse til Borgermester Weiner i Anledning af, at Mad. Cramer havde rekvireret Besigtigelsesforretning betreffende «nogen den Tillæg» til

en Grund indenfor Stadsporten paa Byens Tagemark (Udmark). — Konow maa saaledes paa den Tid have været Medlem af Taxations-Kommissionen. Den 1. August 1789 underskriver Konow sig fremdeles som No 6, men 14. Oktober og 11. November 1789 er han rykket op et Nummer og underskriver som No 5, den 27. Oktober 1790 underskriver han som No 4. Under 27. Juli 1791 skrives til Magistraten, «at da Herr William Lexow er bleven entlediget for at være Deputeret Borger, tilfalder det herefter Herr Konow at bivaane Inqvarterings Commissionen, Herr Jordan Brand-Commissionen og Herr Tank Uddybnings Commissionen». Nu rykker Friedr. L. Konow op som No 3 blandt de deputerede Borgere. Under 6. Februar 1793 skrives til Magistraten, at da Herr Gerhard Cappe er bleven «Forløvet som Formand» af Borgerskabets Repræsentanter, saa «tilkommer det herefter Mig Stalbohm at blive Formand og Medlem af Politie Commissionen, Konow at blive Medlem af Tugthuus Commissionen, Jordan af Inqvarterings Commissionen, Tank af Brand Commissionen, Meltzer af Uddybnings Commissionen.» Efter Cappes Afgang rykket Konow nu op til No 2 blandt de deputerede Borgere. Under 6. Juni 1795 foreligger følgende:

Til Magistraten! Pro Memoria!

Ved at lade følge vores Collega F. L. Konows Allerunderdanigste Ansøgning til Hans Majestæt om Allernaadigst Befrielse for at være længere Deputeret Borger, undlade vi ikke til Følge De Høye Herrers Forlangende av 26. f. M. over samme Hans allerunderdanigste Andragende at afgive vores Betænkning saaledes:

Vi kand ikke forundres over, at Velbemeldte Vores Collega Hr. Konow Ønsker at blive befriet for et Ombud, der ei alene medfører Forsømmelse af egne Forretninger og Hinder i Nærings Vei, men som desuden er forbunden med Adskillige Vanskeligheder og Ansvar, og det som endnu er det værste, som oftest med Utak og Chicaner. Men

for alt dette Ønske vi alle ligesaa vel som Ham at kunde blive befriede, og findes det vel de iblandt os, som dertil kunde opgive Gyldigere Argumenter end de Herr Konow fremstiller, allerhelst i disse Tider, da her gives saa mange brugbare og beqvemme, men som Patrioter kun slet tænkende, Borgere. Der paa forskjellige Maader søge at unddrage sig fra Pligter, der paaligger dem som Borgere i en Stat og Bye, hvor de nyde deres Ophold og Leve Brød for sig og sine. Vore Tanker om denne Sag er altsaa, da oftbemeldte Hr. Konow endnu ei er 50 Aar gammel, det vi ei andet ved end fuldkommen ved Sinds og Legems Kræfter og hvad det vigtigste er, en Mand, der er Skikket og Brugbar til det, hvortil han baade har været og for Tiden er sadt, saa kunde Vi ikke, vi ville Handle efter Pligt og Overbevisning, for nærværende Tid finde nogen Billighed derudi, at han skulde forløves, og forhaabes ogsaa, at han vil finde sig heri, allerhelst da ingen af os /:det vi vide:/ ved vores Opførsel har givet ham Andledning til Mishag og Fortrydelse, og altsaa indstiller det til D'hrr. Magistrats nærmere og Indsigtsfulde Overvejelse. Bergen d. 6. Junij 1795. —

Friedr. L. Konow maatte altsaa fortsætte som deputeret Borger og sees, at efter Kjøbmand I. D. Stalbohms Entledigelse i 1798 rykket Konow op efter Tur til Repræsentanternes Formand.

Til Slut foreligger to Skrivelser vedrørende F. L. Konow:

Til Magistraten! I vores afdøde Collega Hr. F. L. Konows Stæd anmoder vi den Høitærede Magistrat behagentlig vilde lade opkalde 24 valg Mænd for at forsyne os med en duelig Collega.

Bergen den 22 Novb. 1798.

Til Stiftamtmand Hauch! Ved den paa sidstafvigte Tirsdag paa Raadstuen af de dertil opkaldte Borgere holdte Samling for at udvælge en Byens Repræsentant i afgl. F. L. Konows Stæd, skal Herr Johan Stiegler (Glargester) være den, som fleste Stemmer af de voterende dertil har udkaaret. Bergen d. 6 Decbr. 1798.

Friederich Ludwig Konow blev 10. December 1775 forlovet med *Anna Hedevig Rieck* med hvem han blev gift 8. Oktober 1776, viet af Pastor Brun i Svigermoderens Hus i Korskirken Sogn. Anna Hedevig Rieck, født 12. Juni 1756, døbt i Korskirken 16. Juni, død 25. August 1810, begravet 30. August i Nykirke Sognet, 54 Aar gammel. Hun var Datter af Kjøbmand Jacob Rieck i Bergen, født 1712, døbt i Korskirken 23. August s. A., død 17. November 1787 — 75½ Aar gammel, begravet 28. November i Korskirken Kjælder, og hustru *Dorothea Catharina Meltzer*, født i Bergen 25. September 1722, døbt 4. Oktober i Korskirken, død 1. Januar 1790, 67 Aar og 3 Maaneder gammel, begravet under Stolene i Korskirken. Friederich Ludwig Konow døde i Bergen 6. November 1798.

Den første af den her omhandlede Slægt Rieck var:

Jacob Rieck fra Mecklenburg, Fødested og Fødselsaar ukjendt — antagelig omkring 1670—80. Han var først Bestyrer af et Kontor paa Tyskebryggen, som tilhørte Lyder Sinding i Bremen. Han tog Borgerskab i Bergen 25 April 1708 og havde Stue i «Leppen» paa Tyskebryggen. Han døde i 1734, begravet 24. Februar i Korskirken. Gift 15. Oktober med *Anna Jordan*, født 24. April 1687, døbt i Korskirken 29. April, død 30. Mai 1769, Datter af Kjøbmand i Bergen Caspar Jordan og *Rebekka Jørgensdatter Pych*. Jacob Riecks og Anna Jordans Søn:

Jacob Rieck, døbt i Korskirken 23. August 1712, begravet 28. November 1787. Han studerte først, blev Cand. theol. men maatte paa Grund af en Talefeil forlade den geistlige Stand og blev Kjøbmand i Bergen, Stue i «Leppen», antagelig overtaget efter sin Fader. Han skal i 1767 have eiet Sparebankgaden No. 4, som han ombygget saa det fik sit nuværende Udseende. Gift 17. Oktober 1752 med *Dorothea Catharina Meltzer*, født 30. September 1722, død 1. Januar 1790. —

Frederich Meltzer, født i Dillingen i Stiftet Minden, død 18. December 1682, var gift med Hedewig Uthoff, født i Rødinghausen, død 24. September 1708 «77 Aar og 24 Uger gammel», hun maa altsaa være født cr. 1631. Deres Søn:

Clamer Eberhard Meltzer, født 14. Juli 1656 i Rødinghausen, 3 Mil fra Minden i Amtet Limberg, død i Bergen 3. April 1730. Han kom 27. Juni 1673 til Bergen til Herr Warner

Anna Hedevig Konow, f. Rieck

Wortmans Stue i Finnegaarden paa Tyskebryggen. Han skriver om sin Reise fra Bremen til Bergen: «Diese Reiszze hatte unsz ein Schottes Kaaper und Seereuber 3 Tage und 3 Nachte verfolgt, wurden aber Gott sey dank durch einen Hollander Befreit». Efter mange Reiser mellem Bergen og Bremen i Wortmans Tjeneste, tog Meltzer 27. November 1690 Borgerskab i Bergen. Blev 1699 Forstander for Korskirken. Han giftet sig 1ste Gang 26. Februar 1690 med Anna Meyer, Enke efter Hinrich von Lübeck, men efter hendes Død 21. November 1715, giftet han sig for 2den Gang 13. Mai 1717 med *Anna Hammeken*, født 3. September 1692, død 26. September 1774, Datter af Kjøbmand Ludolf Hammeken gift med *Adelheid Margarethe Eckhoff*, Datter af Kjøbmand i Bergen Gerdt Eckhoff, død 26. Juli 1706. — Mere om Anna Hammeken nedenfor. — En Datter af dette 2det Egteskab med Anna Hammeken var

Dorothea Catharina Meltzer, som blev gift med Jacob Rieck, og deres Datter *Anna Hedevig Rieck* blev gift med *Friederich Ludwig Konow*, som i deres Egteskab havde 13 Børn.

Anna Hammekens Selv-Biografi.

Anno 1692 den 3 September Er Ieg Anna Hammeken fød j denne Syndige verden og er døpt i Ny Kircken af Hr. Magister Otte Skrøder d. 7 dito. Ao 1703 d. 31 May Hafver det behaget den gode gud at kalde min Sal. Moder Alleicht Eckhof fra denne bedrofvelige Verden til sitt Evige Rige. Ao 1706 d. 10 Aprill Kom Ieg til Borge Meister Claus Fasting formedels at min fader soilte sitt husz paa Stranden for at lerre noget som Ieg j fremtiden kunde hafve gott af og der holden som deres eget Barn / spiste ver dag ved deres Eget Bord / Blef saa schwag at Ieg holte med sengen j 2 uger, da fick Ieg Bud fra min Sal. Morfader Gerdt Eckhof at Ieg motte komme till ham og kunde hafve bedre Rollighed wilcket og skeede. Motte saa holde med Sengen i 5 uger da ieg blef gud verre lofvet frisk da biegerter min Morfader at jeg maatte blifve hos ham for at see dem till goede i derres Alderdom / wilcket Ieg icke kunde negte dem, den 2 Iulij døde min Sal. Morfader det samme aar blef saa hos min Mormor til Ieg blef brud. Ao 1707 d. 29 Aprill Er Ieg min forste gang gaaen till Guds Bord med min Fader j Nykirken. Ao 1717 d. 17 Feb. blef Ieg forloftet med min Kierrest Clamer Eberhardt Meltzer Efter Guds Raadsførrelse og min Mormor og faders wilje. Ao 1717 d. 13 Maij blef vorresz brøllop holden j min Mormoders husz i goede Wenners Nerwerrelse og af Provsten Ohlle Storm copolert. Ao 1730 d. 3 Aprill døde min Sal. Mand Clamer Eberhardt Meltzer og blef d. 12 dito begravnen. Ao 1730 d. 8 Julij kom min fader fra Bremmen og kom till Mig at forblibe i mitt husz. Ao 1735 d. 6 Detcember blef Ieg copolleret i Herrens Nafn

med Herman Fridrich Siemers. Ao 1744 d. 16 Julij Behagede dett den goede Gud at afkalde min Datter Anna Hetwig Meltzer af denne Syndige Verden og liger begrafven hos Sin Sal. fader j Wobenuszet. Ao 1745 d. 18 Junij Behagede det Herren at kalde min fader af denne Syndige Verden og var 82 aar gammel. Ao 1751 d. 28 Majj paa første Pinsze Dag behagede Herren at kalde min Sal. Mand Herman Fridrich Siemers af denne Jammer Dall till Sitt Ewige Riege og blef begrafven d. 5 Junij og Staar i Peder Sørenssen sin Kielder. Anna Hammeken kjøbte i 1732 som Enke efter Meltzer Eiendommen No 22 i 21 Rode — nu Kong Oscars Gade No. 7, som hun beholdt til 1739, da hun solgte den til Guldsmedmester Johan Grewe. Da hun i 1735 giftet sig med Kjøbmand Siemers flytted hun til hans nordenfor liggende Nabohus.

Friederich Ludwig Konows og Anna Hedevig Riecks 13 Børn:

- 1) *Anna Elisabeth*, f. Mandag 28. Juli 1777, døbt 2. August i Nykirken af Provst Hagerup. Faddere var Dorothea Catharina Rieck, som bar Barnet, Herr Jacob Rieck, Herr Wollert Krohn, Anna Rieck og Carl Heinrich Konow (se Linie B). Anna Elisabeth døde 13. April 1779. Begravet 20. April i Nykirken «under Consul Fasmers Stol».
- 2) *Jacob*, født Torsdag 12. November 1778, døbt 19. November i Nykirken af Provst Hagerup. Faddere var: «Moster» Adelheid Margaretha Hammeken, Madame Anna Lexau, Herr Jacob Rieck, Bedstefaderen, Herr Anton Thørig, Herr Jacob Berthelsen Rieck. Jacob døde 26. April 1785, begravet i Nykirken ved Siden af Søsteren.
- 3) *Wollert*, født Mandag 8. November 1779, døbt i Nykirken 13. November af Dr. Hagerup og opkaldt efter Wollert Krohn. Faddere: Madame Ingeborg Benedicte Krohn, Herr Wollert Krohn, Herr Clamer Eberhard Meltzer, Carl Heinrich Konow og Anna Rieck.
- 4) *August*, f. Mandag 9. Oktober 1780, døbt 16. Oktober i Nykirken af Pastor Schmidt. Faddere var: Dorothea Catharina Rieck, Jomfru Christiane Benedicte Krohn, Herr Justitsraad Blichner, Herr Peter Lexau, Herr Bernd Scollay.

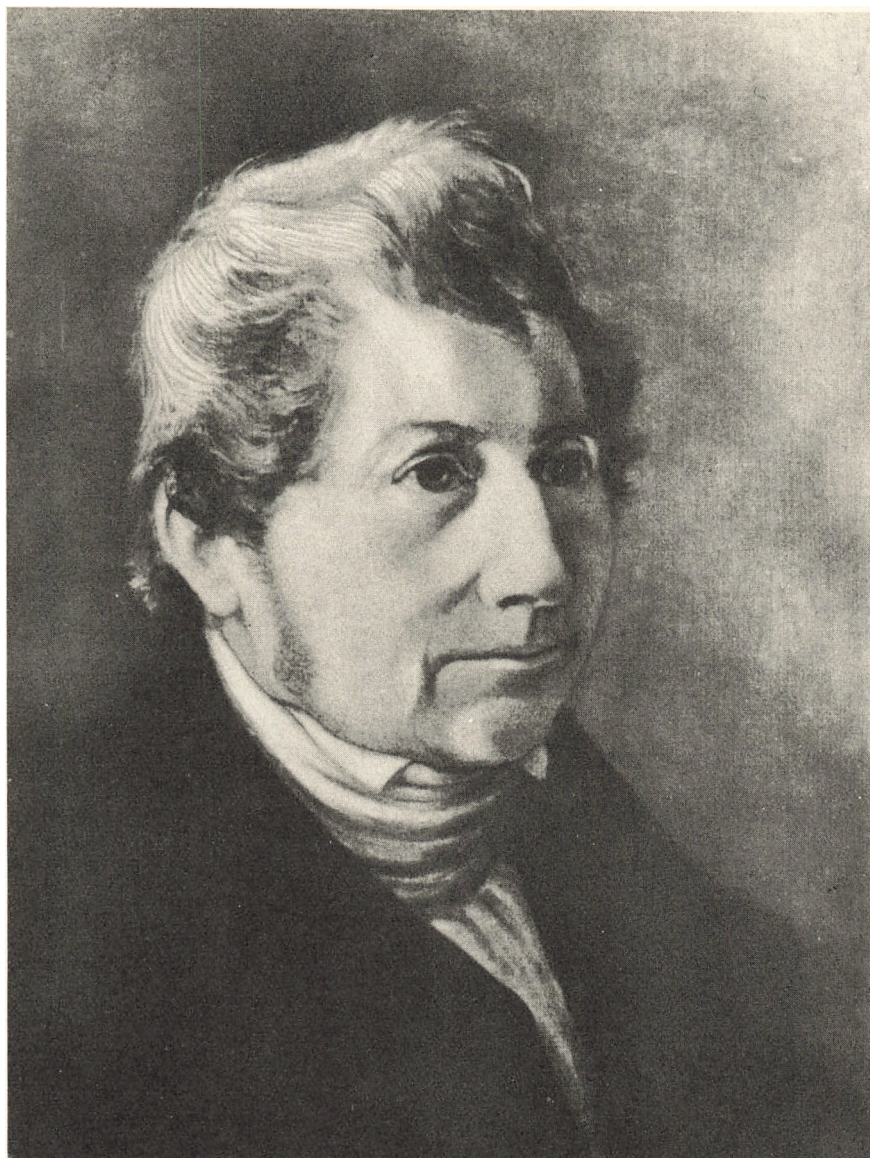
- 5) *Dorothea Catharina*, født Søndag 21. Oktober 1781, døbt 27. Oktober i Nykirken af Provst Krag, død 24.—25. December 1785. Faddere var: Fru Agent J. B. Krohn, Madame Lucia Maria Erichsen, Herr Johan Nordahl Brun, Herr Bertel Rieck og Johan Christian Konow (se Linie B).
- 6) *Johan Hammeken*, f. Fredag 15. November 1782, døbt 21 November i Nykirken af Provst Krog, død 10. December 1789, begravet i Nykirken. Faddere var: Madame Henrica Meltzer, Jomfru Margaretha Beate Frøchen, Herr Wollert Dankertsen Krohn, Herr Jacob Rieck junior og Carl Heinrich Konow.
- 7) *Anna Elisabeth*, f. Mandag 7. Juni 1784, døbt 11. Juni i Nykirken af Provst Hjorthøi. Faddere var: Madame Anna Lexau, Madame Anna Sophie Rieck, f. Møller, Herr Hans Lund Bredahl, Herr Thomas Erichsen, Herr Joh. Diedrich Schlømer.
- 8) *Sophia Maria*, født Søndag 6. November 1785, døbt 11. November. Faddere var: Madame Clarche Frøchen, Jomfru Else Elisabeth Lau, Herr Hofagent Herman Diedrich Janson, Herr Jacob Rieck og Herr Johan Bøschen.
- 9) *Jacob*, født 12. Februar 1788, døbt 19. Februar. Faddere var: Anna Schlømer, Jomfru Modesta Berentine Formann, Herr Haane Dynner, Herr Jacob Stub og Herr Jacob Rieck junior. Jacob døde 27. Juni 1788, begravet 3. Juli i Nykirken.
- 10) *Jacob Rieck*, født 9. April 1790, døbt 16. April. Faddere var: Madame Else Elisabeth Staman, Madame Cecilie Margarethe Krohn, Herr Doctor Johan Ludvig Fischer, Herr Claus Krohn og Herr Johan Diedr. Schlømer.
- 11) *Johan*, født Torsdag 18. August 1791, døbt 28. August. Faddere: Madame Elisabeth Cappe, Jomfru Catharina Hjort Stuwitz, Herr Caspar Jordan, Herr Mentz Paasche og Herr Jacob Rieck junior.

- 12) *Wilhelm*, født Søndag 7. September 1794, døbt 14. September i Nykirken. Død 3. Januar 1797, begravet i Nykirken. Faddere: «Moster» Christiane Rieck, Jomfru Anna Margrethe Schlieder, Herr Agent Wollert Dankert Krohn, Herr Doctor Lars Monrad og Herr Ludvig Wiese.
- 13) *Thomas*, født Mandag 10. Oktober 1796 — opkaldt efter F. L. Konows Ven Thomas Erichsen. Faddere: Enkemadame Lucie Marie Erichsen, Jomfru Elisabeth Brunchorst, Herr Peter Staman jr., Herr David Paasche og Wollert Konow. — 1—13. 1—2 død som ganske unge.

VII 3. *Wollert Konow*, født i Bergen Mandag 8. November 1779, døbt i Nykirken 13. November, opkaldt efter Faderens tidligere Principal Wollert Krohn. Kgl. dansk Vicekonsul, sammen med Broderen August Konow Indehaver og Chef for Handels- og Bankierhuset Konow & Comp. i Bergen. Død i Venedig 3. Oktober 1839.

Gift 25. November 1800 med *Cecilie Catharina Krogh*, født 25. September 1777, død 4. April 1821, begravet 12. April fra 4. Rode No. 82 «44 Aar gammel». Hun var Datter af Provst, Sognepræst til Bergens Nykirke Jens Andreas Krogh, født 1740, død 6. April 1783 og Hustru Birgitte Margrethe Heiberg, født 14. November 1744, død i Bergen 8. April 1798. Wollert Konow og Hustru havde 11 Børn.

Herr Peder Beyer paa Skindal i Sogn, cr. 1500, havde Sønnen *Absalon Pedersson Beyer*, født 1527, død 1574. Han studerte først 5 Aar ved Kjøbenhavns Universitet, derefter 3 Aar ved Universitetet i Heidelberg, Lector theol. Slotspræst paa Bergenhus 1566 under Erik Rosenkrantz, historisk Forfatter. Han skrev bl.a. «Noriges Beskrivelse» og «Liber capituli bergensis» (Bergens Kapitelbog) og «Oratio de via Gabeli» (om Biskop Geble Pedersen). «Absalon Pederssøn Beyer var en af de fineste og nobleste norske Præste-

Konsul Wollert Konow

typer fra Reformationstiden». Han var gift med *Anna Pedersdotter*, som efter Mandens Død blev anklaget og dømt for Troldom, brændt levende 7. April 1590. Deres Søn:

Herr Absalon Beyer til Gloppen, født 1559, død 1591, havde Sønnen

Jørgen Beyer, hvis Datter

Malene Jørgensdatter Beyer, gift med *Herr Peder Rasmussen Brandal*, død 1616, havde Datteren

Lisbeth Brandal, gift med *Magister Thomas Scheen*, Søn af Oberstlt. Svend Scheen, Kommandant paa Munkholmen og Griffenfeldts Vogter. Lisbeth Brandal og Thomas Scheen havde Datteren

Cathrine Magdalene Scheen, gift med Sognepræst til Rollaug *Jens Krogh*, født 17. Oktober 1685, død 11. April 1752, Søn af *Herr Truls Krogh* og *Maren Sørensdatter Hoffmann*, Cathrine Scheens og Jens Kroghs Søn:

Thomas Georg Krogh, Præst, født 1716, død 1785, var gift med

Mette Marie Hoff, Datter af Oberst Knut Hoff. Deres Søn var:

Jens Andreas Krogh, Sognepræst til Nykirken, født 1740, død 6. April 1783, gift med *Birgitte Margrethe Heiberg*, født 14. November 1744, død 8. April 1798. Deres Datter:

Cecilie Catharina Krogh blev gift med *Konsul Wollert Konow*.

Den unge Wollert Konow fik sin første Skoleuddannelse hjemme i Bergen, hvor Undervisningen for de unge Borgersønner den Gang var tarvelig nok og hvorom Broderen, Konsul August Konow, fortæller i sine «Erindringer», men allerede i 12 Aars Alderen, i 1791, sendtes Wollert Konow til det Johan Köhnske Handelsinstitut i Hamburg, som i den Tid var meget søgt af unge Bergensere, som skulde uddannes som Handelsmænd. Aaret efter, i 1792, kom ogsaa August Konow til det Köhnske Institut. Han beretter i sine «Erindringer» om Undervisningen og Livet der blandt de unge Elever.

Efter endt Uddannelse hos Johan Köhn i Hamburg kom Wollert Konow ind paa sin Faders Kontor, men blev snart sendt som Kar-

gadør med en Ladning Tran til Antwerpen, hvorfra han fik Anledning til at foretage sin første Pariser-Reise.

Efter Faderens Død i 1798, og da Broderen August allerede i 1803 reiste ud paa en længere Forretning- og Studiereise, som varede helt til Februar 1807, blev den unge Wollert Konow Firmaet Konow & Comp.s virkelig ledende Chef og fik saaledes tidlig Anledning til at vise sin mere end almindelige Dygtighed som Forretningsmand, hvormod noksom hans Dispositioner baade som Handelsmand og som Bankier vidner. (Se nærmere under «Huset Konow & Comp.s Historie».)

Wollert Konow fik i Aarenes Løb mange Tillidshverv i Bergen. Han var Administrator ved Norges Bank, Stortingsmand for Bergen i Perioden 1815—16 sammen med Christie, Fredrik Meyer og Kaptein Wetlesen. Ligeledes gjenvalgt som Stortingsmand i 1827—28. I 1816 blev han Vice-Konsul for Danmark.

Wollert Konow staar opført i den ældste Fortegnelse over «Det dramatiske Selskabs» Medlemmer. Han var med og stiftet «Det norske Brandassuranceselskab» i Bergen, som blev konstitueret 20. November 1838 og var det første Brandforsikringsselskab for Varer og Løsøre, som blev oprettet i Norge efter 1814; det kaldtes i daglig Tale «Gamle Bergen». I Juli 1900 blev Selskabet sammensluttet med «Vesta».

I 1807 var Wollert Konow Medlem af en Komité for Oprettelsen af en Børs og et forbedret Handelsvæsen i Bergen. Komitéen afgav 1. August 1807 en Plan for en saadan Børs og udtalte enstemmig, at Børsen burde ligge paa Torvet lige for Indseilingen. Først i 1813 lykkedes det at faa oprettet en Børs i Bergen og da var Wollert Konow en af Stifterne. Han var Medlem af «Det nyttige Selskab» i Bergen og fra 1804 til 1839 var han Selskabets Sekretær og ubetinget den ledende Sjæl i alle disse Aar og trods sine udstrakte Handelsforretninger manglede han aldrig Tid til at varetage Selskabets Tarv. Det første større Tiltag, som Selskabet gjorde i Perioden 1825—1874 var Opret-

telsen af den første private Dampskibsfart i Norge. I November 1824 ned-sattes en Komité til Sagens Behandling og af denne Komité var Wollert Konow et meget interesseret Medlem og allerede 25. Oktober 1825 kunde Norges første Dampskibsinteressentskab konstitueres og Dampskibet «Oscar» blev indkjøbt i Sverige for 32 000 Rdl. svensk Banco. Det sattes i Fart mellem Bergen og Christiania. Wollert Konow viste sin store Interesse for «Det nyttige Selskab» ved at testamentere Selskabet 1 000 Spd.

Wollert Konow var i 1831 med at oprette «Landhusholdningsselskabet for Bergens By og Stift» og blev valgt til Medlem af Styret. Som saadan fungerede han til sin Død i 1839.

I 1823 blev Bergens Sparebank oprettet. Som Medlem af Direktionen valgtes Wollert Konow. Paa et Møde den 12. Februar frabad han sig Valg som Direktør, da han var Administrator ved Norges Bank, men tiltrods herfor ser vi, at han i 1823 var blandt de Direktører, som ledet Sparebanken. I 1837 blev der nedsat en Komité, som skulde udfærdige ny Instrux for Bankens Bogholdere. Komitéen bestod af Stiftamtmanden, Konsul W. Konow, Konsul A. Konow, Generalkonsul Prahll og Biskop Neumann.

Wollert Konow paa Stortinget 1815—1816.

Som ovenfor anført var Wollert Konow, sammen med Christie, Fredrik Meyer og Kaptein Wetlesen, valgt som Repræsentant for Bergen til Stortinget 1815—16. Dette Storting traadte sammen 1. Juli 1815 og opløstes 6. Juli 1816.

4. August 1815 foreslog Repræsentanten Konow, at Stortinget, ved en Adresse til Kongen, skulde udvirke, at Norge faar Tilladelse til paa egen Bekostning at befordre sine Breve fra og til Kjøbenhavn og videre med egen Post, og at derefter Foranstaltninger maatte træffes til jo før jo heller at sætte en saadan Tilladelse i Udøvelse. — Der

blev besluttet, at Forslaget skulde sendes femte og syvende Komité. 26. September kom Forslaget tilbage fra nævnte Komitéer med en længere Redegjørelse om Postbefordringen og indstillet Forslaget til Antagelse. Indstillingen blev 26. September enstemmig vedtaget af Stortinget og blev der under 23. Oktober sendt en Adresse til Kongen som begyndte med følgende Ord: «Imellem de Nationalanliggende, der blev Gjenstand for det nu forsamlede Stortings Overveielse, er en rigtig og hensigtsmæssig Indretning af Postvæsenet en af de, der har særdeles megen national Interesse.»

I denne Forbindelse kan det være af Interesse at nævne, at efter en Bekjendtgjørelse fra 3die Departement af 8. April 1815 beregnes den svenske Porto over Gøteborg til England med 24 Skl. Bko., over Strømstad til Danmark $9\frac{1}{4}$ Skl., og fra Grænsestederne til Hamburg 1 Rd. Bko. for hvert Brev, der ikke veier over 1 Lod!

I Anledning af den saakaldte Eidsvoldsgaranti havde 3die Komité for Finans- Skatte- Bank- og Toldvæsenet afgivet en Indstilling, hvis § 3 lød: Rigsbankens Repræsentativer og Forskrivelser skal indfries overensstemmende med Rigsforsamlingens Garanti af 19. Mai 1814, nemlig 375 Rbd. n. V. mod 200 norske Daler.

Stortingets Præsident fremsatte som Følge af denne Indstilling følgende Spørgsmaal: Antages 3die § af Komitéens Indstilling uden Forandring, eller skal Spørgsmaalet, om Garantien af 19. Mai 1814 skal overholdes, underkastes nogen videre foreløbig Undersøgelse og Afgjørelse, forinden den endelige Resolution over § 3 tages. Enhver, der svarer *nei* tilkjendegiver derved, at Spørgsmaalet om Garantien Gyldighed nærmere skal afgjøres, forinden den endelige Resolution over § 3 tages. Enhver, der besvarer dette Spørgsmaal med *ja*, antager Komitéens Indstillings 3die §.

Samtlige Medlemmer af Odelstinget indleverede i Anledning denne Sag deres skriftlige Votaer.

I Wollert Konows Vota henholdt han sig i det væsentlige til 3die Komité's Indstilling. Han fremholder, at hvis Pluraliteten skulde stemme for Ophævelse af Eidsvoldsgarantien, «saa kan vi sige Farvel til Nordmænds gamle Ærlighed, og ikke have Føie til, længer at anse os hædrede ved Navnet af Nordmænd, thi vi har da viist, at ikkun Tanken om en øieblikkelig Fordel har kunnet forlede os til at svige et givet Løfte» — Han fremholdt stærkt, at Eidsvoldsforsamlingen var berettiget til at stille denne Garanti. Han pointerer ogsaa Følgerne af at vilde fragaa Eidsvoldsgarantien og slutter saaledes: «Kort sagt, Landets sidste Marv vilde blive et Rov for enkelte Agioteurer, og naar da Nationen endeligen om ikke lang Tid indsaa, at den ikke kunde bestride sine Statsudgifter, vilde den staa Fare for at maatte give Slip paa den Konstitution, vi har sat saa megen Pris paa. Saaledes finder jeg det, efter min Overbevisning, i ethver Henseende uværdigt, upassende og skadeligt at dvæle et Øieblik ved den Beslutning, som i denne Sag bør tages, og saaledes stemmer jeg for Eidsvoldsgarantiens Opfyldelse». —

Til Præsidentens ovenfor anførte Spørgsmaal stemte samtlige 4 Bergensrepræsentanter «ja».

Den endelige Afgjørelse af denne Sag blev truffet i Stortingsmøde 5. Februar 1816. I Anledning af Repræsentanterne Konow og Stoltenbergs Forslag om, at det foreløbigen maatte afgjøres, hvorvidt Eidsvoldsgarantien er Lov eller ikke, blev ved 46 mod 39 Stemmer fastsat: «at Spørgsmaalet om Garantiens Gyldighed ikke skal fremsættes til nærmere Afgjørelse.» —

I Oktober og November 1815 havde Odelstinget til Behandling Spørgsmaalet om Rigsbanksedlernes Indløsning. Hertil bidrog Wollert Konow med en længere Tale, holdt ved Odelstingets Møde den 1. November og ligeledes med et skriftligt Vota 2. November. I Møde af Odelstinget 19. Februar 1816 begyndte Forhandlingerne angaaende

Værnepligten. Her holdt Wollert Konow en længere Tale, hvori han hovedsagelig paapegte de større Byrder Byernes Borgere vilde faa ved det fremsatte Forslag, specielt dets Paragraf 5.

Den norske Regjering havde under 10. April 1815 meddelt en Ud-lænding, Carl Johan Geertz, født i Wasa, Finland, Tilladelse til at indføre Varer til Nordlandene og der at handle med fremmede Varer. I denne Anledning fremkom Wollert Konow i Odeltingsmøde den 14. Oktober 1815 med et Forslag, som gik ud paa:

- 1) at ikkun Stortinget skal have Ret til at bevilge Kjøbstædsrettigheder for et eller flere Steder i Landet.
- 2) at ingen maa tillades udenfor de privilegerede Kjøbstæder at indføre fra fremmede Steder til Norge eller udskibe til fremmede Steder fra Norge nogen Slags Varer, Trælast og Hummer undtaget, og at ikke heller nogen Fremmed maa tillades at drive Handel udenfor selve Kjøbstæderne.

Dette Forslag blev oversendt en kombineret Komité til Betænkning. Ved Forhandlingerne i Stortinget 30. Marts 1816 blev der besluttet, at Konsul Konows Forslag henlægges.

I Stortingsmøder 10. og 18. Juni 1816 behandlede Forslag til de extraordinære Skatters Fordeling paa Stifterne og Bergens Andel af Stiftets Skat til Rigsbanksedlernes Indløsning. Wollert Konow holdt i Anledning disse Sager to Taler og fremhævet bl. a. i den første Tale, hvad Bergens By havde tabt i Nordlandene siden 1807 og rimeligvis endnu vilde komme til at tabe, som en Følge af de af Stortinget tidligere fattede Beslutninger.

I den anden Tale siger Wollert Konow, at «Komitéens Pluralitet har endvidere funden for godt at henregne under Landet tvende af Bergens Bys Territorium begrændsede Punkter nemlig: Lungegaarden og Møhlenpris, uagtet der *på første Sted* ikkun bor en af Bergens Bys

mest velhavende Handelsmænd*) foruden nogen faa Fiskere og Vaskerkjællinger, og paa *sidste Sted*, foruden nogen Fiskere og Daglønnere, ikuun en Rebslager, og begge disse Mænd, Handelsmanden og Rebslageren, er Borgere i Bergen, driver der deres Næring og svarer der deres Næring- og øvrige Byskatter i Lighed med andre af Bergens Indvaanere. De øvrige faa Beboere, saavel paa Lungegaarden som Møhlenpris, er fattige Folk, som ogsaa søger deres Næring i Bergen. Samtlige disse Personer hører altsaa naturlig under Bergens By og bør der, efter min Formening, deltage i Udredelsen af de nu omhandlede Skatter.»

Odelstinget besluttet 16 Marts 1816 Anlægget af Kjøbstaden Bodø «i Nordlandene». I denne Anledning holdt Wollert Konow 23. Februar 1816 en meget lang Tale, hvori han specielt fremholdt Bergens Interesser.

I det hele taget maa der siges, at Bergen, Norges Kjøbstæder og Næringslivet havde i Wollert Konow en udmærket og sagkyndig Talsmand paa Stortinget i 1815—16.

Wollert Konow som Stortingsmand i 1827—1828.

Wollert Konow blev gjenvalgt til Stortinget i 1827 som Repræsentant for Bergen. Han fortæller selv i Breve til Broderen, Konsul August Konow, fra disse Storting etc. Saaledes melder han 3. Februar 1827, at alle ankomne Repræsentanter forsamlede sig 1. Februar og blev der nedsat en Fuldmagtskomité paa 9 Medlemmer, hvoriblandt ogsaa Wollert Konow. 12. Februar blev dette Storting aabnet af Kongen, Carl Johan, hos hvem der ogsaa samme Dag var Taffel for Stortingsmændene og Honoratiores. Kongen var meget munter og talte med

*) Lungegaarden eiedes i 1816 af Kjøbmand og Stadshauptmand Albert Henrik Krohn, som førte et stort Hus på Gaarden. Han overtog samme efter Enkefru Johanne Margrethe Krohn, født v. d. Ohe, som havde været gift med Hofagent Danchert Danchertsen Krohn, død paa Lungegaarden 27 Juni 1795. Enkefruen døde ogsaa den 30. April 1804. A. H. Krohn var Søn af Klaus Krohn og Brorsøn af Hofagenten. Han døde 9. September 1843.

flere Stortingsmænd. — Konow blev valgt til Medlem af Toldkomitéen og af Komitéen til Gjennemgaaelse af Statsraadsprotokollerne. — 27. Februar beretter Konow, at Kongen vil trække sine Konstitutions-Forslag tilbage. Overhovedet viser det sig, at Kongen er meget oprømt og villig til at opfylde alt efter Nationens Ønsker. I Begyndelsen af Ugen var Kongen paa Bogstad en familie og imorgen skal han og Stortinget til Middag paa Bogstad. 26. Februar var Konow sammen med de øvrige Repræsentanter til Taffel hos Kongen og blev de efter Taffelet kaldt ind i hans Kabinet, hvor Kongen underholdt Bergensrepræsentanterne om det nye Dampskib og om sit Forhold til Norge. Baade Kongen og Kronprinsen havde Aktier i det nye Dampskib, det var Kongens Vilje, at eventuelt Udbytte paa hans Aktier skulde tilfalde trængende Husvilde efter Direktionens nærmere Bestemmelse. 10. Marts skriver Konow, at Kongen nu havde tilbagetrukket sine Konstitutions Forslag, eller vilde igjen lade dem fremkomme i en anden Form, hvorefter Stortinget var fremkommet med en Adresse med Tak for Kongens naadige Forsikringer og Udtalelser. Kongen var fremdeles i godt Humør og havde overfor Konow og Jacob Aall uttalt, at han slet ikke ønsket, at der skulde anvendes flere Penge til Slottet, end hvad Nationen kunde bære og vilde han selv andrage om en Formindskelse af Slotsplanen. — 14. Marts gav Kongen Souper og Bal, hvortil samtlige Stortings-Repræsentanter var indbudne. 21. Marts beretter Konow, at han vil tale nærmere med sine Medrepræsentanter om Forslaget til en Haandværkslov. — 24. Marts skriver han, at Stortingets Komitéer nu er i fuld Virksomhed og at Konow, Meltzer og Foss havde indbragt et Forslag til Odelstinget, at Haandværkere paa hvis Virksomhed Tegning kunde have Indflydelse, maatte først kunde bevise, at de kunde tegne før de kunde blive Svend eller Mester. — 5. Mai skriver Konow, at Repræsentanterne har under Haanden omhandlet, hvorledes Stortinget skulde feire 17. Mai og at der er

nedsat en Komité for at fremkomme med et Forslag. Denne Komité har foreslaaet, at Stortingets Medlemmer skulde indbyde Regjeringen, Statholderen og Høiesteret at feire Dagen paa Eidsvold. Stortingets Pluralitet tiltraadte dette Forslag, men ca. 30 Medlemmer, største Parten Bønder, modsatte sig dette af forskjellige Grunde. Resultatet blev, at Stortingets Medlemmer kun skulde feire Dagen alene, uden at invitere nogen, med et Maaltid i Stortingets Komitéværelser. — 16. Juni meddeler Konow, at en Komité-Indstilling gaar ud paa, at der kun skal bevilges 1000 Spd. aarlig til Slotsbygningen indtil næste Storting træder sammen. Denne Sag har her fremkaldt stor Sensation. Idag vil der sandsynligvis i Odelstinget blive refereret en meget vidtløftig Indstilling fra Protokolkomitéen i Anledning Bodø-Sagen, og under 20. s. M., at denne Indstilling først blev refereret sidste Mandag for lukkede Døre, og blev der indstillet, at de i Stockholm i 1824 værende Statsraader Collet og Fasting skulde anklages for Rigsret. Odelstinget havde enstemmig vedtaget Forslaget om Ophævelse af Fisketiende paa den Fisk, der daglig indbragtes til Bergen — ikke paa Fisk fra de store Fiskerier. — Der var nu ankommet en Kurer fra Stockholm med Prolongation for Stortinget til Slutningen af Juli. — 27. Juni skriver Konow, at der Dagen før var blevet afgjort i Stortinget for lukkede Døre, at der efter Stortingets Opløsning skulde sendes en Deputation til Stockholm for at gratulere Kongen og Kronprinsen med Fødselen af den sidst fødte Prins, idet man underhaanden havde erfaret, at Kongen bestemt regnet med en saadan Deputation. Konow blev ogsaa indvalgt i denne Deputation sammen med Meltzer og Foss. — 12. og 13. Juli arbejdedes i Odelstinget, hvoraf Konow var Medlem, med Toldloven og 22. Juli behandlede Odelstinget den provisoriske Ordning med de kommercielle Forbindelser med Sverige og blev denne provisoriske Ordning antaget som Lov af Odelstinget, ligeledes nogle Dage senere af Lagtinget. 28. Juli behandlede Odels-

tinget Protokollkomitéens Indstilling og blev Resultatet, at Statsraad Collet skulde sættes under Tiltale for Rigsretten. 1827 Aars Storting blev opløst 13. August, idet Statholderen med Statsraaderne indfandt sig Kl. 12¹/₂ og læste op et Reskript fra Kongen, hvorved Stortinget blev erklæret opløst. — Konow skriver under 27. August, at ovennævnte Deputation har havt Audiens hos Kongen i Stockholm og ligeledes hos Kronprinsen og Kronprinsessen hos hvem Deputationen blev tilsagt til Taffel. — —

Stortinget blev ogsaa sammenkaldt i 1828 til en extraordinair Samling og blev aabnet af Statholderen, Greve Platen. Kongen, Carl Johan, ankom til Christiania 29. April. Wollert Konow skriver 19. April at om den egentlige Grund til Stortingets Sammenkaldelse er Meningerne her forskjellige, dog synes det efter Udtalelser fra vel underrettet Hold, at de forekommende Sager er af mindre Vigtighed, end man forestiller sig og under 26. April, at der til Stortinget er indkommet 2 Lovforslag: om Ministrenes Ansvarlighed og om Ordningen af Repræsentanternes Valg. Imidlertid forlyder det, at der vil fremkomme Forslag om Tilskud til Minister-Kassen, om Udskrivningen og om Optagelse af et Laan til Forøgelse af Seddelmassen. Under 1. Mai: Stortinget har besluttet ikke at feire 17. Mai, men har vedtaget en Adresse til Kongen, som skal overbringes ved en Deputation. — 10. Mai skriver Konow, at Kongen ønsker, at 17. Mai ikke skal feires og naar jeg skal slutte efter de mange Foranstaltninger, som træffes for at forhindre Festligholdelsen af Dagen af Stortingets Medlemmer og ellers, skulde jeg næsten tro, at Stortinget nærmest er sammenkaldt paa Grund af 17. Mai. — Under 21. Mai: 17. Mai er her gaaet rolig over, som om det skulde være en Bededag, ligeledes i Steder i Nærheden og forudsat, at man ikke har været uroligere i Bergen og Trondhjem, skulde Dagen ikke give Anledning til at mærke nogen revolutionær Aand hos os fredelige Nordmænd. — 26. Mai: Igaar-

aftes da Meltzer og jeg sad rolig hjemme kom Oberstlt. Kielland med en Anmodning fra Kongen, at vi maatte komme til ham, da han havde noget at sige os. Kongen lod os vide, at han havde modtaget en Kurer fra Bergen, at man der, mindre end andre Steder, havde imødekommet hans Ønske med Hensyn til 17. Mai og at dette var ganske imod hans Forventning, idet han ved hver Anledning havde opfyldt Bergensernes rimelige Ønsker. Han vilde beklage, om han efter denne Bergensernes Optræden maatte ændre sin Optræden mod dem og bad os skrive dette hjem, saaledes at det der kunde blive bekjendt. Kongen udtalte ogsaa, at foruden man havde strøget Datoen 17. Mai paa Opslagsplakaterne om ikke Høitideligholdelse af 17. Mai, saa havde en Del unge Mennesker raabt Hurra paa Gaden i Sandvigen. — Meltzer og jeg erklærte os uvidende om alt. Det synes som om der skal blive anstillet et Forhør om det Passerede. — 29. Mai: Jeg hører nu, at den først bestemte Kommission i Anledning 17. Mai ikke skal nedsættes i Bergen, men at man lader det bero med det tidligere indledede Forhør, men i et post scriptum: jeg hører nu, at Høiesteretsadvokat Petersen skal reise til Bergen med Dampskib for at optage et nøiagtig og strengt Forhør over det Forfaldne 17. Mai. — 31. Mai: Her gaar nu Rygter om, at General Lowzow er blevet opfordret til at søge Afsked, da han har undladt at sende Rapport om 17. Mai i Bergen. — 12. Juni: Propositionen om Pengelaan blev idag oversendt Komitéen til Viderebehandling og antager jeg, at Sagen vil komme for Stortinget imorgen. Sagen om Bidrag til Minister- og Konvoikassen bliver refereret imorgen i Stortinget. Komité-Indstillingen gaar ud paa, at 35 000 Spd. i Sedler bliver at udbetale til Minister-Kassen og 30 000 Spd. til Konvoi-Kassen. — 14. Juni: Forslaget om Ansvarligheds Loven blev igaar udsat til Behandling i Odelstinget Mandag. — 26. Juni: Det glæder mig at erfare, at Undersøgelserne i Anledning 17. Mai i Bergen ikke har bragt noget kjedeligt for Dagen. — 7. Juli:

Lørdag føiet Lagtinget sig i Odelstingets Beslutning angaaende Ansvarligheds Loven, som ogsaa samme Dag blev overbragt Kongen ved en Deputation. Man mener nu, at Stortinget skal blive opløst imorgen Kl. 2 ved Statholderen. — Det extraordinære Storting 1828 blev ogsaa opløst 8. Juli med en Tale af Kongen.

*

Ved Wollert Konows Død havde «Den Constitutionelle» for 6. Novbr. 1839 følgende Artikel:

Den 3. October døde Konsul Wollert Konow, Ridder af Nordstjernen, omtrent 60 Aar gammel i Venedig paa en Reise, som han for sin Helbreds Skyld havde foretaget. Han var en af Landets rigeste Kjøbmænd, hvis Navn stod i høi Anseelse saavidt som det vestlige Norges Forbindelse strække sig. Allerede i sit 19de Aar overtog han sin Faders Forretninger, hvilke han i Forening med en endnu gjenlevende yngre Broder har fortsat under Firma Konow & Comp. Paa den bergenske Handel har han ligesaa meget ved sine personlige Egenskaber, som ved sin Formue haft en Indflydelse, der vil savnes længe efter hans Bortgang. Han var en Mand af den gamle Skole, der ikke brugte store Ord og store Løfter; men som holdt ubrødeligt, hvad han havde lovet og førte til Ende Alt hvad han havde begyndt, Hvad han erkjendte for Pligt eftergav han aldrig sig selv og ikke gjerne Andre. Paa Storthingene i 1815—16, 1827—28 blev han maaske mindre bemærket i Thingsale, hvor hans Beskedenhed har hindret ham i at fremstaa som Taler; men de som kjendte hans Virksomhed i Kommiteerne kunne give Vidnesbyrd om den praktiske Dygtighed, der udmærkede ham fremfor Andre. Ved hans altfor tidlige Grav kan det være tilladt at ønske, at den Aand som boede i Wollert Konow maa gaa i Arv til Bergens Kjøbmænd.

Ved hans Død forelaa der flere Leilighedsdigte, af disse vil vi medtage følgende smukke Digt af Lyder Sagen:

Consul og Ridder W. Konow

Medlem af det gamle musicalske Academi i Bergen.

1. Tidt, gamle Ven! med os Du sang
Ved vore Venners Baare;
Mens Harmonias Harpe klang,
Du offred' dem Din Taare —
Nu har vi Dig ei mere med.
Fjernt er endog Dit Hvilested.
2. Venezia tog Dig træt i Favn —
Med samme Modervarme
Hist Jordan skjenker Hjertet Havn
Som her i Moderarme; —
Fjern er blot Graven, — Aanden nær,
Og Harmonia evig-kjær.
3. Til sidste Stund Du var os tro,
Vor ædle Konst Du agted'.
Selv dyrked Du den Ungdomsfroe
Og ei som Leg betragted —
For Glæde aabent var Dit Bryst,
Dit Valgsprog dog: «Ei blot til Lyst».
4. Ja, Alvor var i al Din Færd,
Og Orden i Din Iver;
Selv jævn, Du agted indre Værd,
Ei det, som Lykken giver.
Lys var Din Aand, trofast Din Haand,
Thi brast ei vores Venskabs Baand.

5. Vi sees igjen, vor gamle Ven!
— Med os og Dagen lider —
Nu fandt Du Brødrene igjen
Fra hine bedre Tider —
Hist samles vi med Dig og dem
I Harmonias rette Hjem!

Sagen.

Konsul Wollert Konow og Hustrus 11 Børn: ¹⁾ *Fredrik Ludvig*, født 26. Mai 1801, død 5. Marts 1875, ²⁾ *Jens Andreas*, født August 1802, død 8. Januar 1803, ³⁾ *Jens*, født 1804, død 5. Marts 1815, ⁴⁾ *Carl*, født 20. Februar 1806, død 6. November 1876, ⁵⁾ *Margrethe Birgitte*, født 3. September 1802, død 14. December 1842, ⁶⁾ *Wollert*, født 16. Juli 1809, død 9. September 1881, ⁷⁾ *Thomas*, født April 1811, død 10. September s. A., ⁸⁾ *Jacob*, født 29. Mai 1814, død 10. December 1883, ⁹⁾ *Hans*, født 3. Oktober 1815, død 23. December 1896, ¹⁰⁾ *August*, født 16. Mai 1817, død 6. Januar 1901, ¹¹⁾ *Tønnes*, født 3. Juni 1819, død 25. Februar 1887.

VIII 1. *Fredrik Ludvig Konow*, født 26. Mai 1801, døbt i Nykirken 7. Juni. Kgl. dansk Vice-Konsul, Kjøbmand i Bergen, Borgerskab af 21. August 1838. Han døde i Bergen 5. Marts 1875. Konsul Fredrik L. Konow var en fortrolig Ven af «J. Anderson», Stifteren af «Det Andersonske Institut». Da «Anderson» døde 11. Marts 1833, ca. 40 Aar gammel, rykket Konow et Avertissement om hans Dødsfald ind i «Adresseavisen». Om denne «Anderson»s Herkomst har der været mange Historier i Omløb i Bergen — se H. Wiers-Jensen: «Krøniker fra den gamle By: Grev Gustavsons Begravelse». — Traditionen inden Familien Konow synes delvis at bekræfte nogle af disse Historier, men den eneste, som sad inde med autentiske Oplysninger om «Anderson» var Konsul Fredrik Konow, som strax før sin Død lod alle Papirer vedrørende «Anderson» brænde. —

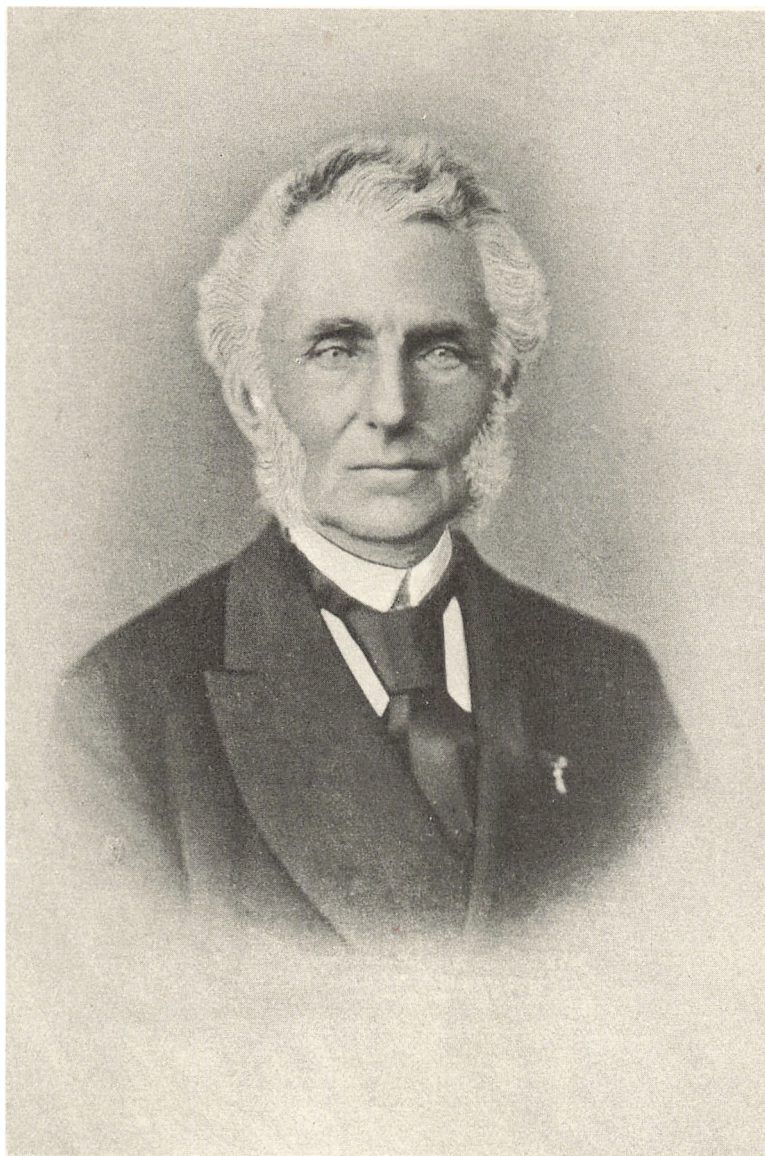
Fredrik Ludvig Konow blev gift 3. August 1823 med *Margrethe Elisabeth Grieg*, født 21. Juli 1802, døbt i Nykirken 1. August, død 26. September 1872. Hun var Datter af Konsul og Kjøbmand John Grieg, født 21. August 1772, døbt 28. August i Nykirken, død 31. Marts 1844 og Hustru Maren Regine Haslund, født i Bergen 24. Januar 1776, død 8. Juli 1835.

John Greig ca. 1690, Handelsmand, var gift med *Anna Milne*, død 1774, deres Søn

Alexander Grieg, født 17. September 1739 i Aberdeen, engelsk Generalkonsul, norsk Borger 1779, død 10. November 1803, var gift med *Margrethe Elisabeth Heitmann*, født 12. August 1742, død 27. Marts 1782, deres Søn

John Grieg, engelsk Konsul, født 21. August 1772, død 31. Marts 1844, var gift med

Maren Regine Haslund, født 24. Januar 1776, død 8. Juli 1835, deres Datter *Margrethe Elisabeth Grieg* blev gift med *Fredrik L. Konow*.

Konsul Fredr. L. Konow

Konsul Fredrik L. Konow og Hustru havde 8 Børn: ¹⁾ *Cecilia Catharina*, født 4. December 1825, død 24. Juni 1908, ²⁾ *Maren Regine*, født 23. April 1828, død 29. Juni 1903, ³⁾ *Wollert*, født 23. Oktober 1829, død 7. Mai 1885, ⁴⁾ *Ludoviska Fredrikke*, født 15. Januar 1831, død ugift 29. Januar 1888, ⁵⁾ *Margrethe Elisabeth*, født 7. Mai 1832, død 18. August 1881, ⁶⁾ *Henriette Magdalena*, født 8. August 1834, død 20. December 1863, ⁷⁾ *Frederikke Ludoviska*, født 2. November 1835, død 17. Januar 1929, ⁸⁾ *Fredrik Ludvig*, født 9. Januar 1843, død 4. December 1887.

IX 1. *Cecilia Catharina Konow*, født 4. December 1825, død 24. Juni 1908. Gift 23. November 1847 med Apotheker *Lars Monrad Krohn*, Indehaver af «Løveapotheket» i Bergen, født 20. Februar 1822, død 4. Februar 1892. 1 Barn: *Hjalmar Monrad Krohn*, født 13. August 1850, død 11. Marts 1931. Ved Testamente af 22. Mai 1908 oprettet Fru Cecilia Krohn et Legat paa Kr. 100 000, se nærmere: Legater vedrørende Familien Konow.

IX 2. *Maren Regine Konow*, født 23. April 1828, død i Bergen 29. Juni 1903, ugift.

IX 3. *Wollert Konow*, født 23. Oktober 1829, kgl. dansk Vice-Konsul og kgl. belgisk Konsul i Bergen, Kjøbmand, Borgerskab 22. August 1854, Firma Wollert Konow, Export i Fiskeprodukter. Efter sin Svigermoders Død overtog han hendes Eiendom 6 Rode No. 2, Strandgaden 91. Sine Pakboder havde han i Konowgaarden og paa Skandsehaugen i Sandviken. I 1881 købte han Villa «Harmoni» paa Kalfaret, hvor han døde 7. Mai 1885.

Gift 11. Mai 1857 med *Wilhelmine Marie Bredal*, født 1. Oktober 1828, død 19. Mai 1908. Hun var Datter af Kjøbmand Thomas Bredal, født 16. Marts 1803, død 6. Januar 1836 og

Hustru Margrethe Albertine Mohn, født 27. September 1802, død 12. September 1868. Se forøvrigt «Mohn, Slektbok».

Wollert Konow og Hustru havde 6 Børn: ¹⁾ *Margrethe Elisabeth*, født 9. November 1858, død 19. Mai 1881, ²⁾ *Thora Margrethe*, født 21. Marts 1862, død 1864, ³⁾ *Helga*, født 7. Juni 1863, død 19. November 1890, ⁴⁾ *Fredrik Ludvig*, født 23. Juni 1864, ⁵⁾ *Signe Margrethe Albertine*, født 23. Januar 1866, ⁶⁾ *Wilhelmine Marie*, født 20. September 1867, død 14. August 1936.

X 1. *Margrethe Elisabeth Konow*, født 9. November 1858. I sin Ungdom blev hun sendt til Mille Fryxells Pigeskole i Kalmar, hvor hun var i 2 Aar og blev ogsaa konfirmeret der. Vinteren 1880—81 opholdt hun sig i Paris. Død 19. Mai 1881 i Bergen.

X 2. *Thora Margrethe Konow*, født 21. Marts 1862, død som Barn i 1864.

X 3. *Helga Konow*, født 7. Juni 1863, død 19. November 1890. Gift 12. December 1888 med Kjøbmand, senere Konsul for Mexico, *Eilert Lund*, født 13. April 1855 i Bergen. Han var en Sønesøn af Anna Elisabeth Konow, gift med Skibskaptein Eilert Gabriel Lund, se under 7, Side 154. I Ægteskabet med Helga Konow havde Eilert Lund en Søn: *Fredrik Ludvig Konow Lund*, født 20. Oktober 1889. Efter Helga Konows Død, 19. November 1890, giftet Eilert Lund sig for 2den Gang 10. Juli 1895 med *Andri Meyer*, født 3. Marts 1864. Konsul Eilert Lund døde 20. Januar 1922. — Se forøvrigt: «Norske Slægter» 1912: Lund fra Farsund.

X 4. *Fredrik Ludvig Konow*, født 23. Juni 1864.

Han gik paa Frk. Holwechs Skole og Bergens Cathedral-skole til og med 1ste Gymnasium. Blev konfirmeret 1881 og

Konsul Wollert Konow

opholdt sig derefter tre Aar i Udlandet, Sverige, England og Frankrig. Begyndte saa i December 1884 paa Kontoret hos sin Fader, Wollert Konow, som drev Export av Fiskevarer, Import av Korn og Salt, samt disponerte endel Seilskibe.

I sin Ungdom drev han Sport, saaledes som den dengang blev udøvet og vandt Præmier, saavel i Kaproning som i Seilads.

Hans Fader døde i Mai 1885. Fredrik Konow etablerede 23. Juni 1885 et nyt Firma Wollert Konow og fortsatte Forretningen, samtidig som han stadig forsøkte at drive denne opover. Hans Fader var baade belgisk og dansk Konsul, og begge disse Konsulater bestyrte han efter Faderens Død.

Fredrik Konow fik det belgiske Konsulat i 1886 og indehavde dette, indtil han gik ind i Bratlies Regjering i Februar 1912. Han fik den belgiske Borgerdaadsmedaille samt Ridderkorset af Leopoldsordenen for sine Fortjenester af den belgiske Stat.

Hans Forretning blev drevet fra Kontoret i Strandgaden 91, som hans Oldefader, Albert Heinrich Mohn, havde eiet og som hans Bedstemor efter sin Faders Død overtog og senere, efter hendes Død, blev Huset kjøbt af Svigersønnen, Wollert Konow, som beboede Huset fra omkring 1870 indtil 1881, da det blev solgt og Familien flyttet til Villa Harmoni paa Kalfaret.

Fredrik Konow overtog efter Faderens Død $\frac{1}{3}$ Part af Pakboderne i Konowgaarden og overtog senere endnu $\frac{1}{3}$ af Gottlieb Thomsens Fallitbo. Pakboderne i Konowgaarden blev senere solgt til Firmaet Thesen & Co. Desforuden kjøbte han omkring 1894 Pakboderne paa Maaseskjæret af Firmaet H. D. Janson & Søn; en stor Tilbygning blev sat paa dem, ligesom de blev moderniseret og der blev installeret hydraulisk Presse for Pakning af Tørfisk.

Ligesaa blev hans Faders Pakboder paa «Skansehaugen» i Sand-

vigen kjøbt og senere Chr. Kahrs's Boder ved siden af, samt et stort Grundstykke, som støtte op til Boderne. Pakboderne solgtes senere til Arnold Meyer i Storemøllen.

Da Konows Forretning tiltog — specielt med Tilvirkning af Skjæresild — bygget han i 1890 Aarene Boder paa Follesø, som stadig blev udvidet. I Aaret 1915 bygget han ogsaa en Tøndefabrik derude samt 2 Huse for Formændene. Ligeledes blev der bygget Hus til Saltning og Sildeskjæring paa Davanger og paa Fauskanger samt paa Hæg-holmen. Sammen med Eilert Lund indkøbtes i 1899 Firmaet Aug. C. Mohr & Søns Pakboder paa Nordnæs, hvori der blev indredet det første Damptørkeri for Klipfisk. Konow solgte senere sin Halvdel i disse Boder til Medeieren, Eilert Lund. Alle egne Pakboder blev solgt, efter at Firmaet blev besluttet likvidert i 1923.

Fredrik Konow købte i 1914 af Chr. Kahrs Villavei 5 til Privatbolig for kr. 50 000 og blev Huset meget paakostet i Aarenes Løb.

Hans Forretning var væsentlig baseret paa Export af Fiskeprodukter, hvoriblandt Fremstilling af Skjæresild spillede en stor Rolle. Det lykkedes ham efterhaanden at faa bragt Handelen med Saltsild fra den vanlige Omsætning i Konsignation til de udenlandske Markeder over til Salg i fast Regning takket være omhyggelig Pakning og Sortering. Hans Firma aabnet først Salg af tørret Fisk til det store Afrikamarked. I den Hensigt at faa tilført Landet Fiskevarer, blev der udsendt Expeditioner til England, Skotland og Island til Fangst og Saltning af Sild og Fisk.

I 1891 gik Fredrik Konow sammen med Svogeren Eilert Lund om at drive en à meta-Forretning i Klipfisk. Lund havde i en Aarrække været hos sin Onkel, Konsul Hilario Lund i Bilbao og der lært de spanske Markeder at kjende. Konow og Lund arbejdede sammen i 10 Aar, indtil 1902, og drev derefter hver sin Klipfiskforretning.

Ved Siden af sin egen Forretning kom Konow efterhaanden ind i andre Foretagender, saaledes fra 1898 til 1910 som Direktør i Bergens mekaniske Verksted. Han var ligeledes med i Styret for United Sardinian Factories fra Starten, omkring 1910, indtil 1935.

I 1904 blev Konow indvalgt som Styremedlem i Bergens Sparebank, hvor Bonnevie Angell dengang var administrerende Direktør og Konsul Falch, Assessor Christie og Mathias Abel var Medlemmer af Direktionen. I 1908 kom Chr. Kahrs ind som administrerende Direktør efter Bonnevie Angells Død.

Ved Kahrs's Død i Juli 1924 overtog Konow Stillingen som administrerende Direktør og Formand i Direktionen indtil 31. December 1924. Efter Ansættelse af en ny administrerende Direktør har Konow fortsat i Stillingen som Direktionens Formand.

Ved Etableringen af den nye Bergens Kreditbank i 1928 blev Konow valgt som Formand i den Komité, som arbejdede med Bankens Gjenreisning og senere har han været Formand i Bankens Repræsentantskab.

I en Aarrække har Konow været Formand i Repræsentantskabet for Bergens Brandforsikringsselskab. I adskillige Aar var Konow Ordfører i Hansa Bryggeris Repræsentantskab og har i 4 Aar været Medlem af Direktionen.

I 1925 fik Konow startet Bergens Kringkastingselskab med en Kapital af Kr. 170 000, som han garanterte ved Starten.

Konow har ogsaa været Medlem af og Formand i Styret for Klub-selskabet «Den gode Hensigt», to Ganger Medlem af Bergens Børskomité, Formand i Bergens Handelsforening, Præsident i Bergens Handelskammer, Præsident i Turisttrafikkomitéen for Bergen, Hordaland, Sogn og Fjordane. Han har ellers været med i Styret for forskellige Indretninger.

Fredrik Konow kom med i Bystyret i 1899, som frisindet Venstremand blev han valgt til Stortingsmand for Perioden 1910—1912.

I 1912 var han Finansminister i Bratlies Ministerium, blev 1918 valgt som Stortingsmand i Nordnæs Kreds for Perioden 1919—1921.

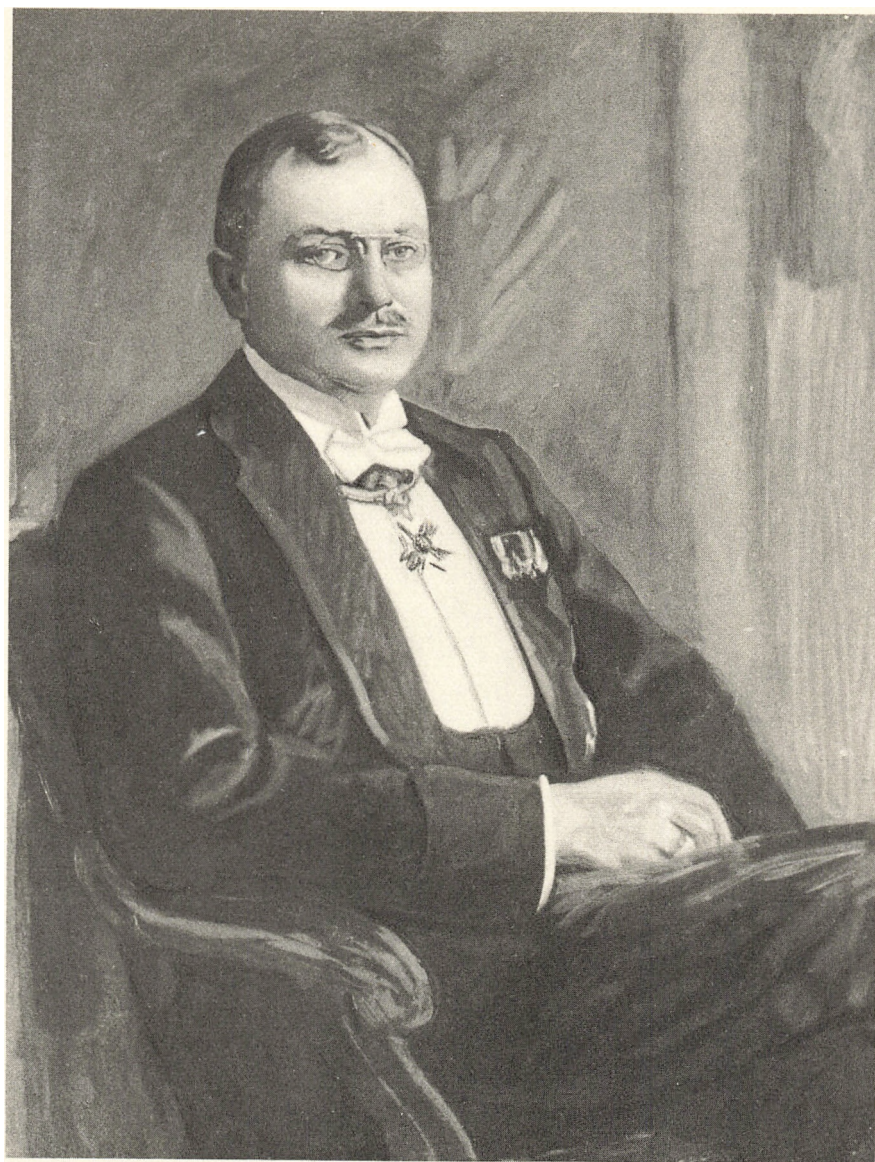
I 1920 var han Medlem af en Deputation under Minister Wedels Ledelse til Spanien, Portugal og Frankrige for at underhandle om Traktater paa Grundlag af Forbud mod Indførsel til og Salg i Norge af Hedvin og Brændevin skulde indføres.

I 1926 traadte Konow ind i Regjeringen Lykke som Finansminister. Konow begyndte en Kampagne for at hindre, at den norske Krone steg altfor raskt, men blev saa stærkt motarbeidet i disse Bestræbelser, at det tilslut ikke kunde hindres, at den norske Krone gik i Guldparitet.

I de senere Aar har Konow stort seet holdt sig udenfor Politiken. Han har kun af og til holdt nogen Foredrag og sendt endel Indlæg af Handelsinteresse til Pressen. Hans Arbeide har væsentlig dreiet sig om Varetagelse af private Sager, Sparebanken og Hansa Bryggeris Affærer samt Bygning af Tinghuset i Bergen, foruden en Række Opdrag af privat og offentlig Interesse.

Fredrik Konow har altid næret stærke Slægtsinteresser, baade for de Bortgangne og de Nulevende, og har samlet mange Oplysninger om Slægten, specielt om dens Virksomhed i Bergen, og har samlet hvad der er tilgængelig gennem offentlige Papirer, private Breve, Dagbøger, Fotografier o. s. v. og han har paa denne Maade fremskaffet meget værdifuldt Materiale, saavel til en Slægtshistorie som til Belysning af Bergens Forretningsliv og Samfundsforholde i Slutningen af 1700 Tallet og den første Halvdel af forrige Aarhundrede. Alt dette Stof er i høi Grad kommet nærværende Slægtsbog tilgode.

Statsraad Fredrik L. Konow indehaver, foruden den belgiske Leopoldsorden og Borgerdaadsmedaille, ogsaa Kommandørkorset af St. Olavs Ordenens 1 Kl., Storkors af den portugisiske Kristusorden m. fl.

Statsraad F. L. Konow

F. L. Konow blev gift 1ste Gang 10. November 1896 med *Birgit Helene Schjøtt*, født 28. November 1877, død 22. August 1901, Datter af Rebslager i Bergen Hagbarth Emil Schjøtt, født 13. Januar 1845, død 1915, og Johanne Lydia Jordan, født 26. Oktober 1848, død 1919.

I 1ste Ægteskab havde F. L. Konow 4 Børn: ¹⁾ *Margrethe Wilhelmine*, født 13. September 1897, ²⁾ *Johanne Agnes*, født 28. August 1898, ³⁾ *en Søn*, født 26. April 1900, død 28. April s. A., ⁴⁾ *Birgit*, født 17. August 1901, død s. A.

F. L. Konow gift 2den Gang 14. Juni 1904 med *Karen Doris Elisabeth (Lily) Rieck*, født i Christiania 29. Marts 1878, Datter af Kommandør i Marinen og Indrulleringschef i Bergen Ludvig Oscar Rieck, født i Fredrikshald 23. Februar 1842, død i Bergen 12. April 1915 og Elisabeth Brun Lyng, født 27. Juni 1848 i Trondhjem, død 22. Juli 1929 i Oslo. I 2det Ægteskab 1 Datter: *Karen Elisabeth*, født 2. Juni 1905.

Rieck: ældre Led se under Friederich Ludwig Konow.

Kjøbmand *Jacob Rieck*s og *Dorothea Catharina Meltzers* 6te Barn: *Jacob Rieck*, født 29. Mai 1766, død i Christianssand. Han var saaledes en Broder af Anna Hedevig Rieck, som blev gift med Friederich Ludwig Konow. Han var Kjøbmand i Bergen, senere Mægler. Gift 16. April 1793 med *Fredrikke Christine Müller*, født 11. Juli 1772, død 2 Oktober 1805, Datter af Henrik Jacob Müller, født 1742, død 1804, og *Charlotte Amalie Gram*, født 7. Januar 1743, død 1783. —

Niels Simonsen Gram, født 1495, død 1561, Præst i Gram (Danmark) hvorefter han sandsynligvis har taget Navnet.

Hans Sønesøns Sønesøn var *Hans Nielsen Gram*, død cr. 1660, Borgermester i Sæby, gift med Anna Hansdatter. Deres Søn *Niels Hansen Gram*, født 1642, død 18 Februar 1712, Præst i Danmark, gift med *Anna Christensdatter Mule*. Deres Søn *Lauritz Gram*, født 16 November 1701, død 12 Marts 1775, Professor theol. ved Sorø Akademi, Præst i Stege, gift med *Johanne E. Brochmann*, født 1720, død 1760. Deres Datter: *Charlotte Amalie Gram* blev gift med *Henrik Jacob Müller*, hvis Datter

Fredrikke Christine Müller blev gift med ovennævnte *Jacob Rieck*. Deres Søn

Jacob Rieck, født 15. Januar 1797 i Bergen. Student med Laud fra Bergens Kathedralskole 1814, juridisk Kandidat med Laud Februar 1818, Justitssekretær i Høiesteret 11. August 1826, Byfoged i Fredrikshald 15. Juli 1840, hvor han døde 21. Juni 1851. Gift 9. Januar 1830 med *Karen Sophie Aars*, født 1. November 1810 i Enebak, død 5. Juli 1878, Datter af Sognepræst Jens Aars og Hustru Nicoline Elisabeth Nielsen af Sverdrup Slægten. Byfoged Jacob Riecks og Karen Sophie Aars' Søn: *Ludvig Oscar Rieck*, født 23. Februar 1842, Kommandør og Indrulleringschef i Bergen, hvor han døde 12. April 1915.

R.¹ St. O. O., R.¹ S. O. O., R.¹ W. O., K.¹ Sp. O. Mer. Mel., Off. N. Or., N. O., R. Pr. r. Ø. O. 3. Kl., R. Pr. Kr. O. 3. Kl.

Gift 22. Oktober 1872 med *Elisabeth Brun Lyng*, født i Trondhjem 27. Juni 1848, død i Oslo 22. Juli 1929, Datter af *Kaptein Nicolai Tidemand Lyng*, født i Trondhjem 16. Juli 1816, død 30. November 1860 i Christiania og *Doris Sophie Kaltenkamp*, født i Trondhjem 8. December 1811, død 31. Mai 1872 i Christiania.

Kommandør Oscar Riecks og Elisabeth Lyngs Datter: *Karen Doris Elisabeth Rieck* er gift med Statsraad F. L. Konow.

F. L. Konows Børn af 1ste Ægteskab:

XI 1. *Margrethe Wilhelmine Konow*, født 13. September 1897.

Gift 6. Januar 1925 med Grosserer *Fritjof Høhnke*, født 14. Mai 1888, bosiddende i Shanghai. En Søn, født 23. Marts 1937, *Fritjof Gustav Høhnke*.

XI 2. *Johanne Agnes Konow*, født 28. August 1898.

Gift 8. Marts 1921, viet i Frogner Kirke, med *Paul Mogens Hartmann*, født 30. Marts 1897, Grosserer i Bordeaux, Søn af Konsul H. B. Hartmann og Frue i Bordeaux.

3 Børn: ¹⁾ *Elin Birgit Konow Hartmann*, født 16. Januar 1922 i Nizza, ²⁾ *Ivan Mogens Hartmann*, født 9. Januar 1925 i Nizza, ³⁾ *Fredrik Ludvig Konow Hartmann*, født 24. September 1927.

XI 3 og 4 døde som Børn — se ovenfor.

Af 2det Ægteskab:

XI 5. *Karen Elisabeth Konow*, født 2. Juni 1905.

Gift 30. Mai 1933 med *Dr. philos. Trygve Kroepelien*, født 27. No-

vember 1891, kgl. nederlandsk Konsul i Bergen, Søn af Konsul Jacob Kroepelien, født 18. Oktober 1863, død 19. Oktober 1926 og Hustru Dagny Gran, født 13. Januar 1867, død 19. Januar 1932. — 2 Børn: 1) *Trygve Kroepelien*, født 6. April 1936, 2) *Johan Fredrik Kroepelien*, født 19. Juli 1937.

X 5. *Signe Margrethe Albertine Konow*, født 23. Januar 1866, konfirmeret i Nykirken.

Gift 25 Marts 1891, viet i Bergens Domkirke, med *Gabriel William Bruenech*, født 21. Oktober 1864, Firma I. C. R. Bruenech & Søn i Bergen. Eier af «Villa Furulund», Ljan pr. Oslo.

4 Børn: 1) *Margrethe Elisabeth Konow Bruenech*, født 29. Juli 1892, død 27. Juli 1894, 2) *Signe Konow Bruenech*, født 29. September 1895, 3) *Elisabeth Konow Bruenech*, født 23. Juli 1898, 4) *Wilhelmine Marie Bruenech*, født 18. November 1900. — Se forøvrigt «Slægten Bruenech — v. Brüneck, v. Brünneck» af G. W. Bruenech.

X 6. *Wilhelmine Marie — Mimi — Konow*, født 20. September 1867, tog Examen Artium 1890, studerte nogle Aar Medicin. Ugift. Død 14. August 1936 i Oslo.

IX 4. *Ludoviska Frederikke Konow*, født 15. Januar 1831, død 29. Januar 1888 i Bergen. Ugift.

IX 5. *Margrethe Elisabeth Konow*, født 7. Mai 1832, død 15. Januar 1885. Gift 23. Oktober 1855 med *Herman Brunchorst Baars*, født 13. April 1822, død 15. September 1896. Han var først Kjøbmand, siden Kæmner i Bergen. 4 Børn: 1) *Margrethe Elisabeth Baars*, født 16. September 1859, 2) *Herman Brunchorst Baars*, født 23. September 1861, død 21. Mai 1923, 3) *Ragnar Baars*, født 24. September 1862, død 21. November 1920, 4) *Marie Baars*, født 3. September 1867, død 1. November 1925.

IX 6. *Henriette Magdalene Konow*, født 8. August 1834, død 20. December 1863 i Laurvig.

Gift 7. Juni 1855 med Skibskaptein *Johan Henrik Konow*, født 3. Marts 1828 i Fredriksværn, død 10. Marts 1894 i Christiania. Søn af daværende Kaptainlt. i Marinen — senere Admiral — Thomas Konow og Hustru Magdalene Catarine Reichborn. Se nærmere under Thomas Konow. Ingen Børn.

IX 7. *Frederikke Ludoviska Konow*, født 2. November 1835, levede mange Aar i Christiania, hvor hun døde 17. Januar 1929. Ugift.

IX 8. *Fredrik Ludvig Konow*, født 9. Januar 1843, død 4. Januar 1887. Overretssagfører i Tønsberg, flyttet senere til Bergen, hvor han arbejdede paa Broderens, Konsul Wollert Konows Kontor.

Gift 1. December 1886 med Forfatterinden *Ingeborg von der Lippe*, født 24. Mai 1860, død 30. April 1929, Datter af Arkitekt og Stadskonduktør i Bergen Conrad Fredrik von der Lippe, født 1833, død 1901 og Hustru Johanna Caroline Voigt, død 21. April 1927. Ingen Børn.

VIII 2. og 3. død som ganske unge.

VIII 4. *Carl Konow*, født 20. Februar 1806, død 6. November 1876. V. Konsul for Parma. Indehaver af Firmaet Carl Konow i Bergen, Stortingsrepræsentant for Bergen i Aarene 1848, 1851 og 1857, Bankdirektør og Bankadministrator.

Gift 3. September 1832 med *Modesta Grieg*, født 1. Marts 1812. Datter af Stadshauptmand Joachim Sussemeel Grieg, født 18. Oktober 1787, død 11. Februar 1836 og Juliane Cathrine Monrad, født 16. Juli 1790, død 16. Mai 1858. I sit Ægteskab med Modesta Grieg havde Konsul Carl Konow 4 Børn: ¹⁾ *Wollert Otto*, født 7. August 1833, død 28. Marts

1895, *Joachim*, født 2. August 1834, død 4. November 1912, ³⁾ *Cecilie Cathrine*, født 6. Juli 1836, død 13. April 1913, ⁴⁾ *Francis*, født 16. Mai 1838, død 19. Oktober 1875.

Konsul Carl Konow nød i høi Grad sine Medborgeres Tillid. Da der i 1847 blev Tale om Anlæg af et Vandværk og Vandleddning fra Starefossen blev Formandskabet bemyndiget til at træde i Underhandling med et udenlandsk Selskab om at overtage Anlægget, og Carl Konow blev anmodet om at korrespondere med den bekjendte engelske Civilingeniør Robert Stephenson. Carl Konow var den Tid Medlem af Formandskabet. Korrespondancen ledet imidlertid ikke til noget. Senere blev Planen forandret saaledes, at Vandet skulde tages fra Svartediget. I 1861 blev Carl Konow valgt til Forligelseskommissær og fungerede som saadan til sin Død i 1876. Han var Stortingsrepræsentant for Bergen i 1848, 1851 og 1857. Som Storthingsmand beskjæftiget han sig væsentlig med finansielle Opgaver. Fra 1840 til Slutningen af 1860 Aarene var han Medlem af Kommunestyret, Direktør for Bergens Privatbank 1856—1870. Da Handelskrisen kom i 1857 tog 5 af Byens største Kjøbmænd, Carl Konow, I. B. Faye, Michael Krohn, L. W. Nicolaysen og C. Sundt, Initiativet til at sammenkalde Byens Forretningsmænd til et Møde paa Raadhuset den 5. December 1857. Man blev der enig om at vælge en Komité, som paa Forlangende skulde undersøge Vexeludstedernes Solvens, og naar denne fandtes tilfredsstillende, berolige Kreditor. Til Medlemmer af denne «Undersøgelseskomité til gjensidig Betyggelse» valgtes de ovennævnte 5 Mænd og desuden 4 andre Medlemmer af Bergens Handelsstand.

Carl Konow blev i 1855 paa Generalforsamling i Bergens Museum indvalgt som Medlem af Bestyrelsen. Konow samtykket i at fungere som Kasserer, men frasagde sig forøvrigt al Andel i Museets Bestyrelse. I 1857 udtraadte Konow af Bestyrelsen. Carl Konow var stærkt religiøst interesseret.

I 1840 Aarene gik der en stærk religiøs Vækkelse over Bergens By. Den udgik fra daværende Sognepræst til Avaldsnæs, Lyder Brun. Den greb mest den dannede Del af Menigheden. Som Repræsentanter for den nævnes Lyder Bruns Broder, Sven Brun, dengang personel Kapellan hos Faderen, Sognepræst Christen Brun til Domkirken, Rektor Holmboe, Konsul Carl Konow, Kjøbmændene Lorentz Wesenberg, Johan Wallace, Sorenskriver Ole Bøgh m. fl. Konsul Carl Konow udfoldet ogsaa en ganske betydelig literær Virksomhed og har skrevet følgende:

Et Besøg i England, trykt som Manuskript 1863 med et litograferet Titelbillede af Belvoir Castle. Her fortælles om et Besøg hos Hertugen af Rutland.

A Visit to England, printed for privat circulation, London 1868.

Christendommens personlige Tilegnelse og Udøvelse, Betragtninger af Dr. E. M. Goulburn, oversat af Carl Konow, Bergen 1866, ny Udgave Bergen 1872.

Sokrates, en Fortælling af Dr. E. M. Goulburn, oversat af Carl Konow, Bergen 1869.

Breve fra en Lægmand til en Præst, af Sir Francis Scott, oversat af Carl Konow, Bergen 1874.

Stjernerne og Verdenshistorien. Betragtninger over Rum, Tid og Evighed af Dr. Felix Eberty, oversat af Carl Konow, Bergen 1876.

I Bergens Stiftstidende 1842, No. 47: *Reflexioner over Jødesagen*. (Polemik mod Stykker af H. Holmboe i samme Blad.)

Til Minde om Konsul Carl Konow har Laxevaags Kommune (ved Bergen) opkaldt en Vei efter ham. Konsul Konow eiet ogsaa i sin Tid et Landsted, «Frydenbø», paa Damsgaard.

Konsul Carl Konow og Hustrus 4 Børn:

IX 1. *Wollert Otto Konow*, født 7. August 1833 i Bergen. Han blev Student fra Bergens Katedralskole 1850, teologisk Kandidat med laud i December 1855. Han udnævntes 19. Juli 1858 til Personelkapellan hos Sognepræsten til Saude, S. O. Wolff og 11. Oktober 1860 til lignende Stilling hos Sognepræst Heyerdahl i Søndre Aurdal. Den 11. Oktober 1866 blev han Sogne-

præst til Vang i Valdres og 1875 Provst i Valdres Provsti. 4. Mai 1878 blev han Sognepræst i Østre Gausdal og samme Aar Provst i Søndre Gudbrandsdalens Provsti.

Provst Konow udgav i Bergen 1856:

Om Christi Velgjerning, af Aonio Palearion. Et katholsk Vidnesbyrd fra Reformationstiden for Læren om Retferdiggjørelsen ved Troen. Oversat fra Tydske af W. O. Konow.

Provst Konow døde 28. Marts 1895 i Østre Gausdal, vel 61 Aar gammel.

Gift 10. Juli 1862 med *Henrikke Christiane Johanne Molde Wolff*, født paa Grinaker 22. September 1841, død 19. November 1927. Hun var Datter af Brigadelæge Stein Meldal Wolff, død i Bergen 24. December 1868.

Provst Konow og Hustru havde 5 Børn: ¹⁾ *Modesta*, født 26. Mai 1864, ²⁾ *Karl*, født 4. September 1865, ³⁾ *Sten*, født 17. April 1867, ⁴⁾ *Elisabeth*, født 16. Mai 1869, ⁵⁾ *Cecilia*, født 4. December 1879.

X 1. *Modesta Konow*, født 26. Mai 1864. Gift 28. December 1892 med Redaktionssekretær *Carl Keilhau*, født 3. Oktober 1864, død 23. Mai 1900. 1 Søn:

Wollert Otto Konow Keilhau, født 8. Februar 1894, Stortingsbibliothekar.

X 2. *Karl Konow*, født 4. September 1865. Student 1883, juridisk Kandidat 1889. Kunstmaler. Død 13. Januar 1928.

Gift 21. December 1901 med *Elisabeth Wildenrath*, født 16. Mai 1869, Datter af Kaptein Karl Marius Wildenrath i Kjøbenhavn. Da Karl Konow fyldte 60 Aar skrev «Bergens Tidende» 3. Septbr. 1925: «Maleren Karl Konow fylder den 4. September 60 Aar. Konow uddannet sig først som Jurist, men kastet sig derefter over Malerkunsten, som han studerte i Paris og München. Konow har ogsaa opholdt sig i længere Tid i Udlandet, særlig Italien, Frankrig og Danmark. Konows Kunst er noget famlende, men

røber kunstnerisk Gemyt og Følelse. Han har altid været en flittig Bidragsyder til Pressen, udgav i 1919 som Bog «Bjørnson og Lie, Smaa Erindringer om de to store».

- X3. *Sten Konow*, født 17. April 1867 i Søndre Aurdal, Valdres. Dr. filologi, Professor i indisk Filologi ved Universitetet i Oslo, Off. d'Academie Fr.

Gift 14. Mai 1904 med *Anne Helene Heyerdahl*, født 24. September 1869, død 8. Marts 1930, Datter af Halvor Emil Heyerdahl, født 23. August 1840, død 21. December 1917 og Alma Agnes Constanze, født Hedtrich, født 29. Februar 1848.

Sten Konow kom ind paa Lillehammer Skole 1880. Student i 1884. Han studerte først i Christiania og i 1886—87 i Halle a/S., hvor han studerte klassisk og germansk Filologi og Sanskrit. Cand. mag. 1890—91; studerte derefter indisk Filologi i Halle, hvor han tog Doktorgraden 5. Mai 1893. Fra 1. Februar 1894 til Udgangen af 1896 var han Hülfebibliothekar ved Königlische Bibliothek i Berlin; 1. Juli 1896 Universitetsstipendiat i indisk Filologi i Christiania, 1. Juli 1899 Docent. Høsten 1899 blev han ansat som «assistant of Sanskrit» ved Harward University (U. S. A.), men kom ikke længere end til England, hvor han blev Assistent i «Linguistic Survey of India», hvormed han fortsatte til Verdenskrigen. I 1903 kom han tilbage til Christiania; November 1906 til November 1908 var Konow «Government Epigraphist» for India. Han blev 1. Juli 1910 Professor i indisk Filologi i Christiania og fra Oktober 1914 til Udgangen af 1919 var Konow Professor «für Kultur und Geschichte Indiens» i Hamburg. I 1924—25 «visiting» Professor ved Rabindranath Tagores Universitet Visbabharati. Professor Konow stiftet i 1922 Norsk orientalsk Selskab og grundlagde de indiske Instituter i Hamburg og Oslo.

Professor Dr. Sten Konow

Professoren har udfoldet en stor videnskabelig literær Virksomhed: i Oktober 1898 til Marts 1899 redigerte han «*Ringeren*» og *det officielle Værk om Norge til Pariserudstillingen — Norvége, Norway —* Kristiania 1900; *Epigraphia Indica* VIII (sammen med E. Haltsich), IX (sammen med V. Venknyya), X, XI, XII (sammen med F. W. Thomas); *Acta Orientalia* — siden 1922. *Skrifter i Norsk Lomme-Konversationslexikon*, Kristiania 1891; *Über das Samavidhanabrahmana*, Halle 1893; *Das Samavidhanabrahmana*, ein altindisches Handbuch der Zauberei, eingeleitet under übersetzt, Halle 1893; *Vedehatesa*, Kristiania 1895; *Rajacekhasa's Karpuramanjari*, edited by S. K. and translated by C. R. Lanmaw, Cambridge, Marts 1901; *Linguistic Survey of India*, Vol. III Part i, Vol. III Part ii, 499—529, Vol. III Part iii, Vol. IV, Vol. IX, 1—253, Vol. XI; *Note on the Kukri-Chin languages*, London 1902 (udgivet som Veiledning for Folketællingen i Indien 1901); *Notes on a tour in Kashmir*, Calcutta 1908; *Classified Catalogue of the Library of the Director General of Archaeology*, Calcutta 1908; *Pali words beginning with H*, London 1907, *Pali words beginning with S*, London 1910; *Ørken og oase*, Kristiania 1912; *Zwei Handschriftenblätter in der alten arischen Litnatansprache aus chinesisches Turkestan*, Berlin 1912; *Bashgali Dictionery*, Calcutta 1913; *Indien unter der englischen Herrschaft*, Tübingen 1915; *Indoskytische Beiträge*, Berlin 1916; *The Vajracchedikā — The Apirinitajul sutra in the Old Udotanese, Version*, Oxford 1916; *Indien*, Leipzig 1917 (Ovrs. Barcelona 1926 og 1930); *Über die Bedeutung Indiens für England*, Hamburg 1919; *Das indische Drama*, Berlin, Leipzig 1920; *Indien i det 19 Aarhundrede*, Kjøbenhavn 1920 (svensk Ovrs. Stockholm 1921); *The Angan gods of the Nitani people*, Kristiania 1921; *Die Inder*, (Chantepie de la Saussaye's Lehrbuch der Religionsgeschichte), Tübingen 1925; *Hinduismen*, Stockholm 1927; *Ein Beitrag zur Geschichte des Buddhables*, Berlin 1928; *Saka versions of the Bhadrakaljoikasutra*, Oslo 1929; *Two medieval documents from Tun-huang* (sammen med F. W. Thomas), Oslo 1929; *Kharashti Inscriptions*, Cal-

cutta 1929; *Saka Studies*, Oslo 1932; *Zwölf Blätter einer Handschrift des Suvasnabhāsvantia in Khotan-Sakisch*, Berlin 1935; *Ein neuer Saka-Dialekt*, Berlin 1935.

Desforuden har Professor Konow skrevet en lang Række Afhandlinger i forskjellige Tids- og Festskrifter, Avisartikler o. s. v.

Professor Sten Konow er Honorary Correspondent of the Government of India, Æresmedlem af Universiteterne i Hamburg og Visvabharati, Medlem af Videnskabsselskaberne i Oslo, Gøteborg, Kjøbenhavn, Helsingfors, Berlin, Leipzig og Utrecht, Æresmedlem af Asiatic Society of Bengal, Bihar & Onisa Research Society, Royal Asiatic Society (London), Deutsche Morgenländische Gesellschaft, Kern Institute, Leiden, Oriental Institute, Praha. I 1937 Æresmedlem af American Oriental Society. Paa Professorens 70-Aars Fødselsdag fik han en vakker Adresse undertegnet af Orientalister i de forskjellige europæiske Land. Professor Konow forlod sin Stilling ved Universitetet i Oslo Høsten 1937 i Henhold til Lov om Aldersgrænse.

X 4. *Elisabeth Konow*, født 16. Mai 1869.

Gift 16. Mai 1893 med Cand. med. *Peter Christian Kreyberg*, praktiserende Læge i Bergen, født 11. Mai 1866, død 22. August 1933.

4 Børn: ¹⁾ *Sverre Kreyberg*, født 15. Marts, død 5. August 1894, ²⁾ *Leif Kreyberg*, født 22. Mai 1896, Dr. med. Prosektor ved det norske Radiumshospital, ³⁾ *Otto Kreyberg*, født 4. Januar 1899, død 2. November 1921, ⁴⁾ *Elisabeth Kreyberg*, født 10. April 1900, død 10. Mai 1909.

X 5. *Cecilia Konow*, født 4. December 1879.

Gift 23. Juni 1920 med Maleren *Eyolf Soot*, født 24. April 1858, død 29. August 1929. Ingen Børn i dette Ægteskab.

IX 2. *Joachim Konow*, født 2. August 1834, død 4. November 1912 i Kjøbenhavn, begravet i Bergen 14. November s. A.

Ingeniør, senere Kjøbmand og Indehaver af Firmaet Carl Konow i Bergen. R. St. O. O., Storkors Port. Conç. O., K. Port. Chr. O.

Gift 15. Juni 1864 med *Caroline Louise (Lulla) Falsen*, født 18. Mai 1845, død 18. Juli 1924 i Oslo. Hun var Datter af Premierlt. i Marinen Jens Kaasbøl Falsen, født 18. April 1814, død 12. Novbr. 1847 og Hustru Maria Dorothea Lorch, født 1. Juni 1819, død 12. Decbr. 1896.

Joachim Konow og Hustru havde 3 Børn: ¹⁾ *Nina*, født 21. Marts 1869, ²⁾ *Carl Otto*, født 15. Juni 1872, ³⁾ *Jens Falsen*, født 21. August 1876.

X 1. *Nina Konow*, født 21. Marts 1869. Ugift.

X 2. *Carl Otto Konow*, født 15. Juni 1872, Konsul, Kjøbmand, Indehaver af Firmaet Carl Konow.

Gift 19. Mai 1893 med *Minken Kreyberg*, født 19. Januar 1875, Datter af Cand. jur. P. C. Kreyberg, født 2. December 1813, død 9. Januar 1891 og Hustru Anna, født Moldenhauer, født 16. August 1836, død 22. Septbr. 1909.

3 Børn: ¹⁾ *Inga*, født 15. Oktober 1894, ²⁾ *Carl*, født 28. April 1898, ³⁾ *Minken*, født 19. Marts 1901.

XI 1. *Inga Konow*, født 15. Oktober 1894, død 23. April 1928.

Gift 11. Marts 1916 med Grosserer *Sigurd Berrum* i Oslo.

3 Børn: ¹⁾ *Aase Konow Berrum*, født 8. Mai 1918, ²⁾ *Inga Konow Berrum*, født 4. Februar 1920, ³⁾ *Karin Konow Berrum*, født 21. Januar 1926.

XI 2. *Carl Konow*, født 28. April 1898.

Konsul, Kjøbmand, Kompagnon i Firmaet Carl Konow siden 1928.

Gift og skildt. 2 Børn: ¹⁾ *Carl Konow*, født 12. November 1923, ²⁾ *Otto Konow*, født 15. Mai 1927.

XII 1. *Carl Konow*, født 12. November 1923.

XII 2. *Otto Konow*, født 15. Mai 1927.

XI 3. *Minken Konow*, født 19. Marts 1901.

Gift 19. Marts 1930 med Direktør *Odd Heffermehl*, Oslo.

1 Barn: *Carl Julius Heffermehl*, født 1. September 1933.

X 3. *Jens Falsen Konow*, født 21. August 1876.

Gift 15. Februar 1902 med *Rikke Serck Thomsen*, født 2. Oktober 1878, Datter af Konsul Jakob Thomsen, født 24. September 1844, død 2. Oktober 1925 og Hustru Rikke, f. Serck, født 4. April 1853. 2 Børn: *Elsa Thomsen*, født 17. Marts 1903, *Jens Falsen*, født 25. Januar 1906.

XI 1. *Elsa Thomsen Konow*, født 17. Marts 1903.

Gift med *Halfdan Kuhnle*, født 19. August, Søn af Skibsreder Halfdan Kuhnle, født 20. Februar 1867 og Lizzie Quist Hanssen, født 19. August 1877, død 3. December 1915. 3 Børn: ¹⁾ *Halfdan Konow Kuhnle*, født 26. Juni 1926. ²⁾ *Bjørn Konow Kuhnle*, født 27. Mai 1929. ³⁾ *Sven Konow Kuhnle*, født 16. Mai 1932.

XI 2. *Jens Falsen Konow*, født 25. Januar 1906.

Gift med *Kirsten Schøyen*, født 11. Januar 1918, Datter af Christen Smith Schøyen, født 30. September 1883 og Margit Troye, født 10. Januar 1888. 1 Datter: *Anne Lise Konow*, født 4. Oktober 1934.

IX 3. *Cecilie Cathrine Konow*, født 6. Juli 1836, død 13. April 1913.
Gift 4. Januar 1857 med *Christian Rieber-Mohn*, født 21. Mai 1832 i Bergen, død 16. August 1868. 4 Børn:
1) *Christian Emanuel Rieber-Mohn*, født 4. November 1858, død 8. April 1859. 2) *Carl Konow Rieber-Mohn*, født 1. Juli 1860.
3) *Elisabeth Rieber-Mohn*, født 9. Juni 1862, død 9. August 1923.
4) *Christian Joachim Rieber-Mohn*, født 27. Juni 1864, død 6. Mai 1930.
Se forøvrigt: Mohn, Slegtsbok.

IX 4. *Francis Konow*, født 16. Mai 1838, død 19. Oktober 1875.
Vice-Konsul for Spanien og Parma, Kjøbmand og Indehaver af Firmaet Carl Konow i Bergen, Borgerskab 29. December 1863.
Gift 14. November 1861 med *Catharine Marie Smit*, født 21. Oktober 1841, død 2. Juni 1917, Datter af Stiftamtmand i Bergen Paul Meyer Smit, født 31. August 1813, død 25. Februar 1875 og Hustru Gesine Juditte Janson, født 26. Oktober 1815, død 26. Januar 1893.

Efter Konsul Francis Konows Død blev Fru Catharine Marie Konow gift 2den Gang 3. April 1877 med Skoledirektør Peter Barthold Coucheron, født 17. Marts 1928, død 1912.

Konsul Francis Konow og Hustru havde 5 Børn: 1) *Carl*, født 28. August 1863, død 18. Mai 1923, 2) *Paul*, født 26. Februar 1865, død 9. Februar 1933, 3) *Modesta*, f. 17. Juni 1866, 4) *Didrik*, født 6. Marts 1869, 5) *Francis*, født 29. Mai 1871.

X 1. *Carl Konow*, født 20. August 1863, Cand theol. Kaldskapellan til Sandvigens Menighed i Bergen, Formand i Bergens Afdeling af «Norsk Forening for socialt Arbeide» (siden 1915), død 18. Mai 1923.
Gift 7. Februar 1890 med *Elisabeth (Lizzi) Falsen*, født 21. Juni 1865, Datter af Kabinetsskammerherre, Oberstlt. Georg Benjamin

Falsen, født 19. Mai 1814, død 18. Juli 1879 og Julie Falsen, født 22. Juni 1829, død 1909.

Præsten Carl Konow og Hustru havde 4 Børn: ¹⁾ *Francis*, født 11. Januar 1891, ²⁾ *Julie*, født 26. September 1893, ³⁾ *Finn*, født 24. December 1895, ⁴⁾ *Carl Georg*, født 27. September 1900, død 31. Mai 1902.

XI 1. *Francis Konow*, Ingeniør, født 11. Januar 1891.

Gift med *Lucie Marie Laading*, født 6. Marts 1892, Datter af Skibsfører Ole Johan Laading, født 2. Februar 1858, død 23. September 1922 og Marie Fredrikke Balchen Kooter, født 12. Juni 1868. 1 Datter: *Sigrid*, f. 29. Mai 1919.

XII 1. *Sigrid Konow*, født 29. Mai 1919.

XI 2. *Julie Konow*, født 26. September 1893, gift med Præsten *Wollert Krohn Hansen*, født 28. December 1889, Søn af Præsten Wollert Krohn Hansen, født 5. Marts 1852, død 25. Januar 1914 og Hustru Gabrielle Hoffmann, født 31. Mai 1872. 5 Børn:

¹⁾ *Karen Krohn Hansen*, født 10. August 1917, ²⁾ *Berit Krohn Hansen*, født 22. April 1919, død 28. Juli 1925, ³⁾ *Hanna Elisabeth Krohn Hansen*, født 14. Mai 1923, ⁴⁾ *Louise Krohn Hansen*, født 21. August 1925, ⁵⁾ *Carl Wollert Krohn Hansen*, født 16. Marts 1927.

XI 3. *Finn Konow*, født 24. December 1895, Præst.

Gift med *Emma Marie Monsen*, født 13. April 1904, Datter af Præsten Georg Monsen, født 22. Juli 1858, død 2. Marts 1925 og Emma Augusta Mehn, født 18. Juni 1879. 3 Børn:

¹⁾ *Carl*, født 23. December 1927, ²⁾ *Gerd Elisabeth*, født 24. Januar 1932, ³⁾ *Georg*, født 5. September 1934.

XII 1. *Carl Konow*, født 23. December 1927.

XII 2. *Gerd Elisabeth Konow*, født 24. Januar 1932.

XII 3. *Georg Konow*, født 5. September 1934.

X2. *Paul Konow*, født 26. Februar 1865, Cand. med., praktiserende Læge paa Lillehammer, død 9. Februar 1933.

Gift 8. Oktober 1896 med *Hilma Anderssen*, født 25. Mai 1876, død 18. August 1922, Datter af Kaptein Anderssen, født 21. Januar 1842, og Hustru, født Sigholdt, født 8. Oktober 1846, død 10. Marts 1918. 4 Børn:

¹⁾ *Edmée*, født 23. December 1897, ²⁾ *Robert*, født 31. Mai 1900, ³⁾ *Fritz*, født 1. Mai 1903, ⁴⁾ *Hans*, født 29. April 1906.

XI 1. *Edmée Konow*, født 23. December 1897.

XI 2. *Robert Konow*, født 31. Mai 1900.

XI 3. *Fritz Konow*, født 1. Mai 1903.

XI 4. *Hans Konow*, født 29. April 1906.

X3. *Modesta Konow*, født 17. Juni 1866.

Gift 1. September 1890 med Cand. med., praktiserende Læge i Bergen *Olaf Lothe*, født 30. November 1862, Søn af Apotheker Johan Olai Lothe, Svaneapotheket i Bergen, født 2. December 1818, død 8. December 1872. 4 Børn:

¹⁾ *Johan Lothe*, født 25. Juni 1891, død 29. Juni 1925. ²⁾ *Ingrid Lothe*, født 24. December 1894. ³⁾ *Francis Konow Lothe*, født 24. December 1894. ⁴⁾ *Dagny Lothe*, født 25. Juli 1901.

X4. *Didrik Konow*, født 6. Marts 1869. Cand. jur.

Kst. Statsadvokat i Stavanger 1908—1921, siden 1921 Sørenskriver i Rakkestad Sørenskriveri.

Gift 24. Marts 1900 med *Marie Kahrs*, født 2. August 1872, død 31. Mai 1933, Datter af Forretningsmand og Kunstmaler Christopher Kahrs, født 24. Juni 1838, død 23. Februar 1877 og Hustru Nina, født Knudsen, født 15. April 1849, død 9. Juli 1925. Ingen Børn.

X5. *Francis Konow*, født 27. Mai 1871, kgl. belgisk Konsul, Kjøbmand.

Gift 15. December 1896 med *Julie Isaachsen*, født 8. April 1876, Datter af Kjøbmand og Ritmester i Borgergården i Bergen Otto Christian Isaachsen, født 6. August 1845, død 25. August 1928 og Hustru Else Helene Lehmkuhl, født 20. August 1854. 3 Børn: ¹⁾ *Leif*, født 26. December 1897, ²⁾ *Helene Julie*, født 20. Marts 1900, ³⁾ *Kirsten*, født 14. Juli 1906.

XI 1. *Leif Konow*, født 26. Januar 1897.

XI 2. *Helene Julie Konow*, født 20. Marts 1900.

Gift 28. Oktober 1924 med *Nicolay Aarestrup*, født 22. November 1898. 2 Børn: ¹⁾ *Else Helene Konow Aarestrup*, født 31. Mai 1928, ²⁾ *Sidsel Konow Aarestrup*, født 15. December 1930.

XI 3. *Kirsten Konow*, født 14. Juli 1906.

Gift 29. April 1930 med *Aksel Taranger*, født 23. December 1898. 2 Børn: ¹⁾ *Vibeke Konow Taranger*, født 7. August 1932, ²⁾ *Bente Konow Taranger*, født 2. Oktober 1934.

VIII5. *Margrethe Birgitte Konow*, født 3. September 1808, død 14. December 1842.

Gift 3. September 1831 med Oberstlieutenant *Andreas Hesselberg*, født 3. Februar 1795 paa Akershus, hvor Faderen dengang var Kommandant, Søn af Generallieutenant Hans Jacob Henning Hesselberg, død i Bergen 8. Mai 1809 som kommanderende General i Bergens Stift, Storkors af Dannebrog etc. og Hustru Magdalena Smith, død 15. Juli 1815.

Oberstlt. Andreas Hesselberg havde i sit Ægteskab med Margrethe Birgitte Konow 1 Søn: *Wollert Konow Hesselberg*, født 10. Juli 1832, død 1885 som Sognepræst til Johanneskirken i Christiania.

Andreas Hesselberg blev Officer 1810 og ansattes i den danske Hær, hvor han efterhaanden avancerede til Major og hvorfra han først tog Afsked 1830. 30. Marts 1831 fik han Tilladelse at indtræde i norsk Krigstjeneste og udnævntes s. D. til surnumerer Kaptein i Bergenske Infanteribrigade med Bibehold af Majors Grad i Arméen. Han blev 19. April 1849 udnævnt til Kompanichef i Søndhordlandske Musketerkorps og 23. Juni 1854 til Oberstlt. og Chef for Søndfjordske Korps. I 1832 blev han udnævnt til Ordonanceofficer hos Kong Carl Johan, 1858 Ridder af Sværdordenen.

Efter Margrethe Birgitte Konows Død giftet Andreas Hesselberg sig for 2den Gang med *Laura Grieg*, Datter af Stadskaptein i Bergen, Joachim Grieg og Hustru Juliane C. Monrad. Oberstlt. Andreas Hesselberg døde i Bergen 22. August 1859 og ligger begravet paa Korskirkegaarden.

VIII 6. *Wollert Konow*, født 16. Juli 1809, død 9. September 1881.

Dr. philos. Brukseier, Stend Gaard i Fane. Han var fra først af bestemt for Handelen. Efter at have gaaet paa Bergens Realskole fik han i 3 Aar privat Undervisning og blev privat dimitteret Student med Laud i 1827. Anden Examen tog han med Laud i 1828, hvorpaa han i 1832 begav sig paa en længere Udenlandsreise og studerte i Berlin og Göttingen, hvor han i 1835 tog Doktorgraden i Filosofi for en Afhandling om Svovl. Efter Hjemkomsten Sommeren 1837 opholdt han sig i 1838—39 i Christiania, reiste derpaa til Kjøbenhavn, hvor han blev i læn-

gere Tid. Her blev han ogsaa gift 31. December 1839 med *Marie Louise Oehlschläger*, født i Kjøbenhavn 3. September 1818, hvor hun ogsaa døde som Enke 4. Mai 1910 i den høie Alder af ca. 92 Aar. Hun var Datter af Digteren Adam Oehlschläger, født 14. November 1779, død 20. Januar 1850 i Kjøbenhavn og Hustru Christiane Heger.

Marie Oehlschläger var en meget kundskabsrig og begavet Dame. *Jonas Colett*, der som juridisk Kandidat besøgte Kjøbenhavn i 1838 og oftere kom i det Oehlschlägerske Hjem udtaler sig fordelagtig om Marie Oehlschläger. «Marie,» siger han, «yderst takkelig og munter, galede, sang og lo.» Et andet Sted karakteriserer han hende som «elskværdig og lidt bly». *Louis Bobé* udtaler i en Artikel om «Ophelia Drewsen, Bakkehusets Datter» følgende: «Marie Konow døde enogtjue Aar gammel i uminket Besiddelse af sine Evners fulde Brug, opladt og lydhør overfor de skiftende Tiders mangeartede Foreteelser, vandrende ogsaa Mindets gamle Stier, dog uden Sentimentalitet, erkjendtlig for hver Livsdags Gave — en sjelden varm og elskelig Fremtoning. Med sin trofaste Hukommelse kunde hun i 1904 i de dengang restaurerte, siden skammelig vanrøgtede Rahbeckske Stuer paa Bakkehuset vise det Sted, hvor hun med sin Mor den 21. Januar stod ved Tanten Kamma Rahbecks Døds seng.» —

Adam Oehlschläger var i 1843 paa Stend Gaard, hvor han opholdt sig i længere Tid hos Datteren og Svigersønnen. Han fuldførte her Tragedien «Erik Glipping». Hans Ophold i Bergen gav ogsaa Anledning til store Festligheder, saaledes afholdt «Det dramatiske Selskab» en stor Festforestilling til Ære for ham. Til Tak herfor skrev Adam Oehlschläger den Prolog, som blev fremsagt ved Selskabets Femtiaars Jubilæum Aaret efter. —

I 1842 bosatte Dr. Konow sig paa Gaarden Stend, i Fane Præstegjæld, søndenfor Bergen, som han købte for 10 000 Spd. (40 000 Kr.). Stend — Stene Gaard — havde i 4 Generationer tilhørt Familien

Krohn i Bergen. Ved Agent Wollert D. Krohns Død i 1837 blev Stend udlagt til Sønnen, Konsul Wollert Krohn, efter en Taxt af 6 000 Spd. Dr. Wollert Konow bygget Møllen paa Stend og tog fast Ophold der, men blev i 1861 nødt til at sælge hele Eiendommen til Søndre Bergenhus Amtskommune for 10 000 Spd. Af Hovedbruget og de fleste underliggende Brug blev saa Stend Landbrugsskole oprettet. Men et Par Husmandspladse, «Træet» og «Stykket», samt Møllen og Vandrettighederne blev atter solgt tilbage til Konow for 7 500 Spd. I 1875 overlod han denne Del af sin oprindelige Eiendom til sin Søn, Wollert Konow, den senere Statsminister, som overtog dette efter en Taxt af 7 200 Spd. samt en aarlig Afgift til Forældrene saa længe disse levet. Mere om Stend under Statsminister Wollert Konow.

Dr. philos. Wollert Konow var Repræsentant for Søndre Bergenhus Amt paa Stortinget 1854, Medlem af Konstitutions-Komitéen. Han var i 1854 med at stifte «Landhusholdningsselskabet for Søndre Bergenhus Amt». Amtmand Vogt udstedte 12. April d.A. en Indbydelse til Oprettelse af et saadant Selskab. Der tegnet sig over 100 Medlemmer og Amtmand Vogt, Proprietær Ole Løberg paa Solheim og Proprietær Dr. Wollert Konow paa Stend blev valgt til at udarbejde Love og at fungere som midlertidig Bestyrelse. Konow var bare Medlem af denne i 1855—56. Dr. philos. Konow udfoldet en betydelig literær Virksomhed og har skrevet følgende:

Breve, Christiania 1839, *Skizzer fra Italien*, Kjøbenhavn 1839, *Manfred*, Drama i 5 Acter, Kjøbenhavn 1840, *Nord og Syd*, Novelle, Kjøbenhavn 1841, *Nogle Ord om Danmark*, af en Nordmand, Bergen 1845, *Om Partierne i Stortinget og Landet*, af Forfat. til «Nogle Ord om Danmark», Bergen 1846, *Danmark og dets Forhold til Tyskland og den skandinaviske Halvø*. Af en Nordmand. 1ste Afdeling Bergen 1849, 2den Afdeling Bergen 1850, *Nutids- og Fremtidsblik I* (eneste), Christiania 1865. — Desforuden en Del Artikler i «Den Constitutionelle» 1838 og 1839.

I sit Ægteskab med Marie Oehlschläger havde Dr. philos. Wollert Konow 6 Børn:

¹⁾ *Harald Christian Georg*, født 18. Juni 1841, død 29. Januar 1883, ²⁾ *Wollert*, født 16. August 1845, død 15. Marts 1924, ³⁾ *Carl*, født 26. Mai 1848, død 22. April 1898, ⁴⁾ *Thora Charlotte*, født 1. Marts 1852, ⁵⁾ *Marie Louise*, født 9. August 1853, ⁶⁾ *Alfhilde Cecilie*, født 6. Juni 1858.

IX 1. *Harald Christian Georg Konow*, født 18. Juni 1841, død 29. Januar 1883 i Balestrand. Han gennemgik Landbrugsskolen paa Stend og senere den kgl. Landbrugs- og Veterinærskole i Kjøbenhavn. Blev i 1863 ansat som Amtsdylæge i Nordhordland og derefter i November 1876 som Statsagronom og Bestyrer af de offentlige Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme paa Vestlandet. Harald Konow har skrevet følgende:

Smaastykker af Husdyrstedet I—III, Bergen 1868. *Husdyrlægen*, Raadgiver for Landmanden, Bergen 1868, *Smørtilberedningen*, Bergen 1869, *Husdyrbruget*, Bergen 1871, 2det Oplag med Titel *Husdyrlægen*, Bergen 1879. I Tidsskrift for det praktiske Landbrug IV 121—129: *Om Hesteskoning*, i Morgenbladet 1868, No. 109 og 117: *Om Sæterstedet i Schweiz*, i Bergensposten 1864, No. 13, 22 og 33: *Om Stamhollænderier i Bergenus og Nordlands Amter*, 1866, No. 87 og 88: *Indberetning til Søndre Bergenus Amt om Dyrskuer*.

Harald Konow blev gift 28. April 1868 med *Karen (Kaja) Vibeke Danielsen*, født 15. December 1843 i Bergen, død 8. December 1891 i Christiania, Datter af Urmager Danielsen i Bergen. De havde 3 Børn:

¹⁾ *Astrid*, født 17. September 1869, ²⁾ *Signe*, født 6. Oktober 1871, ³⁾ *Adam Oehlenschläger Edvard*, født 28. September 1873.

X 1. *Astrid Konow*, født 17. September 1869. Eier af Hammer Pensionat, Ljan pr. Oslo.

Gift 10. Oktober 1919 med *Alexander Leonowitch Konvensky*, født 22. Juni 1889 i Podolsk, Ukraine.

X2. *Signe Konow*, født 6. Oktober 1871. Gift 16. April 1904 med Høiesteretsadvokat *Gustav Adolf Lammers Heiberg*, født 22. April 1875 (se: Norske Slægter 1815: Heiberg).

1 Datter: *Marie Louise Konow Heiberg*, født 16. Oktober 1910.

X3. *Adam Oehlenschläger Edvard Konow*, født 28. September 1873, Jernbaneingeniør. Ugift, døde 2, Januar 1937.

IX2. *Wollert Konow*, født 16. August 1845, død 15. Marts 1924.

Cand. philos. Brukseier, Statsminister, Stortingspræsident, Storkors St. O. O. Ordenskansler, N. St. O. 2¹.

Han gennemgik Bergens Katedralskole, Student med Haud 1864, tog Aaret efter Andeneksamen med samme Karakter. I 1868 oprettet han sammen med Nils Juel, paa Halsnø Kloster i Søndhordland, en privat Folkehøiskole, som han bestyrte i 4 Aar. I 1872 blev Skolen flyttet til Mossige paa Jæderen, men nedlagdes i 1875, da Konow overtog sin Faders Eiendom Stend, hvor han siden blev boende til sin Død. Efter at Konow havde overtaget denne Eiendom, drev han Stend Mølle op til et betydeligt Møllebrug. Han har ogsaa ved grundig Opdyrkning af sin Eiendom drevet denne op til at føde et anseligt Antal Storfæ. I 1911 solgte Konow Gaarden, Møllen og Vandrettighederne til Fane Kommune for 275 000 Kr. — Største Parten af det Gaardsbrug, som Kommunen købte, skriver sig fra de Strækninger, som Konow i sin Tid havde købt af Fane Præstegaard, Fanemyrene, Favarli med tilhørende Fossefald. Det meste af dette blev opdyrket af Konow. Ved Stends Salg, først til Amtet, og senere Resten til Kommunen, gik den sidste Del af en gammel vestlandsk Herregaard over i det Offentliges Eie. Den gamle Hovedbygning eksisterer endnu.

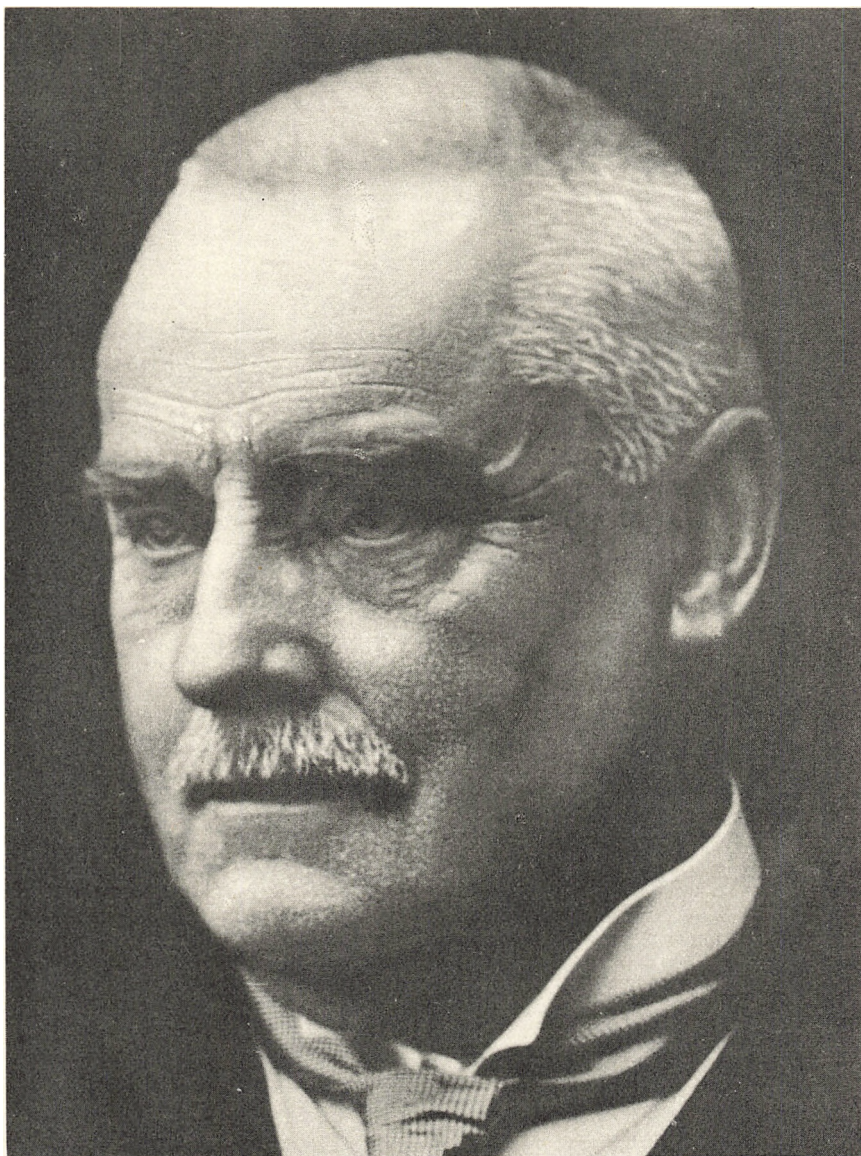
Wollert Konow blev 10. Mai 1875 gift med *Fredrikke* (Frigga) *Wilhelmine Kooter*, født i Bergen 25. December 1854, Datter af Jacob Blaauw Kooter, Bogholder ved Norges Banks Afdeling i Bergen, født 12. Marts 1818, død 19. Mai 1887, og Marie Frederikke Balchen, født 20. Februar 1817, død 17. Oktober 1883. Fru Frigga Konow levet som Enke paa Stend, hvor hun døde 5. August 1935.

Wollert Konow og Hustru havde 1 Søn: Odd, som døde 21. Mai 1886 som ganske liden. —

En Oversigt over Wollert Konows Virksomhed som Politiker og hans Deltagelse i det offentlige Liv.

I 1876 blev Wollert Konow første Gang kaaret som Valgmand for Fane Præstegjæld ved Distriktsforsamlingen for Søndre Bergenhus og blev siden gjenvalgt som saadan ved senere Valg. Fra 1880 var han med 2 Aars Afbrydelse Ordfører i Fane Herredsstyre og i samme Tidsrum uden Afbrydelse Forligelseskommissær. Ved Valget til Stortinget 1877—79 blev Wollert Konow 1ste Suppleant for Søndre Bergenhus Amt og mødte som saadan paa Tinget 1879 efterat Veseth havde solgt sin Gaard og derved mistet sin Valgbarhed. Fra 1880 til 1888 mødte Konow uden Afbrydelse som Repræsentant for Amtet. I 1884 kom han ind i Valgkomitéen, 1888 i Fuldmagtskomitéen, 1879—82 var han Medlem af Konstitutionskomitéen, 1883—85 var han Formand i Toldkomitéen, 1886—88 i Gage- og Pensionskomitéen, 1884 blev han Præsident i Odelstinget og fungerede som saadan til 1886 da han blev valgt til *Stortingspræsident*.

I 1888 blev Konow ikke gjenvalgt til Stortinget som Følge af, at de «Moderate» — de saakaldte Oftedøler — kom til Magten. Han trak sig nu tilbage fra det politiske Liv for at ofre sig for sin Forretningsvirksomhed, Stend Mølle o. s. v. I 1891 afslog han ogsaa at gaa ind i det Steenske Ministerium, der ønsket Konow som Statsminister i Stock-

Statsminister Wollert Konow

holm. 1895—98 var han Medlem af den tredie norsk-svenske Unionskomité, hvor han sammen med Blehr og Løvland tilhørte Venstre-mindretallet. I 1899 var han en af Norges Delegerede ved den første Fredskonference i Haag. For Stortingsperioden 1898—1900 blev han atter indvalgt paa Stortinget og *var Præsident*, men for sidste Aar i Perioden androg han om Permission for at varetage sine Forretninger og deltog i det følgende halve Snes Aar kun leilighedsvis i Politiken. Sammen med Christian Michelsen optraadte han ved Stortingsvalgene i 1903 for Samvirke mellem Venstre og Høire i et nationalt Samlingsparti og fulgte under Valgkampen 1906 de samme Linier, men holdt sig personlig tilbage. *Vaaren 1909 kastet Wollert Konow sig atter ind i den aktive Politik* med en Række Foredrag, som stærkt bidrog til at rokke det Gunnar Knudsenske Ministerium og deltog i Forbindelse hermed i Grundlæggelsen af det frisindede Venstre. Ved Valgene Høsten s. A. faldt han først igjennem i Voss Kreds, men stillede senere som det frisindede Venstres og Høires Fælleskandidat ved Omvalget i Midthordlands Kreds og blev valgt for 1910—12. Kort efter Stortingets Sammentræden blev det imidlertid overdraget Wollert Konow at danne den nye af Valgene fremgaaede Regjering af Høire og frisindede Venstre og *1. Februar 1910* blev denne udnævnt med *Wollert Konow som Ministerchef* uden Portefølje. Ministeriet Konow blev styrtet 1912, hvorefter Wollert Konow trak sig tilbage til Privatlivet. — — Konow var af Stortinget 1884 valgt til Administrator ved Hypothekbankens Laanekontor i Bergen og siden 1883 til Medlem af Tilsynskommissionen ved Vossebanen og var siden 1878 Formand i Bestyrelsen for Fane Sparebank m. m. Han var Formand i den kgl. Kommission af 1886 angaaende Revision af Brændevins- og Maltlovgivningen. Ved den første Generalforsamling i *Bergens Museum*, efter Dr. Danielsens Død, 13. Juli 1894, blev Wollert Konow indvalgt til Medlem af Museets Bestyrelse. Han var Medlem af den historisk-antikvariske Afdeling. Han interesserte

sig ogsaa for Havforskningskursene, og da det i Længden viste sig at være vanskeligt at opretholde disse ved private Midler, søgte Kur-
senes Styre i December 1903 om, at de skulde blive overtaget af Ber-
gens Museum som fast Institution. Kurset i 1904 var privat garanteret
af Herm. Friele, Dr. Klaus Hanssen og Konow. Fra 1907 indgik Hav-
forskningskursene ordinært paa Museets Budget. Ved Gavebrev af
12. December 1916 oprettet Konow

Statsminister Konows og Hustru Friggas Konowfond

hvortil han skjænket Kr. 25 000.— anbragt i forskjellige Obligationer.
Efter hans og Hustrus Død skal Renterne anvendes til videnskabelige
Arbejder ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, som bliver
oprettet af Bergens Museum. —

Wollert Konow har skrevet en Del Artikler i forskjellige Blade og
Aviser, saaledes i Norsk Folkeblad 1868, No. 17: *Ny Folkehøiskole*, i
Aftenbladet 1865, No. 187, 192 og 198: *Breve fra den internationale
Fiskeriudstilling i Bergen*, i Verdens Gang 1888, No. 301: *Emil Castelar*.
Desforuden en Del, for det meste anonyme Artikler.

Venner og Beundrere af Statsminister Wollert Konow har reist
en Bautasten til hans Minde paa Gaarden Stend, i Nærheden af hans
Bolig, ligesom Fane Kommune har anskaffet en Buste af Konow, udført
af Ambrosia Tønnesen; Busten er anbragt i Kommunelokalet paa
Nestun.

Ved Statsminister Wollert Konows Død skrev en af Hovedstads-
aviserne:

«Med Wollert Konow er atter en af de store Skikkelser i vor Politik
gaaet bort. Han var ikke af de sterkeste og skarpeste politiske Bega-
velser, men han eiet en Bredde og Kultur, som faa her i vort fattige
Land. Han kom ind i Politikken som en ung, begavet Mand med en
ideelt anlagt Virketrang, som til alle Tider har lokket begavede unge

Generalkonsul I. Konows Villa i Triest

Mænd af hans Klasse til at arbejde for «res publica». Han var ikke bare Politiker, han var et Menneske af den særlige kulturelle Støbning for hvem intet menneskeligt er fremmed. Hans Natur havde noget i sig baade af Drømmeren og Filosofen, og Romantiker var han helt til det sidste. Alt dette bidrog til at give ham en fastere national Karakter, end mange andre af dem, som har gennemløbet de samme politiske Stadier som han. Han forlod Venstre, men han blev sin nationale Overbevisning tro, og da han blev styrtet som Statsminister i 1912, saa var det fordi han havde erklæret, at han ikke paa nogen Maade vilde svinge Maalsagen. Wollert Konow blev aldrig Partimand. Men han sluttet sig selvfølgelig til Venstre, kan man vel sige, da han begyndte i Politiken, og han blev hurtig en af de første i den Kreds af unge Begavelse, som Partiet den Gang kunde mønstre».

IX 3. *Carl Konow*, født 26. Mai 1848, død 22. April 1898. Jernbaneingeniør. Gift 22. December 1893 med *Karen Anne Margrethe (Nanna) Holmsen*, født 30. Marts 1852, boer som Enke i Oslo. Datter af Distriktslæge Holmsen.

IX 4. *Thora Charlotte Konow*, født 1. Marts 1852. Ugift, bosiddende i Kjøbenhavn.

IX 5. *Marie Louise Konow*, født 9. August 1853. Ugift, bosiddende i Kjøbenhavn.

IX 6. *Alfhild Cecilie Konow*, født 6. Juni 1858. Ugift, bosiddende i Kjøbenhavn.

VIII 7. *Thomas Konow*, født 5. April 1811, død 10. September 1811.

VIII 8. *Jacob Konow*, født 29. Mai 1814 i Bergen, død 9. December 1883 i Triest. Norsk-svensk Generalkonsul i Triest.

Han blev forlovet med sin Kusine *Jacobine Augusta Konow* Onsdag den 23. November 1842, Datter af Konsul August Konow og

Hustru Henriette, født Hesselberg. Augusta og Søsteren Beate var i 1842 med Forældrene paa en Reise til Rom og Neapel o.s.v. Jacob og Augusta Konow blev gift 10. Juni 1843 i Wien, samtidig som Søsteren Beate blev gift med August Konow. Om dette Dobbeltbryllup skriver Fru Henriette Konow i sin Reisedagbog: «Augusta og Beates Bryllupsdag begyndte med Regnveir, dog senere paa Dagen blev det pent. Kl. 1½ var vi alle færdige og kom Jacob og August til os og vi kjørte da i 3 Vogne samt Herr Tichy til den protestantiske Kirke i Dorothenstrasse, hvor Pastor Andreas Gunech, som bor i samme Hus, havde smukt arrangeret i sit Hus et lite Capel eller Værelse med Alter og overtrukket med rødt Fløiel og stod der 20 tændte Voxlys, hvor det var høitideligt at indtræde. Ved Ankomsten dertil mødte ogsaa Herr Chargé d’Affaires Jerta, Strøm, Fru v. Sonnenleiter med Datter. Hvor da Vielsen gik for sig og en vakker Tale. Derpaa kjørte vi alle hen til Hotel Frankfurt, hvor der var bestilt Middag for os, som var udmærket, men dyr og dog maatte vi op i 7de Etage og i det forreste Værelse stod en Seng. Vi var 12 Personer til Bords med Præsten. Kl. 6 skildtes vi ad igjen og efter at have sendt alle de sidste Sager til mine Døttre, gik vi hen til Beate, hvor vi alle sammen vare ret glade og tog vore Théer.»

Fru Augusta Konow var født i Bergen 17. August 1821, død 1. Mai 1885 i Triest. Ved sit Testamente af 11. September 1884 oprettet hun «Jacob Konows og Augusta Konows Legat».

VIII 19. *Hans Konow*, født 3. Oktober 1815, død 23. December 1896 «81 Aar gl.». Student med Laud fra Bergens Katedralskole 1833 og Cand. juris med Haud i August 1839. Derefter opholdt han sig paa Reiser i Udlandet til 1845, i hvilket Aar han kjøbte *Oslo Ladegaard*, hvor han siden blev boende. Gift 31. Januar

1849 med *Christine Alexandra Steenbuch*, født 9. April 1831 paa Haalands Præstegaard ved Stavanger, død 1. Februar 1872. Hun var Datter af Sognepræst til Enebak Hans Leganger Steenbuch, født 21. Januar 1802, død 11. September 1853 og Karen Jensine Henny. — I Forbindelse med Familien Konow i Oslo Ladegaard kan nævnes, at der i Oslo — Gamlebyen — er en Gade, som af Kommunen er døbt Konows Gade.

Foreningen til norske Fortidsmindesmerkers Bevaring blev stiftet 16. December 1844. Blandt Foreningens virksomme Medarbejdere findes alt det første Aar to Bergensere i Christiania, nemlig Hans Konow og N. Nicolaisen. Cand. jur. Konow har ogsaa skrevet en Del, saaledes:

Reise fra Christiania til Bergen, Christiania 1845, i *Nor*, Hefte 3, Side: 123—30: *Norske Dialekt Ord*, uddragne af en Reisendes Optegnelser,

i *Skilling-Magasinet* 1845: *Dagbogsoptegnelser*, med Træsnit,

i *Rigstidende* 1844, No. 321/2: *Udfart fra Hovedstaden*,

i *Morgenbladet* 1846: flere Artikler og ligeledes saadanne fra 1844 i samme Blad, saavel som i andre Hovedstadsblade,

i *Christiania Posten* 1851, No. 888: *Om Embedsmænds Adgang til at blive Stortingsrepræsentant*.

Cand. jur. Hans Konow og Hustru havde 4 Børn:

¹⁾ *Halfdan Wollert*, født 6. December 1851, ²⁾ *Ragnvald*, født 28. Februar 1853, død 25. Oktober 1919, ³⁾ *Karen Jensine*, født 1857, død 2. Marts 1891, ⁴⁾ *Einar*, født 20. April 1859.

IX 1. *Halfdan Wollert Konow*, født 6. December 1851. Grosserer, i mange Aar Deltager i Firmaet Konow & Smith i Paris. Han fik sin Uddannelse ved Handelsakademiet i Gera og derefter paa Kontoret hos Carl Rønneberg i Hamburg. Grosserer Konow kom hjem til Christiania i 1890 og kastet sig allerede det paafølgende Aar ind i norsk konservativ Politik, hvor han i en Aarrække kom til at indtage en fremskudt Plads.

I 1891 stiftet han «*Ørebladet*» som han ogsaa var Eier af og som skulde være Organ for en frisk og paagaende Konservatisme. Under nervøst oprevne Forholde i de politiske Kredser i Christiania i Begyndelsen af 1892 dannedes i Marts Maaned «*Yngres konservative Forening*» for Christiania og Omegn, og Foreningens ledende Mand var Halfdan W. Konow. Han blev ogsaa snart kjendt udover det hele Land som Y. K. F. Konow. «Foreningen var den første politiske Bevægelse i Norge som klart saa Agitationens Betydning og gjorde det første Skridt paa denne farlige Vei» skriver Stortingspræsident Hambro i «Oslo Høire gennem 50 Aar».

Konow udtalte bl. a. paa Foreningens Generalforsamling 15. Februar 1895: «Det er bekjendt for alle, at Y. K. F. Bevægelsen kom op som en Protest mod mangt og meget i det gamle Høireparti, den kom fra et inderligt Ønske, et dybfølt Behov for at se mere Fart i Tingene, den kom som en Lurblaast i en stille Leir». Da Foreningen Y. K. F. var paa det stærkeste talte den alene i Christiania over 8000 Medlemmer. Y. K. F. spille i det hele taget en fremtrædende Rolle i Datidens konservative Politik.

I 1892 blev Halfdan W. Konow indvalgt i Høires Centralstyre og i 1898 som Medlem af Christiania Bystyre. I 1900 traadte han ud af Høires Centralstyre sammen med Professor Yngvar Nielsen og Gods-eier H. Wedel-Jarlsberg. I 1901 var Konow Medlem af Høires Programkomité. I 1903 blev Y. K. F. sammensluttet med Christiania konservative Forening efterat Ingeniør Pihl havde afløst Grosserer Konow som Formand. — («Oslo Høire gennem 50 Aar»).

Halfdan Wollert Konow døde i Oslo 20. Mai 1936.

Halfdan Wollert Konow blev gift 1ste Gang i 1890 med *Dagny Müller*, født 15. Juni 1855. Gift 2den Gang 1. August 1905 med *Julie Jacobsen*, født 3. Juli 1878, Datter af Infanterikapt. og Veiingeniør Jacob Jacobsen, født 2. April 1837, død 27. Juni 1890 og Hustru født *Erichsen*, født 8. Oktober 1843. — 4 Børn:

¹⁾ *Harald Wollert*, født 30. Mai 1906, ²⁾ *Ivar August*, født 9. Juni 1907, ³⁾ *Eva Alexandra*, født 25. Marts 1910, ⁴⁾ *Hans Jacob*, født 29. Januar 1913.

X 1. *Harald Wollert Konow*, født 30. Mai 1906.

X 2. *Ivar August Konow*, født 9. Juni 1907, død 1. September 1934.

X 3. *Eva Alexandra Konow*, født 25. Marts 1910, død 21. Juli 1921.

X 4. *Hans Jacob Konow*, født 29. Januar 1913.

IX 2. *Ragnvald Konow*, født 28. Februar 1853. Landmand, Eier af Melsom Gaard i Stokke, død 25. Oktober 1919.

Gift 28. August 1879 med *Laura Hansen*, født 19. November 1859, død 15. Oktober 1910, Datter af Skibsreder Gustav Conrad Hansen, født 12. December 1832, død 10. Oktober 1910. 1 Datter:

X 1. *Christine Alexandra Konow*, født 1. April 1881.

Gift 29. Mai 1903 med Cand. mag. *Henrik Kristian Thorsen*, født 23. Juli 1875, død 10. Marts 1933. 4 Børn:

¹⁾ *Torbjørn Konow Thorsen*, født 18. Juli 1904, ²⁾ *Christine Alexandra Thorsen*, født 23. Juni 1909, ³⁾ *Ragnvald Konow Thorsen*, født 18. Januar 1918, ⁴⁾ *Louise Thorsen*, født 9. Oktober 1907, død 31. Marts 1908.

IX 3. *Karen Jensine Konow*, født 1857, død 2. Marts 1891.

IX 4. *Einar Konow*, født 20. April 1859.

Gift 1886 med *Dagny Clasen*, født 23. April 1854, død 5. September 1900, Datter af Magnus Andreas Thulstrup Clasen, født 13. August 1825, død 14. Juni 1869 og Hustru Maren, født Sandborg, født 8. April 1836, død 12. Oktober 1894.

Dagny Clasen var 1ste Gang gift med Grosserer Thv. Olsen Bohr, der døde 29. Oktober 1884.

Einar Konow og Hustru har 2 Børn:

- 1) *Magnus Andreas Tulstrup Clasen*, født 1. September 1887,
- 2) *Christine Alexandra*, født 26. September 1888, døde 11. September 1907.

X 1. *Magnus Andreas Tulstrup Clasen Konow*, født 1. September 1887, Skibsreder.

Gift^I 23. September 1913 med *Else Nanne Grove*, født 23. November 1891, Datter af Kammerherre Peter Grove og Hustru Caroline, født Ewald. Skibsreder Konow og Frue har 3 Børn:
1) *Henny Else*, født 14. Oktober 1914, 2) *Vera Alexandra*, født 25. Februar 1916, 3) *Karsten Magnus*, født 16. Februar 1918.

Gift^{II} med *Iselin Danelius* i December 1935.

XI 1. *Henny Else Konow*, født 14. Oktober 1914.

XI 2. *Vera Alexandra Konow*, født 25. Februar 1916.

XI 3. *Karsten Magnus Konow*, født 16. Februar 1918.

X 2. *Christine Alexandra Konow*, født 26. September 1888, døde 11. December 1907.

VIII 10. *August Konow*, født 16. Mai 1817 i Bergen, død 6. Januar 1901 i Østre Aker (Christiania), begravet ved Ringsaker Kirke. Han var uddannet som Landmand, havde studeret ved Landbrugshøiskolen i Hohenheim, Württemberg, senere Kemi ved Universitetet i Berlin. I 1852 købte han den store Eiendom Tjerne i Ringsaker.

TJERNE

En halv Mil søndenfor Ringsakers vakre Kirke med vid Udsigt over Mjøsen og med Vardals Fjeldrygger i Baggrunden ligger Gaarden Tjerne med sine store, frugtbare Jorder, sine yndefulde, hvitglitrende Bjerkelunder og smaa, dunkle Naaetræholt. Tjernes oldnorske Navn antages enten

at have været Tjarmir, Flertal af tjorn, Tjern, eller Tjarni, Dativform af tjarn. Gaarden antages ogsaa at have faaet Navn efter et paa Eiendommen liggende Tjern, som er mærkelig ved endel flytende træbevoksede Smaaøer. Tidligere drev de for Vinden fra den ene Side af Vandet til den anden. Tjernet er rikt paa Gjedder, som har vakt Opsigt ved sit enestaaende Instikt. Endel af disse Fisker blev nemlig overflyttet til et Bassæng i Haven, hvorfra de sandsynligvis har længtet tilbage til de flytende Øers Indsjø, thi kort efter fandt man dem liggende døde paa Græsplænen nedenfor Bassænget i en Række i Retning af det tilvante Tjern.

Tjerne eller Kjerne, som det ogsaa i gamle Dage blev skrevet, var en privilegeret Sædegaard. Man finder det første Gang nævnt i Erkebiskop Olavs Jordebog fra omkring 1530. Den første kjendte Eier er Birgitte Ketilsdatter, som bragte det til Thore Thorgundssøn. Et Brev fra 1532 viser, at Johan Kruckow og Medarvinger har faaet Tilladelse til at beholde Kel Thordssøns Gods, hvoriblandt Tjerne var. I 1553 eiedes Tjerne af hans Søn Hans Kruckow, hvis Hustru var Karen Kamp. Den følgende Eier Jørgen Kruckow maa have været deres Søn. Han sees at have mødt ved Herredagen i 1585. Han var gift med Margrethe Brockenhuus, en Datter af Eiler Brockenhuus og Christine Gyldenhorn til Værne Kloster. Jørgen Kruckow afgik ved Døden i 1601. Saavidt vides var han den sidste Bærer af Kruckow-Navnet her i Landet.

1639 tilhører Tjerne Ellen Marsvin, hvis Datter som bekjendt var gift med Christian IV. Fra hende kom den til Corfitz Ulfeldt, som var gift med Ellens Datterdatter. Efter Sigende skal Christian IV have foræret ham det. Den gamle Bygning skal være opført af Ulfeldt. Senere blev Tjerne lagt under Kronen, som i 1662 afstod det til Stempel-papirforvalter Christen Pedersen. Derefter er det kommet til Generallt. Bjelke til Hovins-holm, som var gift med en Niece af Jørgen Kruckow. Da Bjelkes Svoger, General Løven-hjelm, i 1682 købte Hovinsholm, fulgte Tjerne med. Løvenhjem solgte snart efter Godset til sin Svigersøn, General Christopher Brockenhuus. Efter hans Enkes Død i 1719 blev Tjerne solgt til Uadelige, hvorved det tapte sine Privilegier.

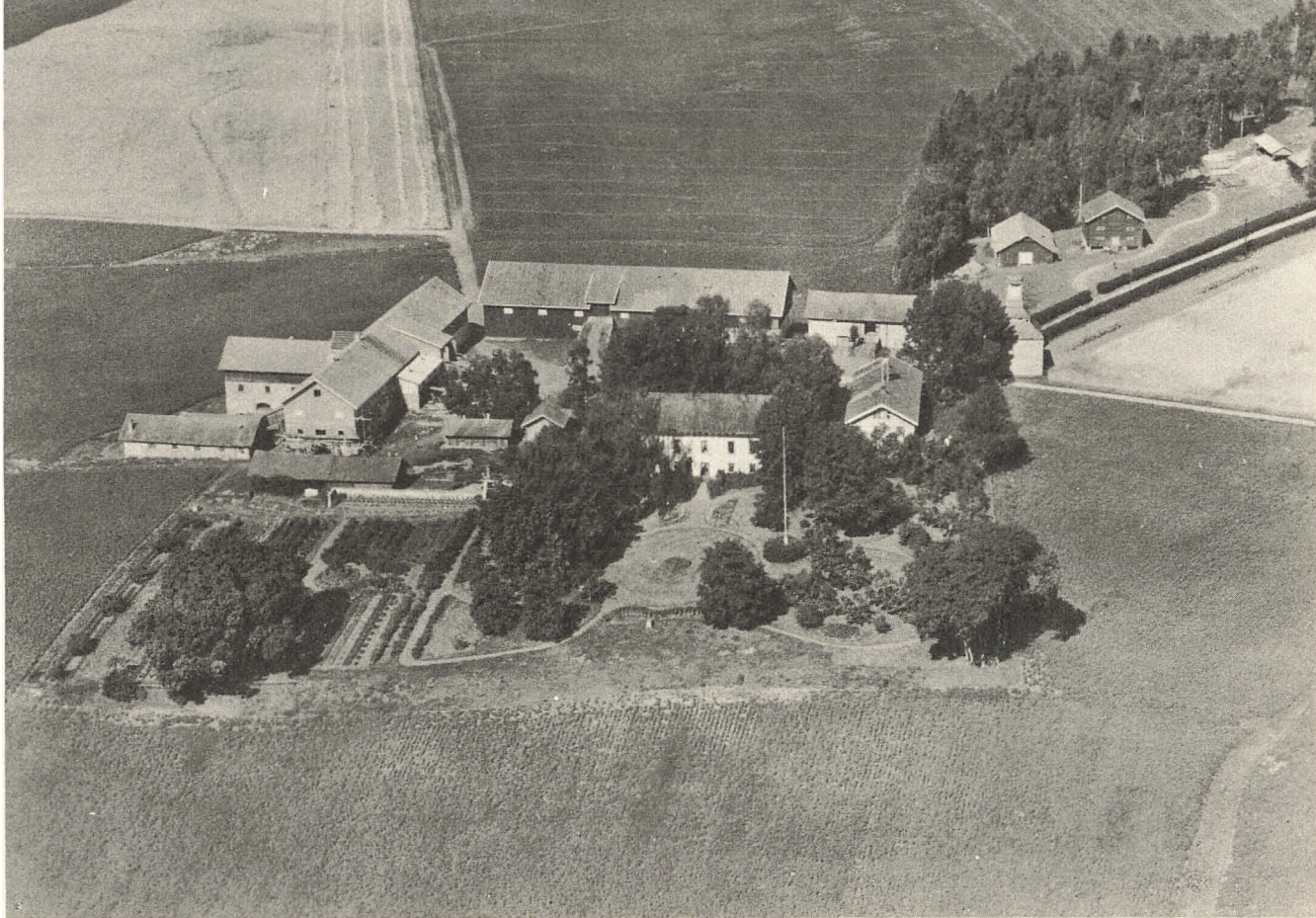
I Begyndelsen af det 19de Aarhundrede eiedes Tjerne af Hans Christiansen. Han solgte det i 1805 til Halsten Sjølie for 16000 Rdlr. Halsten Sjølie eller Halsten Tjerne, som han i Regelen kaldtes, var en mærkelig Mand. Han begyndte som Skræppekar uden en Skilling i Lommen, men ved sin usædvanlige Dygtighed og Vinskelighed lagde han sig en stor Formue til, saa han foruden Tjerne købte Eiendommene Jølstad, Dalby m. fl. Der berettes endnu mange Krøniker om Halsten Sjølie. Under det spændte Forhold til Sverige skal han saaledes have smuglet ind Kugler og Krudt, som han igjen

solgte ud. Derfor var han lagt for Had af Svenskerne. Engang de var efter ham, maatte han skjule sig i et Høilass. Svenskerne støtte Bajonetterne ind i Lasset og saaret Sjølie, men forat ikke Blodet skulde røbe ham, rispet Kjørekaeren Hesten i Benet. En anden Historie gjælder Kjøbet af Tjerne. Efter den kom Halsten med Skræppen paa Ryggen til Auktionen over Tjerne. Han hængte Skræppen fra sig ude paa Gaardsgrinden og gik saa ind. Da han havde gjort Bud og faaet Tilslag, blev der spurgt, om han kunde stille Kaution. «Er ikke Kontanter ligesaa godt?» skal hans Svar have lydt, hvorefter han gik ud og hentet Skræppen, som viste sig at indeholde mere end tilstrækkelig til at dække Kjøbesummen. Halsten Sjølies Anseelse steg stadig i samme Grad som hans Velstand, og tilslut stod han som en af Oplandenes mest fremragende Landmænd. Men samtidig var han ogsaa blevet en overmodig og forfængelig Mand. Han havde en eneste Søn, som han forvænte og forkjælte paa det urimeligste. Det fortælles, at da hans Søn skulde døbes, lod han anlægge en ny Vei til Kirken, og ingen fik Lov til at betræde den, før Daaben var holdt, da Sønnen skulde være den første til at passere den. Der gaar endnu mange Historier om Halsten Sjølies meningsløse Opdragelsesmetode. Den unge Sjølie blev en Ødeland, som totalt tilintetgjorde den store Formue. I 1852 maatte han derfor sælge Tjerne, som blev købt af August Konow for 18 000 Spd. samt Føderaad.

August Konow var fra Bergen. Han var en betydelig Personlighed. Uden at deltage aktivt i det offentlige Liv interesserte han sig levende for Landets Velfærd og stod mange af Tidens ledende Mænd nær. Meget afholdt var han ogsaa for sin Elskværdighed og Gjæstfrihed. Hans Hustru, Beate Konow, som var hans Kusine, var baade en begavet og distingveret Dame. I deres smukke, musikalske og paa Kunstsager rige Hjem førtes et meget stort og selskabelig Hus, hvor talrige Slægtninger og Venner stadig samledes. Her færdedes Bjørnson, Kielland og flere. Men ingen kom der oftere end Bjørnson, som var som hjemme paa Tjerne, hvor han satte sine Meningsfæller Stevne for at bryte en aandelig Lanse med dem. Begeistret som han var baade for Stedet og for dets Beboere, var han her altid i Perlehumør og lod da gjerne sit sprudlende Vid lyne. En forfærdelig Storm- og Uveirsnat, han oplevet paa Tjerne, har han gengivet i «Støv».

Saa vel August Konow som hans Frue var meget interesseret for Godsets Forbedring og Forskjønnelse. Den gamle, lave enetages Gaard blev forhøiet med en Andenetage, som har givet Gaarden et stateligere Ydre. Store, nye Udhuse blev ogsaa opført og Haven betydelig udvidet og forskjønnnet.

Efter sin Hustrus Død overdrog August Konow i 1882 Tjerne for 66 000 Kroner til sin Søn Wollert Konow.

I Wollert Konow havde Tjerne en meget dygtig Eier, som var levende interesseret for Landbruget. Han bestyrte selv ved Hjælp af en Agronom sin store Gaard, som er en af de største og bedste paa Hedemarken, og hvorunder der hører 13 Husmands-pladser. Paa Gaarden fødes 120 Kjør og 20 Hester.

Paa Grund af Wollert Konows Deltagelse i det offentlige Liv opholdt Familien sig den største Del af Aaret i Christiania. Men naar den var hjemme paa Tjerne, udfoldtes en meget stor Gjæstfrihed, og Tjerne var stadig Mødested for mange af vor Tids ledende Mænd. Til Familiens specielle Venner hørte som nævnt ogsaa Bjørnstjerne Bjørnson, som da Fru Konow havde sendt ham en Kurv Vindruer fra Drivhuset, bragte hende og Tjerne sin Tak i følgende Vers:

Min tak for druerne
til begge fruene
paa Tjerne!
Nu skinner stuerne
i solfaldsluerne
paa Tjerne.
Hvor gjerne
strømmer mine tanker med ind
gjennem vinduerne.

Lillehammer, paa Færgen 1900 18. September.

B. B.

(Efter W. Moe's Norske Storgaarde.)

Tjerne eies nu af Godseier Leif Blakstad.

August Konow var, foruden en dygtig og interesseret Landmand, en ivrig Jæger og Fisker, hans Geværer og Jagtrekskaber prydet ogsaa i Sønnens Tid det store «Kontor» paa Tjerne. I Ringsaker-Bygden gik han under Navn af «Lorden».

August Konow blev gift 10. Juni 1843 i Wien med sin Kusine *Beate Konow*, født i Bergen 18. September 1822, død 2. Oktober 1880 paa

Tjerne, Datter af Konsul August Konow og Henriette Magdalene Hesselberg. August Konow og Hustru havde 3 Børn:

- ¹⁾ *Henriette Magdalene*, født 4. November 1845, død 14. Januar 1934,
²⁾ *Wollert*, født 24. Mai 1847, død 25. Oktober 1932, ³⁾ *Augusta Jacobine*, født 1. Marts 1851, død 13. August 1906.

IX 1. *Henriette Magdalene Konow*, født 4. November 1845, død 14. Januar 1934.

Gift 1ste Gang 11. September 1870 med Grosserer *Paul Hansen*, født 18. Juli 1845, død 23. Marts 1872.

Gift 2den Gang 4. November 1887 med Godseier *Carl Joseph Crone*, født 9. Januar 1855, Eier af Tingstedholm ved Horsens. Fru Henriette Crone døde i Kjøbenhavn. Ingen Børn hverken i 1ste eller 2det Ægteskab. Før sin Død havde hun testamenteret den Del af sin Malerisamling, som havde tilhørt Morfaren, August Konow, til Bergens Billedgalleri.

IX 2. *Wollert Konow*, født i Bergen 24. Mai 1847, død 25. Oktober 1932 i sin Villa Tidemands Gate 4, Oslo. Han blev Student i 1866, Cand. jur. i 1872, gennemgik derefter en Landbrugsskole og købte i 1877 Gaarden Hoberg i Stange og overtog Tjerne i 1882. Han var Medlem af Stange Herredsstyre 1879—82 og var senere i flere Perioder Medlem af Ringsaker Herredsstyre. Han var Medlem af Stortinget i Aarene 1886—91, 1895 til 1900 og 1903 til 1924. Medlem af Regjeringen 1891—93 og 1898—1903. Han var Formand for flere af Stortingets Komitéer og en Række parlamentariske Kommissioner, baade Arbejderkommissioner og Landbrugskommissioner, ligesom han i en Aarrække var Medlem af Styret for Statens Reservefond og en kortere Tid af Norges Banks Repræsentantskab. Statsraad, Storkors St. O. O., 7. Juni Medaljen, K. Fr. Æ. L., N. St. O. 2^I.

Statsraad Wollert Konow

Ved Wollert Konows Død blev der skrevet om ham:

«En høvding er gått bort, en av de aller siste av de store og lysende navn fra vårt lands frihetskamp er ikke lenger iblandt oss. Med Konow (H) er en hel politisk generasjon gått i graven. Men så vidt spente hans ånd, så elsket og avholdt var han innen alle kretser og alle partier at næst Christian Michelsen efterlater ingen et så stort savn som han.

Wollert Konow kom med i det politiske liv allerede i slutten av åttiårene og blev snart en av forgrunnsfigurene i unionskampene. Under disse stod han på venstres ytterste fløi. Som medlem av det første Steenske ministerium fra 1891 til 1893 fremla han som innenriksminister den kjente utredning av spørsmålet om innførelse av et eget norsk konsulatvesen. I valgkampen i 1891 gikk han sterkt inn for en løsning av denne sak som et middel til å løsne de unionelle bånd mellom de to land, og det var da han holdt sitt berømte foredrag på Skarnes ved Kongsvinger, hvor målet: unionens oppløsning, for første gang blev tatt offentlig frem av en ansvarlig politiker. Hans plan: å oprette et eget utenriksvesen for Norge uten grunnlovsforandring ved beslutning av Stortinget i den kommende periode blev lenge kalt «Skarneslinjen» efter dette foredrag. Den gang førte hans linje ikke frem, vi vet jo at det endte med tilbaketog i 1895, men engang reist kunde denne kamp ikke dø hen av sig selv. I de følgende år står Konow som tingmann i forreste rekke, og i årene 1898 til 1903 finner vi ham igjen som medlem av først Steens annet og siden Blehrs ministerium, hvor han bestyrer dels indredepartementet og dels landbruks- og revisjonsdepartementene. Men da regjeringen i 1903 lot Georg Stang falle, fulgte også Konow med ut av regjeringen. Den nye forhandlingslinje med Sverige vilde han ikke være med på. I 1905 fører Konow igjen sin kamp fra Stortinget. Som medlem av spesialkomiteen står han begivenhetene som førte frem til den syvende

juni nær og er Chr. Michelsen en trofast støtte. Men etter Karlstadforliket skiltes deres veier. Det var Konow og Castberg som i første rekke førte kampen i Stortinget mot nedleggelsen av grensefestningene som de oppfattet som en nasjonal ydmygelse. Det var jo også rimelig at Konow som stod Georg Stang så nær, måtte gripes av sorg og harme over at hans livsverk skulde ødelegges på denne måte. Hvilket dog ikke forhindrer at vi nu — næsten en menneskealder senere — kan se at det var godt, det gikk som det gikk. En forkastelse av Karlstadforliket med en efterfølgende krig med Sverige knappe åtte år før verdenskrigen vilde jo kunne hatt de mest skjebnesvangre og uberegnelige følger for hele Norden.

Efter 1905 blir Konows politiske stilling efterhvert en annen. Han gjenvelges stadig som venstremann og inntar en fremskutt stilling som budgett-, senere finans-komiteens formann. I perioden 1910—12 var han også venstres parlamentariske fører, det var da hans fetter Wollert Konow S. B. var regjeringssjef, og ved sin kloke og urbane opposisjon vant han stor anseelse. Men venstre lønnet ham slett for det. Han blev skjøvet tilside som fører og endog ved kommunistenes hjelp kastet som formann i finanskomiteen, en stilling som han da hadde beklædt i femten år, alltid enstemmig gjenvalgt. Senere kommer han stadig mer i motsetningsforhold til sitt gamle parti, han ser med stigende bekymring på det finansielle styre i krigs- og etterkrigsårene, og ved valget i 1921 tok han konsekvensene herav og lot sig stille som høire og frisinnede venstres første representant for Hedemarken. Det er betegnende for hans personlige posisjon at denne hans overgang som kunde vært farlig nok for de fleste politikere, ikke formådde å rokke det minste ved hans anseelse. Han blev gjenvalgt med et stort stemmetall og trakk sig først tilbake i 1924, 77 år gammel. Om våren samme år hadde han solgt sin vakre gård Tjerne til Leif Blakstad, og flyttet til Oslo, hvor han levet de siste år i stille tilbaketrak-

kethet, men til det siste åndsfrisk og levende interessert i alt som angikk vårt offentlige liv. Sommeren 1928 hadde han den store sorg å miste sin trofaste hustru.

Om politikeren Konow stod der og måtte der stå strid gjennom de næsten firti år han deltok aktivt i norsk politikk, men det hindret ikke at der på hans 75 års dag kunde skrives at der i Stortinget ikke fantes et medlem, hvis ord hørtes med større oppmerksomhet både av tilhengere og motstandere enn hans, eller hvis politiske ferd blev omfattet med større aktelse i alle deler av den borgerlige velgermasse. Han var en rikt utrustet personlighet, ikke bare hvad de ytre egenskaper angikk: veltalende, kunnskapsrik, energisk og interessert, men han besatt også de indre egenskaper som former den store personlighet: et i beste forstand liberalt livssyn, fri for all smålighet og egoisme, han var en uavhengig og til det ytterste rettskaffen karakter. Derfor blev han elsket og avholdt av alle som kom i berøring med ham, og når han nu er død, vil hans eksempel lyse for efterslekten.»

(HAMAR STIFTSTID.)

Ved Wollert Konows Død udtalte daværende Statsminister Huns-eid: «Wollert Konow var en grand seigneur i vor Politik. Han stod i mange Aar i forreste Linie og tiltrods for, at han gav og fik mangfoldige Hug var der aldrig en Plet paa hans blanke Skjold. Han tilhørte den gamle Generalstab af politiske Ledere, som i sin Tid skabte Interesse for og kastet Glans over vort politiske Liv.» —

Til Minde om Statsraad Wollert Konow (H) er der reist en Bauta-sten paa *Skarnes* til Erindring om hans bekjendte Tale der — den saakaldte «Skarneslinie». Han var selv tilstede ved Afsløringen. —

Wollert Konow blev gift 12 December 1879 med

Ida Teresia Bojsen, født 28. November 1848 paa Skørpinge Præstegaard, Sjælland, død 29 Juli 1928 i Oslo, Tidemands Gade 4. Hun

var Datter af Præsten *Fredrik (Fritz) Engelhard Bojsen*, født 11. Februar 1808, og *Eline Birgitte Heramb*, født 27. Juli 1813, død 27. Mai 1871, hendes Slægt stammer fra Heramb i Ringsaker, idet hendes Fader var Justitsraad Lars Heramb fra Ringsaker.

Ida Konow var en meget begavet Dame med mange Interesser. I 1907 blev hun 1ste kvindelige Medlem af Ringsaker Herredsstyre. Hun var Medlem af Venstres Hovedstyre, Medlem af Bestyrelsen for Hjem for ugifte Mødre og Spædbarn, Medlem af Kvindernes Indsamling til Forsvaret, Medlem af Bestyrelsen for Sjømandsfondet. Stærkt politisk interesseret var hun tilstede i Stortingets Diplomatløge, naar Sager af særlig Vigtighed skulde behandles, og naar hun viste sig der, forstod man altid, at der forelaa noget af Betydning, hun gik derfor under Navn af «Stormsvalen». Hun har udtalt, at hendes Stolt-hed var et stort Maleri af Tjerne med Paaskrift: Til Ida Konow fra Indvaanere i Hedemarkens Amt. — Hun blev dekoreret med Finlands «Hvita Ros» for sin hurtige Optræden ved Afsendelsen af Felt-ambulance til Finland i 1917 og af Kong Haakon fik hun Fortjenst-medaljen i Guld for sit Arbeide for 17. Mai Fondet.

Ved hendes Død skrev Hamar Stiftstidende:

«Med *Ida Konow* er en av vårt lands betydeligste kvinner — tross hun ikke var norsk — vandret bort. Som Ida Bojsen kom hun til sin søster Fru Anker på Sagatun for senere som Wollert Konows hustru å feste bo på den vakre storgård Tjerne i Ringsaker.

Fru Konow tilhørte ved blodets bånd såvel Norge som Danmark. Hennes far var dansk, prest på Møen, men hennes mor var datter av nordmannen justisråd Lars Heramb fra Ringsaker, død som depot-chef på Kongsberg. Hans hustru var Ursula Christiane Grønlund, president Christies ungdomselskede. Fru Konows slekt var sterkt poli-tisk interessert. Broren var den kjente riksdagsmann Frede Bojsen, den eldste søster Jutta Bojsen Møller var en av Danmarks mest kjente

forkjempere for kvinnesaken. For Ida Konow blev også politikken og spesielt kvinnesakens frigjøringskamp hennes hovedinteresse. Gjennom et langt liv som en betydelig politikers hustru og medhjelp fikk hun som få andre kvinner anledning til å dyrke politikken. Under sin manns mangeårige arbeid som stortingsmann og statsråd var hun en flittig tilhører i Stortinget. Selv syntes hun aldri om å opptre som taler, men hun har for våre kjente kvinnesaksforkjempere vært en ildsjel, og hun har ved sin innflydelse ydet mange store saker en verdifull støtte. I hennes hjem fikk tanker og ideer sin dåp, og hun forstod den kunst å samle for å skape impulser og liv. Hennes skarpe intelligens og lynsnare opfatning av en situasjon eller sak har ofte hatt avgjørende innflydelse på løsningen av denne. Alltid holdt Ida og Wollert Konow sammen i motgang som medgang i kampen for de nasjonale og frie linjer i norsk politikk og mangen gang støpte hun de kuler som hennes mann så tappert brukte under kampens hete. Alle som kjente Fru Konow visste hun var et varmtfølede og godt menneske med et uopslitelig hjertelag. Hun ydet med glede sitt offer for alt som var stort og skjønt og som kunde bygge og løfte. Et karakteristisk utslag for hennes gode vilje og resolute opptreden var det da hun under verdenskrigen satte sig i spissen for en landsinnsamling til våre forliste sjømanns efterlatte — en innsamling som innbragte 1 200 000 kroner, hvorav rentene utdeles hver jul. I 1920 oplevet fru Konow en av sitt livs største gleder da Sønderjylland kom tilbake til Danmark. Hun samlet da omkring 20 000 kroner, vesentlig blandt dansker her i landet, og sendte til sønderjydene. Da norske kvinner begynte sin innsamling til forsvaret, var fru Konow med. Ikke lenge efter at kvinnene hadde samlet inn og fått istand feltlasarettene, brøt verdenskrigen ut. Under Finlands frigjøringskamp utkastet fru Konow den tanke at et av feltlasarettene burde sendes som lån til Finland, og kort tid efter var planen realisert. Hun var det første kvinnelige medlem av Rings-

akers herredsstyre. Da ringsaksokningene sommeren 1925 tok avskjed med statsråd Konow og frue som da skulde fraflytte bygden, blev der holdt en stemningsfull fest for dem, og det var med vemod bygden så dem si farvel til Tjerne gård hvor så mange politikere og åndens stormenn i årenes løp har løftet sine lanser for frihet, rett og rettfærdighet. Og var det noget som Ida og Wollert Konow satte i høisetet, så var det åndsfriheten og den politiske renslighet.

Det er med sorg bygden og hele landet idag mottar budskapet om Ida Konows død. Men hennes minne vil lyse og leve. Hun var dansk, men hun tilhørte Norge og hun elsket Norge som sitt eget fedreland.» —

IX 3. *Augusta Jacobine Konow*, født 1. Marts 1851 paa Tjerne Gaard i Ringsaker, død 13. August 1906 i Rødkilde, Danmark.

Gift 3. November 1880 med Cand. theol., Løitnant, Folkehøiskolebestyrer, Medlem af det danske Folketing *Fredrik (Frede) Engelhart Bojsen* til Ulfshalegaard, født 22. August 1841, død 4. December 1926. Indehaver af Universitetets Guldmedalje, Er. Med. 2. Han var første Gang gift 26. Juni 1865 med Karen Cathrine Anker (1843—1866), Rødkilde ved Stege. Augusta Konow havde i sit Ægteskab med Frede Bojsen 5 Børn:

¹⁾ *Beate Konow Bojsen*, født 7. Oktober 1881, gift 26. August 1907 med *Otto Lorentz Lorch*, ²⁾ *Anker Konow Bojsen*, født 15. Juli 1883, ³⁾ *Ulla Konow Bojsen*, født 2. December 1884, gift 28. August 1911 med Forstander *Vagn Aagesen Møller*, ⁴⁾ *August Finn Konow Bojsen*, født 15. Mai 1887, død September 1919 ⁵⁾ *Mix Konow Bojsen*, født 5. November 1894, gift 21. Mai 1920 med Dommerfuldmægtig Olaf Bærentsen.

VIII 11. *Tønnes Konow*, født 3. Juni 1819 i Bergen, død 25. Februar 1906 i Graz, begravet 28. Februar i Triest, hvor han var Kjøbmand, kgl. dansk Generalkonsul, R. D. D. O.

Gift 1ste Gang 2. Mai 1853 i Frankfurt a/M. med *Franziska Sauerländer*, født 9. Mai 1832, død 11. December 1861.

Gift 2den Gang 22. Februar 1863 i Frankfurt a/M. med sin Svigerinde *Eleonore Sauerländer*, født 18. Juni 1837, død 22. August 1876.

Tønnes Konow havde i første Ægteskab 5 Børn: ¹⁾ *Wollert*, født 22. Marts 1854, død 17. Mai 1888, ²⁾ *Magdalene Carolina Bertha*, født 20. Mai 1856, ³⁾ *Nora*, født 17. Februar 1859, død 4. December 1863, ⁴⁾ *Carl*, født 5. December 1861, død 9. December 1861, ⁵⁾ *Victor*, født 5. December 1861, død 8. December s. A.

I andet Ægteskab 3 Børn: ⁶⁾ *Carl August Ludvig*, født 8. Januar 1866, ⁷⁾ *August Anton Alexander*, født 24. December 1867, død 17. August 1868, ⁸⁾ *Marie Luise Franziska*, født 6. December 1870. Af disse Børn anføres nedenfor kun 4 (IX 1. 2. 6. 8.).

IX 1. *Wollert Konow*, født 22. Marts 1854, død 17. Mai 1888. Ugift.

IX 2. *Magdalene Carolina Bertha Konow*, født 20. Mai 1856 i Triest. Gift 26. Juni 1882 med Dr. jur. Fabrikeier *August Cavelar*, i Triest, født 1856.

IX 6. *Carl August Ludvig Konow*, født 8. Januar 1866. Godseier, Triest.

IX 8. *Marie Luise Franziska Konow*, født 6. December 1870. Gift 2. Juni 1891 med *Natalis Ebner von Ebenthal*, født 1848, Præsident i den keiserlige Sjøret i Triest m. m. R. Ø. L. O. 3. Kl., R. Ø. F. J. O. 3. Kl., Ø. M. F. M., Ø. Kr. M. Ø. Jub. Med., Rum. Kr. O. 2. Kl., Pr. Kr. O. 2. Kl. med Stjerne, J. O. S. 2. Kl. med Stjerne, It. Kr. 1.

VII 4. *August Konow*, født 9. Oktober 1780 i Bergen, død 9. April 1873 i Kjøbenhavn.

Kgl. preussisk Konsul i Bergen siden April 1806, Chef i Handelshuset Konow & Comp.; efter 1840 i Firmaet August Konow & Sønner, indtil han flyttet til Kjøbenhavn i 1860.

2den Repræsentant for Bergen ved det overordentlige Storting i 1814 og samme Aar overordentlig Udsending til Hoffet i Haag for Prins Christian Frederik. 4de Repræsentant for Bergen til Stortinget i 1824. Eier af Gravidal ved Bergen. Da han var 90 Aar skrev han sine Erindringer, hvorav her i Bogen følger et Uddrag.

Konsul August Konow blev gift 9. Oktober 1808 med *Henriette Magdalene Hesselberg*, født 9. Oktober 1791, død 7. Februar 1856, Datter af *Generallieutenant Hans Jacob Henning Hesselberg*, født 13. December 1734 i Rendsborg, død 8. Mai 1809 i Bergen, gift 19. September 1781 med *Magdalene Smith*, født 16. Mai 1757, død 25. Juli 1815 i Bergen.

Konsul August Konow var en af Bergens mest fremtrædende Borgere i første Halvdel af det 19de Aarhundrede. Han havde ved lange Reiser og længere Ophold i Udlandet erhvervet sig megen Dannelse og udstrakte Kundskaber og Forbindelser. Sammen med Broderen, Wollert Konow, overtog han i 1798 Faderens, Friedr. Ludw. Konows Forretning, som under Firma Konow & Comp. i Løbet af kort Tid blev oparbejdet til et meget anseet Handelshus. — I Aarene omkring 1814 spille August Konow en betydelig politisk Rolle. Mod Udgangen af 1813 var der i Christiania samlet en talrig Forsamling, bestaaende af 72 Mænd, der efter Regjeringens Opfordring skulde forhandle om Oprettelse af en Laane- og Diskonto-

Konsul Aug. Konow

Indretning. Bergen var repræsenteret af en Deputation, bestaaende af August Konow, Henrik Meyer og Fredrik Bøschen. August Konow var en trofast Ven af Christian Frederik og begejstret for Norges fulde Selvstændighed. — Se nærmere nedenfor under: Konsul August Konows Deltagelse i Politiken og hans Virksomhed som Stortingsmand. — I 1814 blev han af Prins Christian Frederik sendt som Norges politiske og finansielle Agent til Holland og England. Hans Rapporter fra Haag etc. til Christian Frederik er gjengivet i denne Bog. — August Konow var en Ven af Christie og Motzfeldt og deltog meget i kommunale og politiske Anliggender. — I 1814 var han Medlem af en Lovkomité, som blev nedsat af «Det dramatiske Selskab», Medlem af Bestyrelsen for Bergens Museum, helt fra dets Grundlæggelse i 1825 til 1857, da han meldte sig ud af Bestyrelsen. I 1836—37 var han Formand i Selskabet «Den gode Hensigt». August Konow var ogsaa meget kunstnerisk interesseret og havde paa sit Landsted Gravdal ved Bergen en meget stor Malerisamling, der nævnes ca. 600 Malerier. Han stod ogsaa i en livlig Korrespondance med Professor I. C. Dahl, som købte mange Malerier i Udlandet til Konow, som ogsaa eiede mange Billeder af Dahl selv. — Under Kronprins Oscars (I) Bergensbesøg i August 1833 boede han hos August Konow i dennes Hus paa Raadstualmendingen (den senere Fødselsstiftelse) og den 15. August gav Konow Middag for Kronprinsen paa sit Landsted Gravdal. —

Konsul og deputeret Borger.

I 1825 blev *August Konow* valgt til deputeret Borger. Han negtet bestemt at antage dette Embede, og tiltrods for, at baade Borgerrepræsentanterne, Magistraten og Stiftet truet ham med baade Bod og Straf, saa vægret han sig derimod haardnakket dermed, at han som *preussisk Konsul* i Bergen henholdt sig til et gammelt Reskript, som

fritog en fremmed Nations Konsul fra at blive valgt til deputeret Borger. Ligetil 5. December 1827 klarte Konow at opretholde sin Vægning, men maatte da give tabt. Borgerrepræsentant-Protokollen bemærker tørt herom: «5. December 1827 tiltraadte *Konsul August Konow* Borgerrepræsentantskabet efter 8. September 1825 indtil da at have nægtet samme.»

Konsul August Konows

Deltagelse i Politiken og hans Virksomhed som Stortingsmand.

Til Kongeriget Norges første overordentlige Storting i 1814 havde Bergen valgt følgende 4 Repræsentanter: 1. Stiftsoverretsassessor Edvard Hagerup, 2. Konsul August Konow, 3. Artillerikaptein Motzfeldt, 4. Sorenskriver Wilhelm F. K. Christie. August Konow var saaledes 2den Repræsentant. Før Valget af disse Repræsentanter til det overordentlige Storting havde der i Bergen i Anledning af Begivenhederne i 1813 og 1814 været afholdt politiske Diskussionsmøder vexelvis hos flere af Byens ledende Mænd, blandt Lederne og Deltagerne nævnes ogsaa Brødrene August og Wollert Konow. Af disse politiske Møder var formentlig de mest betydningsfulde hos Major Wiese. Blandt dem, der især førte Ordet, nævnes August og Wollert Konow. Til 11. Marts var Valgmandsvalget berammet for at vælge Repræsentanter til Nationalforsamlingen paa Eidsvold. Hver Menighed skulde vælge 2 Valgmænd. I Nykirkens Menighed valgtes August Konow og Jonas Rein. Bergen blev repræsenteret af Christie, Motzfeldt, Rolfsen og Rein. August Konow skriver i sine Erindringer, at han var valgt til Repræsentant for Bergen til Rigsforsamlingen paa Eidsvold, men da han skulde reise som Udsending for Prins Christian Frederik til Haag, maatte han frasige sig dette Hverv.

Efterat det overordentlige Storting var aabnet 8. Oktober 1814 blev der enstemmig vedtaget at udvælge en Deputation paa 25 Medlemmer, som skulde begive sig til Kong Christian Frederik paa Ladegaardsøen (Bygdø) i Anledning dennes Forlangende i Skrivelse af samme Dag. Til Medlem af Deputationen valgtes *Konsul August Konow*. Den 12. Oktober blev der enstemmig vedtaget, at en Komité skulde nedsættes, der skulde lade sig forelægge Statsraadets Protokoller, undersøge Landets Tilstand og derefter for Stortinget fremlægge en detaljert og dokumentert Efterretning desangaaende. Til denne Komité blev valgt 9 Medlemmer, deraf 2 Bergensrepræsentanter: Artillerikapt. Motzfeldt og *Konsul August Konow*. Til at modtage de svenske Kommissarier, som skulde møde i Stortinget den 13. Oktober blev af Præsident Christie udnævnt en Deputation paa 5 Medlemmer. Blandt de valgte var ogsaa *August Konow*. Den 19. Oktober oplæste Formanden for «Komitéen til at undersøge Landets Tilstand», Kapt. Motzfeldt, denne Komités Indberetning. *Konsul Konow* og Provst Niels Hertzberg (S. B. A.) tog Anledning at oplæse deres skriftlige Forestillinger, som de derefter fremlagde til Protokollen. *Konows* Forestilling begynder saaledes: «Comitéen har fremlagt sin Bedømmelse over Rigets Tilstand, saasom samme er, og derhos tilføiet, hvad der omtrent behøves maanedsviis for at fortsætte Krigen; men den har ikke troet at burde bestemme, hvorfra at hente det Fornødne dertil. Jeg fremstaar altsaa ikke her som Medlem af bemeldte Committee, men som Repræsentant af Stortinget, naar jeg derom afgiver min Formening.» Efter at have nævnt vore Resourcer, slutter *Konow* saaledes: «Min bestemte Mening er, at naar Nationen er aldeles enig og besjelet af sand Nordmands Aand, mægter Sverige ikke at underkue os; men sikker Undergang bliver vort Lod, om denne Esprit mangler os. Nationen har Kraft til at yde Staten Bistand, og den vil ogsaa have Villien, om Sverige tør fremkomme med krænkende Vilkaar; men muligen kunde Villien feile

i modsat Fald, og da er Nationens Undergang, som sagt, afgjort. A. Konow.» — Den 20. Oktober 1814 behandlet Stortinget Spørgsmaalet: Skal Norge, som et selvstændig Rige, under visse Betingelser forenes med Sverige under en Konge? Ved Voteringen blev Navneopraab foretaget: 72 af de mødende Repræsentanter besvarte Spørgsmaalet med *ja* og 5, nemlig Assessor Hagerup, *Konsul Konow*, Artillerikaptein Motzfeldt, Sorenskriver Christie og Pastor N. G. A. Dahl (N. B. A.) med *nei*. Bergensrepræsentanternes «*Nei*» maa sees i Forbindelse med det Mandat, de havde faaet af sine Vælgere i Bergen. Dette fik ogsaa sit Udtryk i den Protokoltilførsel, som Hagerup afgav. Kapt. Motzfeldt meddeler i sine Memoirer, at *Konow* i samme Møde, 20. Oktober, tilbød at give 1000 Tønder Havre, ifald Krigen skulde udbryde. I Stortingsmøde den 25. Oktober blev optaget til Behandling de af Komitéen for «Meddelelser fra de svenske Kommissarier» foreslaaede Forandringer i Grundlovens §§ 25 og 26 (om Krigsmagten og dens Anvendelse) og Litr. B. i § 75 (om Naturalisationsretten). *Konsul Konow* gjorde adskillige Indvendinger mod Troppernes Brug, som han fremsatte i følgende Tale: «Var jeg ikke allerede vandt med at høre her ved Stortinget de særsommeste Proportioner, der ledede til at kaste os i Sveriges Arme, førend Sverige selv offentlig forlangte det, saa vilde jeg have høiligen forundret mig over dette af Comiteen fremsatte Forslag. Alt hvad Nationen mest krymper sig for, eller er mest stemt imod, bevirkes ved samme. Det er at befrygte, at de herefter følgende Storting ville blive mere og mere eftergivende og kunne maaske lidet imodstaa en Fyrstes naadige Smil, der forventende dem, som viste sig bøielige; især blev dette Tilfældet efter Herr Etatsraadens (N. Treschow, Komitéens Formand) Mening, ei burde spærre dem Veien, der kunne i Stockholm erholde vigtige Æresposter og opnaa høie Titler. Men hvad der er endnu værre og kroner Værket, er, at Statsraadet, som vælges af Kongen, og paa hvilket han kan have saa

megen Indflydelse, skulde i 3 Aar, som er ethvert Stortings Mellemtid, kunne bestemme, at vore Tropper maa bruges i fremmede Lande. Man maa jo indse, at flere Nordmænd kunne saaledes blive slagtede i Udlandet, imod Nationens Ønske.» I Anledning denne Tale skriver Motzfeldt «at Konow idag (26. Oktober) fik nogen Spidser for den Tale han holdt igaar, i hvilken der ogsaa var endel Udtryk, som var vel haarde mod dem, som man anser for at være for lidet Norske».

Den 26. Oktober foreslog *Konsul Konow*, at oprette et Monument af Marmor til Minde om Kong Christian Frederik. Forslagets Afgjørelse blev udsat.

I Mødet den 27. Oktober foreslog *Konow*, at Norge skulde have egne *Konsuler i Udlandet*. Han foreslog ogsaa «en ringere Told for Ladninger i Norske end i andre, selv Svenske Skibe; at Handelskomiteer maatte oprettes i enhver af Norges Handelsstæder for at oplyse Regjeringen om det fornødne til Handelens Opkomst og til Slutning, at intet Monopol maa tilstaaes noget Etablissement eller Individ i Sverige til Norges Handlendes Præjudice». Stortinget indlod sig ikke paa det af *Konow* foreslaaede.

I Mødet den 1. November blev der fremsat Forslag til de Tillæg i Grundloven, som ansaaes nødvendig ifølge af Sveriges og Norges Forening. Det første Forslag har følgende Indhold:

Norge beholder sin egen Bank, sit eget Mynt- og Pengevæsen, som ved Lov bestemmes. *Konsul Konow* dikterte i Anledning af dette et saadant Forslag:

«Bankens Indretning, Penge- og Myntvæsenets Bestemmelse og dets Bestyrelse sker i et og alt, uden at Regjeringen i nogen Henseende blander sig deri, dog at den har det fornødne Opsyn med, at Octroien overholdes.»

Det tredie Forslag lød saaledes: Norge tilsvare ingen anden end sin egen Nationalgjæld. *Konow* fremkom i denne Anledning med følgende:

Bank og Pengevæsenet.

«Med fuld Overbevisning om, at Norge har Kræfter nok, i faa Aar at forbedre sit synkende Pengevæsen, maa jeg ønske os en egen Bank og et eget Pengevæsen. Imidlertid er min Overbevisning grundet paa følgende Forudsætninger:

1. At vi ved Opgjørelsen med Danmark ei bebyrdes med nogen Statsgjæld og ei forøger den nu i Landet værende Seddelmasse. Ved Opgjørelsen kan vel ikke Kieltraktaten være gjældende?
2. At et Laan kunde aabnes i Udlandet til en ikke for høi Rentefod o. s. v.
3. At Landets Kræfter bliver rigtig benyttet ved vise Forordninger og Indretninger o. s. v.
4. At vi ikke indvikles i Krige o. s. v.
5. At især Finanserne bestyres af Mænd, der er retskafne og indsigtfulde» o. s. v.

*

I et Forslag No. 2 kom *Konow* atter tilbage til sit Forslag om *egne norske Konsuler i Udlandet* og skriver i denne Anledning: «At Norge ei bør have egne Gesandter, finder jeg rigtig, da Norges og Sveriges politiske Forhold til andre Magter er eet og det selvsamme, og vilde det saaledes ene forvolde os unyttige Udgifter, men med Hensyn til Konsuler, saa bør Rigerne have hver sine særskildte, da Handelsinteresserne er forskellig.» — *Konows* Forslag om egne Konsuler blev forkastet med 52 Stemmer. Det skulde være forbeholdt en anden Bergenser 91 Aar senere at gennemføre August *Konows* Forslag om egne Konsuler, ligesom det var hans Dattersøn, *Wollert Konow H*, som i en Aarrække var med at kjæmpe for denne Reform. —

Under Henvisning til Mødet den 25. Oktober angaaende Modifikationer i Grundlovens § 25 — om Krigsmagten — fremlagde *Konsul*

Konow 2. November sin skriftlige Forklaring: «Mit Votum imod, at Norske Tropper bør nogensinde bruges udenfor Norges og Sveriges Grændser, grunder sig i min Frygt, at en ærgjerrig Konge kunde, formedelst Erobringssyge, udtømme vort Land for Folk, som var Tilfældet i Sverige under Carl den 12te, hvor Sveriges Folkemængde reducirtes fra 3 Millioner til 1 200 000 Sjæle, uagtet alle Folkets Forestillinger imod Vedblivelsen af en ulykkelig Krig. Skal Tronens Glans saa dyrt betales saa er den vel dyrt betalt; og hvad Fortiden viser os er skeet, kan Eftertiden stadfæste er muligt. Imod at Kongen skulde i Forsvarskrig kunne trække den hele Norske Krigsmagt til Sverige, og ligeledes gjensidigen den hele Svenske Magt til Norge, voterte jeg, fordi Kongen saaledes kunde, ved et Anfald paa Sverige, berøve os vor hele Magt og strax derefter, naar Norge blev angrebet, indsende til os den hele Svenske Magt og, i sin frygtelige og i Folkets forsvarsløse Stilling, kuldkaste vor Grundlov. At hverken den nærværende Konge, eller hans Efterfølger, Hans Kgl. Høihed Kronprinsen, vil gjøre dette, derom holder jeg mig overbevist; men kan vi forsikre os om, at deres Efterfølgere i fjerneste Tider ei vil gjøre det? Vi gjør ikke Bestemmelser for nu, men for Eftertiden. En fin Tænker iblandt os, Herr Grev Wedel Jarlsberg, sagde en Gang meget rigtig: Kongerne vil gjerne udvide deres Magt mod Folket, og Folket dets Magt mod Kongerne, og begge Dele kunde blive farlige.

Christiania, den 2. November 1814.

A. *Konow*.»

Den 3. November kom *Konsul Konows* Forslag om Takadresse, Æresstøtte og Appanage for Christian Frederik under Behandling (se under 29. Oktober). *Konow* tilbagekaldte sit Forslag om Æresstøtte, men paastod derimod Takadresse. Stortingets Pluralitet afgav om denne Sag saadan Resolution: Erklæring skal udfærdiges til Kong Christian

Frederik, at Nationen antager hans Abdication, men Spørgsmaalet om Takadresse blev at udsætte indtil Kongevalg var foregaaet. — Den 4. November foregik Kongevalget ved skriftlig Votering. De fire Bergensrepræsentanter, hvoriblandt Konsul *August Konow*, stemte alle omtrent enslydende: «Jeg vælger Sveriges Konge Carl den 13de til Norges constitutionelle Konge». — En Deputation paa 7 Medlemmer skulde kundgjøre Valget for Kongen eller Kronprinsen og som Medlem af denne Deputation valgtes *August Konow*. Forøvrigt skriver Motzfeldt under 4. November: «Major Sibbern holdt en Tale, hvori han kaldte *Konow* til Regnskab for nogle Udtryk, han for en Tid siden havde brugt mod den Komité, der først underhandlede med de Svenske. *Konow* besvarede dette ved en anden Tale, som var ret god og dermed faldt Sagen hen».

I de Forhandlinger, som det extraordinaire Storting af 1814 havde i de efterfølgende Dage, deltog Konsul *August Konow* i Spørgsmaalene om det norske Flag, Handels- og Finanssager. Det extraordinaire Storting sluttet sine Forhandlinger 25. og 26. November s. A.

Til det 4de ordentlige Storting i 1824 valgtes atter *Konsul August Konow* som 4de Repræsentant for Bergen. De øvrige Bergensrepræsentanter var: Raadmand Henrik Leganger, Vice Konsul Fredrik Meltzer og Amtmand Edvard Hagerup. *Konow* var Medlem af Odelsstinget samt af Komiteen for Toldvæsenet og Komiteen for Handel og Handelsfrihed.

Paa dette Storting fremsatte *Konsul Konow* 6. Marts et Forslag om ved en underdanig Adresse at anholde hos Hans Majestæt Kongen, at ogsaa Norske herefter maatte vælges til Gesandtskabs- og Konsulatposter. Efter en længere Redegjørelse fra Konstitutions-Komiteen blev der indstillet «at Forslaget forkastes», hvilket Stortinget mod 1 Stemme bifaldt. Under 23. Marts fremsatte *Konow* Forslag om Patenter «for nye Opfindelser eller for Anvendelse af nye Opfindelser». For-

slaget kan ikke sees at være behandlet i Tinget, da vi først fik Bestemmelser om Patenter ved Haandverksloven af 15. Juli 1839. 3. April referertes et Forslag af Repræsentanten *Konsul Konow* om at andrage paa, at Stortinget maatte blive tilstillet Statsregnskaberne, reviderede eller ureviderede, til Slutningen af 1823, eller i det ringeste til Udgangen af 1822 og at Tinget derefter skulde tage Beslutning om deres Trykning. Der blev besluttet enstemmig: «Sagen udsættes indtil videre.» — Til et Forslag af Professor Platou om Afgift af norske Skibe til den svenske Kirke i London fremkom *Konsul Konow* med et længere, begrundet, dissenterende Votum, som blev behandlet i Odelstingsmøde 23. April 1824. Votumet var undertegnet: Christiania i Komiteen for Handel og Næringsfrihed den 9. April 1824. *Christian Eger. A. Konow.* Kjøbmand Christian Eger var 2den Repræsentant for Christiania. Platous Forslag blev i ændret Form vedtaget af Odels- og Lagtinget: Lov af 20. Juli 1824 ang^{de} Bidrag af den norske Statskasse til Ulricæ Eleonoræ Kirke i London. — I Møde af Odelstinget 17. Mai forelaa til Behandling Spørgsmaalet om Kjøbstadsrettigheder for Aalesund; der forelaa et meget langt Særvotum fra *August Konow*, som konkluderte med «at Forslaget ikke er det gavnligste, om det end ikke anbefaler Kjøbstads Anlæg for Øieblikket, og voterer jeg derfor dets Henlæggelse». Aalesund blev i 1824 kun Ladested, først 13. April 1848 fik Byen Kjøbstadsrettigheder.

Stortingsmødet 15. Juli 1824 havde til Behandling Spørgsmaalet om Udbetaling af Kongens og Kronprinsens Appanager med rede Sølv. Budgetkomiteen havde først indstillet paa Betaling i Sedler, men Foged Kastrup, 3die Repræsentant for Søndre Bergenhus Amt, havde under 25. Marts s. A. foreslaaet, at disse Beløb, 64 000 Spd. til Kongen og 32 000 Spd. til Kronprinsen, skulde betales i rede Sølv. *August Konow* skrev et langt Votum mod dette Forslag og begrundet sit Votum med Henviſning til Landets økonomiske Stilling. Slut-

resultatet blev, at Stortinget vedtog enstemmig, at Appanagerne skulde betales med Sølvspecies.

Det 4de ordentlige Storting opløstes af Kronprinsen 9. August 1824 og dermed sluttet ogsaa August Konows Virksomhed som Stortingsmand.

Naar man gjennemgaar *Konsul August Konows Virksomhed som Stortingsrepræsentant* faar man et levende Indtryk af, at han i mange Retninger var en Mand langt forud for sin Tid og sine Samtidige, ikke alene paa Pengevæsenets og Næringslivets Omraade, men ogsaa i Forstaaelse af Norges Værdighed og Interesser overfor Sverige.

*

Konsul August Konow og Hustru havde 8 Børn:

¹⁾ *Fredrik Ludvig*, født 23. August 1812, død 22. Marts 1900. ²⁾ *Hedevig Emilie*, født 18. Mai 1815, død 29. December 1860. ³⁾ *Henriette Magdalene*, født 12. April 1818, død 27. November 1834. ⁴⁾ *Jacobine Augusta*, født 17. August 1821, død 1. Mai 1885. ⁵⁾ *Beate*, født 18. September 1822, død 2. Oktober 1880. ⁶⁾ *Hans Jacob Hesselberg*, født 26. Januar 1824, død 27. Februar 1897. ⁷⁾ *Wollert*, født 17. Juli 1825, død 25. December s. A. ⁸⁾ *Wollert*, født 21. April 1827, død 14. Oktober 1851.

VIII 1. *Fredrik Ludvig Konow*, født 23. August 1812, død 22. Marts 1900 «88 Aar gl.», V. Konsul, Kjøbmand i Bergen, senere Bruks-eier, Eier af Gravdals Mølle, Kvinge Mølle og i sin Tid ogsaa af Bjørsvig Mølle, som han solgte til Chr. Irgens i Bergen. Gift 1ste Gang, antagelig i Florenz 1838, med *Marie Clorinde Michelucci*, født 2. April 1813 i Pana, død i Florenz 28. Marts 1843, Datter af Rinaldo Michelucci fra Nove og Hustru Fran-zesca. Da Clorinde Michelucci blev gift med Konsul Ludvig Konow var hun en Enkefru Badini. I 1842 var Clorinde Konow i Florenz, hvor hun traf sammen med Svigerforældrene, Konsul August Konow og Frue og deres 2 Døtre Augusta og Beate,

som det Aar var paa en længere Reise til Rom, Neapel o. s. v. Fru Henriette Konow noterer under 3. December i Florenz i sin Reisedagbog, at Clorinde var meget syg og atter det samme under 11. s. M. Da Konows kom til Milano fik de 1. April 1843 Brev om Fru Clorindes Død fra en Sr. Aldobrandini, som lod til at tilhøre hendes nærmeste Omgangskreds i Florenz. — I dette Ægteskab var der ingen Børn. Konsul Ludvig Konow blev 2den Gang gift med *Maren Bertine Larsen*, født 15. September 1825, død 6. Juni 1898 paa Kvinge, Datter af Skipper Peder Larsen og Hustru Bertine Larsen. I dette Ægteskab 2 Sønner: ¹⁾ *August Edvard Charlton*, født 27. Januar 1861, ²⁾ *Ludvig*, født 3. Juni 1865, død 25. September 1909.

IX 1. *August Edvard Charlton Konow*, født 27. Januar 1861. Brugseier, Kvinge Mølle.

Gift 23. April 1892 med *Anna Catharina Christiansen*, født 18. September 1864, død 30. Juni 1931, Datter af Blikkenslagermester Zakarias Christiansen og hustru Anna J. Christiansen. 8 Børn: ¹⁾ *Fredrik Ludvig*, født 23. Oktober 1892, død December 1911, ²⁾ *August Charlton*, født 14. Januar 1894, ³⁾ *Finn*, født 8. Januar 1896, ⁴⁾ *Sigrid*, født 13. Juli 1897, ⁵⁾ *Bjarne*, født 23. Marts 1899, ⁶⁾ *Anna*, født 17. Marts 1901, ⁷⁾ *Trygve*, født 4. Marts 1903, død 16. Oktober 1919, ⁸⁾ *Inger*, født 7. Marts 1906.

X 1. *Fredrik Ludvig Konow*, født 23. Oktober 1892, død i December 1911 ved Dampskibet «Vanadis» Forlis.

X 2. *August Charlton Konow*, født 14. Januar 1894. Skibsfører, gift 18. November 1926 med *Jenny Næss*, født 23. September 1898. 2 Børn: ¹⁾ *Jacob August*, født 11. Februar 1928, ²⁾ *Jenny*, født 1. Februar 1932.

- XI 1. *Jacob August Konow*, født 11. Februar 1928.
- XI 2. *Jenny Konow*, født 1. Februar 1932.
- X 3. *Finn Konow*, født 8. Januar 1896, Blikkenslagermester.
Gift 30. Juni 1923 med *Henny Bakke*, født 3. Juli 1894.
Ingen Børn.
- X 4. *Sigrid Konow*, født 13. Juli 1897, død 1. Juni 1898.
- X 5. *Bjarne Konow*, født 23. Marts 1899, Styrmand.
Gift 31. September 1926 med *Ingrid Sørhaug*, født 27. Juni 1901.
1 Barn: *August*, født 1. Marts 1927.
- XI 1. *August Konow*, født 1. Marts 1927.
- X 6. *Anna Konow*, født 17. Marts 1901.
Gift 14. Mai 1927 med Bestyrer *Gustav Paulsson*, født 1. November 1903.
2 Børn: ¹⁾ *Gretha Konow Paulsson*, født 15. August 1928,
²⁾ *Bjørn Paulsson*, født 31. Januar 1932.
- X 7. *Trygve Konow*, født 4. Marts 1903, død 16. Oktober 1919 i Barcelona, hvor han ogsaa blev begravet.
- X 8. *Inger Konow*, født 7. Marts 1906, ugift.
- IX 2. *Ludwig Konow*, født 3. Juni 1865, død 25. September 1909, Skibskaptein.
Gift 15. August 1891 med *Alvilda Marie Judith Madsen*, født 21. Juni 1869, Datter af Mølleieier Anders Madsen og Hustru Christine, født Larsen.
7 Børn: ¹⁾ *Henrik Ludvig Hesselberg*, født 12. April 1892, ²⁾ *Mary Henriette*, født 12. April 1893, død 16. Marts 1912, ³⁾ *Eilert Lund*, født 27. December 1894, ⁴⁾ *Leif*, født 13. November 1897, død

14. Juni 1898, ⁵) *Aslaug*, født 27. November 1900, død 2. Februar 1902, ⁶) *Sverre*, født 13. Februar 1904, ⁷) *Edith*, født 17. December 1906, død 15. Mai 1906.

X 1. *Henrik Ludvig Hesselberg Konow*, født 12. April 1892, Kontorist, ugift.

X 2. *Mary Henriette Konow*, født 12. April 1893, død 16. Marts 1912, ugift.

X 3. *Eilert Lund Konow*, født 27. December 1894, Styrmænd, ugift.

X 4. *Leif Konow*, født 13. November 1897, død 14. Juni 1898.

X 5. *Aslaug Konow*, født 27. November 1900, død 2. Februar 1902.

X 6. *Sverre Konow*, født 13. Februar 1904, Elektrotekniker.
Gift 25. November 1933 med *Aslaug Thormodsen*, født 7. April 1910. 1 Datter:

XI. *Rita Konow*, født 20. August 1935, døbt 5. Januar 1936.

X 7. *Edith Konow*, født 17. December 1906, død 15. Mai 1916.

VIII 2. *Hedevig Emilie Konow*, født 18. Mai 1815, død i Christiania 29. December 1860.

Gift 11. September 1835 med *Hans Kierkgaard Fleischer*, født 23. Januar 1803. Generallieutenant. Han tog Afsked som Officer 9. December 1878, men blev stående som surnumerær General-lieutenant i Arméen og Hofchef til sin Død. Han var Medlem af flere kongelige Kommissioner i Christiania og i Stockholm. Storkors: Sværd Ordenen, Dannebrog's Ordenen, St. O. O., K. St. O. O., Ridder af Carl XIII.s Orden, Storkors og Officer af flere udenlandske Ordener. Han døde 3. Februar 1884.

8 Børn: ¹⁾ *Henriette Fleischer*, født 6. Mai 1837, ²⁾ *Balthazar Rømer Fleischer*, født 28. August 1838, ³⁾ *August Konow Fleischer*, født 28. September 1841, ⁴⁾ *Marie Fleischer*, født 13. Mai 1843, ⁵⁾ *Axel Fleischer*, født 6. Juli 1846, ⁶⁾ *Hjalmar Fleischer*, født 24. Juni 1848, ⁷⁾ *Emil Fleischer*, født 12. November 1850, ⁸⁾ *Carl Ludvig Eugen Fleischer*, født 23. Oktober 1854.

VIII 3. *Henriette Magdalene Konow*, født 12. April 1818, død 27. November 1834.

VIII 4. *Jacobine Augusta Konow*, født 17. August 1821, død 1. Mai 1885. Gift 10. Juni 1843 i Wien med sin Fætter Jacob Konow i Triest — se nærmere under denne.

VIII 5. *Beate Konow*, født 18. September 1822, død 2. Oktober 1880 paa Tjerne. Gift 10. Juni 1843 i Wien med sin Fætter August Konow — se nærmere under denne.

VIII 6. *Hans Jacob Hesselberg Konow*, født 26. Januar 1824 i Bergen, død 27. Februar 1897 i Kjøbenhavn. Han var først Konsul og Kjøbmand, Deltager i Firmaet August Konow & Sønner i Bergen, men flyttet senere til Kjøbenhavn. Gift 5. September 1856 med *Ida Marie West*, født 9. Mai 1835 i Hellested, død 11. Februar 1898 i Kjøbenhavn, Datter af Sognepræst Johan Wilhelm West, født 13. April 1801, død 3. Marts 1865 og Ida Athalie Rørbye, født 23. Juni 1806, død 12. Februar 1837. Hans Konow og Hustru havde 5 Børn: ¹⁾ *Wilhelm August*, født 12. September 1857 i Bergen, ²⁾ *Johan Wilhelm West*, født 14. August 1859 i Bergen, ³⁾ *Henri*, født 7. Februar 1862 i Kjøbenhavn, ⁴⁾ *Hans Jacob Henning Hesselberg*, født 2. August 1867 i Kjøbenhavn, ⁵⁾ *Ida Athalia*, født 13. Januar 1872.

DANSKE LINIE

IX 1. *Wilhelm August Konow*, født 12. September 1857 i Bergen, død 20. Januar 1919 paa Gammelgaard. Hofjægermester, Godseier. Gift 24. Oktober 1884 med *Alida Albeck*, født 17. Februar 1861, Datter af Grosserer Carl Emil Albeck, født 31. Oktober 1831, død 23. Januar 1905 og Emilie Heering, født 29. Oktober 1834, død 7. Juni 1921.

5 Børn: ¹⁾ *Hans Henning*, født 29. November 1885, død 13. April 1891, ²⁾ *Karen Emilie*, født 16. Marts 1887, død 1. Mai 1918, ³⁾ *Carl August*, født 6. August 1888, død 6. April 1891, ⁴⁾ *Helge Henri*, født 23. September 1892, død 5. September 1930, ⁵⁾ *Inger Marie*, født 12. August 1895, død 11. Februar 1920.

X 1. *Hans Henning Konow*, født 29. November 1885, død 13. April 1891.

X 2. *Karen Emilie Konow*, født 16. Marts 1887, død 1. Mai 1918. Gift 19. Mai 1910 med Dr. med. *Sophus Schou*, født 7. September 1871. 1 Barn: Ellen Schou, født 7. Juni 1913, gift 27. December 1933 med Løitnant Sten Rignell, født 1909.

X 3. *Carl August Konow*, født 6. August 1888, død 6. April 1891.

X 4. *Helge Henri Konow*, født 23. September 1892, død 5. September 1930 paa Gammelgaard. Godseier. Gift 6. Februar 1920 med *Kirsten Wibroe Bech*, født 8. September 1897.

2 Børn: ¹⁾ *Mette Ida*, født 24. Juni 1926, ²⁾ *August Wilhelm Harald*, født 7. Mai 1929.

XI 1. *Mette Ida Konow*, født 24. Juni 1926.

XI 2. *August Wilhelm Harald Konow*, født 7. Mai 1929.

- X5. *Inger Marie Konow*, født 12. August 1895, død 11. Februar 1920. Gift 13. September 1917 med *Greve Eduard August Reventlow*, Godseier, født 29. August 1886, død 10. November 1918.
1 Barn: *Greve Einar Ludvig August Reventlow*, født 23. Juni 1918.
- IX2. *Johan Wilhelm West Konow*, født 14. August 1859 i Bergen. Cand. polyt. Ingeniør.
Gift 23. Oktober 1898 med *Caroline Amalie Baronesse Juel-Brockdorff*, født 22. April 1869, Datter af Lensbaron Carl Frederik Sophus Vilhelm Juel-Brockdorff, Kammerherre, Ritmester, R. D. M., født 7. November 1839, død 12. September 1900 og Baronesse Julie Sophie Thora Anna Caroline Reedtz-Thott, født 8. Juni 1846.
5 Børn: ¹⁾ *Hans Jacob Hesselberg*, født 6. November 1899, ²⁾ *Carl*, født 1. December 1900, ³⁾ *Julie Sophie Thora Anna Caroline*, født 23. April 1902, ⁴⁾ *Ida Athalie*, født 17. December 1903, ⁵⁾ *Frantz Jacob Henning Hesselberg*, født 19. Mai 1905.
- X1. *Hans Jacob Hesselberg Konow*, født 6. November 1899. Afdelingschef, Løitnant.
Gift 30. April 1931 med *Harriet Hansen*, født 28. Marts 1901. 1 Barn:
XI 1. *Morten Wilhelm Konow*, født 29. Oktober 1934.
- X2. *Carl Konow*, født 1. December 1900. Ansat i et Yachtsalgsfirma i New-York.
- X3. *Julie Sophie Thora Anna Caroline Konow*, født 23. April 1902. Kontorassistent i Statistisk Kontor.
- X4. *Ida Athalie Konow*, født 17. December 1903. Lærerinde.
- X5. *Frantz Jacob Henning Hesselberg Konow*, født 19. Mai 1905. Stud. med. & chir.

IX 3. *Henri Konow*, født 7. Februar 1862 i Kjøbenhavn. 1877 Lærling i den danske Marine, 1879 Kadet, 1883 Sekondløjtnant, 1884 Premierlt., 1886—89 i fransk Tjeneste, hvorfra Erindringer udgivne i 1892 under Titlen «I Asiens Farvande», 1890—93 Guvernør for H. K. H. Prins Carl (senere Kong Haakon VII), 1898 Fører af Skoleskibet «Georg Stage», 1899—1901 Chef for Fiskeriinspektionen indenfor Skagen, herunder Kgl. Kommissarius ved Fastsættelsen af Fiskerigrænsen mellem Danmark og Tyskland i Lille Belt, 1900 Kaptein, 1901—02 med Krydseren «Valkyrien» i Vestindien, herunder Chef for Rednings-Expeditionen paa Martinique under Mont Péles Udbrud, 1903—05 Chef for Torpedobaadsdivisionen, herunder Tilsyn med de russiske Eskadrers Passage gennem danske Farvande i den russisk-japanske Krig, 1906—07 Chef for Opmaalingen i Østersjøen, 1909—10 Chef for Stationsskibet i Vestindien, 1910 Chef for Sjøværnets Kaserne fra dennes Indvielse, samme Aar Kommandør, 1911 og 1912 Chef paa Togter til Island og Færøerne m. m., 1911—15 Chef for Ingeniørelevskolen, 1913 Stabschef i Eskadren, 1914—15 Chef for Panserskibet «Herlof Trolle» under Sikringsstyrken, 1915—17 Chef for Krydseren «Valkyrien» udsendt paa Grund af Uroligheder i Dansk Vestindien, hvorunder konstitueret som Guvernør over de dansk-vestindiske Øer 3. Oktober 1916 til Øernes Salg og Overdragelse til De Forenede Stater i Nordamerika 31. Marts 1917, 1917—18 Eskadrechef i Store Belt under Verdenskrigen, 1919—20 Chef for den til Udlandet udsendte Marinekommission, Marts—April 1920 Forsvars- og Udenrigsminister i Ministeriet Liebe, 1920 Kontre-Admiral og Chef for Orlogsværftet, 1923 Vice-Admiral og Flaadeinspektør, 7. Februar 1927 Afsked.

Danske Ordner: *Storkors* af Dannebrog, Dannebrogsmænd, Hol-

mens Hæderstegn, Guldbryllups Erindringstegn (Christian IX). Udenlandske Ordner: *Storkors*: St. Olaf, Svenske Sværdorden, Finske Hvide Rose, Hollandsk Oranie-Nassau, *Storofficer* af Franske Æreslegion, *Kommandør* af: Russiske St. Anna, Preussiske Kroneorden, Engelsk Victoria, *Officer*: Preussiske Røde Ærn, *Ridder*: Græske Frelser, *Mindetegn*: Kong Haakon VII.s 25 Aars Regjerings-Jubilæum. —

Gift 21. Oktober 1892 med *Jacobine Cathrine Margrethe Worsaae*, født 28. September 1869, Datter af Arkæologen, Museumsdirektør J. J. A. Worsaae 1821—1885 og Hustru Jacobine Grevenkop-Castenskjold 1838—1910.

3 Børn: ¹⁾ *Jens Jacob Worsaae*, født 19. Juni 1901, ²⁾ *Ida Marie Ingeborg*, født 13. September 1903, ³⁾ *Thyra Lili*, født 13. Marts 1906.

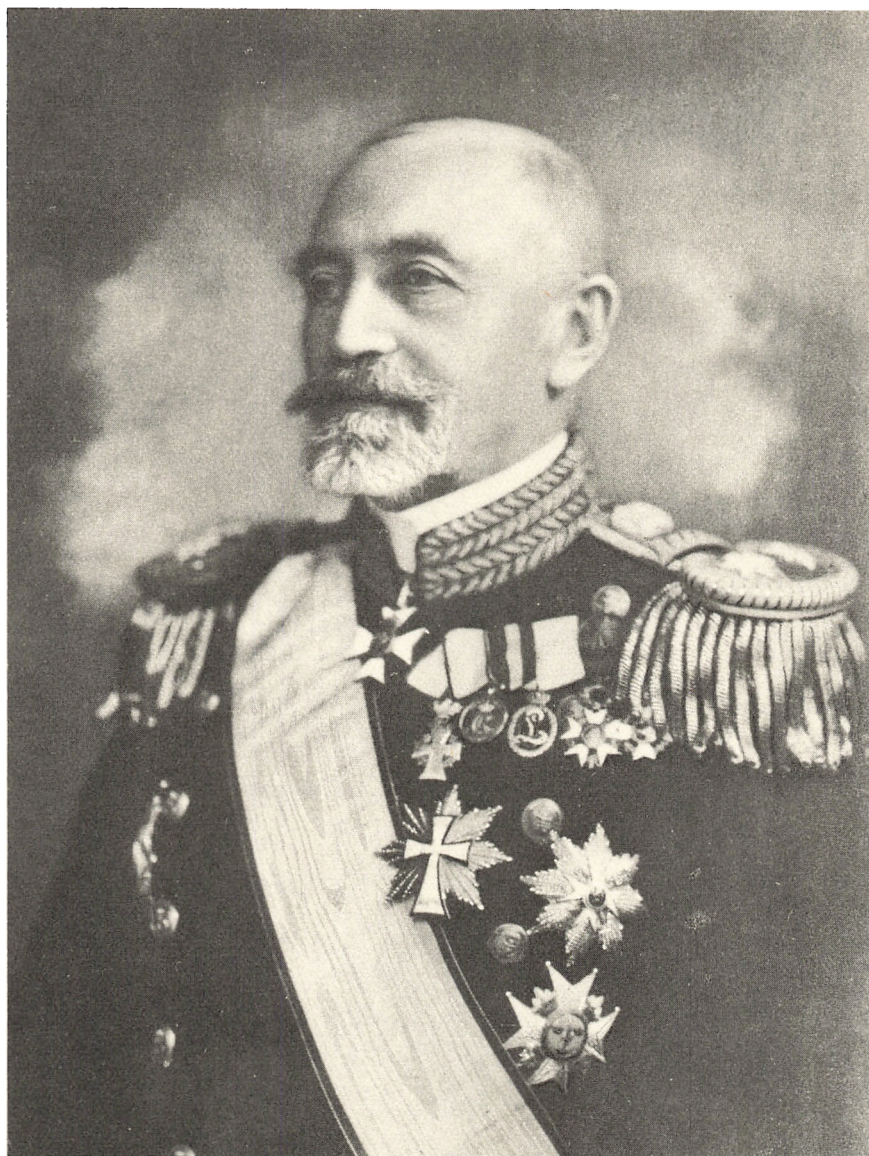
X 1. *Jens Jacob Worsaae Konow*, født 19. Juni 1901, Cand. jur. 7. Juni 1926.

X 2. *Ida Marie Ingeborg Konow*, født 13. September 1903.

Gift 6. Juli 1929 med *Baron Johan Otto Raben-Levetzau*, født 2. April 1903, Eier af Aalholm, Bremersvold, Lekkende og Beldringe, Søn af Lensgreve, Udenrigsminister, Ordensskatmester Fredrik Christopher Otto Raben-Levetzau til Grevskabet Christiansholm, født 1850, død 1933 og Hustru Lilie Suzanne Moulton, født 1864.

X 3. *Thyra Lili Konow*, født 13. Marts 1906.

IX 4. *Hans Jakob Henning Hesselberg Konow*, født 2. August 1867 i København. Student 1885 fra Haderslev Lærers Lærde Skole i København. Cand. polit. 1892, Volontair i Udenrigsministeriet 1893, Assistent i samme 1894. I England og Frankrig 1894 for at studere Sprog. Fg. Arkivsecretair i de remplacerende Arkiver 1899, udsendt Kgl. dansk Konsul i Rom 22. December 1903,

Admiral Henri Konow

kst. Legationssekretær, Chargé d'Affaires 2. Januar 1910, Afsked som Kgl. Konsul og Legationssekretær 31. December 1911, Danmarks Delegerede i «Det internationale Landbrugsinstitut i Rom» 1906—1911. Kgl. Kammerjunker 8. April 1898, Kammerherre 26. September 1933. Medlem af Bestyrelsen for «Hvile og Rekreationshjemmet for Kvinder» i Humlebæk, Formand fra 1933, arbejdede i 1916—1921 som Sekretær hos Præsidenten for «Dansk Røde Kors Krigsfangehjælp», H. Kgl. Høihed Prins Valdemar af Danmark. — Ugift.

IX 5. *Ida Athalia Konow*, født 13. Januar 1872.

Gift 29. September 1900 med Premierløjtnant i den danske Hær *Adolf Christian Barnekow*, født 1869, død 1908.

- VIII 7. *Wollert Konow*, født 17. Juli 1825, død 25. December s. A.
- VIII 8. *Wollert Konow*, født 21. April 1827, død 14. Oktober 1851 som Kjøbmand i Marienborg. Begravet i Bergen 3. December 1851. Ugift.
- VII 5. *Dorothea Catharina Konow*, født 21. Oktober 1781, død 25. December 1785.
- VII 6. *Johan Hammeken Konow*, født 15. November 1782, død 10. December 1789, «7 Aar gammel».
- VII 7. *Anna Elisabeth Konow*, født 7. Juni 1784, død 19. December 1868. Hun var i sin Ungdom svagelig og maatte bruge Krykker, men ved et Ophold i Tyskland blev hun fuldstændig helbredet og kunde ved sin Hjemkomst til Bergen bortsætte sine 2 Krykker ude paa «Elsero» hos Svogeren, Tønnes Rolfsen. Her blev hun ogsaa gift 21. Januar 1813 med Skibskaptein *Eilert Gabriel Lund*, født i Farsund 1781, død i Bergen 7. Juli 1842. Ægteparret Lund havde 7 Børn:
- 1) *Signe Margrethe Lund*, født 30. December 1813, død 1835.
 2) *Fredrik Ludvig Lund*, født 1815, død 17. Marts 1819. 3) *Gabriel Lund*, født 2. Juli 1817, død i Amerika. 4) *Anna Hedevig Lund*, født 16. Januar 1821, død 2. Juli 1875. 5) *Fredrik Ludvig Konow Lund*, født 8. November 1822, død 4. Januar 1918. 6) *August Konow Lund*, født 19. Juni 1824, død 1840. 7) *Eilert Lund*, født 6. November 1826, død i Bilbao 7. August 1894.
- VII 8. *Sophia Maria Konow*, født 6. November 1785, død 27. April 1828. Gift 3. Juli 1810 med Skibsbygmester *Tønnes Rolfsen*, født 16. Oktober 1784, død 6. Juli 1837. Eier af «Elsero», Sandviken pr. Bergen. 10 Børn: 1) *Rasmus Rolfsen*, født 24. April 1811, død 12. Marts 1903 paa «Elsero», 2) *Anna Hedevig Rolfsen*, født 15. November

1812, død i Marts 1895, ³⁾ *Fredrik Ludvig Rolfsen*, født 17. Marts 1813, død 2. Mai 1831, ⁴⁾ *Ludolf Johan Rolfsen*, født 16. Marts 1814, død 20. Mai 1896, ⁵⁾ *Tønnes Rolfsen*, født 12. August 1815, død 21. Juli 1882, ⁶⁾ *Wollert Konow Rolfsen*, født 28. Juli 1816, død s. A., ⁷⁾ *Wollert Konow Luther Rolfsen*, født 31. Oktober 1817, død 29. August 1870, ⁸⁾ *August Konow Rolfsen*, født 15. Oktober 1818, død 21. Juni 1855, ⁹⁾ *Gunder Eide Rolfsen*, født 10. Januar 1820, død 3. Marts s. A., ¹⁰⁾ *Elisabeth Sophie Rolfsen*, født 20. Oktober 1821, død s. D.

VII 9. *Jacob Konow*, født 12. Februar 1788, død 27. Juni s. A.

VII 10. *Jacob Rieck Konow*, født 9. April 1790, død ved et Forlis i 1810. Ugift.

VII 11. *Johan Konow*, født 18. August 1791, død 31. December 1868. Han var først bestemt til at blive Sjømand, men bestyrede senere Eiendommen Herlø for sine Brødre.

VII 12. *Wilhelm Konow*, født 7. September 1794, død 3. Januar 1797. Han var opkaldt efter Borgermester Wilhelm Brandt i Schwerin.

VII 13. *Thomas Konow*, født i Bergen 10. Oktober 1796, død 10. Oktober 1881, netop 85 Aar gammel og som den sidste af Eidsvoldsmændene fra 1814. Admiral og Eidsvoldsmænd som Repræsentant for den norske Marine. Storkors St. O. O., R. Sv. S. O., R. D. D. O.

Gift 28. Marts 1827, viet i Bergens Korskirke med *Magdalene Catharine Reichborn*, født 5. August 1807, død 11. Januar 1844 i Fredriksværn, hvor hun blev begravet 16. Januar. Hun var Datter af Oberst *Johan Henrik Reichborn*, født 1772, død 29. Marts 1840 og *Petronelle Margrethe Hesselberg*, død 11. Januar 1845 i Fredriksværn.

Da Admiral Thomas Konow har ført en Slags Dagbog vil han selv fortælle om sin Karriere som Sjøofficer:

I April Maaned 1808 indtraadte jeg som Cadet paa det Kongelig Danske Søecadet Academie.

Den 13. Februar 1813 ansattes jeg som Second-Lieutenant i den Danske Søe-Etat.

Ved Norges Adskillelse fra Danmark i 1814 indgik jeg i den Norske Marine.

1821 den 6. Oktober blev jeg udnævnt til Premier-Lieutenant i Marinen.

1826 den 5. September blev jeg udnævnt til Captain-Lieutenant i Søe-Etaten.

I 1828 var han «ansat som 2den mathematisk Lærer og 2den Cadet-Officier ved det Kongelige Norske Søe-Cadet-Corps, paa hvilken Post jeg blev ansat ved Institutets Oprettelse i Oktober 1817». — I 1833 var han 1ste Cadet Officier. —

Ved Rigsforsamlingen paa Eidsvold var jeg den ene af Søe-Etatens fire Repræsentanter, og ved 9de ordentlige Storting var jeg den 4de Repræsentant for Jarlsberg og Laurvigs Amt. — Her bemærkes, at Thomas Konow var den yngste af Eidsvoldsmændene fra 1814, kun 18 Aar gammel. —

28. Januar 1838 udnævnt til Ridder af Sværdordenen.

1838 commanderedes jeg som Chef for Briggen Fredriksværn, udrustet til Øvelse for Cadetterne, paa dette Togt vare Hammerfest, Vardøhus og Archangel Anløbsstederne.

Den 14. November 1840 blev jeg udnævnt til Captain i Marinen.

Den 25. August 1841 blev jeg ansat som 1ste matematiske Lærer ved Søecadet-Corpsset og den 16. November 1841 entlediget fra min Post, efter Ansøgning, som 1ste Cadet-Officier.

Admiral Thomas Konow

1844 den 11. Februar modtog jeg Ordre som Chef for den nye Corvet Nordstjernen, hvorpaa Commandoen heistes den 9. April 1844 og strøges den 23. Mai 1845 efterat have gjort et Togt til Middelhavet, hvor jeg var overværende ved Tangers Bombardement af de Franske.

1845 blev jeg den 7. Juli udnævnt til Ridder af Dannebrog.

1848 i Juli blev jeg udnævnt til Chef for Corvetten Nordstjernen, som jeg modtog af Captain Horn efterat have indbragt Fregatten Freia til Malmö Rhed og overleveret den 3die Juli.

I Juli den 20de samme Aar blev jeg udnævnt til Chef for Hortens Værft, hvilken Post jeg overtog den 21. October efterat have hjembragt Nordstjernen og efterat jeg den 1. October var bleven entlediget fra min Post ved Søcadet-Institutet, ved hvilket jeg havde været ansat i næsten 31 Aar.

Den 21. August 1849 blev jeg udnævnt til Ridder af St. Olafs Ordenen.

Den 31. October 1857 blev jeg udnævnt til Commandeur-Captain i Marinen.

Ifølge Kgl. Resolution aftraadte jeg den 1. Mai 1860 fra Chefs-posten for Carl-Johanværns Værft og overtog Posten som Chef for Marine Commandoen.

Den 11. Juli 1860 blev jeg udnævnt til Contre-Admiral i hvilken Chargé jeg overvar Kroningen i Trondhjem den 5 August, og hvorefter jeg den 6te udnævntes til Commandeur af St. Olafs Ordenen.

Den 11. August 1861 afreiste jeg til Stockholm for som Medlem af Interimsregjeringen under Kongens Ophold i Frankrig at fungere der fra 15de til 22de; den 25. August var jeg tilbage igjen i Christiania.

Den 5. Juni 1869 erholdt jeg efter Ansøgning Afsked fra Marinen mod en aarlig Pension af 1500 Spd. som senere af Stortinget nedsattes til 1000 Spd.

Den 31. Juli 1869 blev jeg udnævnt til Storkors af St. Olafs Ordenen.

*

Admiral Thomas Konow og Hustru havde 2 Børn:

¹⁾ *Johan Henrik*, født 20. Marts 1828, død 10. Marts 1894, ²⁾ *Anna Hede-
vig*, født 19. Juni 1833, død 12. December 1862.

VIII 1. *Johan Henrik Konow*, født 3. Marts 1828 i Fredriksværn, døbt 20. Mai s. A., død 10. Marts 1904 i Christiania. Skibskaptein. Gift 7. Juni 1855 med *Henriette Magdalena Konow*, født 8. August 1834, død 20. December 1863 i Laurvig, Datter af *Konsul Fredrik L. Konow* i Bergen og Hustru *Margrethe Elisabeth*, født *Grieg*. Ingen Børn.

VIII 2. *Anna Hedevig Konow*, født 19. Juni 1833 i Fredriksværn, døbt 26. Juli s. A., død 12. December 1862 i Christiania.

Gift 12. November 1857 i Carl Johans-Værns Kirke med Sagfører *Carl Børre Abildgaard Sæberg*, født 2. Oktober 1826, død 7. Okt. 1882.

2 Børn: ¹⁾ *Agnes Sæberg*, født 6. Oktober 1858, død 28. Marts 1899, ²⁾ *Thomas Konow Sæberg*, født 5. Februar 1861, død 14. Mai 1917.

LINIE B I NORGE

Foruden Friederich Ludwig Konow kom ogsaa to af hans Brødre til Bergen.

VI 2. Af disse kom *Johann Christian Konow* i 1781 til Bergen, hvor han bosatte sig 9. August s. Å. men forlod atter Bergen 27. Februar 1787 og reiste tilbage til Mecklenburg, hvor han døde 18. Februar 1788 i Warin. Han var født i Schwerin 16. Juni 1749 som næstældste Søn af Hofjuveler Konow. Den tredje af Brødrene:

VI 3. *Carl Heinrich Konow*, født i Schwerin 9. August 1751, bosatte sig i Mai 1775 i Bergen, hvor han ogsaa giftet sig 17. Februar 1783 med *Beate Margrethe (Margarethe) Frøchen*, født 24. August 1762, død 1. Juli 1829 i Huset hos Knud A. Angell. Dødsfaldet blev averteret af Angell paa fraværende Søn, Kjøbmand August L. Konows Vegne. Hun maa saaledes været død i Datterens Hus, da Anna Elisabeth var gift med Knud A. Angell. Beate Margrethe Frøchen var Datter af Vinhandler og Vicebyskriver i Bergen Johan Frøchen, 1734—1796, og Clarche Frøchen, født 29. Mai 1735, død 9. Oktober 1816 «82 Aar gammel».

Carl Heinrich Konow løste Borgerbrev 23. Mai 1780 som Kjøbmand og Vinhandler og købte ved Auctionsskjøde af 17. Juni 1780 den *Kontorske Vinkjelder* af Christopher Kahrs og Medinteressenter for 3500 Rdlr. Endvidere købte C. H. Konow ved Auktionsskjøde af 30. Juli 1781 det murede Vaaningshus 24 Rode No. 17 i Dræggen af Samuel Rudolph Grewe for 851 Rdlr. C. H. Konow maatte i 1790 gjøre Opbud og af hans Vinbeholdning købte Hans Krohn, som 5. Juli 1791 blev Agent med «virkelig Justitsraadsrang», for 355 Rdlr. 60 Skl.

Carl Heinrich Konow døde den 12. Marts 1792 paa en Reise fra Gloppen og ligger begravet i Bergen.

C. H. Konow og Hustru havde ialt 4 Børn, hvoraf kun 2 anføres her, de to andre døde ganske ung:

- ¹⁾ *August Ludwig*, født 20. Januar 1784, død 16. Juni 1839,
²⁾ *Anna Elisabeth*, født 11. Juni 1789, død 18. Marts 1875.

VII 1. *August Ludwig Konow*, født 20. Januar 1784, Kjøbmand i Bergen, hvor han døde 16. Juni 1839.

Gift 28. November 1812 med *Juliane Bolette von Zernichow*, født 11. Juli 1787 paa Lund ved Christianssand og opkaldt efter sin Faster *Juliane Friderica Bolette v. Zernichow*. Hun var Datter af Oberstlt. ved Vesterlehnske Regiment *Peter Nicolai v. Zernichow*, født 31. Marts 1758 i Fjære, død 27. Mai 1814, og *Anna Hedevig Tidemand Meldal*, født i Indviken 27. August 1763, død i Oddernæs 24. September 1795. Fru *Juliane Konow* døde i Bergen 3. Juni 1863.

August Lud. Konow og Hustru havde kun 1 Datter:

VIII 1. *Anna Hedevig Konow*, født 15. Mai 1814, død 1. Mai 1899.

Gift 8. December 1842 i Bergen med Kjøbmand *Berger Kjølseth Dietrichson*, født 23. Juni 1811, død 24. Marts 1891. Han var 1ste Gang gift 4. September 1840 i Apenrade med *Catharina Maag*, født 15. November 1814, død 17. Februar 1841. Ægteparret *B. K. Dietrichson* og *Anna Hedevig Konow* havde 6 Børn: ¹⁾ *Augusta Ludowica Catharina Dietrichson*, født 24. Marts 1843, død 15. April 1909, ²⁾ *Fredrik Elisæus Dietrichson*, født 8. Juni 1844, ³⁾ *Berger Kjølseth Dietrichson*, født 20. Marts 1847, død 1. Oktober 1847, ⁴⁾ *Juliane Fredrikke Bolette Dietrichson*, født 15. Januar 1850, ⁵⁾ *Nicoline Lorentze Dietrichson*, født 19. Januar 1852, død 7. Marts 1873, ⁶⁾ *Anna Elisabeth Angell Dietrichson*, født 6. Marts 1855.

Se forøvrigt: «Stamtavle over Slægten Dietrichson» af D. Dietrichson.

VII 2. *Anna Elisabeth Konow*, født 11. Juni 1789, død 18. Marts 1875. Gift 22. Oktober 1811 i Bergens Korskirke med *Knud Andreas Angell*, født 8. December 1784, død 30. April 1856. Han var først Kjøbmand og Bankkasserer, senere Kæmner og endelig Stads­mægler i Bergen. 7 Børn: ¹⁾ *Cornelius Angell*, født 17. September 1812, ²⁾ *Beate Margarethe Angell*, født 2. Oktober 1813, ³⁾ *Carl Konow Angell*, født 9. Juni 1815, død 25. August 1864, ⁴⁾ *Clarche Frøchen Angell*, født 19. Juni 1817, død 31. Januar 1867, ⁵⁾ *Elchen Maria Angell*, født 31. December 1818, ⁶⁾ *Anna Elisabeth Angell*, født 20. Mai 1820, død strax efter Fødselen, ⁷⁾ *Thomas Angell*, født 2. Juli 1821. Nærmere om Angell: Stamtavlen «Campbell».

Blandt Kjøbmand *August Ludwig Konows* efterladte Papirer er funden følgende

Forteignelse.

Ao 1751 den 9. August blev min Fader

Carl Heinrich Konow

Fød udi Schwerin i det Mecklenborgiske.

Ao 1775 den 1. Mai kom han til Bergen i Norge.

Ao 1780 den 1 Mai tilkjøbte han sig Den Contoirske Wiin-kjelder.

Ao 1782 den 24. August blev han forlovet med

Jomfru *Margrete Beate Frøchen*.

Ao 1783 den 17de Februarij var deres Bryllups Dag.

Ao 1784 den 20de Januarij blev jeg *August Ludwig Konow* fød — mine Faddere var min Mormoder og min Moester *Clarche Frøchen*, min Morfader Herr *Johan Berendsen Frøchen*. Hr. *Jacob Rieck* og min Farbroder *Fredrik Ludwig Konow*.

Ao 1785 den 18de Januarij blev min Søster fød som i Daaben blev kaldet *Clarche*. Den 17de December samme Aar blev hun ; Børnekopper, til de salige Boliger henreven; hendes Faddere var min Faster *Anne Hedevig Konow* og min Moester *Lydia*

Frøchen, Hr. Johan Jansen Frøchen, Hr. Jacob Frøchen,
min Farbroder Johan Christian Konow.

Ao 1787 den 15de Martii blev min Broder fød, som i Daaben blev kaldet *Johan Frøchen*, hans Faddere var Frue Commandeurinde Møller, Frøchen de Fiine, Hr. Justiie Raad Büchner, Herr Johan Berend Frøchen og min Morbroder Berend Frøchen.

Ao 1788 den 7 Julij kaldte vor Herre min Broder Johan Frøchen til sig i Himmel Rige. Paa Liigkistens Plade stoed

Fra Venners
Til Englers' Selskab
blev denne
i Livet
Fromme og yndige
nu Salige
Johan Frøchen Konow
hensamlet

Vennerne modtog ham i ømme Skiød
den 15 Martii 1787

Englene ledsagede Siælen
i Abrahams Skiød
den 7 Julij 1788

Legemet nedlægges i Jordens Skiød
for at opstaae forklaret
til en Salig Forsamling
med Wenner og Engle.

Ao 1789 den 11 Junij om Eftermiddagen fødte min Moder en Datter, som den 19 Junij i den Hellige Daab blev kaldet *Anne Elisabeth* — Fadderne var Frue Krigs Raadinde Elisabeth Frøchen Fød Købke, Jomfru Susanne Frøchen, Hr. Herman Jansen Frøchen, Hr. Clamer Meltzer, Hr. Johan D. Schlømer.

Ao 1792 den 12 Martii døde min aller kiereste Fader *Carl Heinrich Konow* paa sin Hjemreise fra Storanger paa Giestgiversted Gloppen efter han ved et uheldig Fald derpaa Stedet havde brækket sin venstre Fod den 29 Februarij blev han ført her til Bergen, hvor han den 17de Martii blev begravet i Korskirken.

Reijsende
Denne afdøde
Forige Kiøbmand i Bergen
nu salige
Carl Heinrich Konow
begyndte sin Reise
paa Livets Bane
i Schwerin den 9 August 1751
Til Reiseselskaberske paa Veien udvalgte han sig i Bergen
den nu beeskelig Bedrøvede
Magreta Beata Frøchen
og med Hende indgik
et evigt Selskab
den 17de Februarij 1783
som blev forøget med 2de Sønner og 2de Døttre
hvoraf Halvedelen endnu er paa Veien,
Paa en kort Reijse fra Storanger
giorde Han den længste
og ved et ulykkeligt Feyltriin
at brække sin Fod i Gloppen
hvor han havnede,
han der fuldendte sin Reijse
her i Werden
den 12de Martii 1792
da Siælen havnede
i de Levendes Lande

Foruden foran staaende «Forteignelse» fandtes ogsaa blandt Kjøbmand August L. Konows efterladte Papirer en Kontrakt af 1799, som forsaavidt har Interesse, som den viser Datidens Forhold mellem en Principal og en Handels-Lærling. Kontrakten indtages derfor her i sin Helhed:

Stemplet Papir	Følgende Forening angaaende August L.
C 7	Konow er mellem os Undertegnede oprettet udi
Norges Vaaben	Bergen.
*	Jeg Herman J. Frøchen forbinder mig til, at
Fire og tyve Skilling	August L. Konow skal i Syv paa hinanden
*	følgende Aar fra 1ste Januarij 1799 tiene som

Handels-Dreng for Hr. Hans Tank. Lydig, reedlig, flittig, hurtig og taus om Hr. Tanks Forretninger. I denne Tiid maa han aldrig forlade Huuset eller gaae nogensteds uden Hr. Tanks Tilladelse, eller den Handels-Betiente som paa Hans Vegne er tilstede. Hans Moder, Madame Konow holder ham i denne Tiid med fornøden og anstændige Klæder af Ulden og Linnen, Vask og Reenlighed, og i sin Tiid fremholde ham til Confirmation; han skal holde sig fra all Gemeenskab mod de ringere Tienere, og mere søge sine Over- end Undermænd; Lovt han skal i alt opføre sig som en retskaffen, ærekiær og elskværdig Handels-Betient og gjøre alt hvad ham befaller som er anstændig er og indestaar ieg Herman J. Frøchen for August L. Konows Troeskab, sømmelige Opførsel efter denne Forening og for alt forvoldt Tab og hvad formedelst hans Utroeskab, da Konow selv maae tilsvare for sin Uforsigtighed eller Skiødsløshed.

Herimod.

Jeg Hans Tank forpligter mig at August L. Konow i forbemeldte Syv Aar skal nyde god Underholdning og Logis i mit Huus og profitere af mine Forretninger og Kundskaber i min Handel, saa meget

som han dertil vil søge at gjøre sig Duelig og beqvem, da jeg betaler ham for

Det 1ste Aar	10 Rd.
» 2det »	12 »
» 3die »	14 »
» 4de »	16 »
» 5te »	18 »
» 6te »	20 »
» 7de »	30 »

Naar disse Syv Aar ere til Ende, er han Karl og ere vi saa fornøijed med hinannen, foreener vi, om videre Sammenblivelse; Vil vi skilles ad, da skal Opsigelsen skee skriftlig et halvt Aar forud, fra en af Sidene.

Af denne Foreening ere tvende ligelydende mellem os opretted, underskrevne og forsiglede.

Bergen den 1ste Januarij 1799.

Hans Tank
Segl

med Monogram
H. T.

H. J. Frøchen
Segl

med Monogram
H. I. F.

LEGATER
VEDRØRENDE
FAMILIEN KONOW

UDKAST TIL FUNDATS
FOR
JACOB KONOW'S OG AUGUSTA KONOW'S LEGAT

§ 1.

Dette Legat, hvis Grundfond i Henhold til det af afdøde Fru Augusta Konow den 11. September 1884 oprettede Testament er udtaget af hendes og hendes tidligere afdøde Mand, Generalkonsul Jacob Konows, fælles Formue og oprindelig anbragt i 4 Procents norske og danske Statsobligationer til Beløb af *133 000 Kroner*, skal bære Navn af
«Jacob Konows og Augusta Konows Legat».

§ 2.

Af Legatets Renter udbetales aarlig til:

her nævnes en Del Personer, som nu næsten alle er afgaaede ved Døden, eller hvis Ret til Legatet er bortfaldt.

I Tilfælde af Rentens Nedsættelse for Statsobligationer kan Kapitalen anbringes med saadan Sikkerhed som for offentlige Stiftelsers Midler anordnet.

Dersom den aarlige Indtægt enten som Følge af Rentens Nedsættelse eller af nogen anden Grund ikke skulde være fuldt tilstrækkelig til at udrede de ovenfor anførte Livrenter, bliver det manglende at tage af Legatets Kapital, hvorefter denne igjen udfyldes, saasnart dertil er Anledning, naar nogen Renteportion bortfalder.

§ 3.

Udbetaling af de i § 2 nævnte Renteportioner og Bestyrelsen af de disse til enhver Tid tilsvarende Dele af Kapitalen paaligger de i Fru Augusta Konows Testament indsatte executores testamenti, Konsul Hans Konow og Overkontrollør Thomas Hesselberg. For Bestyrelsen aflægges aarligt Regnskab for den Kongelige Norske Regjerings Kirke- og Undervisnings Departement. Afgaar nogen af de nævnte Exekutorer ved Døden, skal den gjenlevende til Medbestyrer vælge en anden Mand, som dertil er villig, og som træder i den Af-dødes Sted, og saaledes forholdes fremdeles, indtil alle Renteportioner ere bortfaldne og Bestyrernes Befatning med Legatfondet er afsluttet.

Forsaavidt en saadan Mand forlanger Godtgjørelse for sit Arbeide, skal denne bestemmes af Skifteretten i Bergen.

Skulde det indtræffe, enten at Bestyrerne i noget Tilfælde ere af forskjellig Mening, eller at nogen Vedkommende er misfornøiet med den af dem afgivne Bestemmelse bliver Spørgsmaalet at undergive Bergens Skifterets Kjendelse, der skal være endelig afgjørende uden videre Appel.

§ 4.

Efterhaanden som de under et Bogstav i § 2 nævnte Personer afgaa ved Døden, eller naar de under d. nævnte Børn opnaa en Alder af 21 Aar, ophører Renteportionen for dette Bogstav, og den Del af Kapitalen, som herved bliver ledig, indbetales derpaa til Magistraten i Bergen og overgaar til dennes Bestyrelse.

De til Magistraten indbetalte Midler stilles under saadant Tilsyn og bliver saaledes at behandle, som for offentlige Stiftelsers Midler er anordnet.

De aarlige Indtægter uddeles af Magistraten i Bergen i Portioner paa *Kr. 500* — fem hundrede Kroner — paa Generalkonsul Jacob Konows Fødselsdag den 29. Mai til værdige Trængende, der have

Bopæl i Bergen. Forsaavidt det Rentebeløb, der haves til Disposition, ikke giver Anledning til at uddele fulde Portioner paa 500 Kroner, kan Magistraten gjøre den Forandring, som paa Grund heraf er nødvendig. Naar der blandt Ansøgerne er Efterkommere af Generalkonsul Jacob Konows eller Fru Augusta Konows Bedsteforældre, som ere værdige og trængende, skulle de have Adgang til at erholde Portioner af Legatet, om de endog ikke have Bopæl i Bergen.

Der kan tilstaaes den Mand, som beskikkes til Legatets Forstander, en passende Godtgjørelse, der bestemmes af Stiftsdirektionen efter Forslag af Magistraten.

§ 5.

Af Legatets Midler afholdes aarlig det fornødne Beløb til Bestrielse af Udgifter ved Vedligeholdelse og Pasning af Generalkonsul Jacob Konows og Fru Augusta Konows samt deres Datter Clara Konows Gravsteder paa den protestantiske Kirkegaard i Triest, idet Beløbets nærmere Anvendelse i dette Øiemed til enhver Tid tør forventes besørget af det svensk-norske Konsulat i Triest.

Hans Konow.

Ths. Hesselberg.

Paa foranstaaende Fundats er under 24. Juni 1887 meddelt kongelig Stadfæstelse.

FORSLAG TIL FUNDATS
FOR
FRU CECILIA KROHN, FØDT KONOW'S LEGAT

§ 1.

Legatet, der er oprettet ved Enkefru Cecilia Krohns Testamente af 22. Mai 1908, har en uangrikelig Grundkapital af *Kr. 100 000* med Fradrag af pliktig Arveafgift.

§ 2.

Legatets Kapital skal gøres fruktbringende paa den Maade som for offentlige Stiftelsers Midler er eller blir bestemt. Legatet, hvis Overbestyrelse er Bergens Stiftsdirektion, bestyres af en af Bergens Magistrat med Stiftsdirektionens Approbation beskikket Forstander, der har at holde sig denne Fundas og de om offentlige Legater i Almindelighed gjeldende Regler efterrettelig, samt aarlig aflægge Regnskab, der revideres og decideres som andre offentlige Regnskaber.

For Bestyrelsen nyder Forstanderen en Godtgjørelse af *Kr. 150.—* aarlig af Legatets Renter.

§ 3.

Af Legatets Renter uddeles hvert Aars 4de December, Legatopretterskens Fødselsdag, til nedennævnte Personer for deres Levetid følgende aarlige Beløb.

— Her er nævnt en hel Række Personer, som nu for en stor Del er afgaaet ved Døden.

§ 4.

Forsaauidt Legatets aarlige Renter maatte give noget Overskud udover hvad der efter §§ 2 og 3 paahviler Legatet at udrede, skal det saaledes overskydende Beløb tilfalde Legatopretterskens Søn Hjalmar Monrad Krohn, og naar han dør, hans Arvinger efter Loven. Skulde derimod Legatets aarlige Renter ikke være tilstrækkelig til at dække samtlige Portioner, skal Legatatorene fyldestgjøres i den Orden, hvori de er nævnte.

§ 5.

Efterhaanden som de i § 3 nævnte Legatarer afgaar ved Døden skal de saaledes ledig blevne Renter i Portioner paa Kr. 200.— aarlig efter Indstilling af Forstanderen af Bergens Stiftsdirktion fordeles til værdige Kvinder, nærmest saadanne som har seet bedre Dager, og fortrinsvis til dem, som hører til Legatopretterskens og tidligere afdøde Mand Apotheker Lars Monrad Krohns Familie. Denne Fortrinsret skal af dem, der er fjernere beslættet med Legatoprettersken og hendes Mand end i 4de Led, kun under forøvrig like Omstændigheder kunne gjøres gjældende likeoverfor andre kvalifiserte.

Portionerne der tilstaaes for Levetid, forsaavidt Værdighed vedvarer, udbetales 4de December.

Bergen den 3. Oktober 1908.

H. Monrad Krohn

In fidem:

Andreas Heiberg

O.R.Sakfører

tegn.

Omstaaende Forslag til Fundats for «*Fru Cecilie Krohn, født Konows Legat*» er stadfestet ved kongelig Resolution den 28. Mai 1909.

Bergen den 24. Juni 1909.

Andreas Heiberg,

Legatforstander.

MALEDE PORTRAITER O. L.
AF MEDLEMMER AF FAMILIEN KONOW:

Friederich Ludwig Konow, geb. zu Schwerin in Mecklenburg 16 Majj 1746, abgescbildert den 16 Majj 1776.

Anna Hedwig Rieck, geb. zu Bergen in Norwegen den 12 Junij 1756, abgescbildert den 12 Junij 1776.

Begge disse Billeder tilhører Statsraad F. L. Konow i Bergen.

Wollert Konow — ovennævntes Søn — 2 Portraiter malet af Gørbitz, det ene i halv Profil tilhører Advokat Carl Rieber-Mohn, det andet en face tilhører O.R.Sagfører Ole Hesselberg, Oslo. Af dette sidste Billede findes flere Kopier, malet af Franz Bøe, i Familiens Eie.

August Konow og Henriette Konow, født Hesselberg, malet af Munch, tilhører Familien i Kjøbenhavn.

Af *Wollert og August Konow* findes Stik, af *Wollert* udført i Paris cr. 1796 af Fouquet og graveret af Chretien, af *August* fra cr. 1804, graveret af Chretien, farvelagt. Den store Original-Tegning til dette Stik er i Admiral Henri Konows Besiddelse, erhvervet fra Familien Jansons Samlinger paa Damsgaard.

Admiral Thomas Konow, malet af Ole P. H. Balling, hænger i Kommanderende Admirals Kontor i Oslo.

— den samme —, malet af Chr. Olsen, Christiania, paa forstørret Fotografi, taget cr. 1863.

— den samme — som Sjøkadet i 1810, Miniatur Brystbillede, malet i Kjøbenhavn, ubekjendt Maler.

Fredrik Ludvig Konow, Konsul i Bergen, Akvarel malet af Gørbitz cr. 1835, tilhører hans Sønesøn, Statsraad F. L. Konow i Bergen.

Statsraad Wollert Konow, H., malet af Gudmund Stenersen, hænger i Stortinget.

Fru *Magdalena Cathrine Konow*, født Reichborn, malet af P. Petersen, Sommeren 1837 i Drammen.

Fru *Henriette Magdalene Konow*, født Konow, Knæstykke i $\frac{1}{4}$ Størrelse.

Sophia Maria Konow, gift med Provst Francke i Sternberg. Silhouet, tilhører Statsraad F. L. Konow i Bergen.

Statsminister Wollert Konow, hænger i Stortinget.

Admiral Thomas Konow, Kopi efter Fotografi som Admiral.

August Konow, Kopi efter Munchs Maleri.

Konsul Fredrik Ludvig Konow } begge efter Fotografi
Fru Margrethe Elisabeth Konow, født Grieg } som ældre.

Fru *Henriette Konow*, født Konow, malet paa Fotografi, $\frac{3}{4}$ Figur.

Frk. *Margrethe Elisabeth Konow*, Akvarel, tilhører Fru Elisabeth Kroepelien Bergen.

Statsraad F. L. Konow, malet af Schumacher, $\frac{3}{4}$ Figur.

— den samme —, malet af Henrik Lund, Brystbillede.

— den samme —, malet af Hjørdis Landmark for Bergens Sparebank.

Fru Lily Konow, født Rieck, Maleri.

— den samme —, Maleri efter Fotografi.

— den samme —, Miniatur paa Elfenben.

Elisabeth Konow, gift med Dr. Trygve Kroepelin, Miniatur paa Elfenben, malet Paris 1926.

Konsul Wollert Konow d. y., malet af Hjørdis Landmark, hos Statsraad F. L. Konow.

Jacob Rieck. Fød Anno 1712, død 17. November 1787. Bergius pinxt 1774.

Dorothea Catharina Meltzer. Fød Anno 1722, 30. September. Død Anno 1790 1. Januar. Bergius pinxt 1774.

Begge disse Malerier tilhører Oberstlt. I. Rieck, Oslo.

Anna Hammeken, g. i. m. Clamer Eberhard Meltzer. Paa Bagsiden staar: Anna, Herman Friedrich Siemers, née de Hammeken. Fød Anno 1692, 3. September, død 26. September 1774, gl. 83 Aar 26 Dage. Bergius pinxt, tilhører Fru Sorenskriver Rieck i Oslo.

TIL
H. K. H.
CHRISTIAN FREDERIK

RAPPORTER OG BREVE I 1814
FRA
KONSUL AUGUST KONOW

TIL HANS HØJHED

PRINS CHRISTIAN FREDERIK

STATHOLDER TIL NORGE

CHRISTIANIA

Deres Højheds naadigste Skrivelse under 27 f. M. modtog jeg den 8de hujus, og erkiender jeg underdanigst det Store og Velgiørende i Planen at forene den oprettede Laane og Disconto Bank med Rigsbanken.

Medens jeg var saa heldig at bidrage med mine ringe Evner til den første Indretnings Grundlægning, kan jeg ikke nægte, at jeg flere Gange hos mig selv beklagede, hvor skadelig disse 2de National-Indretninger maatte virke paa hinanden formedelst deres fundationers Natur. Den første frembydende all Sikkerhed, hengav Enhver med sin Velstand til Samme, hvorved Evnen tabtes at fundere Rigsbanken med de paabudne 6% i Sølv af Eiendelene og tillige ikke lidet bidrog, at vise sig uvillig mod Rigsbankpenge, som Circulations-Middel i det Store. Den Sidste derimot ved at tvinge Hiin til, at udstede et rentebærende Representativ, foraarsagede i det Mindste medens Krigen, at Sammes Penge Masse ophørede at circulere.

Landet berøvedes saaledes begge Indretningers Representativer som Betalings Middel Mand mellem Mand, den Ene's formedelst for megen Attraae, at eye, og henlægge, og den Andens formedelst Ulyst at besidde dem. Jeg kunne, som den der varmt elsker sit Land, ikke andet end sørge, naar jeg nu selvfølge deraf, betragtede Industriens Stands, Deels Mistillid til mig selv og deels den Bemærkning der

mødte det indgivne underdanigste Raisonnement dets 5te §, at Rigsbanken ey ville kunne afvige fra Bestemmelserne i dens Foundation, forbød mig at videre yttre min Frygt.

Naar Deres Højhed naadigst nævner Rigsbanken, forstaaer jeg ene dens Norske Afdeling, og Sammes fuldkomne Afsondring fra den danske, og holstenske, saasom jeg underdanigst ikke heller har anden Formening at den hele Udarbeidning, nevn: Begge Foundationers omarbeidning og Sammenforening, saasom ved Laane og Disconto Indretningen rene og uindskrænket overlades til en Committees Overvejelse, og siden efter overantvordes til Deres Højheds naadigste Bedømmelse.

Overmaade smiggrende for mig er Deres Højheds naadigste Indbydelse, til at jeg skulle personlige medvirke i denne store Sag, og skal den Tillid Deres Højhed med saa megen Godhed yttre til min varme Fædrelands-Følelse, blive det, som jeg med mest Tilfredshed vil efterlade Mine; dog dette ikke uden ved Siden af Fremtids Handlinger, der kunne retfærdiggjøre den, og hertil maa Forsynet skiænke Kraft og Levedage!

Ikke allene, at komme dette mit Ønske nærmere, men ogsaa min egen Forædling, alletider en Følge af en saa nøje Omgang med saa mange fortræffelige og oplyste Mænd jeg ville have, seer jeg med Smerte forfeilet ved en Sygelighed den saa overhaande stærke Kulde, og min noget svage Constitution, uagtet all anvendt Forsigtighed har tiltrukket mig. Aarstiden er endnu lige barsk, og Vejen særdeles besværlig, og endskiøndt jeg bedres, gjør Betragtningen af et muligt Tilbagefald, et saadant Reise-Foretagende noget betænkelig for mig.

Imidlertid kan ingen Opsættelse tænkes naar Deres Højhed befaler mit Komme, thi aldrig følede nogen stærkere for sin Højeste og sit Fødeland end

Deres Højheds underdanigste

Bergen 1814, Febr: 12.

A. Konow.

II.

En forbedret Helbred havde allerede ladet mig tage Beslutning at efterkomme Deres kongelige Højheds Befaling, at begive mig til Christiania, da jeg tillige blev valgt af mine Medborgere at paatage mig Ærindet med Banksagen.

Saaledes sysselsadt med denne Gienstand, ankom Herr Assessor Bull i Gaar hertil og medbragte Deres Kongelige Højheds Befaling, at reise til Holland. — Jeg er og lever kun for D. K. H. og mit Fødeland, og afbenytter saaledes et iaften til Holland afgaaende Hukkertskib for der saa at afsættes.

Mine Connexioner ere gode. Foruden Bekiendtskab med anselige Handelshuse, kan jeg som Consul ogsaa hentye til den Pr. Gesandt i Holland og udbede mig hans gode Medvirkning, i Tilfælde jeg forud bemærker det Pr. Hofs Sindelag at være fordelagtig for Norge.

Fød Nordmand, ere mine første Følelser for Norge og hvor min Stilling som Pr. Consul ville forbyde mig dette, tillader min Character mig ikke at handle som dobbel Person, men den ville tvinge mig at nedlægge min Post. — Saaledes indsender jeg min Indberetning i Dag til det Pr. Hof herved underdanigst til D. K. H., og vedføier et Copie, som vil lade D. K. H. bedømme om det bør viderforsendes, eller forblive. I Holland vil neppe være noget at udføre af Kornvarer, men maaske mere i Flandern eller ogsaa i Østersøen. — Det er umuligt saa langt fraværende nu at vide hvorledes jeg bør handle. Saa mange indtræffende Omstændigheder kunne da have Indflydelse derpaa, som nu ej ere at øjne. Min gode Villie forenet med mine ringe Ævner og gode indsigtfulde Venners Raad, faar at gjøre hvad der gjøres kan, og vil det saaledes gjøre mig for bestandig lykkelig naar en god Følge tilkiender mig D. K. H.s, Nationens og min egen Tilfredshed.

Muligens kunne jeg ej formaae Hollænderne for egen Regning at gjøre Korn Expeditioner, og maatte det saaledes staa for norsk Regning. Vel har mit Hus i saa fald god Credit i Holland, men ved Korn Entreprisen subscriberes for 120 000 R. D. C. og desforuden forsynet samme med Creditiver paa England og Holland for ikke smaa Summer, var det vel om D. K. H. ville naadigst opmuntre flere Huse paa Østlandet at accreditere mig hos gode engelske Huse, saa at jeg ej for medelst Mangel paa gode og tilstrækkelige Crediter blev indskrænket i at bevirke saa meget godt som muligt for Norges Provi-dering. De Mænd der fremstaa med sine Creditiver, kunne faae Guarantie hos hele Nationen, saa at dette ej blev privat Risico. — Enhver Forsigtigheds Regel der kan medsendes mig, modtager jeg med Taknemmelighed. — Min Adresse i Holland er hos de Herrer Weddik & Wendel i Amsterdam, og om Breve gaae over England hos Baring Brothers & Co., eller D. Williams i London. Neppe vil jeg komme at møde Herr Conferenzraad C. Anker, da han i Brev av 26. Febr. melder mig at maa være tilbage til Eidsvold den 10de April, som gjør mig ondt.

Det øvrige D. K. H. naadigst befaler mig udgiør en for mig nye Carriere, imidlertid skal jeg ogsaa heri efter Evne gjøre hvad jeg kan. Indl. Chiffers har jeg i Hurtighed opsadt, saasom dette mit underdanigste Brev ogsaa formedelst Hast besidder desværre alt for mange Mangler, men som jeg underdanigst haaber D. K. H. naadigst undskylder, paa Grund af den yderst knappe Tid, der er levnet mig at besørge mine private Forretninger m. m.

Hvad jeg af Bank Kundskaber han indhente hos de gode Herrer Hollændere skal ogsaa blive Gienstand for mine Bestræbelser.

Deres Kongelige Høiheds
underdanigste

A. Konow.

Bergen 1814, Marts 16.

Tysk Indberetning som Bilag ad Brev 2.

Durch hiesige Obrigkeit ist mir die vor sich gegangene Regierungsveränderung in Norwegen angezeigt worden, so wie, dass Sr. Königl. Hoheit Prinz Christian Frederik Norwegens gewählter Regent, mich als Ihre Majestät Consul wiederum anerkennen, und als solches mir erlaubt aufs neue zu fungieren. Beiliegende 3 Acten, die auf diese wichtige Epoque Bezug haben, behandeln die Sache mehr ausführlich, und habe ich geglaubt sie einsenden zu müssen, so wie ich untertänigst allerhöchste Ordre erwarte, wie ich mir ferner in meinem Posten zu benehmen habe. Da ist nur ein Gefühl, eine Stimme für diese Wahl, sowohl als Prinzen zum Regent, wie der Unabhängigkeit für Norwegen, und man ist entschlossen Leben und Alles dafür aufzuopfern. — Für Norwegen ist kein grösseres Unglück denkbar, wie eine Vereinigung mit Schweden, denn mit der Muttermilch säugt ein jeder Norweger Hass ein gegen Alles was schwedisch ist, und würde daraus das Schreckliche entstehen, nehml: Ein ewiger blutiger Bürger Krieg!

Zwar nicht achtbar durch eine grosse Bevölkerung, oder durch grosse Reichthümer, biethet Norwegen nichts anziendes dass für die grossen Mächte Europa's sich mit demselben zu allieiren, aber solange wie Moral als etwas Göttliches betrachtet wird, und solche wohldenkende Monarchen, wie S. Majestät der König von Preussen, und Ihre Majestäte die Kaiser von Russland und Oesterreich regieren werden, wird die Charactergrösse, die die Norweger zeigen ohngeachtet der Hunger sie zerfleischt, denkwürdig seyn, und Unterstützung finden. Wie verabscheuungswürdig der Ehrgeiz, der die Unabhängigkeit der Nationen vernichten will, ist, hat die Welt neulich gesehen und gewiss nicht ohne Zufriedenheit die darauf gefolgte Strafe der Übermütigen.

Frankreich ist gedemütigt worden, und wünschenswert wäre es, wenn Schweden eine Nahmliches geschähe.

Die Nachwelt wird es kaum glauben, dass Schweden frech genug

seyn könnte, den Norwegern Gleichigkeit zu predigen, nachdem es alles vorher gethan hatte, ihnen auszuhungern!

Die Wahl meiner Mitbürger hat mich getroffen nach Holland zu reisen um Norwegen mit Lebensmitteln zu versehen. — Ich kann mich nicht entschlagen es zu thun, und habe ich inzwischen meinen Bruder Herr Wollert Konow, als Consul constituiert, um wo es nötig thut für das Wohl der Preussischen Schiffahrt zu sorgen.

Wenn ich in Amsterdam oder in Haag ankomme, werde ich mich sogleich beym daselbst accreditierter Königl. Preussischen Gesandter melden, und würde es mir Lieb seyn, durch denselben bey der holländischen Regierung unterstützt zu werden, um mein der Menschheit interessierendes Gewerbe auszuführen. Das Geld Credites bedarf ich nicht, sondern lediglich Credit um das Wohlwollen der Holl. Regierung zu gewinnen, und hoffe ich, dass die Königliche Preussische Regierung mich gnädigst durch Ihren Gesandten hierin wird behülflich seyn können, ohne eine Beeinträchtigung der Allianz mit der schwedischen Krone.

Im Königl. Preussischen Consulat
in Bergen, Norwegen, den 16. März 1814

Untertänigst

A. Konow.

Adresse: Weddik & Wendel in Amsterdam.

P. S. Möglich finde ich es angerathen, von Holland nach der Ostsee zu reisen, um von da Getreide auszuführen, und dürfte ich dann wohl Unterstützung bey des Regierung finden?

Udenpaa-Skrift.

Til Hans Kongelige Højhed Prinds Christian Frederik, Norges Regent, Prinds til Dannemark, Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken og Oldenborg. Christiania.

III.

Underdanigst mig henholdende til mit Seneste under 15 hujus, ankom jeg hertil heldig i forgaars Aften, og Gaars Dagen strax afbenyttet i Forening med mine Venner de Herrer Weddik & Wendel hersteds, at befragte 3de Skibe paa 25, 28 og 50 Læster, og staar vi i Underhandling om det 4de Skib paa cr. 44 Læster for Provideringss Commissionens Regning i Bergen. Sagde 2de første Skibe vare Ladningerne kjøbte til taalelig billige Priser, ere Assuranz allerede sluttet til 4 fl. c. for al Fare. — Haabentlig blive vi ligesaa heldige med de 2de andre Skibe.

Tilladelse er givet af den hollandske Regiering at expedere disse Ladninger for hollandsk Regning til Norge, som om det end ey beviser et gunstigt Sindelag mod Norge, dog alletider godtgjør, at Sverrig ved dets Intriguer endnu ikke har begyndt at virke hos den hollandske Regiering til Norges Skade, og er det mit inderlige Ønske, at D. K. H. ifølge min underdanigste Opfordring under 16de f. M. fra Bergen, ville naadigst forsyne mig med Creditioner paa England, eller Holland, jo før jo heller, og inden Sverrig bliver opmærksom paa disse vore Resourcer og tilintetgjører dem. —

At Expeditionerne skeede for Norsk Regning, dækket af hollandsk Navn, og ikke virkelig hollandsk Regning, ville jeg ønske af flere Aarsager, neml: da de som efterstaaende Calculationer udviser, leverer cr. 200 pr. Ct. Gevinst, er det vigtigere at Norge vinder dem ved selv at speculere, end at det taber dem ved at Holland speculerer. I sidste Tilfælde er det uundgaaeligt, at Nordmændene desværre maa betale sit Brød dyrere, da det er sandsynligt, at der da skeer flere Spurgninger, hvorved Pris, Fragt og Assuranz drives op, medens der for Norsk Regning ikkun bliver min enkelte Spurgning, som ingen Sensation kan gjøre. Jo høiere Pris fra Holland, jo høiere i Bergen, og om den end var lav her, saa ønskede Hollænderne dog den højeste Pris Conjuncturerne medbragte. Dernæst, naar Expeditionerne sker

af saa mange, saa er det umuligt, at den saa ønskelige Hemmelighed kan iagttages. — Saaledes har jeg besluttet at oppebie en cr. 8te Dage de fornødne Creditiver, inden jeg alvorligen tragter at annimere nogen Hollænder at speculere heri, saasom jeg ey vover at forlade Holland førend D. K. H.s Svar indløber herpaa, og at min Afreise derved befales. — For at bevirke D. K. H.s naadigste Svar jo før jo heller, afgaaer foruden Original, 3 Copier med Skibsleiligheder. Med hver af bemeldte 3de Leiligheder sender jeg underdanigst en Pakke Aviser, saasom de Herrer Weddik & Wendel allerede under 11te hujus have med et for deres Regning afladet Kornskib sendt en Del Aviser til mit Hus. — Disse Venners Iver for Norges Vel kan jeg ikke noksom rose, thi foruden bemeldte Kornladning afskibede med de nu befragtede Kornskibe cr. 20 Mille Pund Brød for deres Regning: mere i moralsk end i speculativ Henseende. — Husets Chef Herr Weddiks Forfædre vare norsk og føler han saaledes lig den ægte Nordmand varmt for Norges Vel. — Dette i Forening med den Agtelse han nyder hos den hollandske Regjering, ville gjøre ham til et saa meget mere gavnligt Medlem af den norske Stat, om D. K. H. vilde naadigst bøn-høre hans indgivne Ansøgning om at anstilles som norsk General Consul i Holland. — Underdanigst vover jeg at bidrage dertil med min Bøn, saasom det med hans mange Connexioner i Norge, næsten vil være der et almeent Ønske, at se ham ansat som General Consul. — Ved hans Indflydelse haaber jeg at kunne selv underdanigst over-række de mig naadigst sendte Breve, hvorom jeg nærmere skal gjøre underdanigst Indberetning. —

Hvad jeg senest meldte om Napoleon synes at ville bekræfte sig. Kr. Pr. af Sverrig er afreist fra Bruxelles til Paris den 11 hujus hvor Keiseren af Rusland og Kongen af Preussen nu ere.

Amsterdam 1814, April 19.

A. Konow.

Nota!

Prisen paa Rug	er 140	} Guld fl. der indeholder 28 Styver og kom- mer saaledes f. E. 1 Læst Rug udmaalende 22 Tønder at koste, neml:
» Byg	» 104	
» Havre	» 96	
kiøbt i Holland . .	Hl. fl. 196.—	22 Tønder solgt
Fragt, Assurance .	» » 32.—	i Bergen à 350 D. C. R. 7700.—
	<u>Hl. fl. 228.—</u>	Told
à 2 500 % D. C. R.	2 280.—	bliver i D. C. R. ?

P. S.

Men ikke allene fra Holland, ogsaa fra Ost-Friesland, Mecklenburg og Preussen ville Kornforsendelser vel kunne ske. —

den 20. April 1814.

Jeg har i Gaar expederet et Brev til Haag til en privat Ven af Herr Weddik ang. den fornødne Audienz, Etiquette og forventer i Dag Svaret derpaa. Imidlertid har jeg i Dag ikke villet forsømme at gjøre min Visite hos min Collega den Preussiske Consul hersteds, af hvem jeg erfoer: At jeg som Pr. Consul ej allene ikke kan refuseres en privat Audienz, men jeg vil endogsaa i min Charge modtages med Fornøielse, han raadede mig først at melde mig hos Stats Secretairen, og dernæst saavel hos de regierende fyrstelige Personer som hos Enke Prindsessen, der ligeledes er en preussisk Prindsesse, og skal jeg efter nøje Overvejelse tage den Mesure der forekommer mig rigtigst. Endvidere sagde han mig, at Norges kiække Erklæring fandt alt privat Bifald, men ihvorvidt politisk, kunde endnu ikke siges, saasom den endnu var saa aldeles nye. Dette kunde han dog sige mig, at hvad adsk. Conferenzer, som havde fundet Sted imellem de allierede Monarcher, var Kr. Pr. af Sverrig ej indbudne at være nærværende. Man skal have bemærket Utilfreds hos ham derover, og saaledes stemt, er han

reist iilsomt til Paris. — Underdanigst opgiver jeg D. K. H. denne Beretnings Kilde, uden at just kalde den officiel, imidlertid forekommer det mig efter min ringe Bedømmelse: At hans Indflydelse neppe kan nu være, hvad den var førend Napoleons Fald, da alt nu jevner sig med Orden og Roelighed uden at han bidrager dertil med sine militaire Talenter. — En Congres vil nok snart blive holdt. Aviserne som jeg med hver Leilighed har underdanigst sendt, ville give Oplysning om, hvad der er skeet i Frankrig, og tilføjer jeg ved Foden af dette Svar N.s Afstaaelses Acte. — D. K. H. ville ogsaa naadigst bemærke af vedlagte Avis av 20 ds, neml. Dags Dato: At D. K. H.s Proclamationer var indrykkede i samme. Jeg har desværre endnu ikke erholdt noget Svar fra Hr. Conferenzraad Anker, og kjender saaledes ikke til Udfaldet af hans Mission. I Morgen tilskriver jeg ham herfra og melder hvorledes det seer her ud.

Underdanigst
A. Konow.

IV.

21 April 1814.

Da Skibet formedelst Modvind er bleven 1 Dag opholdt saa tilføier jeg endnu Dags Avis, og ville D. K. H. naadigst see af de sendte Aviser, alt hvad der er skeet i Frankrig og selve Afstaaelses Acte. Jeg har i Dag været hos Bull & Søn og andre Venner og overalt mødt et for Norge hældigt Sindelag. Breve fra Paris sige, at Kr. Pr. af Sverrig maaske frasige sig Ret til den svenske Trone, og vil blive i dets Sted Stor-Dignitaire af Frankrig — Med mit næste Brev haaber jeg underdanigst at indberette mere. — Fra London sige nogle Breve, at en Del i England til Norge bestemte Skibe ere stoppede, som er ubehageligt, da det nedtrykker Lysten, som jeg ellers sporede her hos Mange, at gjøre Kornexpedition til Norge. En Ven af mig sender dog maaske 2 à 3 000 Tønder. — Jeg gientager mit underdanigste Ønske, at see Herr Weddik anbragdt som General Consul. Herr Bull,

kunne jeg bemærke, attraaede det ogsaa. Han er sikkert en værdig Mand, men 2de Nationer repræsenteret af 1 Mand, er neppe passeligt.

Underdanigst

A. Konow.

Til Hans Kongelige Høihed Prinds Christian Frederik, Norges Regent, Prinds til Danmark o. s. v., o. s. v.

i
Christiania.

V.

I en cr. 3 Uger har jeg opholdt mig her i London, og har tilskrevet D. K. H. adsk. Breve, som jeg haaber ere alle vel tilhændekomne. Med dette har jeg lidet at melde, thi A. vil uden Tvivl berøre alt videværdigt. Jeg er overenskommen med denne Ven at afbenytte en om 8 Dage herfra afgaaende Leilighed, og medtage adsk. for D. K. H., samt sige mundtligt Svar der ej kan anbetroes Pennen. Keiser Alexander og Kong Frederik Wilhelm ventes hertil Daglig. Lord Castle-reagh er arriveret. — Freden er sluttet, og staaer Tractaten i Aviserne. — Kong Carl den 13de nævnes deri som Konge af Sverrig og Norge, og bemærker man desuden en Proclamation af Kr. Pr. af Sverrig, som siger at ingen Fred er at vente for Sverrig førend Norge er erobret. — Guadeloupe er afstaaet af Sverrig til Frankrig; men man seer ej hvorfor, saasom Sv. ej ellers berøres i Tractaten. Jeg maa gjøre underdanigst opmærksom paa Hummer-Skibene, hvormed dette og Duplicato afgaaer samt som jeg selv afbenytter, kunne bruges som en Sort Paketbaad. — Eierne G. & E. Lund i Farsund komme derom vel overens naar D. K. H. befaler det. A. vil ellers være i Forlegenhed, baade at faa Efterretninger fra og til Norge.

Underdanigst

—

London den 7de Junij 1814.

VI.

Saasom jeg ankom til Eggersund, anmodede jeg Herr Sorenskriver Nansen om en Hold-Hest, for at faae de medhavende Depecher etc. straxens tilstillet Deres Kongelige Majestæt. — Indretningen med Hold-Heste, blev mig sagt, fandt der ej Sted, men da Posten til Christiansand skulle afgaae just i det samme Øjeblik ville Depecherne med den ankomne ligesaa hurtig som med Hold-Heste. Fra Christiansand derimod kunne de afgaae til Christiania pr. Expresse, hvorm Herr Nansen, lovede at ville foranstalte det fornødne. — Jeg ilede nu til Bergen, for snarest mueligt at indkomme med denne min underdanigste Indberetning, hvori jeg vil forsøge at detaillere enhver for D. M. videværdig Gienstand, der kan vedkomme det mig allernaadigst anbetroede Ærinde.

Uvis om mine Breve til D. M. fra Holland og England op til Nr. II ere arriverede, vil jeg i Korthed her gientage deres Indhold, med Tilføyende af hvad da ikke taalede nogen Berørelse: Ved min Ankomst til Holland erfoer jeg straxens Regieringsforandringen i Frankrig, som senere har bekræftet sig, og med ikke liden Fornøyelse fandt jeg Korn Utførselen til Norge at være ubehindret. — At benytte dette gode paa bedste Maade inden det var bekiendt, hvorledes de allierede Magter optog Norges Erklæring, og inden Ankomsten af en Svensk Minister virkede til Skade for mit Fødeland, syntes mig at være af første Vigtighed, hvorfor jeg anvendte ald Flid, saavel at expedere nogen Kornskibe for Bergens Regning, som at opmuntre til flere for hollandsk Regning, førend jeg begav mig til Haag, der at overrække D. M.'s Breve til Deres Kongelige Høyheder Prindsen og Prindsessen af Oranien.

I Haag meldte jeg mig først hos A., for ved ham at blive forestillet ved Hoffet, men han undslog sig paa den venskabeligste Maade, da min Mission ikke var en preusisk, og for ham følgelig uden politisk

Interesse. Jeg kunne ikke modsige denne Indvending, men maatte meget meere takke for hans Tilbud, at ville give mig enhver for mig nyttig Efterretning, som hans nøye Omgang med B. saa meget sadte ham i Stand til. Paa en anden Maade maatte jeg nu søge at faa Audienz, som lykkedes mig.

Næst at have bevidnet Prindsen hvor lykkelig jeg følede mig, ved at overlevere ham D. M.'s Brev, gjorde han mig adskillige Spørgsmaal, saasom: hvorledes Sagerne stode, og om vi vare vel forsynede med Ammunition og Levnedsmidler. — I mit Svar refererede jeg mig i Et og Alt til D. M.'s Brev, som sikkert indeholdt enhver interesserende Oplysning, og sluttede jeg med underdanigst Bøn, at modtage hans Svar derpaa. — At give dette forekom ham noget betænkelig, da en mindre Magt som Holland maatte finde det raadeligst, at afvente de større Magters Fremgangsmaade, førend det selv skred til nogen Handling.

Jeg yttrede da mit Haab om en uforstyrred Handel mellem de begge Nationer og dette saa meget meere som Holland var den meeste vindende derved. — Han taug og Audienzen var saaledes til Ende.

Hos Prindsessen kunne jeg kun i de underdanigste Udtrykke overlevere D. M.'s Breve, og gjorde hun mig kun nogle ubetydelig Spørgsmaal neml: hvorlænge jeg agtede at opholde mig i Holland etc.

Dernæst var jeg hos C., til hvem jeg var anbefalet fra Amsterdam af. — Han sagde at have læst D. M.'s Brev til Prindsen, og maatte man i Holland føle for vor Sag, der havde saa megen Lighed med deres egen, saasom den var for nogle Maander siden, men han beklagede at Hollands venskabelige Sindelav neppe ville gavne os, naar de større Magter, især England, vare os imod, saa han frygtede for at Englands System vilde blive Hollands. — Jeg sagde, at jeg ingenlunde tractede at gjøre en Fordring der kunne prejudicere Holland, men eene hvor det bestod med dets Interesse. Iblandt andet bad jeg, at den 3 dobbelt stillede Caution for Lossnings Attesters Anskaffelse

maatte ophæves, som noget der discourerede mange Handlende at sende Kornvarer til Norge. — Som et fransk System troede jeg, at det saa meget mindre fortiente Vedblivelsen. Han smilte, og sagde at ville tage det i nærmere Betragtning. — Ved flere Samtaler med A. blev mig forsikkred, at de allierede Magter vare mindre end tilfredse med Kr. Pr. af Sverrig, saasom de fleeste af hans Troppebevægelser vare aldeles passive, medens dog Activitet fra hans Side fordredes. — Jeg sagde at jeg havde hørt tale om en Brevvexling mellem ham og Napoleon til de Allieredes Skade, hvorpaa han yttrede, at naar derom kunne faaes Vished, ville vi have vunden Sag, overhovedet meente han og B. at naar Norge var forsynet for cr. 1 Aar med Levnedsmidler og Ammunition, saasom at Mod og Eenighed vedblev saasom begyndt, at udmærke os, kunde vi have de bedste Forhaabninger. — Som Franskfød bliver Kronprindsens Hierte stedse i Frankrig, og følgelig vil Sverrig herefter blive nøye allieret med Frankrig. — Foreenet med Norge faar Sverrig da en Magt lige betænkelig for Rusland som for England. For den Første i Henseende til Finland, og for den Sidste med Hensyn til Handelen. — Keiser Alexanders givne Æresord til Ponto Corvo, at forskaffe ham Norge, gjør Rusland til Sverrigs Talsmand, og Tractaten af 3die Martz f. Aa. mellem England og Sverrig, tvinger Storbritanien til at affectere et Sort Medhold. — Lorderne Grey og Grenville, have noksom tydeliggjort ved Debatter i Parlamentet, at England ville gjøre mere end Tractaten nødted til og Ministerenes Svar derpaa ere flauue, under ald Critic. — Ved den russiske Gesandt i London bevirkedes den engelske Blokade, og eene ved ham kunne den bevirkes. Længe varede det ogsaa inden Ministrene ville erklære sig om Norge, og troer jeg heri at bør søge et ringe Attachment til Sverrig.

Preussen, veed jeg er ikke utilbøjelig, naar alt har jevnet sig, at ønske Svensk Pommeren, — foruden dette har Preussen meget at

beklage sig over Kr. Pr. af Sverrig, at han ved flere Batailler har viist sig lidet virkende, og saaledes forvoldet store Tab i den Preussiske Armee, ja hist og her sadt Feldtogets Udfald paa Spil.

De 3 store Magter: Rusland, Preussen og Østerriget, ere langt fra ikke eenige og vil Tractaten, der skal afsluttes i Wien, blive meget vanskelig.

I Frankrig er der langt fra at være roeligt. — Ludvig den 18de og Napoleon have Enhver deres Partier, men den største Del af Nationen er neppe for Nogen af dem.

Der er saaledes Stoff til mangehaande Begivenheder, der kan om en Tid fordelagtigen virke for Norge. —

Da jeg kom til Haag tilbage fra Amsterdam, syntes Speculationen for Kornafskibning til Norge at blive virksommere, thi jeg havde sørget for at bevise, hvor lidet betydende den svenske Blokade var; men med eet standsede Alt, da den slemme engelske Blokade Erklæring bekendtgiordes. — Mit længere Ophold i Holland blev saaledes overflødig, hvor til kom, at Herr Regieringsraad Anker ønskede mit Komme til London, da han fandt sig generet ved at meddele mig enhver Ting skriftlig. — Efterat have erkyndiget mig om et Laan loed sig gjøre i Holland, og som jeg fandt var muligt, forudsat at Norge blev anerkjendt, og efterat have været i Haag, hvor jeg bevirkede Cautions Systemet ophævet; men ej havde nogen Afskeds Audienz hos Prindsen og Prindsessen af Oranien, da dette ej gavnede førend Sagerne havde forbedret sig, toeg jeg til England. Herr General Gouverneur Anker ankom til Amsterdam straxens efter min Afreise, og til London ca. 8te Dage efter mig. —

Min Hensigt var at retournere til Holland, og der saavel som i Frankrig og Øst-Friesland, om Udsigterne bedredes, at bevirke Kornafskibninger. — Jeg havde allerede til den Ende sadt mig ind i en ikke liden Correspondance, men den ene og den anden Uge gik

hen med at afvente den russiske Keisers og preussiske Konges Ankomst til London, i hvis Følge Hardenberg, Blücher, Russamorsky og fl. vare, med hvilke Anker var bekendte, og af hvilke han altsaa smigrede sig at kunne faa for Norge intresserende Efterretninger. I hvorvidt han deri reusserede, ville hans Depecher give allerunderdanigst Oplysning om.

Et norsk Hummerskib ankom nu til London og blev Anker og jeg enige om, at benytte dette i at komme til Norge med Depecher til D. M. — Saasom jeg i Holland hist og her loed indrykke i Aviserne Et og Andet til Nytte for Norge gjorde Anker dette i England, og var saadant nødvendigt, da den svenske Gesandt i London, var utrættelig i at indrykke Adsk: til dets Skade. — Saaledes maatte man i nogle af de seneste Blade lese, at 4re Gesandtere, russisk, preusisk, østerrigsk og engelsk, vare ankomne til Christiania, men nægtet Audienz hos D. M. — At dette uforskammede Avertissement ikkun sigtede til at opirre de i London værende Monarker, er næsten ej at tvile paa. —

Under mit Ophold i London søgte jeg at gavne Regjeringsraaden saa meget som muligt var, ved at forskaffe ham gode Bekiendtskaber, og i blandt Andre, introducerede jeg ham til det berømte Banquier Hus Baring Brothers & Co da han viiste mig D. M.s Brev, hvori et Laan omtales at maatte blive giordt i London. — Ved en foregaaende Samtale imellem Baring og mig, yttrede disse Venner sig saaledes: At erholde norsk Caution, garanteret ved Brittisk Privat Sikkerhed, indtil Norge var anerkiendt, og kunne hypothecere Krongodser, ville være meget antageligt, og de havde Intet imod at stille sig i Spidsen for et saadant Laan, naar det ej var constitutionstridig; men saaledes, loed samme sig *nu* ej gjøre.

Angaaende Salpeter talede ogsaa Anker med mig. — Samme har megen Vanskelighed for sig, da vedkommende Skippere vove alt ved

en Opdagelse. — Jeg tilførede ham en Kiøbmand, der ved nøjere Overlæg ville meddele ham den beste Maade hvorpaa saadant kunne skee.

Vi var samtlige eenige om, at det var rigtigst at formaae en Norsk fra Norge afgaaende Skipper at paatage sig dette Vovestykke, og om man i England kunde bevirke det, antoege vi straxens, at et Signal ville gives fra det Skib der bragte Samme, i det at det nærmede sig den norske Kyst, og maatte da en Kutterbrig eller Kanonbaad være strax ved Haanden for at bringe Skibet i Sikkerhed. — Denne Kiøbmand skulde ogsaa nærmere aftale med Anker, hvorledes ved falske Papirer at fremvirke en activ Handel fra Norge, paa Holland, England etc, sikkert en ønskelig Ting, for at forbedre vor Cours, og at forskaffe dem Penge Resourcer, der ere generede ved store Varebeholdninger.

I Henseende den Ubehagelighed, der er mødt Anker for en Gield af 14 000 L. St. at blive arresteret, sagde han mig at have allerunderdanigst indberettet det fornødne og paalagde han mig bede D. M. at være aldeles beroliget desangaaende, thi han havde af en duelig Lovkyndig modtaget Forsikring, at man ej videre kunne antaste ham. — Andre vare derimod af den Meening, at naar Septbr. Md var udløben, og de som indtil den Tid havde givet Bail for hans Tilstedeblivelse, ikke ville da betale bemeldte Gield, var Anker underkastet den forrige Ubehagelighed. Flere troede, at det i ald Fald var rigtigst at være forberedt paa det Slemmeste. — Vedlagd følger en Liste over dem, der have givet Bail. —

Af Herr Regieringsraaden erfarer jeg, at denne Gield angik ene det Assiatiske Compagnie i Kiøbenhavn, men man holdt sig til ham, der qua sammes første Directeur havde contraheret den. —

Bemeldte Compagnie, befrygtede Herr Anker, ville i ald Fald ikkun betale pro Rata af 5 R. D. C. pr. 1 Lstr., hvormed Creditorerne neppe

ville finde sig fornøiet, uagtet de Fleste af dem vel modtage cr. 25 % af Gielden som god Betaling. —

For at en uafbrudt Brevvexling kunne vedligeholdes imellem D. K. M. og Regieringsraaden, vil jeg allerunderdanigst gjøre opmærksom paa, at Hummer ville vedblivende tillades Indførsel til England, og naar de til denne Handel i Farsund d'herrer Gabriel & Ebbe Lund og i Stavanger d'herrer Jacob Kielland & Søn tilhørende brugende Skibe, kunne pro forma sælges til Englændere, eller Hollændere, ville de være meget tienlige til at overbringe Depecher fra og til Norge. — I dette Øieblik ankommer et Skib fra Holland med 4 à 500 Tønder Byg. Det medbringer Holl. Aviser, indtil den 25 Junij, men som intet videre indeholder end: at Keiseren af Rusland var ankommen til Holland, at de Østerrigske Tropper havde forladt Frankrig, at Prindsen af Bennevent var bleven Grande d'Espagne m. m. Bemeldte Aviser ville blive D. M. allerunderdanigst tilsendt. D. M. ville allernaadigst tillade, at jeg endnu tilføjer Herr Weddik i Amsterdam hans Ønske, at blive udnævnt som Norges General Consul i Holland. Hvad der taler for denne Udnævnelse vil jeg herved allerunderdanigst berøre, neml: Det maae være for Norge af Vigtighed, at vedligeholde Forbindelse med en Nation som Holland, og vil en General Consul, om ikke i den Grad som en Gesandt, dog nogenledes befordre dette Øiemed.

Uden Bekostning for Landet, forskaffer man sig ved denne Embedsmand enhver Efterretning der kan interessere, og paa en mere hemmelig Maade, end ved en Ambassade, kunne ved samme indledes en fordelagtig Brevvexling imellem begge Hoffer. — Svensk Intrigue kan ved Samme komme til D. M.s Kundskab, og i Holland blive modvirket.

Endelig forskaffer man sig derved paa en uformærket Maade, at den hollandske Regiering anerkjender Norges Uafhængighed. — Næst saaledes at have beviist det gavnlige ved en General Consuls Udnævnelse, maae jeg tilføie min allerunderdanigste Mening i henseende

Valget. — Herr Weddik er af norsk Oprindelse, og i Forbindelse med de fleste vigtige Norske Handelshuse. — Han føler varmt for Norges Vel, og ved hans gode Bekiendtskaber i Haag, kan han forskaffe sig den Adgang til Underretning, hvor det for Andre ville være næsten umueligt.

Over mine havte Reise Udgifter følger herved allerunderdanigst Beregning.

Af den svenske Gesandt i London forsynede jeg mig med et Pas til Sverrig for ej at møde nogen Ubehageligheder i Opbringelsestilfælde derhen.

Allerunderdanigst

A. Konow.

Bergen den 9 Julij 1814.

UDDRAG
AF
KONSUL AUGUST KONOW'S
ERINDRINGER

Arbeidet, som jeg nu, 90 Aar gammel, paatager mig at udføre, at nedskrive mit Levnedsløb, maa tilskrives mere Andres Opfordring end egen Drift dertil. Det at intet optegnet og saaledes saa godt som et blot Hukommelsesverk gjør det iallfald precairt at jeg befatter mig dermed. Jeg lover heller ikke andet Udbytte af Læsning og Opbevaring, end hvad et saa langt Livsløb med mange Begivenheder med megen borgerlig Førsel kan give.

Min Fader Friedrich Ludwig Konow, født i Schwerin i Mecklenburg og min Moder Anna Hedevig Rieck, født i Bergen, ere dem jeg skylder mit Liv, seet Dagens Lys den 9de Oktober 1780, den fjerde i Børnerækken, 1 Datter, Anna Elisabeth, og 2de Sønner, Jacob og Wollert foran mig. De 2de første døde i en meget ung Alder, om dem ikke videre at tale, men desto mere om den 3die ved Navn Wollert, født den 8de November 1779, som jeg kom meget at færdes med, hans indtrufne Dødsfald i Venedig den 3die Oktober 1839, henimod 60 Aar gl. Efter mig flere Brødre og Søstre, den hele Børneflok omtrent 14 i Tallet. Af samtlige, idet jeg nedskriver disse Linier, kun den yngste ved Navn Thomas med mig gjenlevende. Efter hvad mig af min Moder meldt viste sig hos mig fra Fødselen af et stærkt Legeme, saa at jeg kun 2 Aar gammel maatte gennemgaa kolde Bade, ikke hvad angik de andre af mine Søsken. Ligeledes hvad angaaende Børnesygdomme vel saa meget plaget, de slemme Børnekopper i den Grad, at jeg laa saa godt som blind i 13 Dage, mit Ansigt overstrøet i

en Vable. — Der holdtes en Huslærer ved Navn Smit, Undervisningen meget tarvelig, bestaaende kun i Læsning, Skrivning og Regning, dette indtil jeg var omtrent 8 Aar gl. Dernæst i en Skole, Bestyrer en gammel Mand ved Navn Screp, anseet af de Slags Skoler for den bedste, i al Fald den dyreste, da der betaales 20 Rdl. Aaret, medens 8 à 12 Rdl. i andre Skoler. Skolegangen fra Kl. 8 om Morgenen til 12 om Middagen og fra Kl. 2 og til Kl. 4 om Eftermiddagen. Om Aftenen Tegneskole hos en Dansk ved Navn Hersleb fra Kl. 5 til 7 om Aftenen. Hos en ved Navn Unger, Musiklærer, nogle Timers Undervisning paa Guitaren, som strax maatte ophøre, derfor hos mig ingen Fremgang, samt heller ikke stort bedre med Tegningen, saa at efter et Aars Skolegang dermed ogsaa ophøre. Meget bedre gik det med min Broder Wollert baade i Musik og Tegning.

Idetheletaget var Tilsynet med Drengbørn fra Forældrenes Side saa svag, at man gjerne kan sige, at Børnene vare saa godt som sig selv overladt, og derfor, naar ikke Skoletimerne, vi opholdt os for det meste paa Gaden. Herved vil jeg ikke have udtalt nogen Bebreidelse mod Forældrene af Kjøbmandstanden, ialfald ikke mod min Fader, henhørende til denne Stand, Mangel paa Omsorg, thi for det første ikke bedre Skoler og dernæst hans Tid ganske optaget i hans Forretninger, ikke vel muligt at skjænke min Opdragelse større Opmærksomhed end som skeede. De unge Børn, bestemte til den lærde Stand og til Embedsstanden havde det bedre, Latin- eller Cathedralskolen at ty til. Det udeblev heller ikke med Omsorgen hos flere af Kjøbmandstanden, Anledning givet i Udlandet at faa Sønnerne opdraget til Handelen og valgtes især Hamburg som fortrinlig skikket, i saa nøie Rapport, som det var til Bergen. Det Johan Köhnske Handelsinstitut var det, som anbefalet og derhen sendtes da min Broder Wollert, jeg tror 1791, og jeg 1792 med Beurfareren Capt. Herman Wehmann fra Vegesak. Min Broder var endnu med mig hos Köhn omtrent

cr. 1 Aar. En Fætter af min Fader, Borgermester Brandt, havde imidlertid ønsket at faa os hos sig i Schwerin og ligesaa en Svoger af min Fader, gift med hans Søster, om jeg ikke feiler ved Navn Sophia Posta i Sternberg.* Med Ageposten kjørte vi derhen og med Ageposten tilbage til Hamburg, 14 Dage levet vi i Herlighed og Glæde hos Borgermesteren og Borgermesterinden, kjørt omkring i det Mecklenburgske med en Advokat K., en anden Fætter af min Fader, som jeg senere kom at besøge, ogsaa som Borgermester i Schwerin. — Hos en Otto Mathiesen i Altona var sørget for os for det første, men som senere forandredes til I. B. Paschen & Comp. i Hamburg, Assosié af Huset, Konsul Joh. Jansen Møller født i Bergen og gammel Ven af min Fader.

Jeg vil nu først omtale den Köhnske Familie, han en ægte Skolemand, havde nok været Underlærer hos Joh. L. Krunte, af hvem den bekendte og agtede «Conto med Vekselregninger». Fru Köhn, en Datter af Krunte, efter alt hvad jeg i min unge Alder kunde bedømme, en meget klog Dame. Af Ægteskabet 4 Sønner: Jean, Charles, Andreas og Martin og 2de Døtre: Betty og Marie, den sidste, senere gift, besøgte jeg i Lüneburg, der ogsaa en Skolekammerad Haase. Skoleundervisningen hos Köhn begyndte gjerne med Bibellæsning, som overdroges en af Eleverne, og gaaende forklaret af Köhn, derefter Regneopgaver, bestaaende i Kjederegninger, samt det fornødne hvad Stileøvelser og Skrivning angik. Ogsaa hos en af Stadens tyske Studiosus 2de Timer hver Uge Geografi og Tegning, en fransk Sproglærer og en fransk og en engelsk Lærer — dermed da Skoleundervisningen endt.

Af Bergensere, som i min Tid var Elever i det Köhnske Institut har jeg at nævne Chr. Dverhagen, Stedsøn af Martin Holm, Christopher Harmens, Søn af Hilbrandt Harmens, Hans og Thomas Eriksen, Sønner af Thomas Eriksen, Albert H. Krohn, Søn af Agent Claus

* Her maa menes Sophia Maria Konow, gift med Pastor Francke, hun døde i Sternberg 5. Marts 1785.

Krohn, Joh. H. Krohn, Søn af Agent Hans Krohn og til Slutning Henrik Janson, Søn af Hofagent Herman Janson. Janson forlod Institutet førend jeg og kom i et fransk Institut, Bestyrer en Gyot, dette paa Grund af Faderens Forbindelse med de franske Kapere, gavnlige at Sønnen ved Kjendskab med det franske Sprog og til Hjælp for ham. Imidlertid havde vi begge hver Søndag at indfinde os hos Konsul Møller, Venskab ogsaa med Hofagenten. En Nevø af Konsul Møller ved Navn Barthold Rieck, ikke til baade for os, vor Fører efter Middagen til en Keglebane udenfor Damthor og kommer jeg senere at omtale denne Barthold Rieck paa Kontoret hos Onkelen, Konsul Møller. Eftersom Konsul Møller havde været bosat i Nantes, dansk Konsul og Associe af Handelshuset Dubois, Møller & Comp. tyede efter den franske Revolution 1789 notable franske Emigranter til hans gjæstfrie Hus og Protektion. Ogsaa franske Emigranter maa jeg antage, da Janson og jeg en Dag fulgte Fru Møller i en elegant Vogn til ham, i Alderen 14 og 15 Aar. Sikkerligen Appendixer. Mere senere om Fru Møller, Datter af Geheimeraad J. B. Paschen, om min Levetid naar dertil.

Hos en Apotheker Nebelong i Altona, forhen Apotheker eiende Svaneapotheket i Bergen, havde Janson og jeg Gjestfrihed at omtale, han havde Søn og Datter, den sidste gift med en Maartmann i Bergen. Apotheket solgtes til Johan Storm Bull og Maartmann trak sig tilbage som Rentenist. — Endelig var nu Tiden der, at jeg skulde fra det Köhnske Institut, efter min Faders Bestemmelse over Rostock, derfra med en Kapt. Friederich Bähr, en Beutfahrer mellem Rostock og Bergen, bringende Kornvarer og tagende med Sild og Tran tilbage til Rostock. Det varede flere Uger, førend Affarten kunde ske, og nød jeg den venligste Gjestfrihed hos Kapt. Bähr og Kone, ligesom de min Faders Handelsforbindelser, der var mange, ogsaa hos hans Handelsvenner. — Vi maatte paa Overfarten, formedelst Modvind,

ind i Havn paa Vestkysten af Norge, i Nærheden af Farsund, hvor jeg, medens vi laa der, ikke havde andet at more mig med end Spring fra det ene Fjeld til det andet. Jeg var saa heldig der at træffe paa nogle Englændere og det lidet engelsk, jeg havde lært kom mig tilgode at kunne passiare med dem og blev jeg da overfladisk bekjendt med Bjergmoos, som de søgte, hvilken Artikel blev senere en værdifuld Exportartikel fra Bergen til Skotland. Konow & Comp. dermed gjort Begyndelse, senere andre Steder. Jeg fik der Synet af en gammel Bondekone 108 Aar gl. ved hendes Spinderok, 2de Sønner, 71 og 67 Aar gl. og mange Børnbørn og lod det til, at hun førte Kommandoen over de begge Sønner, Alderen ei til Hinder. — Ankommet til Bergen var jeg da at indtage min Broder Wollerts Plads, han blev nu hjulpet af min Fader og nogle Venner til en Cargadeurværdighed med en Ladning Tran til Antwerpen, og gik min Faders Velvilje end videre med ham, tilladende Reisen til Paris. Uhyret Robespierre var falden og dermed Revolutionen nogenledes betragtet som endt. Efter at jeg nogenledes kunde have remplaceret min Broder fandt nu min gode Fader det en Billighed vist mig at lære at kjende Verden mere end som kjendt i Hamburg og i den Köhnske Skole, saaledes Reisen til St. Petersburg med en Kaptein Smit, førende Skib, hjemmehørende i Stavanger. En af min Faders Kontorbetjente, Jørgen Erik Møller, havde befragtet det for at blive lastet med Rundfiskprodukter, Hamp, Hør etc. som Supercargo, jeg blot reisende pour mon plaisir et pour mon instructive. Skibet anløb Kjøbenhavn, da Nevaen endnu tilfrossen, dens Aabning maatte opbebies førend Reisen fortsat til Rusland fandt Sted. Jeg fik da 1796, 16 Aar gl. for første Gang se Kjøbenhavn. Tvende Amerikanere ved Navn Campbell og Amudson Medreisende, men kun til Kjøbenhavn. Vi toge Logis i Østergade som viste sig at være et Bekjendtskab der gjort med Jacob Holm, da kun simpel Kjelderhandler, senere Stifter av det betydelige Handelshus

Jacob Holm & Sønner. Fortsat Reisen løb Skibet paa Grund udenfor Dragør og blev fast liggende i 3 Dage, saa at jeg lærte at kjende dette mærkelige Ankersted.

Det var i Keiser Pauls Regjeringstid vi ankom til St. Petersburg og en Ukas udkommet angaaende Klædedragt, naar man mødte hans Keiserlige Majestæt og jeg, som de andre, maatte rette mig derefter. Møller adresserede sig til Handelshuset Richter & Comp, og vare vi om Søndagen paa R.s Landsted hans Middagsgjæster. Associe af Huset ved Navn Minden den aktive Deltager, medens R. selv for ham vel Kapitalen. Paa Embarren, hvor Varerne modtages og veies, var jeg den flittige Besøger og Iagtager, Møller hjalp som i Forretningen. Et Museum eiede vel Hovedstaden og Entree med en billig Betaling, meget deri opdyngtet, men kan ikke fælde nogen Dom, udygtig som jeg var den Tid at kunne gjøre det. I Theateret var jeg nogle Gange, hvor alternerende hollandske og russiske Kunstnere og maa jeg bekjende i Henseende til de sidste, det russiske Sprog ikke uden en vis Velklang, nærmende sig det italienske.

Hjemkommen i September Maaned blev jeg nu en fattig Kontorarbejder hos min Fader. Min Broder, Wollert, var da ogsaa hjemkommet og havde imidlertid franske Moder i Paris, kommet i sine gamle Folder efter Robespierres Fald, udøvet sin Indflydelse paa ham, Brillen paa Næsen og en Pudelhund bag efter sig. Vores Fader saa gennem Fingrene dermed som noget der vilde rette sig i det prosaiske Bergen, men alvorligere tog han det med hans skete Forlovelse med Cecilie Krogh, som senere blev hans Kone, da hans Broder viste hende fransk Ligealdighed.

Vi mistede snart derefter vor brave Fader, kun noget over 52 Aar gl. den 6te November 1798, da han født den 16 Mai 1746. — Min Broder Wollert 19 Aar gammel og jeg 18 aar gl. Myndighedsalder er ikke opnaaet, var mangt og meget at erindre, at Handelen kunde fort-

sætte. Circulair blev affattet, hvortil Agent W. D. Krohn gav Texten, og ligesom hans Fader, Etatsraad Wollert Krohn, havde været vor Fader en hjælpsom Velynder var han os det, ved at lade sin Casse staa os aaben for flere Tusinde Rigsdaler dansk Courant. — Firmaet Konow & Comp. blev valgt, ellers ved at vælge Enke A. H. Konow & Sønner ikke saa ganske skikket dertil, da det vilde have medført Laugværge ved hver Forretning. Der blev bestemt $\frac{3}{5}$ Part i Indtægten for vor Moder og de $\frac{2}{5}$ Parter for min Broder og mig. Den store Andel for vor Moder ikke saa forunderlig, da betydelige Udgifter hende til Last at bære. —

1802 — jeg 22 Aar gl. og til vor Adresse et i Liverpool hjemmehørende Brigskib, ført af Kapt. Thomas Wilkinson, at laste med Rundfisk, tog jeg dermed paa min Fødselsdag den 9de Oktober, — 2de Dages Seillads og vi var ved Shetlandsøerne, men denne Lykke ikke af Varighed, først 8te Dage senere i skibbruddet Tilstand ankom vi til Whitehaven i Skotland Orkneys, mistet 2de af Besætningen. Det tog circa 6 Ugers Tid med Istandsættelsen og tilbragte jeg Tiden med Fart med Packetbaad paa Laxefiskeri. Udbyttet at blive ført til Frankrig. Det var for mig mærkelig, den Lighed i Sæder og Skikke og selv i Klædedragt, som i Norge, et Bryllup bivaanede jeg i Whitehaven, Brud og Brudgom som hos os. Det syntes et Uheld skulde forfølge os og maatte vi søge Havn i Ipsworp i Irland for flere Dage. Endelig ankommet til Liverpool og det første Besøg paa Kontoret hos Henderson & Sellar, for hvis Regning Ladningen at gaa til Kysten af Guinea — det faar at bemærkes her, for Regning af Herr Sellar, medens Henderson ikke yndet denslags Trafik. Forfrossen ankommet var jeg uforsigtig nok at anbringe Fødderne vel nær Ildstedet og Følgen en Smerte, vanskelig at komme til, i dethele taget Plager for mig, senere flere Ugers Sengeliggen under en Læges Behandling for at hindre Koldbrand. Min Tid under Opholdet i Liverpool indtil Marts Md.

1803, da jeg tog derfra, kan jeg ikke andet end mindes med Velbehag, alternerte i Hendersons og Sellars Familie, den første Medlem af Klubben Athenæum og den anden af Lyceum, hvor alle Tidsskrifter og Blade, samt betydelige Bibliotheker. Henderson, Shetlænder, af alvorlig Karakter og virkelig Chef for Firmaet, det hele Personale bestod kun af Mand og Kone, tvende Døtre, hvoraf den ene gift med en Sø-officer i høi Rang og 2de yngre Sønner og en Gouvernante, Miss Perry, som H. drillede mig med at kunne gjøre Cour til, en ældre Søn, Jurist, befandt sig i London, som senere at omtale. Sellars Familie, bestaaende, foruden af Mand og Kone og denne sidstes Søster, Misses Sinclair, et meget selskabeligt Hus. Familien i London. I Henseende Kontorpersonalet tiltrak Mr. Whittington som Bogholder og Mr. Dawson som Kasserer sig min særdeles Opmærksomhed og besøgte jeg dem af og til, især den første til The. Henderson, af en meget fordrende Natur, bragte dem senere begge til at forlade Kontoret og selv at etablere sig under Firma Whittington & Dawson. Jeg blev en flittig Besøger af Theateret, i det mindste en Gang hver Uge. Førend jeg forlod Liverpool, da Virginia Bladetobak kommet i høi Pris hos os, ikke at faa som hidtil fra Bremen, Ordre modtaget for Regning H. D. Janson & Søn og Konow & Comp. at sende 50 Fade, som det lykkedes mig at finde af bedste Qvalitet og Skib dertil befragtet. Ved I. B. Paschen & Cos Creditiv paa Simond & Hankey for Konow & Comp, og ved Ryberg & Co paa Edmund Burke for H. D. Jansons, begge Firmaer i London. I. B. P. & Co. tilskrev mig og anbefalede Dixon, Walther & Lavater, Liverpool, men da samme ligesaa lidet kjendt med Bladtobak som Henderson & Sellar, jeg den der havde Ansvar, H. & S. selvskreven at faa Forretningen. Vel forsynet med det ene og det andet, min Afreise fra Liverpool, besøgte jeg Byen Chester, denne merkverdige By med sine dobbelte Gader fra Julius Cesars Tid og Oxford med sine 40 Collegies (Collegier), hvori det berømte Univer-

sitet er inddelt, en virkelig skjøn og fredelig liggende By. Jeg havde Anbefaling fra Liverpool til en Fellow og alt mig tilgodeset. I Nærheden af Oxford Blendheim, skjænket af Dronning Anna til Hertuginde Sara af Marlborough, saaledes den berømte Hertugs Eiendom. Kjørte jeg dertil: alle Vægge forsynet med Gobelins Tapeter. Overlevet sig selv, sagdes, at den berømte Feltherre skulde have vandret omkring, beundrende sine egne Feltbedrifter. — Det gik nu til Birmingham, inviteret til at tage Bolig hos Andrew Collins, Associe af Matthiew Boulton, Walter & Collins paa Grund af, at Konow & Comp. havde ordnet Forretninger i Bergen og havde vist Collins Artigheder under hans Ophold i Bergen. Den berømte Matthew Boulton* ogsaa forenet med den ligesaa berømte James Watt under Firma Boulton & Watt, var gigtbrudden, sengeliggende, gjorde ved sit ædle Udvortes et sterkt Indtryk paa mig. Hos Søn og Datter ogsaa det, som fornemmelig tilhører en ædel Byrd. Sønnen var, som jeg forstod det, Colonel af et Regiment, den Tid saa meget paa Vagt af Frygt for fransk Landgang. Datteren forlovet med en Søn af James Watt. Det nærliggende Soho, Boultons Eiendom, Fabrikker af alle Slags, cr. 4 000 Arbeidere beskjæftiget. Mr. Walker, Fader for en talrig Familie, hvorfor hans Optagelse i Firmaet mig ubekjendt, men af Familien vist mig megen Forekommenhed. Collins, tysk af Fødsel, jeg tror Erfurt eller Eisenach, egentlig den bestyrende Associe, Konen Englænderinde, i Familie, som det syntes med Walkers. Hos Collins en Datter, omtrent 10 til 12 Aar gammel, tegnende sig at blive meget vakker. Jeg forsynedes med Brev fra Fru Collins til Broderen, Mr. George Dudley i London.

Det storartede at være i en Hovedstad, allerede skeet i St. Petersburg og i Kjøbenhavn, endnu mere var det at komme til London.

* Matthew Boulton, engelsk Teknikker, f. 3. September 1728 i Birmingham, død 1. August 1809 i Handsworth ved Soho. Anlagde 1769 i Forbindelse med James Watt en Dampmaskin-Fabrik, senere en Mynt med Dampdrift, som leverte 600—700 Myntstykker i Minutet. Han opfandt bl. a. det saakaldte Boulton'ske Smykke, forgyldte Kunstgjenstande af Gips.

Der var af Mr. Dudley sørget Logis for mig i Arundel Street, noget vestligere end Temple bar, 21 shillings pr. week. Det varede ikke længe førende jeg lærte at kjende den londonske Tyvehaand, idet jeg med Mr. Dick, en nær Ven af Mr. Dudley, skulde om Aftenen hjem til mit Logis, blev der fraranet, men Dick med hurtige Ben, fra Tyven hentet Hatten frelst. Jeg fik opspurgt Carl Petit, som Reisende for Nicolay Krugmann i Riga, gjort Bekjendtskab med i Bergen, eller han mig opspurgt, nok, vi gjorde ham bekjendt med William Tooke Robinson med hvem Konow & Comp. senere kom i Forbindelse. Med C. Petit flere Excursioner i Londons Omegn Richmond, Tockenham etc og i Theatrene samt i Amphitheatrene. I Underhuset en Dag, hvor det gik varmt til at styrte Addington, eller rettere sagt Lord Sydmon, Ministeren, hvorom Pitt og Fox, disse ellers Contraster, havde forenet sig og hørte jeg saaledes disse 2de store Talere, Pitt mindst at kunne forglemme. Det varede indtil Kl. 5 førend han kom, og der tvivledes om hans Komme. Istand dertil, sagde man, efter at han havde drukket 2 Flasker Portvin. Hans Tale varede 2 Timer, noget af det meste glimrende at bleve Vidne til hans Udseende, noget af et Kunstverk. Charles Fox lignede en tysk Forpagter, talte med en Heflighed ikke let at kunne følge med. Jeg havde nu i det dyre London seet en god Del og gjort ikke saa faa baade nyttige og behagelige Bekjendtskaber, Thomas Campbell, Forfatteren af «Pleasure and Hope», gift med en Søster af Fru Sellar i Liverpool.

Skotland og Irland var at lære at kjende og var jeg forsynet med Anbefalingsbrev af Henderson & Sellar. Saa ganske vil min Hukommelse ikke nu hjælpe mig om Besøget, hvor det gjaldt først og sidst, Skotland eller Irland, og vil jeg, som det vigtigste hvad der skeede, begynde med Skotland, Forretningen med Corbet & Borthwick i Glasgow. Forsynet med Anbefalinger til John Carcy og til Hamilton & Garde, træffer det sig paa Børsen, at enten H. & G. melder mig, at

Herr Corbet ønsker Bekjendtskabet med mig. Intrudktionen skeet, gjaldt det da om at gjøre ham bekjendt med den Kvalitet af Bladtobak, som i Norge forlangedes. Mærkelig nok, at Expeditionen fra Liverpool bekjendt i Glasgow, Henvendelsen til mig. Jeg kom i hans Varelager, hvor cr. 1 700 Fader, og fandt jeg 81 eller 82 Fade, som han da til min Forundring bestemte sig at konsignere til Konow & Comp., uden videre Tillid, fordi jeg var saa vel rekommanderet af Henderson & Sellar. Jeg havde leveret ham en Kalkulation eller conto finto til 9 Rd. pr. Vog, ikke at ville gaa til 10 Rd., som opnaaet for de 50 Fade fra Liverpool. Senere viste det sig, at alt vel, samt en ny Konsignation var skeet. Uforglemmelig bliver mig den særdeles Velvilje, ydet mig af denne Ven, hans Gjæst ved Middagen, og kørte mig omkring i Smaabyerne og at betragte det navnkundige Lake Lomond. Han var rigelig velsignet med Døtre, 7 i Tallet, men min Tid var endnu ikke kommet at forelske mig. Vi kommer nu til Irland, og besøgte jeg Cork, Limmerick, Waterford, Wexford, Dublin og Belfast. I Cork hos Churchhill & Søn og i Dublin hos John Carlington, den Tid Lord-mayor og megen Venlighed vist mig. Det hændte, at Opstand skede ved en Naper Tandy og, at der i 2de Dage saa alvorlig, at der skjødtes i Gaderne. Opstanden endtes den 3die Dag ved Naper Tandys Flugt, som jeg kommen til Hamburg fik gjense og har desformedels kommen hans Billed i Erindring. I Leith og Edinburgh gjorde jeg Bekjendtskab, det gamle, som det nye Edinburgh mærkelig hver for sig. Fra Leith maatte jeg tage til Tönningen, Hamburg i de Franskes Magt. Gjennem Altona kun Forbindelse medens Okkupationen, jeg tror Marchal Daronot, og havde Altonaer Husene Mæglere i Tönningen, som der bestyrede deres Forretninger, Conrad Henr. Donners Farbroder og Associe I. C. Donner. Ankommen til Altona blev jeg indbudt af G. W. Arnemann at tage ind til ham. Som Kommissionær for John Hutchington, med hvem vi havde betydelige Skind-

forretninger, havde han lært at kjende vort Firma. Med I. B. Paschen & Co. i Hamburg, vor Hovedforbindelse, men hos samme Rentefoden lav, Fordel til høi Rente anbragt hos Arnemann. Ved Konow & Comp. denne sidste var kommet i talrige Forbindelser i Bergen, var Høflighed mod mig en Slags Gjengjæld. Han var gift med en Sternmetz, hvis Broder, Kaptein Sternmetz ogsaa havde fundet Høflighed hos Konow & Comp. Det hændte sig just paa den Tid, at en Pave skulde dø, eller var nær ved Døden, jeg mindes ikke hvilken, og gav dette den gode Arnemann Anledning at opmuntre mig til Opkjøb af Vox, deraf Stigning i de katholske Lande. Kjøbet skeede og en liden Gevinst resulterte af Foretagendet. — Nogle Ugers Ophold i Altona og Hamburg nyttig for mig og for Konow & Comp., bereiste jeg det nordre Tyskland, Berlin, Stettin etc. etc., overalt lød Klager over den i Norge slette Behandling af vor fede Sild, staaende i Pris 21 à 22 fl. medens Emdner Sild opnaaede 60 fl. pr. Tønde. Jeg samlede overalt i de preussiske Handelssteder Underskrifter, som besværede Sildens slette Tilstand, for senere hjemme at overbevise vor Regjering om Forbedringens Nødvendighed. Jeg kom tilbage til Hamburg og den forestaaende Napoleon den 1stes Kroningsfest den 2 December 1804 deri altfor megen Opmuntring at tage til Paris, jeg blev forsynet af I. B. Paschen & Comp. med Kreditiv paa Banquiers Baguenault & Comp. i Paris. Afreiste saa for at bivaane den store Kroningsfest. I Antwerpen min Lykke at komme i Nærheden, eller rettere sagt paa Skib med 2de brabantiske Baroner van Brackel, som ogsaa skulde derhen. Vi blev fortrolige med hinanden og da de erfarede, at jeg ikke forud havde bestilt Logis, tilbød de mig at indtegnes i deres bestilte i Rue Verinne at kunde finde et Kammer for det første at være disponibel. Det jeg fik var sandelig høist tarvelig, men bedre dog end at ligge paa Gaden og det blev derfor med Tak modtaget. De Herrer van Brackel havde en Tante, Grevinde van Brackel at ty til, hvorimod jeg begav mig til

Baron Deyer, dansk Gesandt og til Konsul Claussen, dansk Konsul, fik opspurgt Ludolf Eide hos Professor Lemare. At faa Adgang til den næste Dag, den 2den December, forestaaende Kroningsfest ved Minister Deyers Hjælp en Umulighed, nøiede Eide og jeg os med at faa Vindusplads paa Carouselplassen, jeg tror til 20 eller 25 francs pr. Plads. Den store Dag, den 2den December var vi allerede Kl. 7 om Morgenen tilstede og Kl. 8 og 9 alle Geistlige i Spidsen i 24 Vogner, omtrent 30 000 Tropper af alle Vaabenarter, indtil Kl. 10, da 101 Skud forkyndte Keiseren og Keiserindens Udfart af Tuillerierne. Tilbage-toget var vi ikke Vidne til, anderledes end, at Skuddene hørtes fra Tid til anden, indtil Kl. 1 eller 2, Majestæterne tilbage i Slottet. Førend meget sent kom jeg ikke i Seng om Natten i Hotel Congres, hvor jeg havde faaet Logis i Rue St. Honoré. For at perfektionere mig i det franske Sprog, hvori jeg var mindst hjemme, tog jeg Timer hos Professor Lemar, hans Methode, og anskaffede mig baade hans «Gramaire» og «Cours theorique et pratique de la langue française». En elskværdigere Mand neppe at finde, end som Baron Deyer og hans Legationssekretær, Mr. Guillenemera, ogsaa meget forekommende. Vi var saa godt som hver Søndag, Eide og jeg, da hans Middagsgjæster. Vi traf ogsaa stedse Jens Baggesen, som førte stedse store Ord, og upaa-talt hans Berømthed som Skribent og Digter, en meget ulidelig Mand. Malthe Brun og Peter Andreas Heiberg var ogsaa hans Gjæster. Den sidste af disse, P. A. Heiberg, antog sig mig meget venligen, som jeg maa tilskrive Venskabet for min Fader, fulgt ham som Kontorist hos Etatsraad Wollert Krohn. Han var paa Grund af sin Sprogkundskab Attaché hos Talleyrand og advarede han mig, naar jeg ikke vilde komme i Kluds med Politiet, ingen Tale om Keiser Napoleon og den almægtige Talleyrand. Han var vist vel gageret hos T., thi han levede godt, hver Middag hos den dyre Restauratør Very i Palais Royal. Af Theatre besøgte han meget «Theater Montperrier» i Palais Royal, hvor

Molières Stykker gaves, og jeg nogle Gange med ham. Han besørgede for mig kjøbt den store «Encyclopédie», som jeg endnu besidder. Naar hos Baron Deyer hans Middag 5 til 8, sidste Klokkeslet hans Excellence kjørte til Kur hos Keiseren, hos hvem han stod høit anskrevet. Af og til Theselskab hos Konsul Claussen, mindre vel gageret, Fruen en meget livlig Dame. Jeg besøgte meget ofte Theater Française, hvor Raçin, Corneille etc. blev givet af Talma, Lafoni et St. Prus, Mademoiselle du Chenoir, Georges, og Torsdagen sædvanlig Keiser Napoleon i sin Loge. Man troede ham være indtaget i Mademoiselle Georges. Ogsaa havde jeg Leilighed at se Keiseren hver anden Søndag stor Revy paa cr. 6 000 Tropper foran Tuilliererne, Carouselplassen. Det var noget besynderlig ved den gode Eide, hans Begjærlighed at ville se alt og intet at forsømme, utilfreds hvor han befandt sig. — Jeg forlod Paris Marts Maaned 1805, tagende over Bordeaux. Jeg besøgte Berlin for der at forskaffe mig det preussiske Konsulat ved de Bekjendtskaber jeg der havde gjort, Mechens & Rietch, Handelsvenner af I. B. Paschen & Co., og flere jeg var kommet i Bekjendtskab med. Ankommet til Kjøbenhavn i 1806, hvor Konow & Comp.s Forbindelser var allerede ikke saa faa, kom min yngste Broder, Thomas, den Tid 10 Aar gl., senere bleven Admiral, til mig. Overdreven Moderkjærlighed havde gjort det vanskelig for min Broder Wollert at faa ham bortsendt, saaledes saa godt som uds muglet, sendtes han til Kjøbenhavn og var jeg underrettet om at kunne vente ham, samt bestemt for Marinen, min Opgave at sørge videre for ham ved at anmelde det fornødne hos Admiral Sneedorf, den Tid Kommandør, at blive indskrevet. Følgende min Forretnings med flere Venners Raad at faa ham anbragt hos Fru Kommandørinde Lütken, hvis Søn senere Gesandtskabsattaché Lütken, da bedste Veileder for ham i hans vordende Karriere. Saa godt som stedse udbuden, oftest med Fru Kommandørinden, enten i Hotellet, Hotel Royal, eller hvor

jeg var Gjæst, at min Broder kom til mig, traf det sig hos Grosserer Hans Stadil Hagen, jeg Ankomstdagen var Middagsgjæst, at han i sin blaa og hvidrudede Lærreds Sømandsklædning indførtes, Herr Hans Stadil Hagen selv førte ham ind, Bordselskabet meget stort!

Jeg skulde før jeg forlod Kjøbenhavn faa at vide det ulykkelige Udfald af Jena Slaget under Braunschweiger Hertugen, som under Friederich den Store havde saa meget udmærket sig; han for denne Gang saa godt som tilintetgjort. Napoleon herjende hele Tyskland; Austerlitz efter Jena. Den kongelige Familie flygtende for den fremstormende Attila. — Det for rigt antagede Handelshus Cappe & Schnelle i Bergen, efter Gerhard Cappes Død, bestyret af Schnelle, var falleret og kom en Ritmester eller Regimentskvartermester Benzon til mig som Kreditor i Boet for den betydelige Sum af over 200 000 Rd., at Konow & Comp. skulde vise ham den Tjeneste at overtage Fordringen i Fallitboet.

Jeg sat nu over til Malmö, besøgte alle østersøiske Handelssteder, og fast Station i Stockholm, et behageligt Ophold der. 1807 Januar 1 gav Borgerne Rigsforstanderen, senere Carl den 13de, en Festlighed og fik jeg der se denne Fyrste. Kongen, Gustav 4de Adolf, havde jeg allerede seet i Stralsund, hvor han med en Del Tropper kamperede mod Napoleon, som en vaut rien, Officererne under ham med et hvidt Tørklæde, fra den Tid, at Gustav 3die blef Offer for Ankerströms Mordattentat. Fra Stockholm opad til Finland, Gefle, Helsingfors og ned til Gothenburg og over Fredrikshald til Christiania. I Gothenburg mødte jeg Konsul Joachim Grieg, Ole Beyer og Rogge fra en liden Udflugt de havde gjort. I Christiania Anbefalingsbrev af Jeppe Pretorius og I. Plehr, som jeg ikke husker, til Ths. Joh. Heftye med hvem Forbindelse stiftedes, som har varet nu nær ved 65 Aar i 3 Generationer uafbrudt, idet jeg nedskriver disse Linier, til gjensidig Fordel og Fornøielse. Fra Christiania Reisen langs Vestkysten lige til Ber-

gen, henimod 5 Aar anvendt derpaa, Firmaet Konow & Comp, var bragt i Anseelse fra min Broders Side, ikke mindre fra min Side. Saa godt som fuldkommen Stagnation, vel i al Handel, ved Napoleons Seiervindinger og, at England nu den eneste Magt at kunde byde ham Trods. Den gode Fredrik den 6te, Beundrer af den store Napoleon og bange for sit kjære Holstein, forlod sin danske Hovedstad, den første Gang 2den April 1801 og nu den anden Gang 7de September 1807, ikke at ville alliere sig med det stolte Albion, begge Gange Beleiring og Bombardement, først under Lord Nelson og senere under Abercromby, dansk Hæder bevaret begge Gange og mærkelig, medens Fredrik 6te overlod sit Folk til dets egen Skjæbne, Folkets Forgudelse, som endnu synes at vedvare for hans Minde.

Under mit Fravær i de cr. 5 Aar havde Forretningen forøget sig, og som naturlig, større Kontorhjælp nødvendig, faaet en ved Navn C. F. Krohne fra Kjøbenhavn, der havde forhen været hos Brødrene Tuttein i Kjøbenhavn, en ikke lidet opblæst Herre, hjulpet af os som Cargadør paa St. Petersburg, døde han og vi tabte ikke lidet ved ham. Jeg maatte ogsaa fra England sende en Casco Mægler, som ikke til liden Hjælp.

Det varede ikke længe, min Tid kommet at forelske mig i min Henriette Hesselberg og ved min Søster Sophie fik jeg hendes ja, senere bekræftet af hendes Fader, General Hesselberg. Vort Bryllup skeede paa hendes og min Fødselsdag den 9 Oktober 1808, 11 Aars Forskjel i vor Alder, hun fød 1791 og jeg 1780. Generalen overlod til mig at vælge stort eller lidet Selskab og det sidste valgtes, blot de nærmeste Paarørende indbudte som Gjæster. Min Moder var særdeles fornøiet med Forbindelsen. Min Broder Wollert var allerede gift i 1799 med Cecilie Krogh, Datter af Provstinde Krogh og havde kjøbt af en Skotlænder Dohndorff, hans skjønne Vaaningshus for, jeg tror, 8 000 Rd. Det beboes endnu af hans ældste Søn, Fredrik Ludvig. Jeg havde taget Logis hos Nicolay Lunde, Værelserne i

2den Etage, men maatte nu være betænkt paa en Bolig og købte Vaaningshus af Enke efter Diedrich Lampe, Lodsoldermand, for 3 500 Rd., sat i bedre Stand kom mig en god Del dyrere. Medens Istandsættelsen, boede vi, Henriette og jeg, hos min Svigerfader, General Hesselberg, omtrent i 6 Uger. Kun en Gang besøgte min Svigerfader os, Uheld ved Ridt hans Dødsfald i Mai 1809, efterladende Enken, min Svigermoder, desværre i sindsvag Tilstand. Døtrene: Petronelle gift med Oberst Reichborn, Beate Hedvig, senere gift med Generalmajor Wetlesen, Sønnen Gabriel, været Admiral, samt Andreas, død som Oberstløjtnant.

Den vedvarende Krig med England, formedelst Fredrik 6tes daarlige Politik, saagodtsom forhindret mig med al Handel, foranledigede, at jeg besluttede mig til i 1811 at foretage med min Kone til Kjøbenhavn, men førend at omtale videre dette, at anføre mangt og meget som tildrog sig. Der var ved Kontrakten med vor Moder tilstaaet hende $\frac{3}{5}$ Parter og nu ikke saa liden Formue for hende erhvervet. Kun hvad angik Kommissions-Forretninger Kontrakten gjældende, medens Spekulationer for min Broder og mig. I Bestemmelserne i Kontrakten fra 1798, baade noget trættende og indviklende, som let kunde afstedkomme uvenligt Forhold mellem Moder og Sønner, og desforuden hendes Ønske at efterkomme, ophørte Kontrakten, hun udtraadte af Handelen og Kontokurant meddelt, hvorefter hvad der tilkom hende i hendes Kredit. Justitsraad Dahls Eiendom tilsalgs og samme fundet hendes Behag, den kjøbt for hende. Med hende og Laugværge enig i en ny Kontrakt, ved dens Bestemmelser baade i hendes egen og vore Søskenes Fordel oprettet, som overholdt indtil hendes Død, der indtraf i 1810. — —

Hendes venlige Gjæstfrihed ikke at forglemme og hvad der var nobelt hos hende ikke uden Fordel for os, mange gode og indbringende Forretninger derved i vore Hænder.

Ankomne, min Henriette og jeg, til Kjøbenhavn, traf vi da begge paa vores Broder Thomas, senere Admiral og Andreas, senere død som Oberstløjtnant, den Tid som Kadetter i Sø- og Landakademierne.

Jeg havde i 1809 kjøbt Gravdal af Madame Gierding, dertil tvunget ved Manden Albert Gierdings Død og, at Møllen afbrændtes, den Ulykke der vedfor hende, at Sønnen blev indebrændt, begge Uheld, hans Død og Enken intet andet end at sælge Eiendommen. Agent W. Krohn, Vexelhaver for 14 000 Rd, tilbødes ham Eiendommen, men som ikke vilde reflektere derpaa. Det at med al Handel Voving og kommet til nogen Formue, var jeg forvaaven nok at tænke derpaa. Ikke fundet det raadeligt selv at staa straks som Kjøber, formaaede jeg min Ven Christian Ege dertil. Bekjendt med det, at Prisen holdtes i 16 000 Rd. og medgav jeg Ege 500 Rd. som Haandpenge og Tilbud 15 500 Rd. Hendes Laugsværge, Prokurator Balchen, raadede dertil, men at jeg skulde à parte betale en 11 à 1200 Tylvter Bord og en Mængde Bjælker. Uforretet Sag, kom Ege tilbage og ved alvorlig med ham at overlægge Sagen, bestemte jeg mig for de 16 000 Rd. Paa nyt Sending med de 500 Rd. og Afslutning. Nu var at blive enig med Panthaveren, som jeg da betalte de 6 000 Rd. og lode de 8 000 Rd. staa paa 1ste Prioritet, hvormed han fornøiet. Sagen var om snart at komme til Bruget og at faa Indtægt, en Bygmester Bock hvad Bygning angik og ligesaa «Dynernes» eller Dæmningernes Istandsættelse; i den bedrøveligste Tilstand. For det første ogsaa Pantebrev til Madame Gierding for de 2 000 Rd. paa 2den Prioritet. Ikke saa længe bag- efter frigjorde jeg mig ogsaa for de 8 000 Rd. til Krohn og 2 000 Rd. til Madame Gierding paa en let Maade ved Hamburger-Banco til høi Kurs aftaget mod Rigsdaler dansk kurant. Handlingen dadledes meget af de 2de vise Herrer, min Broder og Fredrik Meltzer, og jeg skal ikke nægte med god Grund fandt min Handling nogen forvoven. Men senere viste det sig anderledes. Fredrik Geelmuyden, Eier af Sælen

Gaard — hans Død indtraf, for mig Fristelsen meget stor at købe den og saaledes forbinde begge Steder, Sælen og Gravdal med hinanden Ved Auktion købte den og blev Eiendommen senere solgt til en Engländer, John Dawis Morris Sterling, som senere at omtale. Efter min Moders Død blev hendes Vaaningshus solgt til Stiftamtmand Christie, kommet fra Kjøbenhavn, udnævnt til Sorenskriver i Nordhordlehn. Hvorledes med mine Sødskende, ikke saa ganske i min Erindring. Min Broder Jacob optoges hos mig, Søfarende, været Styrmand og tilbød vi ham et af vore Skibe, men han samvittigsfuld fandt sig uerfaren og vilde endnu som Styrmand gjøre en Tur og skete dette med Kapt. Pihl, tilhørende min Broder Wollert, Hans Henr. Harmens og Jacob Blaauw, hver for $\frac{1}{3}$ Part, Ladning faaet af Konow & Comp. til Joseph Orly i Antwerpen, ublu Fragt 5 fl. pr. Vog og overlastet af Rederen til Begjerlighed, Skibet gik under med samme, ogsaa sørgeligst min Broder Jacob.

Min Søster Elisabeth, sygeligt plaget af Krampe, for samme sendt til Neundorfer Badested og der helbredet, fandt min Kone og jeg i Kjøbenhavn hos Kapt. Petersen, saa venlig af dem optaget til Gjengæld for vist Høflighed i min Moders Hus, og da boende ved Blegedammen i Kjøbenhavn.

Hun blev senere gift med Eilert G. Lund. Bekjendtskabet hidrørte fra, at han kom som Kaptein paa en engelsk Prise, tilhørende Gabriel & Ebbe Lund i Farsund, hans Fætter, og addressered til Konow & Comp. — Min Søster Sophie Magdalene, senere gift med Tønnes Rolfsen, og Johan, for hvem Eiendommen Herlø blev købt af en Assessor Krüger, antangende hos ham Anlæg for Landbruget. Til Slutning min Broder Thomas, hvorom allerede talt og som senere opnaaede den høie Stilling som Admiral.

Vi faar at komme tilbage til Aaret 1811, Henriettes og mit Ophold i Kjøbenhavn og vor Tilbagereise over Gothenburg og Christiania til

Bergen, min Søster Elisabeth helbredet. I Gothenborg engageret en Garver ved Navn Hedwald, Forsæt at anlægge i Gravdal et Garveri, hvori ogsaa min Broder Wollert deltog, saaledes for Konow & Comp.s Regning. Benævnte Hedwald, Kone og Søn, kom tilsjøs, omtrent paa samme Tid som vi tillands. Det varede kun kort Tid med Hedwalds Bestyrelse og Familien sendtes tilbage, da Hedwald selv døde. Senere blev en Tønning, Bremer af Fødsel, engageret, Vaaningshus for ham opbygget og det hele meget utvidet. Med Tønning Kontrakt, hans Løn bestemt efter Stykke og Kontrakten fortsat med en Schultz, ogsaa en Bremer. Betydelig Drift under begge Bestyrere. Min Broders Dødsfald i 1839, forlangte Arvingerne Kontrakten hævet og aflagde jeg Regnskab, beholdende det hele for mig, Kreditor i Boet. Ikke uden Tab lod det sig gjøre at fortsætte Garveriet, og desforuden min Tid meget optaget, staaende ene, solgtes af Produktet, hvad der var at sælge, og Bygningen nedreven, Materialet brugt, hvor bedst at kunne bruges. Hvad der havde foranlediget Foretagendet var at finde Beskjæftigelse og tillige nogen Fordel, men Ulykken var, at vi ikke forstode os paa Sagen selv og faldt i mindre gode Hænder, især I. D. Schultze, hans egen Fordel fremfor Garveriet, dernæst i Arbeidernes for høie Løn og liden Duelighed og endelig Afsætningen til slette Debitorer. Gravdal kjøbt i September 1809, varede det kun cr. $\frac{1}{2}$ Aar, at Møllen stod færdig opbygget ved Bygmester Bock og Indtægt kunde finde Sted. Vel tarvelig opbygget, men rigelig Formaling. Agent W. Krohn betalt først de 6 000 Rdr. D. C., senere de 8 000 Rd. og Madame Gierdings 2 000 Rd. Det Materiale af Bord og Bjælker, som fulgte med i Kjøbet af ikke liden Betydning, Eiendommen min for godt Kjøb med gode Indtægter. Det Uheld imidlertid skulde ramme mig den 9 Oktober 1812 — eller 1810 — at Møllen afbrændt, hos os Aftenselskab i Anledning Fødselsdagen. Eiendommen Sælen kom vel med, fra Skoven taget Tømmer at opbygge den nye Mølle

og solgte jeg derefter Sælen til Joh. D. Morris Sterling — meget fordelagtig.

Efterat Herlø var kommet i Konow & Comp.s Eie, kom ogsaa det af Peter Greve Bredal, for Gjæld til os, eiende ligeledes — bekjendt som godt Fiskested og efter min Broders Død, da Arvingerne vilde skille sig ved denne som med andre Eiendomme, af mig overtaget til Eie. Jeg solgte det senere.

Jeg maa nu tilbage til 1812, hvor min Henriette skjænkede mig min ældste Søn den 23 August, som fik Navnet Ludvig efter min Fader, for at skille mellem min Broders ældste Søn, der havde faaet Navnet Fredrik. Fødselen skeede under mit Fravær i Christiania i en Bankforretning.

Fra samtlige norske Byer sammenkaldtes Mænd af Christian Fredrik af Danmark, 3de fra hver af de 4 Stiftsstæder. Valget paa Bergens Raadhus faldt foruden paa mig, paa Kjøbmændene Henr. Meyer og Fredrik Bøschen. Hvad at forhandle forud kundgjort og havde i Fællesskab med min Fætter, Fredrik Meltzer udarbejdet en Afhandling, som ved Oplæsningen i Christiania vandt Bifald. Andres Udarbejdelser bleve ligeledes drøftede og foranledigede, at en Komité af 7 Medlemmer at udarbejde Notater til en norsk Bank, Niels Aal, senere Rigsraad, Formand i Komitéen, en særdeles dygtig Mand. Begivenhederne senere, som tilhører Historien, gjorde, at det hele opløste sig i intet med Hensyn til den paatænkte Bank. I 4 à 5 Uger Festlighed efter Festlighed hos Prinsen og den høitstaaende Stiftamtmand Thygeson, Tirsdag og Torsdag. Enhver søgte derefter til sit. Christian Fredrik erklærede sig og Norge uafhængig af Fredrik 6te og af Danmark og Eidsvold valgt, hvorhen af Stæderne og Landet at blive sendt Repræsentanter at vælge Prinsen som Konge og bestemme Grundloven. Før end dette kunde ske var Prinsen betænkt paa mangt og meget at foretage, især Forsyningen med Levnedsmidler og Amu-

ntion, samt vanlig Forhold. Konferentzraad Carsten Anker til London, Grev Wedel Jarlsberg til London og jeg til Holland. Generalkrigskommissær Vibe Begyndelsen af 1814 over Filefjeld til mig til Bergen med Brev til deres Majestæter Kong Wilhelm den Iste og Dronning Sophie, til Kong Fredrik Wilhelm den 3die af Preussen. Det lykkedes mig strax at faa Leilighed med et hollandsk Hukertskib den 14de Marts. En Nat en svær Storm, som nær havde bragt os Undergang, foruden Skipperen kun 2 Matroser, vanskeligt at faa bugt med Seilet, men til vor Lykke min Tjener, Lars Sorether, Sømand, gik det godt, vi maatte i 3 Dage og 3 Nætter for Stille ligge fast paa Doggerbank. Tiden anvendtes til at fiske og jeg mindes, at over 90 Torsk fiskedes. Nærmende os den hollandske Kyst, et skjeldent Syn i den Tid at see Skibe paa Søen, kom en Mængde seilende mod os og brugt Raaberten fik vi vide, at Keiser Napoleon beseiret og taget tilfange, sendt til Øen Elba af de Allierede Magter. Kommet til Maassleuys overalt Jubel og Flaging.

Ved Valget paa Bergens Raadstue til Repræsentanter til Eidsvold blev jeg valgt, men anmeldt, at jeg var sendt til Holland i Statens Anliggende, et nyt Valgt at maatte ske, som faldt paa Fredrik Meltzer. — Jeg var i en særegen Stilling som preussisk Konsul ved Missionen til Holland, det saa sin egen Sag at melde det til Berlin og udbede mig Tilladelse, og heller ikke godt at lade det være. Prins Christian Fredriks Brev var at overlevere og dette ikke saa ligefrem Sag, saa vendte jeg mig til den preussiske Gesandt ved Haagerhoffet, Baron v. Brookhuyser, om Raad og Hjælp. Saa vel til Kongens og Dronningens Kammerherrer at faa Besked ved dem, naar Audiense bevilget. Naadigst hos Kongen Tirsdagen og hos Dronningen Torsdag. Kongen vilde have Brevet til ham sendt til Statsministeren v. Falch, men Dronningen efter en lille Forlegenhed, da jeg meldte, hvor ubehageligt for Prinsen, tog hun mod Brevet. Adskilligt begunstigede mig. Paa

en og samme Tid havde v. Brookhuyser været Gesandt i Wien som Carl Johan og ingen god Forstaaelse mellem dem. Og saa skulde det være, at v. Falch ei heller yndede Carl Johan, og gjorde han mig bekendt med, at man i det svenske Gesandtskab var bleven opmærksom paa mig, bedst for mig at forlade Haag. Jeg havde i Amsterdam ved Weddecke & Wendel for den i Bergen dannede Omsorgskomités Regning ekspederet 5 Ladninger Rug og søgt ligeledes W & Ws Hjælp at kunne faa det hollandske Konsulat for min Broder Wollert, men som mislykkedes, da Michael Prah, den Tid ogsaa i Amsterdam med bedre Adkomster, fik det. Saa megen mere Aarsag for mig at forlade Holland, modtaget Underretning om, at Konferentzraad Anker for Gjæld var kommet i Kings Bench i London, Gjælds fængsel, farlig for mig at korrespondere med ham, selv i chiffer Sprog, jeg havde valgt. Jeg tog med den Tids brugelige Paquetfart fra Helvoet til Harwich. Anker var kommen ud ved, at en Trælasthandler var gaaet i Borgen for hans Gjæld. Da jeg besøgte ham, var just Grev de Geer hos ham, hvem jeg mindst var tilfreds med at møde, ligesom enhver høi svensk Adelsmand. Wolff & Dorville, den Tid dansk og norsk Generalkonsul, meget forekommende mod mig, hans Søn og Vicekonsul Jens Wolff, ikke uden Vanskeligheder at komme hjem, en fransk Fregat krydsede i Nordsøen og forhindrede Farten til Norge. Hvis over Gothenborg havde den franske Gesandt, Grev Rehnsen, lovet mig Pas og omendskjønt dette saa sin Sag, havde jeg antaget Tilbudet, men anderledes ellers, at ved Diedr. Willen, Medeier i Forbindelse sit i Farsund hjemmehørende Slupskib, afsluttet Kontrakt at bringe mig der eller i Nærheden tilbage, en slem Omstændighed, med Passagerer, Krigsfanger norske Matroser, imidlertid betinget mig alene Kahytten, Nød bryder Love. Jeg modtog fra C. Anker Depescher, og Forholdsregler truffet, om Opbringelse udsat for at tabe dem. Efter nogle Dages Seillads, udenfor Lindesnæs en fransk Fregat gav nogle

Skud, at vi skulde lægge bi, men som vi ikke agtede paa, fortsættende Farten og kom lykkelig ind til Egersund, hvorfra jeg da sendte strax Depescherne til Christiania og selv over Stavanger til Bergen. Af Anker blev mig fortalt, at 3de Eidsvoldsmand var sendt af Christian Fredrik til London, nemlig Stiftamtmand Christie, Kjøbmand P. V. Rosenkilde, den 3dies Navn erindrer jeg ikke, og var de strax vendt tilbage til Christiania i uforrettet Ærinde.

Det hændte sig Waterloo Slaget, tabt for Napoleon, at Keiser Alexander, Fredrik Wilhelm 3die og Keiser Franz af Østerrig samt Kong Georg 4de holdt Revu over 30 à 40 000 Tropper og flere af Generalerne, Wellington, Buckler etc., saa vidt som det lod sig gjøre, at jeg kunde være Vidne til. — Eidsvoldske Thing endt, Christian Fredrik valgt til Norges Konge, Kieltraktaten af 1814, hvorved Fredrik 6te maatte frasige sig Norge etc. etc.

Det første ordentlige Storting bestaaet 1814, Valg faldet paa mig i Fællesskab med Stiftamtmand Christie, Motzfeldt og Hagerup som Repræsentanter. Vi havde Audiens hos Christian Fredrik, og idet vi vilde fratræde ytrede han, at ville tale med mig, hans Spørgsmaal, om jeg havde faaet mine Udgifter betalt, hvortil jeg svarede ja og, at jeg intet havde at fordre. Paa Stortinget blev den Eidsvoldske Grundlov vedtaget og Carl den 13de valgt som konstitutionel Konge over Norge.

Alt saaledes tilendebragt, Christian Fredrik abdiceret, Storthingspersonalet Afskedsaudiens hos ham; denne Scene, hvor han saagodt som afmægtig, aldrig at kunne forglemmes af mig.

1815 valgtes min Broder som Repræsentant til Stortinget, dette varede i 16 Maaneder og jeg Enebestyrer af Handelen. Norges Banks Institution i dette Thing bestemt. I det politiske Liv Aaret af største Vigtighed, Wienerkongressen i fuldt Arbeide med at ordne alt forstyrrende skeet af Napoleon, kom i August og Bevægelsen ved Fangens

Flugt fra Øen Elba og alt samlede sig om ham, hvor paafulgte Slaget ved Waterloo, som Enden derpaa og «belle aventure» for de Franske kaldet og som endte med Forvisning til St. Helena.

I det private Forhold alt sin jevne Gang. Vi havde, min Broder, min Svoger Tønnes Rolfsen, gift med min Søster Sophie, og jeg, kjøbt et til Konow & Comp, adresseret Skib ved Navn «Cendrillon», tilhørende en Amerikaner ved Navn Herwett, Skibet i havareret Tilstand, lastet med Blylodder etc. Blyet solgt til Staten. Nogenledes istandsat, Gabriel Krogh, vor Svigerinde Cecilies Broder valgt at føre det, lastet med adskillig Husgeraad for Irland. Det kom tilbage havareret og nu enten at abondere, eller istandsættes, valgte Rolfsen og jeg det første, men min Broder Wollert erklærede sig for det sidste. Skibet solgt til ham for en yderst billig Pris. Det blev sat i en fuldkommen god Stand for hans Regning, beløbende sig ved Afleveringen til over Spd. 10 000. —

Gabriel Krogh fik senere et Skib at føre for en Søren Dometius. Det kom paa Knæerne med denne Dometius, som med sine Forretninger havde henvendt sig til Konow & Comp., uheldig med sine Skibe, han hørte hjemme i Lillesand. Ved Giftermaal med en Datter af Baker Laading kommet i Besiddelse af Eiendommen Natland, solgte han i 1818 denne Eiendom til min Broder for 5 000 Spd. og 1 à 2 Aar derefter afbrændte Vaaningshusene, som foranledigede et nyt kostbart Vaaningshus at blive opført. —

At omtale angaaende Familieforhold, en Onkel Joh. D. Schlømer, gift med min Moders yngste Søster, døde, efterladende hende med en Datter, Dorothea, som blev gift med en Kaptein Beichmann, senere Generalmajor og øverste Militair i Christiansand. Bemeldte Onkel Schlømer i alle Henseende en agtværdig og indsigtfuld Mand, havde været paa Kontor i et Handelshus i Genua. — —

Der mangler i dette Øieblik — den 1ste August 1872 — boende paa

mit Landsted, Strandmøllen, paa at komme til Oplysning, hvad at anføre angaaende Aarene 1819—1824, derhen senere om muligt.

Jeg blev i 1824 atter valgt til det Aars Storting som Repræsentant. Just dette Aar Kronprins Oscar med sin Forlovede, senere Dronning Josephine, i Christiania, og saa jeg dem paa Bogstad, hvor Stortinget til Gjæst hos Grev Wedel-Jarlsberg, begge fyrstelige Personer, vanskelig at finde et skjønnere Fyrstepar. — Af Henriette blev mig i dette Aar skjænket en Søn, som fik Navnet Hans efter min Svigerfader General Hesselberg, ikke tidligere at kunne være skeet — Datter, den ene efter den anden.

For at faa alt anført angaaende mit Storthingsliv, maa jeg ikke forglemme, hvorledes jeg blandt de 7 Repræsentanter valgtes til at melde den Tid Kronprins Carl Johan i en Deputation Kong Carl den 13des Valg til Norges Konge, Taffel hos ham og senere nu og da Tolk hvor hans kongelige Høihed henvendte sig til Repræsentanter for Bondestanden. Kronprins Oscar, den Tid, 1814, vel omkring 14 Aar gl. syntes meget svær, for senere i 1824, jeg saa ham paa Bogstad, stærkt bygget.

Det skulde i 1814 ogsaa sendes Deputation til Stockholm at complimentere Carl den 13de og valgtes dertil 5 Repræsentanter: Christie, Hagerup, Motzfeldt, Neumann og jeg, men idet jeg undslog mig, valgtes Etatsraad Knudtzon i mit Sted, som hjerteligen modtog Valget.

Jeg fik ved Hjemkomsten fra Stortinget 1824 en lille Reprimande af Stiftamtmand Christie, at jeg i et Votum var gaaet sammen med Bondepartiet — derom ikke videre, end saa min Overbevisning.

I 1825 henvendte bemeldte Stiftamtmand Christie sig til mig angaaende at stifte et Museum, Forslaget forekom mig besynderligt og mente jeg, at det dermed neppe vilde lykkes, men hvad jeg kunde bidrage skulde ske. Det begyndte med nogle Hylde opslaaet i et Værelse i Realskolens Bygning, tilhørende det Hans Tankske Legat,

Frederiksianum kaldet, som blev overladet til os gratis. Det maatte nu være os om at gjøre for det første at faa Medtjenere og for Christie, saa populær som han var, nok at det var en Idee af ham, og den bifaldt. Som Meddirektører Biskop Neumann, Overlærer Lyder Sagen, Adjunkt Brømmel fra Tübringen og Toldkasserer Christie, Broder af Stiftamtmanden, hos hver af os alternativt Samling for at omhandle Indretningens Interesse. Med Kjæmpeskridt gik alt fremover. Oldsager skjænket og kjøbt, saa at 3de Værelser, istedenfor 3 Hylde, og en egen Bygning med dens 7 Værelser opført at rumme vore Skatte. Kontingenten, 1 Rigsdaler, et Skrift, faaet Navnet Urda, fik sin Tilværelse og et Bidrag af Staten, gav nogen Indtægt, men til den nye projekterede Bygning for knap at tænke derpaa, saaledes at formaa Pengemænd i Bergen at yde Summen til Bygningen. Omtrent 3 000 Sp. tegnet og Bygningen kostede 3 200 Spd. Det var selvforstaaet af mig et større Bidrag, opfyldte jeg dette Krav. Efter Stiftamtmandens Død og min Udtrædelse, tilhører det ikke længere mig at omtale, hvad videre skeede. En pragtfuld ny Bygning opført, vel kostbarere end Midlerne dertil, saaledes vel i Gjæld for en Del af hvad den har kostet.

1827 valgtes min Broder til det Aars Storthing og jeg stod atter ene for Bestyrelsen af Forretningen. Jeg sendte da min Søn Ludvig til Kjøbenhavn og anbefalede ham til min Svoger Oberstløjtnant Andreas Hesselbergs Omsorg i den Mening intet bedre at kunne see, men blev det modsatte. Sat ham i Kost hos Kommandør Rütt og i Skole hos Borgerdydens Direktør, Professor Nielsen, det sidste vist godt, men det første ikke, thi af den gode Kommandør Rütt mindre med Tilsyn med Guttens Forberedelse til Lærdom i Skolen. Ved at 1 Aar senere kommet til at reise med benævnte Nielsen, fik jeg af ham vide, at min Herr Søn trængte til at komme under et skarpere Tilsyn end Rütts, der for megen Selskabelighed. Jeg tog ham fra Kjøbenhavn til Hamburg hos en Crøger, Bestyrer af et saakaldet Handelsakademi, samt i

Huset hos en Kjøbmand, som befattede sig med konversatorisk Undervisning, anbefalet af de Herrer Sillem, Bennecke & Co., Konow & Comp.s Banquier, betalende aarlig 1000 M. hamb. courant for alt. Generalkonsul Reinhardt havde der havt Tilhold, saa meget mere at anbefale. Efter 2 Aars Læretid anseet istand til at komme paa Handelskontor og blev dette da Herrer Sillem & Comp., Firmaet Sillem, Bennecke & Co. dertil forandret, idet Bennecke trak sig ud af Forretningen, blivende Borgermester. Med Hensyn til Ludvig har jeg at ende dermed, at han var kun i et Aar paa Sillem & Co.s Kontor og dermed Ophør paa Grund af deres Fallissement og kom han da paa Konow & Comp.s Kontor, hvor han arbeidede i 4 Aar og senere lod ham reise.

Angaaende Datteren Emilie, 12 Aar gl. hun født 1819, maa det have været 1827, der havde vist sig et Slags Knude paa den høire Skulder. Dr. Monrad, vor Huslæge, raadede til, at hun kom til Ulandet at blive helbredet derfor inden Knuden voxede, og dette med største Fare forbunden. Jeg reiste selv med hende til Kjøbenhavn, hvor Professor Nathanson paatog sig Operationen i Herr Brandmajor Westers Hus, alt heldig endt, Emilie med beundringsværdig Styrke bestod det hele. Senere over Hamburg og tilbage til Bergen med Kapt. Hans Ibsen. — Min Datter Henriette, født 1818, formedelst Brystsvaghed til Altona i Huset hos Madame Cappe og under Lægen Hoeghs Kure, vi kom hjem, var ikke helbredet, døde 18 Aar gl. Min Kones Reise til Hamburg i Fællesskab med Fru Hagerup, jeg kom senere tilbage fra Udenlandsreise og vi mødtes, Fru Hagerup tog med sig Madame Cappe og jeg modtog min Kone i Hamburg hos Herts. — Manuskriptet slutter her. —

UDDRAG AF
KONSUL WOLLERT KONOW'S
REISEDAGBØGER

I 1835—1836 OG I 1839

Wollert Konow førte paa disse Reiser meget nøiagtige Dagbøger, som vidner om ikke bare den interesserte Forretningsmand og hans selvfølgelige Interesse for alt, hvad han saa og hørte om Forretningsliv, Børser, Banker o. l. men ogsaa om et aabent Blik for Kunstsamlinger, Musik, Theater o. s. v. Hans mange og gode Forbindelser overalt skaffet ham ogsaa Anledning til at se og høre meget, der laa udenfor den almindelige Reisendes Rækkevidde. Han kom ogsaa paa disse Reiser i Forbindelse med mange af Datidens mere kjendte og betydelige Mænd.

Det vilde blive et altfor vidtløftigt Tillæg til en Familiehistorie at medtage disse Dagbøger i sin Helhed — de udgjør en tyk Bog i og for sig. Her er derfor forsøgt at gjøre et passende Uddrag af Reisedagbøgerne, som kan give et sammentrængt Billede af Wollert Konows Reiser i disse Aar, Datidens Kommunikationer og hvem han traf paa disse Reiser og nogle Skildringer fra enkelte af de mere interessante Institutioner og Anlæg han fik Anledning til at se.

1835—1836

Wollert Konows Reise til Italien i 1835 begyndte den 27 August Kl. 5^{1/2} Morgen fra hans Eiendom Natland i Selskab med Stiftamtmand Christie. De to Herrer kjørte først til Garnæs ved Sørfjorden og derfra med Baadskyds til Dale efter at Karjolerne var anbragt i en særskildt Baad. Fra Bolstadøren fortsattes Turen til Voss, hvor de ankom Kl. 10 Aften. Derfra fortsattes Reisen over Leirdalsøren, over Filefjeld og nedover Valders. Konow noterer med Tilfredshed, at de paa den hele Tur havde «det skønneste Veir af Verden, Stille, Solskin og ikke en Draabe Regn». I Slidre overnattedes paa Præstegaarden hos Præsten Christie, en Fætter af Stiftamtmanden. 1 September Morgen fortsattes Reisen og paa Toppen af Tonsaasen traf de Kammerherre Fleischer «som ilede til Bergen for at holde Bryllup med min Broders Datter Emilie. Efterat have ønsket hinanden gien- sidig en lykkelig Reise rullede Fleischer nordefter til Brudesengen og min Reise-Compagnon og jeg nedad Bruflad Bakkerne til Tomlevoldens renlige Quartier». Om Aftenen den 3die September kom de til Christiania. Her noterer Konow, at siden han sidst var i Christiania i 1828, var Bankens Gaard (Norges Bank) opført og fuldendt, «en smuk Bygning til den militaire Høiskole og Generalitets Kontorer, en Sidebygning til Militair-Depoet og en vakker Bygning til Exerserlokale». Han besaa ogsaa den under Arbeide værende og allerede til 3die Etage avancerede Slots Bygning «som lod til at blive ret smuk». 8 September forlod Konow Christiania med Dampskibet «Constitutionen» og i Fredriksværn traf han Broderen Thomas — den senere

Admiral — «som befandt sig vel». Her byttedes Skib og gik man over i Dampskibet «Prinds Carl», som efter en temmelig stormende Reise først kom til Gøteborg den følgende Dags Eftermiddag. 10 September kom Skibet endelig til Kjøbenhavn, hvorfra fortsattes 14 September med Dampskibet «Fredrik den Siette» med Ankomst til Lübeck 15de, Reisen foregik nu i Selskab med Sønerne August og Tønnes Konow til Hamburg, hvor de ankom 17 September om Aftenen. Dagen efter besøgte Konows gamle Lærer Johan Köhn «nu 85 Aar». Kl. 5 Eftm. var de til Middag hos Etatsraad Donner paa hans Landsted i Neu-mühlen. 26 September i Selskab hos Herr Smith, Chef for Huset E. S. Smith & Co, og her besaa Konow med stor Interesse Smiths Vand-anlæg, som ved Hjælp af en Dampmaskine pumpede Vandet op fra Alsteren til et Taarn, der var forsynet med Filtrer-Indretning — herfra blev ogsaa andre Huse i Hamburg forsynet med Vand. 27 September fortsattes Reisen sammen med Sønnen August til Bremen, hvor de ankom 28 September efter at have benyttet baade Dampbaad og Kjøretøi. Fra Bremen gik saa Reisen videre 30 September med en Hyrevogn og gik Turen nu over Osnabrück, Bingen, Deventer til Amsterdam, hvor de ankom 4 Oktober og tog ind i Hotel het Wapen van Amsterdam, hvor Konow havde logeret for 37 Aar siden. I Amsterdam besøgte Børsen og om Aftenen det hollandske Skuespilhus, hvor særlig bemærkedes, at Damerne havde den Skik at beholde deres store Hatte paa, forøvrigt drak Parterrets Publikum i Mellemakterne «Hollændernes Livlings Drik Kaffe»! Ellers lod det til, at Samtalerne i Amsterdam dreide sig om Belgiens Adskillelse fra Holland, som fandt Sted i 1830, og lod det til, at Hollænderne nu var tilfredse med denne Adskillelse. 7 Oktober foretoges en Udflugt til Landsbyen Brock og til Zaardam. I det sidste Sted besaaes den af Zar Peter den store benyttede Bolig med Værksted, den Gang han der lærte Skibsbyggeri. Forøvrigt besaaes i Amsterdam Skibsværftet, hvor der byggedes Krigs-

skibe og alt vedrørende Handel og Omsætning. Blandt offentlige Bygninger besøgte det saakaldte Palais eller forhenværende Raadhus, hvis store Sal specielt vakte Beundring. Samtidig med Konows besaa en Søn af Sultanen paa Java Bygningen, ledsaget af en ung Javanaser. Konow skriver: «Javanesernes Udseende gav mig ikke noget Begreb af Storhed hos de javanske Sultaner — de havde flade Ansigter, brede og indtrykte Næser og store hundeagtige Øine». — 11 Oktober gik Reisen med Diligencen over Harlem til Haag, hvor Visit aflagdes hos den norsk-svenske Chargé d’Affairs for gennem ham at faa udvirket Tilladelse at reise fra Holland til Belgien! 13 Oktober fortsattes Reisen med Diligence over Leyden til Rotterdam. 13de og 14de tilbragtes i Rotterdam, hvor de traf en Herr de Brauwere, som for 27 Aar siden havde været i Bergen. Konow fik strax et stærkt Indtryk af at befinde sig i en af Europas største Sjøhandelsbyer. «De Handlende synes ogsaa ganske at have opofret dem for deres Forretninger, og finder man dem fra temmelig tidlig til sent om Aftenen paa deres Kontorer. Af denne Aarsag paastodes, at ingen ordentlig Comedie kunde existere her — der blev derfor spillet sielden over en Gang hver 14de Dag af den franske Truppe, der var fast engageret i Haag». — Fra Rotterdam gik saa Turen 15 Oktober til Dordrecht, hvor de blev 3 Dage, da det lod til, at Konow havde flere Forretningsforbindelser der. Han nævner bl. a. en Herr Bauvy, som var gift med en Datter af Jacob Blaauw i Bergen. Selvfølgelig besøgte Konow ogsaa her Børsen og skriver om den «indvendig var den 30 Alen lang og 18 Alen bred og havde Lysningen gennem Vinduer og fandt den ret hensigtsmæssig og omtrent saaledes som jeg skulde ønske mig Een i Bergen». 18. Oktober gaar Reisen saa videre med Diligence til Breda, hvorfra fortsattes til det første Grændsested i Belgien, Westwezel. Her var det en meget omstændelig Ombytning af Pas — først hos Borgermesteren og saa nyt Pas paategnet af Stedets Kommandant.

De Reisende kom dog lykkelig til Antwerpen samme Dags Aften. Her noterer Konow «baade denne og foregaaende Aften saa vi ved klart Veir den Comet, som kun en Gang hvert 75 Aar lader sig se og fra 8de til 22de denne Maaned er synlig i Holland for blotte Øine». Her i Antwerpen blev samtlige kjendte Seværdigheder, Kirker, Børsen o. s. v. besøgt. Konow nævner, at efter Sigende tiltog Klostrenes Antal i Belgien, hvorimod Skolevæsenet skal være i Forfald siden Adskillelsen fra Holland. I Modsætning til Stemningen i Amsterdam beklagede Handelstanden i Antwerpen denne Adskillelse, som havde berøvet Byen en større Del af den florerende Handel. Der paastodes imidlertid «at der i Belgien consumeredes aarlig Aars 30 Millioner Pund Kaffe, som paa et Folketal af 4 Millioner synes at være stærkt. Man fortalte endvidere, at Rigdommen her i Landet var saa stor, at der trækkes af udenlandske Statspapirer etc. cr. 38 Millioner Francs aarlig i Renter ind i Landet». Her i Antwerpen beundrede Konow de nylig anlagte Dokker med Kaier og Entrepot-Bygninger. De nye Dokker skulde efter en Forretningsmands Opgave kunde rumme 1000 Skibe. — Hos en Forretningsforbindelse var Konow til Middag og noterer, at han for første Gang paa Reisen blev trakteret med Øl — foruden med Vin. — Fra Antwerpen fortsattes Reisen 23. Oktober over Mecheln til Dendermonde. Her besaaes, foruden Fæstningsværkerne, et Bomulds-Spinderi «drevet af en 16 H. K. Dampmaskine og fortaltes, at der ogsaa fandtes en Kornmølle og en Papirfabrik, begge drevne af Dampmaskiner». Uagtet Dendermonde laa godt til for Sjøtrafik, havde den belgiske Regjering endnu ikke givet Tilladelse, at Sjøskibe fik gaa direkte dertil — saaledes maatte nylig en Ladning Rundfisk fra Konow & Comp. i Bergen omlastes i Antwerpen. — Fra Dendermonde fortsattes med Diligence til Bruxelles, hvor de ankom samme Dags Aften og tog ind i Hotel Bellevue ved Place Royal — herom skriver Konow, at han for sent blev var, at alene Adlige logerede her!

I Bruxelles var der det Aar en stor offentlig Udstilling af Belgiens Kunst- og Industri-Frembringelser «i en dertil ene opført overordentlig stor og smagfuld Bygning». Her blev «de mangfoldige og for det meste udmærket skønne Frembringelser af Belgiens Fabrikker, Manufacturer og anden Kunst og Flid i næsten alle tænkelige Industri Grene» beseet og beundret. — Selvfølgelig besøgte ogsaa i Bruxelles Theateret som overalt ellers i Byerne. — 27. Oktober fortsattes Reisen med Diligence til Valenciennes, hvor man maatte overnatte, med Ankomst til Paris næstfølgende Dag efter at have kjørt hele den sidste Nat. Her i Paris opsøgte strax General Mansbachs Familie, hvor Konow ogsaa traf Kammerherre Anker. — Aftenen tilbragtes i Opera comique. I Paris mødte de ogsaa Kammerherre Fleischer og hans nygiftede Kone «min Niece Emilie Konow, som for nogle Dage siden var ankomne for at lære det franske Sprog». Hele Selskabet var om Aftenen i Theateret «Academie de musique royal», her var ogsaa tilstede Hertugen af Namur og Kongen og Dronningen af Belgien. — Af en Mr. Odier, som Konow besøgte, fik han en Del finansielle Oplysninger, som ogsaa idag kan interessere. Der circulerede den Gang i Frankrig for cr. 4 500 Millioner Francs i Sølv. Den i Paris eksisterende Bank havde Ret at udstede Sedler eller Echeques, som dog ikke var tvungent Betalingsmiddel, til et Beløb svarende til 2 Frcs. for hver Franc Banken havde i Forvaring. Den havde da 240 Millioner Francs af disse Sedler i Circulation, hvorimod der henlaa 150 Millioner i Sølv i dens Kjælder. Bankens Indtægter bestod i Disconteringer og beregnes hidtil 4 % p. Anno, men man søgte om at faa denne Disconto nedsat, da Private disconterede til 2 à 3 %. Enhver i Paris bosat Bankier havde Ret til at indlevere i Banken hvilken Sum han fandt for godt og derfor at lade sig give Echeques af forskjellig Størrelse, uden at betale for denne Ombytning. Bankens Sedler blev i Paris tagne à pari, men udenfor Paris tabtes $\frac{1}{2}$ %. Guld blev i Frankrig betragtet

som Vare og maatte man i Almindelighed betale Opgjæld for at faa det. Mr. Odier ansaa det som en stor Feil hos den engelske Bank, at dens Fond bestod i Guld og ikke i Sølv, da Guldet, naar Miskredit indtraf, langt lettere end Sølv kunde tages ud af Banken og føres ud af Landet, hvilket man i 1825 havde havt Exempel paa i England! — I Paris besøgte ogsaa den fra Danmark exilerede Digter Peter Andreas Heiberg, som havde været Huslærer hos Konows Svigerforældre, Provsten Kroghs i Bergen, og lært den senere Fru Wollert Konow at skrive og regne. P. A. Heiberg var nu 77 Aar gammel og spurgte interesseret efter Bekjendte og Forholde i Bergen. Samme Dags Aften, 4. November, var Konow med sin Søn August i «Academie royal musique» og hørte Operaen «La Juive» («Jødinden») som blev opført med megen Pragt. Titelrollen udførtes af Sangerinden Mme. Falcon. Forestillingen overvaredes af Kongerne og Dronningerne af Frankrig og Belgien og Kongens Søster, Prinsesse Adelaide. 5. November anvendtes for en stor Del til at skaffe August Konow Lærere i Fransk og Violinspil. (August Konow var ligetil sin høie Alder en ivrig Violinspiller og der fortælles, at saalænge han boede paa Tjerne stod han op hver Morgen Kl. 6 og spillede en Time paa sin Violin.) Dagen efter var Konow i en Soirée hos en Etatsraad Wolff fra London, som han havde lært at kjende i Christiania i 1816. Selskabet bestod næsten udelukkende af Norske, Svenske og Danske, hvoriblandt Familien Mansbach, Greve og Baron Wedel og Kammerherre Anker. Dagen efter besøgte Theater français og saa Skuespillet «Don Juan d'Autriche». 8. November besøgte Konow Versailles, men «paa Grund af en Mave-Syge, som Seinens Vand havde paaført August, kunde han ikke deltage i denne Reise». — Ellers brugtes Dagene til at besøge alle Parises kjendte Seværdigheder og Aftenen tilbragtes i et eller andet Theater. — Under 17. November noterer Konow, at han traf Maleren Thomas Fearnley fra Christiania «som i den senere Tid skal have bragt det

temmelig vidt i Landskabs Maler Kunsten». 18. November mødte han Christian Mohn fra Bergen, som havde været i Paris siden 1828 og bl. a. foretaget en Reise i Syrien for at studere de orientalske Sprog. — 24. November fortsattes Reisen og tog Konow og August Diligencen til Tours og derfra videre til Bordeaux med Ankomst der den 27. November. Her besøgte ogsaa Theateret, men Konow klager over, at der under Spillet taltes saa høit blandt Publikum, uagtet man mangfoldige Gange raabte «silence», at en stor Del af, hvad der blev sagt paa Scenen gik tabt. Ellers beundrede Konow Bordeaux «baade for Handel og Communicationer lette, fordelagtige Beliggenhed ved Gironde Floden og dens skjønne Omegn».

Selvfølgelig besaaes ogsaa her Børsen «som især hvad dens Indre angaar er en særdeles smuk og hensigtsmæssig Bygning». Konow hefter sig ved, at der i Børshallen var anbragt 1 Uhr, 2 Barometre og Thermometre, 1 Skiveblad, som viser Vinden samt en «saakaldt Stormkugle». Veiret 1. December var atter meget smukt og varmt. Til Middag var Konows hos den norsk-svenske Generalkonsul Petterson, som for omtrent 30 Aar siden havde været i Bergen. — Her i Bordeaux blev August Konow anbragt i Pension hos en Madme Dufourg, medens Konow 4. December reiste tilbage til Paris med Diligence royal over Poitiers og Blois til Orleans, hvorfra fortsattes til Paris.

8. December om Aftenen var Konow i l'Academie royal de musique, hvor Operaen «Le Dieu et la Bayadere» og 1 Akt af Balletten «Isle des Pirats» blev opført. Imellem disse Stykker «traadte Ole Bull fra Bergen 2 Gange frem og med megen Applaudissement spillede meget godt paa Violin. Især forekom hans Adagio og Romance mig særdeles vel udført i hvormeget end Critiquen, som den følgende Morgen kom ud om Bulls Spil, nævnte ham, saavel som hans Violin at være uden Aand eller Sjæl, og at der gaves i Academie r. d. M.s Orkester i det mindste 6 Subjecter, som kunde maale sig med Bull i Spillet.» Under

24. December noterer Konow, at han var i Selskab hos den norsk-svenske Minister i Paris, Grev Lövenhjelm, hvor næsten alle Norske og Svenske i Paris var tilstede. Blandt de franske Gjæster nævnes en General Clary «en Cousin af vores Dronning». — 29. December var Konow, sammen med Kammerherre Anker, tilstede ved Deputeretkammerets Aabning for Sessionen 1836. Aabningen foretoges høitidelig af Kong Ludvig Philip; blandt de tilstedeværende nævnes Minister Thiers. Om Aftenen 5. Januar 1836 besøgte Konow Theater français og saa den berømte Mlle Mars spille den unge Pige Henriette i Molières «Les femmes savantes». — «Mlle Mars skal nu være 57 Aar gammel». — 9. Januar undersøgte Konow Rejsforholdene til Marseille over Lyon. Der oplystes, at Diligencen med Posten afgik hver Aften fra Paris til Lyon og var cr. 40 Timer underveis, Billetprisen «indvendig» kostet for en Person med 50 Pund Bagage 89 Francs. — 10. Januar noteres et saa stærkt Snefald i Paris med efterfølgende Tøveir, at der var næsten ufremkommeligt i Gaderne tilfods. Konow var flere Gange i Deputeretkammeret og fik bl. m. Andre ogsaa Anledning til at høre Ministrene Thiers og Guizot. — 14. Januar var der stor Soirée hos General Mansbach, hvor Ole Bull «spillede til Alles Fornøielse og Beundring 3 varierede Themaer paa Violin». — 15. Januar havde Konow gennem Minister Lövenhjelm erholdt Invitation fra Udenrigsministeren, Hertugen af Broglie, til Soirée og Bal. Han bivaanede ogsaa denne Soirée og traf der bl. a. den berømte engelske Nordpolarer Ross «i engelsk Sjø-Captains Uniform, behængt med mange Ordener». — «Blandt flere Singulariteter, saa jeg en Dame med virkelige Schnurbarter». 28. Januar gav de i Paris værende Norske og Svenske en Middag i Grignoirs Restaurant i Anledning Carl Johans 72 aarige Fødselsdag, hvortil Ministeren Grev Lövenhjelm med Attachéer var innbudne. — 3. Februar reiste Konow fra Paris til Lyon. Her bør tilføies, at Konow under sit Pariserophold benyttede hver

eneste Aften til at besøge Operaen eller et af Parises mange Theatre. Desforuden paahørte han med stor Interesse nogle Forhandlinger i Pairernes Kammer i Anledning nogle Attentat- og Revolutions Sager. — Efter at have ofret et Par Dage paa Besigtigelse af Lyon, hvor Veiret ellers var taaget, fortsattes Reisen 7. Februar pr. Dampskib nedad Rhonen til Valence, hvor der skulde overnattes til næste Dags Morgen, da Reisen fortsattes over Avignon og Aix til Marseille, hvor Konow ankom 9. Februar. Her traf han sin Søn Jacob «sund og frisk», som han havde givet Tilladelse at reise fra Triest til Marseille for at gjøre Turen sammen gennem Italien. 10. Februar noterer Konow, at han i sit Hotel mødte Hofraad Hambro fra Kjøbenhavn og ude i Byen Grev og Baron Wedel fra Christiania og 12. Februar var Konows til Middag hos Herr Robert Gæwer, Indehaver af Handelshuset Robert Gæwer & Co. — 14. Februar fortsattes Reisen fra Marseille til Toulon med Diligencen og 15de videre til Hieres, hvor de besaa en stor Have, Jardin de Fil, hvorfra solgtes Appelsiner for 20 à 22 000 Francs om Aaret. Ved Hjælp af den norsk-svenske Vice Konsul Westermann fik Konows Anledning til at bese de derværende bekjendte Saliner, hvor der aarlig tilvirkedes 17 000 Læster Salt à 2 000 Kg. — 16. Februar fik Konows Anledning til at besigtige Toulons Havn, Reden og Hospitalet. Da det kan være af Interesse at høre lidt om, hvorledes Frankrigs store Krigshavn ved Middelhavet saa ud for 100 Aar siden, vil vi gjøre Følge paa denne Udflugt og høre hvad Konow beretter. Efter at have faaet en Baadfører og endnu en Mand «begav vi os i hans Baad geleidet af stille, skiøndt og mildt Veir ud af Havnen, hvor saavel som paa Reden, paa Værfterne og i Arsenalet der var megen Virksomhed for at sætte flere Linieskibe, Fregatter og mindre Skibe i seilbar Stand, for det Tilfælde, at nogen Krig med Nordamerika skulde udbryde og for at forstærke den franske maritime Magt i Levanten. Paa Reden laa der trende Linieskibe og nogle Fregatter etc. i seilbar Stand, for-

uden Linieskibet Montebello paa 120 Kanoners Styrke, som nu til-
takledes, eller rettere sagt, man eftersaa dens Takkelage for ogsaa
inden kort Tid at være seilfærdig. Vi fik Tilladelse til at gaa ombord i
dette colosale Skib bestaaende af 3 Batterier foruden Caronaderne
paa Dækket, og besaa alle Afdelinger. Der fandtes overalt megen
Renslighed og Orden. Med Undtagelse af 2 Kanoner af 80 Ø Caliber,
hvoraf endnu tvende skulde bringes om Bord og hvis Kugler gik
1 500 «Toires» Længde, medens 36 Pundigerne ikkun naaede 700 «Toi-
res», vare næsten alle Batterier besatte med 36 Pundige Kanoner. Til
fuldkommen at bemane dette Linieskib ufordredes nu ialt 1 200 Mand,
istedet for, at man for 30 Aar siden brugte dertil 1 800 Mand, fordi at
den hele Tieneste og samtlige Indretninger nu havde opnaaet en høiere
Grad af Fuldkommenhed end tilforn. I den Storm vi seneste Fredag følte
saa stærk i Marseille har Moringens Kjættinger, hvorved Linieskibet
Montebello laa befæstet, sprungne, og Linieskibet drevet paa Grund,
men heldigvis paa den anden Side, hvor Grunden kun bestaar af Slik
eller Mudder, saa det ikke led noget derved og uden Vanskelighed strax
efter Stormen kunde bringes derfra. Paa Touren fra dette Skib og ud til
Hospitalet paa den lige overfor Toulon liggende høie Kyst opført, havde
vi et ualmindeligt skønt Overblik over Staden, Havnen, begge Reder,
Fjeldene og Høiene omkring Staden og de i Nærheden af og fjernere fra
Toulon liggende Fæstningsværker og Batterier, hvoraf Fortet Lamalgen
tilligemed flere Batterier skulde være anlagt af Napoleon, som her alle-
rede under Revolutionen gav sig tilkjende som et Geni og en Mand af
Tapperhed. Selve Hospitalet, som godt kan rumme 1 200 Syge, men hvor
der for Øieblikket ikke fandtes nogen Syge, men derimod en Del Slaver til
at fuldføre Arbejderne i, og i Nærheden af Hospitalet, ligger meget smukt
ved Bredden af den ydre Red og bestaar af en Hovedbygning og tvende
ved smaa Broer til Hovedbygningen combinerede Sidebygninger, alle i den
nyere Stil, solide og hensigtsmæssig indrettede. — Ved Tilbagekomsten til

Toulon Kl. 12 gik vi efter en ved Vicekonsulen udvirket Tilladelse i Arsenalet og besaa dette meget store Etablissement, hvor der nu viste sig en overordentlig Virksomhed. Efter et Opgivende skal her nu ved Arsenalet og i Havnen for Tiden ligge 50 forskjellige Slags Linieskibe og Fregatter, aftaklede og indberegnet dem staar paa Stabelen, og foruden mindre Krigsskibe. Uagtet den megen Virksomhed, som fandt Sted i Arsenalet, syntes alt at gaa for sig med megen Orden og lod alt at være organiseret med Overlæg og efter en vel lagt Plan. — Efter Opfordring som et Slags Erindring om mit Ophold her, købte jeg i Hospitalet et ret vakkert udskaaret Hovedvands Hus og i Arsenalet af den Person eller Slave, som havde frastiaalet Mlle Mars hendes Diamanter, et af Halvdelen af en Cocusnød Skal skaaren, meget smuk Drikkeskaal.» 17. Februar reiste Konows fra Toulon over Lux til Nizza, hvor de ankom Dagen efter. Veiret var koldt og der laa Sne paa Markerne og i Udkanten af Nizza en stor del Is. Her hilste de paa en Capt. Tractour, hvis Kone var fra Bergen. Efter at have besøgt Nizza og Omegn fortsattes Reisen 24. Februar til Genua. Konow noterer, at de kørte i cr. 2 Timers Tid gennem 3 Tommers dyb Sne, som var faldt om Natten og Aftenen før. De kom til Genua 25. Februar «men formedelst det vedholdende øsende Regn forlod vi idag ikke Værelset.» — I Genua besaaes de gamle, vakre Paladser og Kirker og selvfølgelig alt, hvad der vedkom Handel og Skibsfart, Havnen, Toldboden etc. 2. Marts forlod Konows Genua med et fransk Dampskib til Livorno, hvor de ankom 3. Marts og efter at Skibet havde faaet Practica og Sundhedkomitéens Tilladelse gik de iland og tog ind i Hotel St. Marco. Samme Sted havde ogsaa Firmaet Stub & Co. sine Kontorer og aflagde Herr Gerhard Stub strax Visit hos Konow. Hos Stub traf de hans Svoger Hall, to Sønner Harald og Oscar og den unge Jacob Meltzer fra Bergen. Ved Middagen hos Stub var der ogsaa to omvandrende Nonner fra et Kloster oppe i Landet. Konow skriver

om disse Nonner «de syntes, omendskiønt ikke ganske unge, at kunne godt tage Del i Verdens Glæder, i hvorvel de gierne vilde skiule deres Attraa eller Fornøielse deri.» Samme Dag besaaes ogsaa to nye, meget store og elegant indredede Dampskibe, som skulde gaa mellem Livorno, Malta, Alexandria og Constantinopel. Efter at have beseet Livornos Seværdigheder fortsattes Reisen 6. Marts over Pisa til Florenz, hvor Herr Horace Hall, G. Stubs Svoger, opsøgte. Hall havde for 30 Aar siden været i Bergen. 10. Marts returneredes til Livorno, hvorfra de reiste 12. Marts med den neapolitanske Damper «Maria Christina» til Cevita Vecchia, hvorfra fortsattes 14. Marts i en leiet Postvogn til Rom «efter først at have gennemgaaet en Skjærsild af Tiggeri og Prelleri». Ved Ankomsten til Rom kjørtes strax til Piazza del Spangia, hvor Konow traf sin Søn Wollert og en Herr Hakon Krog fra Christiania. Her blev ogsaa leiet 4 Værelser i Hus No. 32 ved nævnte Plads til en Pris af 20 Scudi pr. Maaned. Konows første Besøg i Rom gjaldt St. Peters Kirken. — At følge Konows Gang i Rom paa Besøg i alle Byens kjendte Kirker, Museer, Promenader etc. vilde blive at skrive en hel Baedeker over Rom. Men en og anden Ting maa dog nævnes: Paa Colosseums indvendige aabne Plads saa Konow et Trækors, hvorpaa stod skrevet, at enhver som kysset dette Kors skulde have Aflad for 200 Dages Synder — «det syntes ogsaa som om mange har gjort Brug af dette Beneficium, thi Korset var ganske glatlikket.» Under 20. Marts beretter Konow, at han besøgte «den herværende berømte danske eller islandske Billedhugger, dansk Etatsraad Thorvaldsen, som jeg havde den Fornøielse at træffe hjemme, og jeg tillige fik se hans udmærkede Malerisamling og for største Delen af levende danske, norske, tyske og franske Mestere. Iblandt disse var der flere af Professor Dahl, et Vinterstykke af Fearnley o. s. v.» Dagen efter besøgte Thorvaldsens Værksted «hvor mange særdeles skønne Marmor Billedhugger Stykker stod opstillede, deriblandt i colossal Figur Bogtrykker-

kunstens Opfinder Guttenberg til Opstilling i Mainz, ligesaa Kong Maximilian til Hest i colossal Maalestok for at opstilles i München o. s. v. alle Arbeider, som svarer til Thorvaldsens Kunstgenie». — I disse Dage besøgte Konow i et Kloster en ung Mand ved Navn Paul Stub, Søn af afdøde Skipper og Brygger Stub i Bergen. Han var for en Del Aar siden blevet sendt til Genua for at arbeide paa Konsul Casanovas Handelskontor, men gik over til den katholske Religion, forlod Handelen og offrede sig for Præstestanden. «Han skal allerede iblandt dem som kjende ham have gjort Opsigt med sin lyse Forstand og opholder sig i Rom for at udvide sine Kundskaber. Han ikke alene forsikrede, men syntes ogsaa virkelig at være særdeles tilfreds med sin Stilling her», skriver Konow. (Dette maa have været den senere Biskop Stub ved den katholske Menighed i Bergen.) — Under 28. Marts fortæller Konow, at han med sine Sønner gik til il Signor Bibliothecaro Mezzofanti i Vatikan-Bibliotheket «og havde den Fornøielse baade at træffe og tale med denne for sine udmærkede Sprogkundskaber berømte Mand. Han taledede meget godt baade dansk, svensk og tysk og var overmaade artig og forekommende mod os. Han lod os forevise et særdeles velskrevet Manuskript med farvede Tegninger af Virgil, fra det 4de Aarhundrede og som er det ældste Manuskript der haves i Vaticanet. Ligesaa lod han os forevise et circa 200 Aar gammelt meget vel skrevet Manuskript af Plinius Naturhistorie med særdeles vel tegnede Dyr af Raphaels Skole». — 5. April reiste Konow med sin Søn Jacob til Neapel efter først at have taget Afsked med Sønnen Wollert, som da reiste til Florenz for efter et Ophold der at reise til Paris. Reisen til Neapel begyndte Kl. 12 om Natten «i et særdeles smukt Maaneskins Veir. Ved Udreisen fra Rom gik Veien forbi Colosseum saa at jeg endnu en Gang havde den Fornøielse at se dette Oldtidens Mindesmærke brillere i Maaneskin.» Reisen gik over Gaëta, hvor der overnattedes. Ankomst til Neapel 7. April Efterm.

Tilrods for et vedholdende Regnveir med Storm fik Konow aflagt en Del Visiter, bl. a. noteres, at de 10. April var til Middag hos Herr Johan Fleischer «som her er etableret og lever som Ungkarl». Han var nok ogsaa norsk-svensk Konsul. — I Neapel besøgte Byens Seværdigheder og 14. April foretoges en Udflugt og Bestigning af Vesuv. Paa Opturen besøgte en «Eremit», hvis Virksomhed nærmest var at holde en Restaurant, hvor de drak Lacrimae Christi Vin, «som smagte ret godt» og nød den skønne Udsigt udenfor Eremitens Hytte. Konow fortæller, at de paa en Del af Turen opover var ledsaget af Gendarmere «som Vagt mod de mange slemme Folk, der fulgte Toget af Reisende». 16. April kørtes til Resina og besaaes Udgravningerne af det gamle Herculanium. 24. April reiste Konow og hans sønn Jacob til Messina, hvor de blev modtaget af Konsul D. Claussen, født i Bergen, men siden mange Aar tilbage bosat og etableret i Messina. 27. April reistes til Palermo, hvor Konow havde mange Forretningsforbindelser, saavel som paa Sicilien i det hele taget. Foruden Palermo besøgte Trapani. Efter Tilbagekomsten til Neapel — de havde forøvrigt haft Regn og Storm paa Turen fra Palermo — reiste Konows 14. Mai med Dampskib til Livorno, hvor de ankom 16de. 17. Mai feiredes paa G. Stubs Landsted i Nærheden af Pisa, hvorfra Reisen fortsattes til Florenz og derfra videre til Bologna, hvor de ankom 20. Mai. Konow bemærker om Bologna «Staden er i det hele taget afstikkende proper mod flere af Italiens andre Steder vi har seet, og har ved sine smukke Paladser noget imponerende ved sig». Fra Bologna reistes 22. Mai med en «Viturin» til Ancona. Underveis mødte de to firspændte Vogne, i den ene befandt sig den unge græske Kong Otto underveis til München for at besøge sin Fader, Kongen af Bayern, som nylig havde aflagt et Besøg i Athen. Kong Otto var kommet til Ancona ombord paa et engelsk Krigsskib. — Videre besøgte Ferrara, hvor Italiens berømte Tasso var blevet holdt fængslet i 7 Aar af Hertug Alphonso. Veiret

var paa denne Del af Reisen meget slet og regnfuldt saa Po-Floden var opsvulmet og havde man Vanskeligheder med at komme over. Over Padua fortsattes til Venedig, hvor de ankom 29. Mai og tog ind i Hotel de l'Europe. Her i Venedig rasede den Gang Koleraen med fra nogle og Tyve til henimod 80 Dødsfald daglig. Veiret var ogsaa her daarligt med Regn og Blæst. 2. Juni var Katholikernes store Festdag «corpus domine» og fik Konows Anledning til fra de Handlendes Casino at se den store Prosession, som fandt Sted fra Marcus Pladsen. Prosessionen bestod af samtlige Præster og Betjente fra Venedigs nogle og Tredive Kirker med Patriarchen i Spidsen, Guvernøren og en stor Del civile og militære Øvrigheds Personer og Afdelinger af Garnisonen — den Gang cr. 20 000 østerrigske Tropper. Da Prosessionen var færdig afgaves Salut og spillede nogle Marscher af det militære Orkester, som var opstillet ved Doge Paladset. Her i Venedig blev Konow meget elskværdig modtaget af en Herr Ivansich og hans Broder, som for 6 Aar siden havde været i Bergen. I et af Herr Ivansichs Værelser var paa den ene Væg afmalet Prospect af Bergen, taget fra Fjorden af. Brødrene Ivansich var de første der efter seneste franske Krig kom til Bergen med italienske Skibe og som siden den Tid havde drevet betydelig Handel paa Bergen. — 3. Juni reiste Konows med Dampskib fra Venedig til Triest, hvor de ankom 4. Juni. «Triests Havn er meget rummelig og afgav med deri liggende mange Skibe et skønt Syn», skriver Konow. 5. Juni var de til Middag hos en Herr Fichy, hvor de var sammen med Byens Politimester, den græske Konsul, Königstein, og en Østerriger, Herr Säger, som var Sekretær hos Grev (Fyrst) Pückler-Muskau, som havde reist og fremdeles reiste i Afrika og Grækenland og havde udgivet flere mærkværdige Skrifter, hvori blandt «Briefe eines Verstorbenen» o. s. v. 8. Juni forlod Konow Triest i Selskab med sin Søn og kjørte derfra i en indkjøbt Reisevogn. Underveis besaaes den bekjendte Adlerberg Grotte, hvor man skal kunde gaa

et Par Mile omkring i Grotten uden at ane dens Aabninger. Reisen fortsattes over Laibach med Ankomst til Wien 11. Juni, samtidig som de franske Prinser af Orleans med Følge forlod Byen. Konows tog ind i Hotel «Erzherzog Carl», hvor de mødte Grev Löwenhjelm og Kammerherre Anker fra Paris. Efter Ankomsten maatte Konow melde sig hos sine Bankierer og faa deres Attest for, at han var dem bekjendt, for derefter at kunne erhverve Politiets Opholdstilladelse! 12. Juni besøgte bl. a. ogsaa den lutherske Kirke, hvor de kom for sent til at se Prins Gustaf af Sverige med Gemalinde og Søster, som der havde bivaanet Gudstjenesten. Senere paa Dagen besøgte Slottet Schönbrunn ved Landsbyen Hitzing, hvor de i en meget elegant Spisesal tog sin Middag — «ved Middagsspisen blev vi underholdt af en særdeles vel udført Musik givet af et af den for sine skønne Waltzer og ellers berømte Musicus Strauss anførte Orchester», skriver Konow. Dagen efter besaaes Arsenalet, hvor som en Relikvie opbevares den Skindtrøie, som blev baaret af Gustaf Adolf ved Lützen da han blev skudt. — 17. Juni tog Konow Afsked med sin Søn Jacob, som skulde reise tilbage til Triest for at forblive paa Dutilh, Fichy & Co.s Kontor, medens hans selv reiste med Extra-Postheste og egen Vogn fra Wien til Prag, hvor han atter traf Kammerherre Anker. 19. Juni benyttedes til at bese Prag og dens mange Parker, den 800 Aar gamle vakre Stenbro over Moldau, Wallensteins Palais, hvor bl. a. hans udstoppede Hest forevist. — 20. Juni fortsattes Reisen til Dresden over Teplitz med Ankomst til Dresden Dagen efter. Her besøgte Professor Dahl i hvis Selskab det store Billedgalleri besaaes, ligeledes det japanske Palais, som indeholdt en enestaaende Samling af alleslags Porcelain. Sammen med Professor Dahl opsøgte «Herr Albert Mohns Søn, som opholder sig her for at lære Jordbrugsfaget og hvad dermed staar i Forbindelse, men var ikke saa heldig at træffe ham hjemme». — 23. Juni Kl. 5 Morgen reiste Konow fra Dresden til Leipzig, hvor Omegnen

besøgte og de berømte Slagmarker fra 1813 og fra Gustaf Adolfs Tid. — 24. Juni «tog jeg allerede fra Leipzig for at nærme mig Hiemet, hvortil jeg mere end forhen higede». Reisen gik saa over Berlin og efter et Besøg i Potsdam o. s. v. fortsattes til Hamburg. 2. Juli kjørte Konow ud til Arnemann i Altona og senere samme Dag til Etatsraad Donner hos hvem Middag indtoges i Selskab med Altonas Præsident, Grev Blücher, Expeditionssekretær Kierulf med Søn fra Christiania, Kammerjunker Bille, dansk Konsul i Hamburg, en Søn af Sal. Heine, en Søn af S. Donner, en H. Heine, som havde taget Information i Fællesskab med Konows Søn Fredrik i Altona m. fl. I Dagen til 10. Juli besøgte mange Venner og Forretnings Forbindelser i Hamburg og sidste Dag spistes til Middag hos Etatsraad Donner paa hans herlige Landsted i Neumühlen i Selskab med en hel Del af Spidserne inden Hamburgs Handelsaristokrati. — 10. Juli kl. 8 Morgen fortsattes Reisen fra Hamburg til Lübeck, hvor Konow mødte sin Søn Tønnes, som nu efter endt Undervisning hos en Dr. Tiburtius, skulde reise hjem med til Bergen. Fra Lübeck gik saa Reisen via Travemünde til Kjøbenhavn, hvor de ankom 13. Juli og besøgte strax Brodersønnen Hans, som gik paa Skole i Kjøbenhavn. Dagen efter besøgte en Herr Gottschalk, boende udenfor Kjøbenhavn, hvor Konow traf sine Broder Døtre Beate og Augusta, som var i Pension hos en Miss Mitchell, men som nu i Sommerferien boede paa Landet hos Familien Gottschalk. 15. Juli benyttedes til «i Selskab med Herr Chr. Mowinkel fra Bergen, hans Kone og Søster, Mad. Bencke fra Bergen og Greve d'Ussel og Tønnes at besee Slottet Christiansborg og det derværende Billed-Galleri, hvilket sidste indeholdt adskillige af Professor Dahl malede meget skønne Landskabs-Stykker». Eftermiddagen tilbragtes delvis i Atheneum for at læse det senest fra Norge ankomne Dagblad «Den Constitutionelle», som indeholdt Efterretninger om Stortingets pludselige Opløsning den 8. Juli, at Stortinget havde declareret Klage for en Riksret

mod Statsminister Løvenskjold, fordi han ikke havde protesteret mod Kongens Beslutning at opløse Stortinget uden at indhente den norske Regierings Betænkning. — 17. Juli var Konow og Tønnes i Vesterports Theater — «jeg havde ved denne Leilighed den Fornøielse at se den bekendte danske Digter Øelenschläger blandt Tilskuerne». — 20. Juli var Konows til Middag hos Grosserer Jacob Holm «med hvem min Fader allerede havde havt flere Forretninger». — 22. Juli forlod Konows Kjøbenhavn med Dampskibet «Prins Carl». Konow bemærker, at der var meget daarligt Veir i Kjøbenhavn i de Dage han opholdt sig der. 24. Juli Aften kom de til Christiania, hvor de tog ind i Hotel du Nord «hos Herr Smit». Ved Anløbet af Moss traf Konow sin Broder Thomas's Kone, som opholdt sig ved den derværende Badeindretning for at styrke sin Helbred, og sin Søster Elisabeth Lunds Datter Grethe, som var paa Moss for at gjøre sin Tante Selskab. — Dagene i Christiania var stærkt optaget med Selskabelighed, saaledes en Aften hos Generaladjutant Wetlesen i Selskab med Statssekretær Bull og Oberst Kaltenborn. Dagen efter i Middag hos Professor Rasmussen sammen med nævnte Herr Bull, Statsraaderne Motzfeldt, Krog og Rosenkranz, Chirurg Thulstrup, Stiftamtmand Sem, Herr Andresen, Professor Sverdrup med flere. Næste Dag i Middag hos N. Andresen, Aftenen hos den danske Generalkonsul Etatsraad Gierlew i Selskab med Statssekretær Bull, den russiske Generalkonsul Stevens, den franske Konsul og nogle flere Herrer. — 28. Juli reiste Konows fra Christiania og tog Veien over Land til Lærdalsøren, hvorfra videre med Baadskyds til Gudvangen og fortsatte derfra over Voss og Bolstadøren. 3. August Kl. 5 Eftm. kom de «til min Gaard Nedrenatland, hvor jeg kun forefandt Jomfru Normann, da man, efter hvad jeg havde skrevet fra Christiania, først ventede mig om to Dage eller den 5. August om Aftenen. Imidlertid var jeg overmaade tilfreds med at være ankommet paa gamle Tomter og at have endt min i mange Henseender interessante Reise af 11 Maaneder og 6 Dage.»

Wollert Konow begynder sin Reisedagbog for dette Aar saaledes: «Mai 26 om Morgenen Kl. 5 tiltraadte jeg i Selskab med min yngste Søn Tønnes, en ny Reise fra Bergen i Stiftamtmand Hagerups Vengebaad, besat med 8 Rorskarle og en Styrmand i stille godt Veir, men da Vinden hen paa Dagen blev temmelig stærk blæsende fra Syd, saa at vi næsten den hele Vei maatte roe, naaede vi først om Natten Kl. 1 Kaarevig, hvor vi tog Nattequarter hos min gamle Ven Budtz hos hvem jeg den følgende Dag, 27. Mai, tilbragte behagelige Timer og reiste derfra om Morgenen Kl. 5 ledsaget af stille Veir.» Samme Dags Eftermiddag Kl. 5 ankom Konows til Stavanger. Ved Ankomsten fortalte Konsul Kielland, at en for 2 Dage siden ankommet Hummerslup havde medbragt mundtlig Efterretning om, at der i Paris skulde være udbrudt Revolution og at flere fornemme franske Emigranter havde maatte flygte til London. — Dagen efter besøgte Konsul Kiellands smukke Landsted Ledaal. Konow beretter, at ved de sidste to Aars heldige Sildefiske syntes Velstanden i Stavanger og Omegn at have hævet sig meget og i Særdeleshed havde en Herr Pettersen som Associé og Bestyrer af Huset Køhlers Enke svunget sig op. — Ved Middagstid 29. Mai forlodes Stavanger og Reisen gik nu landværts over Jæderen med Ankomst til Flekkefjord 30. Mai Aften. Her modtog Konow Visit af Jens Beer, som for omtrent 20 Aar siden havde været ansat paa Konows Kontor, ligeledes Visit af en Madame Thorsen «som qva Jomfru Drivdal» havde været hans Husholderske for 22 Aar siden. Hun havde 4 Døtre og 3 Sønner, hvoraf den yngste var opkaldt efter Wollert Konow. — Fra Flekkefjord gik Reisen i Baad til Dyrvoldstrand, her maatte Baaden trækkes over et Eide, som forbinder Lister med Fastlandet og derfra igjen videre pr. Baad til Farsund, hvor de Reisende tog ind hos «Madamme Sundt, eller hendes Mand, som rigtignok levede, men som ikke syntes at betyde noget.»

Her i Farsund aflagdes 1. Juni Visiter hos Konsul F. Otto og Enken efter Ebbe Lund. Ved Middagstid reistes videre i Baad til Lyngdal. Paa Skydsskiftet Bersager traf Konow Theis Lundegaard, som han allerede i 1815 havde truffet paa Stortinget «som en diærv og ukultiveret, men med naturlig taalelig god Forstand begavet Ivrer mod alt som udfordredes til en høiere Dannelse og Udvikling af Nationens Evner blandt den mere cultiverte Del af samme end Bondestanden. Han havde som Repræsentant været paa flere Storting, men var ikke bleven valgt til det nu forsamlede Storting».

Konows ankom til Mandal om Aftenen. 2. Juni besaaes denne By i Selskab med Konsul Tobias Watne og paapegte denne den store Nytte Byen havde af den for nogle Aar siden over Mandals Elven byggede smukke Bro. Som et Bevis for Eiendoms Prisernes Fald nævnte Watne, at et meget stort Vaaningshus med Pakboder og Tomter, som for 20 Aar siden havde kostet cr. 25 000 Spd. nu var solgt for faa Aar siden til Konsul Andorsen for 1 500 Sølv Specier! Kl. 1 Eftm. forlodes Mandal og kom de Reisende i smukt Veir Kl. 7 Aften til Christianssand. — 3. Juni aflagdes Visiter hos Konsul Reinhardt og O. P. Moe. — 4. Juni besøgte Marine Etablissementet, hvor Kommandør Willoch viste frem 2 nye Kanonchalupper af en ny Konstruktion, runde i Speilet og som hver skulde føre 60 ℥ Kanoner. Middagen indtoges hos Konsul Mathiesen sammen med Stiftamtmand Sem, Dr. Wolff m. fl. — 5. Juni til Middag hos Dr. Wolff. Om Aftenen traf Konow sin Svigersøn Hesselberg, som var kommet til Christianssand paa Tilbagereise fra Christiania til Bergen, samtidig kom ogsaa Kammerherre Fleischer, som skulde afhente sin Kone i Bergen. — 7. Juni fortsattes Reisen med det engelske Dampskib «The Vulture», som kom fra St. Petersburg, til London. Ombord paa Skibet mødte Konow bl. a. Herr Stuwitz, som for den norske Regjerings Regning skulde foretage en Reise til Newfoundland for der at undersøge Fiskeriet og

Fiskens Behandling. Blandt de andre Passagerer var Kommandanten i Narva, General Woltien og en Herr Berendsen fra Danmark og hans nygiftede Kone med hvem han flygtet fra Danmark paa Grund af en Smuglerhistorie der! — 10. Juni kom de til London, hvor til en Begyndelse Opholdskort maatte løses i «A'lien Office». Allerede samme Aften besøgte Covent Gardens Theater, hvor de saa «Henrik V». — 11. Juni aflagdes Visiter og Aftenen tilbragtes i Hyde Park Theateret, hvor de hørte Operaen «Lucretia Borgia» tilligemed en Ballet. I den sidste optraadte den berømte Danserinde Madme Taglioni. Blandt Tilskuerne var ogsaa Englands unge Dronning Victoria «i al sin Enkelhed». — 12. Juni atter Visiter, men paa Grund af Varmen gik Konow tidlig hjem, da han ogsaa ventet en Meddelelse fra Mr. Francis Scott — Advokat, Medlem af Parlamentet, Brodersøn af Walter Scott — til hvem Konows Søn Carl havde givet Faderen Adresse. — 13. Juni aflagdes Visiter hos John Moore og den konstituerede norsk-svenske Minister, Baron Rehausen «som var meget forekommende». Nu begyndte imidlertid Podagraen at plage Konow, noget som han led under paa næsten hele denne Reise. — 17. Juni fik Konow Besøg af Mr. Francis Scott, som inviterede Konows ud til sin Landeiendom. — 18. Juni besaaes de store Dokker i London. I West-India Dok «den af en Capt. Smith opfundne og forbedrede, «men af Kapt. Erichson oprindelig opfundne, Skrue eller Hjul-Indretning i Spiral-Form for at anbringes i Bagenden af Dampskibene istedet for paa sammes Sider for at drive dem frem.» — 19. Juli reistes sammen med Herr Stuwitz til Greenwich og besaa det bekjendte Hospital, hvor da 2710 invalide Sjømænd havde Ophold og Underhold. Bagefter besaaes Tunnelen under Themsens, paabegyndt i 1825 af Franskmanden Bronsett, og som skulde forbinde Themsens Bredder med hinanden. — 20. Juni var Konow sammen med Mr. Francis Scott og blev af denne introduceret i Travellers Klub «som er en af de mest udmærkede Klubber

her i London og hvor de mest fornemme Personer af og til indfinde sig, alt i denne Klub gav ogsaa tilkjende, at det var en mere end almindelig Klub». — 22. Juni reistes ud til Mr. Francis Scotts Landeiendom Snowdenham, i Nærheden af Guilford. Dagen derpaa kjørtes sammen med Mr. og Mrs. Scott til Petwort, Jarlen af Eaberthons Slot og besaa dets Billedgalleri, Parker og Stalde. — 24. Juni forlod Konows Snowdenham «hvis Beboeres Gjæstfrihed og Venskabelighed jeg aldrig vil glemme.» — 25. Juni besaaes Fish-Mongers Hall i Selskab med en Mr. Saunders, der fortalte, at paa Grund af, at en Fiskehandler med en Dolk havde dræbt Rebellen Taylor i Richard den 2dens Tid havde Fish-Mongers faaet Tilladelse at optage en Dolk i sit Vaaben, men i City of Londons Vaaben er ogsaa en Dolk til Minde om denne Begivenhed. Bagefter besaaes Bank of England og den 26. December 1838 aabnede London og Westminster Bank, hvis første Direktør, Mr. James Gilbert, med megen Beredvillighed viste omkring. Den nye Bank havde allerede Forbindelse med 150 Banker i England, hvis Forretninger i London blev udført af denne Bank. — Fra Kl. 5 til 10 besøgte Underhuset sammen med Herr Stuwitz og hvortil Mr. Scott havde skaffet 3 Adgangskort. Her fik Konow Anledning at høre Lord John Russel, Sir Robert Peel og nogle andre Medlemmer. «Iblandt alle syntes Robert Peel at tale lettest og med megen Munterhed. Han fik ogsaa Tilhørerne at le ved nogle pudsige Sammenligninger han gjorde.» — 26. Juni aflagdes Visit hos Sir Frederick Trench «til hvem Carl havde givet mig et Par Ord, og som ikke alene modtog os meget venskabeligen, men som fortalte og viste os en Adresse til Dronningen, som han just nu stod i Begreb med at skulle overbære til Hds. Mt. og hvori et Distrikt bad om, at Hds. Mt. maatte behage at antage Lord Wellington og Sir Robert Peel til Ministre.» Om Eftermiddagen besaaes The Times Office, hvor en Maskine beundredes, der kunde trykke 4 200 Exemplarer i Timen. Bagefter til

Barclays Bryggeri «dette allerede i mange Aar berømte og colosale Anlæg, hvori der er 5 store Kiedler, hver indeholdende 320 Foustager Porter eller Øl, hvert Foustage beregnet til 36 Gallons». — 27. Juni besøgte Hertugen af Rutland og senere paa Dagen atter Underhuset og da der skulde overbringes en «Bill» fra Underhuset til Overhuset var Sir Frederick Trench saa elskværdig at forskaffe Adgang til dette og til at se denne Ceremoni, «som bestaar i, at en Deputation af 10 Medlemmer kommer fra «Barren» og overleverer til Lord Chansleren, som gaar ned til dem og for den ene Spadsertur faar 10 £, Billen.» Konow fik ogsaa under Opholdet i Overhuset Anledning at høre Hertugen af Wellington, Lord Winckelsie, Lord Brougham og flere Talere. Kl. 8 Aften var Konows til Middag hos Lord Scarborough, som specielt ønskede at tale om nogle Penge, som han skulde sende til Bergen. Selskabet bestod af 14 Personer «og Beværtningen var meget god» — de sad tilbords fra Kl. 8 til 11. — 28. Juni besaaes et Gasværk tilhørende en Mr. Lowe og fik Konow Anledning til der at besigtige det hele Anlæg. — 29. og 30. Juni anvendtes delvis til at bese St. Pauls Kirken og Windsor Castle. — 1. Juli var Konow atter i Overhuset og havde den Fornøielse at paahøre nogle heftige Debatter mellem Ministrene Lord Normanby, Lord Melbourne og Lord Glenough paa den ene Side og Lorderne Wellington, Ellenborough og Vincent med flere paa den anden Side. — 3. Juli Kl. 7 Morgen reiste Konows fra London med Dampskibet «Ocean» og kom 4. Juli til Rotterdam, hvor de kun besøgte Knuyper, van Dam & Sønner og P. D. Brauwere og reiste allerede 5. Juli med Dampbaad til Dordt. Paa Dampbaaden gjordes Bekjendtskab med en Herr Gyring, som var Borgermester i Delfshavn og som beskjæftiget sig med at koge Tran af den Lever, som Fiskekutterne fra Vlaardingen o. s. v. hjembragte og som han regnede til aarligen cr. 2 000 Tønder Lever, hvoraf der blev kogt cr. 700 Tønder Tran og at der anvendtes 24 Timer for at koge 1 Tønde Tran af 3 Tøn-

der Lever. — 6. Juli reistes fra Dordt til Nijmegen, hvor de kom samme Dags Aften. Blandt Passagererne var der 2 unge Mænd fra Batavia, hvoraf den ene fortalte, at Caplandet tog sig mere og mere op for hvert Aar og vilde om en Del Aar forøge sin Production af Uld, Fæ, Korn, Vin etc. i en overordentlig Grad. Ved en nylig sluttet Fred mellem Kaffer-Kongen og de saakaldte hollandske Bønder, kun cr. 1000 i Tallet, maatte det Landstrøg, der var afstaaet til disse ikke kunde overdrages til Englænderne. — 7. Juli reistes med Dampbaad fra Nijmegen paa Rhinen til Düsseldorf, hvor de ankom næste Morgen. I Düsseldorf besaaes Maleri Udstillingen, specielt bemærkedes her to Billeder af Andreas Achenbach, som paa den Tid skulde opholde sig i Nærheden af Bergen og som ansaaes for en af de første Landskabs Malere i Tyskland. Her fortaltes ogsaa, at Malerkunsten stod for Tiden i megen Anseelse og at der i Düsseldorf gaves flere udmærkede Malere. Om Eftermiddagen toges det nye Jernbaneanlæg i Øiensyn som i 3 Mils Længde skulde anlægges til Elberfeld, heraf var $1\frac{3}{4}$ Mil færdig og benyttedes daglig af en Mængde Mennesker. — 9. Juli kjørtes med «Schnellpost» Vognen fra Düsseldorf til Köln, hvorfra fortsattes næste Morgen med Dampskib til Koblenz, hvor Fæstningen Ehrenbreitstein besøgte efter at Kommandantens Tilladelse var indhentet. — 11. Juli med samme Dampbaad fra Koblenz til Biebrich og derfra med Diligence til Wiesbaden, hvor de ankom Kl. $4\frac{1}{2}$. Her skulde Konow gennemgaa en længere Badekur og fik Værelser i Hotel Rose, som havde den Fordel, at Konows Læge, Dr. Richter, boede lige ved. — 12. Juni begyndte Konow Kuren i Wiesbaden med Brønddrikning og Bad. Her mødte han Fru Michael Krohn med sin Søn Wollert Krohn og Jomfru Lotte Grieg fra Bergen. I Wiesbaden foretoges Udflugter til de kjendte Udfartssteder i Omegnen, saasom «die Platte», Sonnenberg med den gamle Ruin, Dietenmühle, Geiersberg, Schwalbach, Slangenbad, Fasaneri, Neroberg o. s. v. I Kur-

haus spiltes ogsaa den Tid, som nu, Hasardspil, Middagsmaaltiderne indtoges som Regel i Kurhaus eller i Hotel Adler; overalt var der fuldt af Kurgjæster. Blandt disse gjorde Konow nærmere Bekjendtskab med en Wirkl. Geheimer Kriegs-rath Triebwind med Frue fra Berlin og som lod til at være Konows nærmeste Omgang i Wiesbaden. Selvfølgelig besøgte Theateret — det første Skuespil de saa opført var Schillers «Die Räuber»; blandt andre hørtes Operaerne «Zampa», «Figaro» og «Don Juan». — 19. Juli besøgte Mainz, hvor den gamle berømte Domkirke besaaes og besteges det høie gamle Taarn, hvorfra der er en herlig Udsigt. Den Gang laa der baade preussiske og østerrikske Tropper i Mainz, 3 000 Mand fra hver af disse Stater og Militærmusik var der hver Aften. — 25. Juli foretoges Rhintur fra Biebrich til Bingen og tilbage til Biebrich. — 28. Juli noterer Konow, at han fik Besøg af en Justitssekretær Giel, som anmodet om at faa oversat et norsk Brev fra det norske Justitsdepartement til en Friherre von Preuschen. Brevet var ledsaget af en Vexel paa 700 Fl. som Honorar for Friherrens Bedømmelse af et Lovudkast til Kriminallov for Norge. — 31. Juli gjordes Bekjendtskab med en Herr Ruhl, Konservator og Tilsynsmand ved Museet i Wiesbaden for af ham at faa Opskrift paa Konservering af Fiske med Fernis, hvorover Konow modtog en Beskrivelse samtidig som Herr Ruhl yttrede Ønske om at komme i Forbindelse med Bergens Museum. — 4. August reiste Konow fra Wiesbaden efter 24 Dages Kurophold. Før Afreisen gav Konows Læge, Dr. Richter, ham specielle Forholdsregler med Hensyn til Diæt o. s. v. og med en speciel Advarsel mod at udsætte sig for Forkjølelse. Reisen gik nu først til Frankfurt a/M. men her fik Konow Feber og stærk Diarrhé og synes det som om han efter denne Dag ikke befandt sig vel paa Resten af Turen til Venedig. — 8. August reistes videre i leiet Vogn til Heidelberg over Darmstadt, som Konow ønskede at bese. — 9. August kom de til Heidelberg og roser Konow den udmærkede

Vei mellem Darmstadt og Heidelberg og det rige og vakre Landskab der passeredes. I Heidelberg besaaes det gamle Slot og toges en lang Spadsertur op til «Kaiserstuhl». — 10. August reistes videre til Heilbronn og derfra 11. August til Stuttgart, hvor de tog ind i Hotel «König von England» i hvis Nærhed stod Schillers Monument i Legemstørrelse af Thorvaldsen og netop opsat dette Aar. Om Morgenen 12. August kom Konows Søn August, som opholdt sig ved det bekjendte Landbrugsinstitut Hohenheim, for at forblive i Stuttgart saalænge Konows opholdt sig der. Om Eftermiddagen kjørte alle 3 op til Hohenheim for at aflægge en Visit hos Institutets Bestyrer, Direktør von Weckelein. Efter at have hilst paa denne og hans Familie og beseet det hele Anlæg returnertes til Stuttgart. — 13. August forlodes denne By og kjørtes denne Dag til Tübingen, hvorfra fortsattes næste Dag til Tuttlingen. Herfra reistes 15. August til Schaffhausen for at bese det store Vandfald der. Turen foregik med et Forspand af 3 Heste, da Veien gik opad et meget stort og høit Bjerg fra hvis høieste Punkt der var en brilliant Udsigt til de schweisiske Alper, saasom Bodensjø-Bjergene, Berner Alperne og Montblanc. Efter at have beseet det berømte Rhinfald ved Schaffhausen bemærkedes en Træbro «hvorved intet udmærket er at nævne, uden at det skulde være, at denne Bro er kommet istedetfor et Mesterværk af Træbro, der skal have staaet og som ved de Franskes Retrait i Revolutionskrigen af en fransk General var foranstaltet afbrændt tilligemed en Del af selve Byen». — 16. August fortsattes i Diligence til Zürich. Konow noterer, at de i disse Dage havde et meget stærkt Tordenveir og Regn. — 18. August reistes med Dampbaad over Züricher Sjøen til Horgen. Ombord mødte Konow en Mr. Henry Pidrock fra Leamington i England. Denne Herre havde reist meget i Europa, Tyrkiet og Indien og skulde med det første reise til Egnen i Nærheden af Himalaja Bjergene, hvor han var ansat som Retslærd af den engelske Regjering. I Diligencen fra

Horgen kom Konows i Selskab med 3 tyske Herrer med hvilke man blev enig om at gjøre en fælles Tur til Rigi-Kulm, da de alle havde denne Reise til Formaal. Turen blev for Konows eget Vedkommende foretaget til Hest den hele Vei lige op til Rigi-Kulm. Da de havde redet omtrent en Times Tid fik de en Regnbyge og Veiret var kjøligt, saa de efter at have bestegit selve Kulmen og nydt Udsigten over det udstrakte Landskab, skyndte de sig ned til Værtshuset for at blive opvarmet med The. — 19. August «Kl. 4 var jeg allerede opstaaet,» skriver Konow, «men først Kl. 5 blaastes i en Lur ret vakkert til at gaa ud, da Solen tidligere havde været indhyldet i Taage og nu først kom frem. Jeg begav mig strax ud paa Høien og betragtede med megen Fornøielse de af Solen beskinne i Øst liggende Gletschere og høie Fjeldtoppe og efterhvert som Solen steg høiere de i den vide Omkreds vi havde rundt om os oplyste skønne Landskaber, Søer, Byer og Bjerge. Da Luften var meget skarp og en kold Sno fandt Sted op paa Udsigten, maatte jeg flere Gange ty ind i Huset for at opvarme mig.» (Naar denne Udflugt til Rigi-Kulm her er behandlet saa udførlig er Grunden den, at denne Udflugt viste sig at blive skjæbnesvanger for Konows allerede før daarlige Helbred.) Fra Rigi-Kulm gik Turen ned til Veggio og derfra med Dampbaad over Vier Waldstädtersjøen til Luzern, hvor de Dagen efter, 20. August, besaa Thorvaldsens bekjendte «Døende Løve» til Minde om Ludvig XVI.s faldne Schweitzer-Gardister ved Stormen paa Tuilerierne. «Løven» forevistes af en af de endnu gjenlevende Gardister «en ret vakker og endnu temmelig rask Olding». Fra Luzern reistes med Diligence til Bern. Fra nu af begynder Konow næsten daglig at klage over «et Sting indenfor det høire Brystben». En Svenske, Herr Tersmeden, som Konow havde mødt paa denne Reise i Schweiz, fortalte bl. a. at man nu i Sverige var begyndte at *støbe* Bygninger paa Landsbygden, og at en Herr Rudin i Borås havde faaet Patent for 10 Aar paa denne Bygnings-

maade. — 23. August reistes fra Bern til Lausanne ved Genfersjøen, hvorfra fortsattes 24de med Dampbaad til Genf. Her betinget Konow 2 Pladser i Diligencen til Mailand, som gik flere Dage i Ugen Kl. 4 Morgen fra Genf og overnattedes de første Nætter underveis med Ankomst til Lago Maggiore 3die Dags Aften! Her i Genf fik de ogsaa sine Passe viserede saavel af Politiet som af den sardinske Konsul, da de paa Veien fra Genf over Simplon 2 Gange maatte passere sardinsk Territorium. I Genf traf de Konows Brodersøn Ludvig tilligemed Mad^{me} Clorinde Badini fra Florenz. (Her bemærkes, at Konsul Ludvig Konow senere blev gift med Clorinde Badini, født Michelluci.) Ludvig Konow berettede, at han var paa Hjemreise over Holland til Bergen, hvorfra han havde faaet Brev af 31. Juli, at der var ankommet 70 «Nordfarer»-Jægter. — 28. August begyndte Reisen med Diligence til Mailand over Simplon. Under 30. August noterer Konow «om Morgen Kl. 4 gik Veien uophørlig skarpt opad og fortalte man os, at man Dagen forud ikke havde kunnet passere Simplon med Voiturer, fordi der den 28. August var faldt en stor Del Sne, man sagde 2 à 3 Fod dyb, som man havde maattet arbeide bort. Vi fandt ogsaa en Mængde Sne ved Siden af Veien og paa det høieste Punkt af Simplon kjørte vi endogsaa i selve Sneen, som nu opsmeltedes af det stærke Solskin vi havde, Kl. 11 naaede vi den høieste Del af Veien, som er 6 200 Fod over Havets Overflade, efter 6½ Timers uophørlige Kjørsel opad og ½ Times Hvil ved et Værtshus.» — Kl. 6 Eftm. naaedes Domo-dorsola. — 31. August gik Reisen videre langs Bredden af Lago Maggiore. Kl. 2½ fik de Reisende østerrigsk Befordring, som var en god Del bedre end den de hidtil havde havt, skriver Konow. De fik ogsaa nu en Eskorte af ridende Carabinieri foruden en Carabinier, som sad bag i en Bivogn, som fulgte Diligencen. Endelig Kl. 8½ ankom de velbeholden til Mailand. Næste Dag besigtigedes den berømte Dom og det keiserlige Palads, hvor Keiseren eller Vice-Kongen residerede,

naar de opholdt sig i Mailand. Samme Dags Aften besøgte la Scala-Theateret, hvor Operaen «Italienerinden i Algier» opførtes. Konow skriver, at dette Theater overgik ganske hans Forventning med Hensyn til Størrelse, Elegance og kostbar Indredning. — 4. September fortsattes Reisen fra Mailand i Diligence og under Escorte over Brescia og Verona til Venedig. Konow anfører, at paa Turen mellem Mailand og Verona tillod hans svækkede Helbred ham ikke at observere meget. — 6. September forlodes Verona og overnattedes i Padua og ankom til Venedig 8. September. Her tog Konow den Beslutning at søge Lægehjælp, da han i de sidste 8 Dage ikke havde kunnet faa et Stykke Brød, Kjød eller Fisk ned, men maatte indskrænke sig til Supper og var han nu saa udmattet, at han kun med Anstrengelse kunde gaa Trapper. Ved Formidling af Konsul F. Oexle fik Konow Besøg af en Dr. Taussig, som talede tysk. Under 9. September skriver Konow for sidste Gang i sin Reisedagbog: «Blev mig under Brystet paasat 15 Iglar, som trak temmelig stærk Blod og for at Blodet fremdeles kunde flyde blev Maven, eller hvor Iglarne havde staaet, paa-lagt et varmt Omslag, som senere blev ombyttet med et andet, Her ender Wollert Konows Optegnelser.

Nedenunder er tilføjet: Sygdommen endte med Dødsfald i Venedig 3. Oktober 1839. Intet findes om senere Behandling eller Symptomer, men Resultatet — Følger af Forkjølelse i kold Luft, kolde Senge uden Uldtæpper nærmest Kroppen, eller af Mavesvækkelsen eller den stærke Blodtæpning trods Udmattelsen — blev Døden 3. Oktober 1839 i Venedig.

HUSET KONOW & COMP.^s HISTORIE

Konow-Huset ved Petanebryggen

Oprindelsen til dette, i 1ste Halvdel af det 19de Aarhundrede saa store og rige bergenske Handels- og Bankierfirma, maa søges i den Forretning, som den fra Schwerin indvandrede Friederich Ludwig Konow grundlagde 1. Mai 1774.

Friedr. Ludw. Konow eiet Gaarden Frydenlund paa Damsgaard, men hans Forretning blev drevet fra 4 Rode No. 88 og 86 (Strandgaden). Han havde kjøbt Frydenlund i 1796 af Doktor I. L. Fischer for 750 Rdlr., men blev af hans Dødsbo solgt i 1799 til Herman Didrich Janson for 1 150 Rdlr.

Friedr. Ludw. Konow drev en ganske betydelig Exportforretning, specielt af Fiskeprodukter, vi ser saaledes, at han bl. a. havde exporteret en Fiskeladning til Bordeaux, deltaget i et Etablissement paa Island o. s. v.

Ved Friedr. Ludw. Konows Død 6. November 1798, kun noget over 52 Aar gammel, viste det sig, at hans Forretning havde økonomiske Vanskeligheder, dels paa Grund af nævnte Fiskeladning, som var ankommet til Bordeaux under den franske Revolution og hvorfor der bare kunde erholdes værdiløse Assignater som Betaling, dels ved Deltagelsen i Etablissementet paa Island, Udrustningen af en Grønlandsfarer som kom hjem uden Fangst o. l.

Den 19. Oktober 1799 blev der afsluttet en Kontrakt mellem Friedr. Ludw. Konows Enke, Anna Hedevig Konow, og de to Sønner Wollert og August Konow, den Gang 20 resp. 19 Aar gamle, om Oprettelsen af Firmaet

Konow & Comp. fra 1. Januar 1800.

Firmaet skulde drives for fælles Regning indtil 1. Januar 1803 og med Wollert Konow som Firmaets Bestyrer. Efter denne Kontrakt skulde Fru Anna Hedevig Konow erholde $\frac{2}{3}$ Dele af Forretningens Overskud og de to Sønner tilsammen $\frac{1}{3}$ Del, hvoraf Wollert Konow skulde erholde $\frac{3}{5}$ Dele og August Konow $\frac{2}{5}$ Dele. Til Gjengjæld herfor overlod Anna Hedevig Konow de til 4 Rode No. 88 og 86 hørende 2 Pakhuse og 2 Værelser i Vaaningshuset som Opholdsrum og Kontor for Sønnerne, foruden at hun skulde bære alle Husholdnings Udgifter.

Denne Kontrakt blev gjældende indtil 1. Januar 1803, da der under 21. December 1802 blev oprettet en ny Kontrakt gjældende til 1. Januar 1809. Ved den nye Kontrakt blev det bestemt, at Anna Hedevig Konow skulde erholde $\frac{3}{5}$ Dele, Wollert Konow $\frac{6}{25}$ Dele og August Konow $\frac{4}{25}$ Dele af Forretningens Overskud.

Ved Kontrakt af 31. December 1808 traadte Anna Hedevig Konow ud af Firmaet og overdrog det helt og holdent til sine to Sønner Wollert og August Konow og fraskrev sig samtidig sin Andel i Firmaets Indtægter. Konow & Comp. blev saaledes fra 1. Januar 1809 drevet udelukkende for Regning af Wollert og August Konow, som sees at have oprettet en speciel Kontrakt sig imellem, dateret 20. Juli 1811.

Det nye Firma maa have været ualmindelig dygtig ledet og havt Held med sig i sine Dispositioner. De to Brødre kunde saaledes allerede i 1806 betale deres Faders udenlandske Gjæld fuldt ud, saavel som Resten af den indenlandske, hvilket i høi Grad bidrog til at befæste Firmaet Konow & Comp.s Anseelse og Kredit, saavel hjemme som i Udlandet.

Imidlertid var den 23 aarige August Konow i Oktober 1803 reist ud paa en længere Forretningsreise, som varede helt til Begyndelsen af 1807 og paa denne Reise besøgte England, Skotland, Irland, Tysk-

land, Frankrig, Sverige og Danmark. Det gjaldt for det unge Firma at erhverve gode nye Forbindelser og opretholde de gamle og i det hele taget personlig at lære at kjende de udenlandske Markeder og Forholde. Man maa erindre det var meget vanskelige Forholde i Europa i de Tider, ogsaa for Forretningsverdenen. Man stod midt oppe i Napoleonskrigene med de deraf følgende Hindringer for et normalt Forretningsliv — der var Englands Kontinentalspærring, finansielle Vanskeligheder rundt om i Europa, foraarsaget ved de usikre politiske Forhold o. s. v. Alt dette gav den unge Konow nok at iagttage paa sin lange Reise, foruden at studere de Markeder, som kunde være af Interesse for det bergenske Firma.

Om selve Reisen fortæller Konsul August Konow i sine Erindringer, men om dens Betydning for Firmaet og om Handelsforholdene hjemme i Bergen faar man et stærkt Indtryk ved at gjennemlæse den lange Række Breve, der foreligger fra Broderen Wollert Konow til August Konow. Man erfarer af disse Breve, at det lykkedes for August Konow at knytte en hel Del fordelagtige Forbindelser, ikke alene i de store Havnebyer, men ogsaa i Kontinentets Indlandsbyer, der blev f. Exp. aabnet direkte Forbindelse i Berlin, Nürnberg, Prag o. s. v.

Det var heller ikke noget let Arbeide for den bare et Aar ældre Broder Wollert Konow alene at drive den stedse voxende Forretning hjemme i Bergen under de usikre politiske og økonomiske Forholde. Han begyndte ogsaa sit Arbeide paa Kontoret Kl. 5 à 5½ Morgen og holdt paa til Kl. 7 — ja indtil Kl. 10 Aften. Det unge Firma havde ogsaa mange Konkurrenter blandt Bergens ældre Handelstand at kjæmpe mod, saaledes W. D. Krohn, I. C. Harmens, Voss & Søn, Cappe & Schnelle, Mowinckel m. fl.

Wollert Konows Breve viser den levende Interesse han havde for sin yngre Broder og dennes Reise. Han skriver saaledes allerede 29. Oktober 1803, August Konow burde lære at danse «for at Din

«Krop derved kunde antage en saadan Stilling, som ene for sig selv
«meget anbefaler.»

Det virker ellers ganske forfriskende, naar Wollert Konow midt inde i et alvorligt og tørt Forretningsbrev anmoder Broderen om «at
«kjøbe 3 gule og 6 hvide Kugler med smaa «Strykere» at oppudse gule
«og hvide Skind- og Kasemirs Benklæder til F. Meltzer, W. Eriksen
«og ham selv.» Man synes næsten at se de 3 unge bergenske Sprader
fra 1803 i gule eller hvide Benklæder!

Vi erfarer af Wollert Konows Breve, hvorledes de politiske Forholde ude i Europa spiller med i Firmaets Dispositioner og om de Vanskeligheder der opstaar, specielt for Bergens Export til tyske Havne, ved Englands Kontinentalspærring o. s. v. Wollert Konow skriver saaledes i November 1803 om en fælles Spekulation med Hofagent Janson i «god blaa Kaffe og Virginia Bladtobak, men ikke hvis
«det saa ud til en hastig Fred, da Spekulationen ikke kunde finde Sted.» Spekulationen var delvis beregnet paa Rygterne om en fransk Landgang i England, hvorved antoges, at Priserne der vilde falde. August Konow indberetter ogsaa stadig om de politiske Forholde i Europa. I et Brev af 24. December s. A. takker Wollert Konow sin Broder for «tilsendte Fortegnelse over Bonapartes foregivne Røverier. I Sandhed
«ere Summerne anseelige, og ifald de ere autentiske er Herr B. en
«uforskammet Røver.»

I Mai 1806 skriver Wollert Konow «de seneste Efterretninger lader
«til, at det danske Flag fra Englands Side fortrinlig vil blive respek-
«teret. Gid kun Frankrig ikke foruroliger os, og at Englands Bloke-
«rings System ikke bliver for meget udvidet, saa ville de danske Skibe
«vel have blomstrende Periode i dette Aar.»

Man mærker, at Englands Kontinentalspærring lægger mange Vanskeligheder i Veien for Bergens Handel med Kontinentet. De fleste Kommissions-Varer til Tyskland blev derfor afsendt i de norske

Afskiberes Navn og som dem tilhørende og blev der beregnet extra 1 % Neutral-Kommission for Varer til Preussen.

I 1805 var der i Bergen stor Mangel paa ledige Skibe til Nord- og Østersjøen, saa det var vanskeligt for Konow & Comp. at udføre indløbne Ordre paa Varer til Tyskland.

Ellers var Forholdene hjemme i Bergen ofte meget vanskelige — i Juni 1805 noterer Wollert Konow «Pengemangelen er her græsselig».

Det er interessant at se, hvilket aabent Blik den unge Wollert Konow havde for Udviklingen af Landets Næringsliv og da især for Fiskerierne. Han skriver saaledes i Juni 1805 til Broderen: «Endnu et andet Project, som om det blev realiseret vel ogsaa kunde være Landet til Nytte. Her er nu i flere Aar fra Vaar til Høst indfundet sig i Fjorden en utallig Mængde smaa Sild, som er for liden til at saltes og hvoraf da Landets og Byens Trang ikke er tilstrækkelig til at consumere hvad deraf fanges. Prisen derpaa ogsaa yderst lav, den største Del løber ind og ud af Fjordene uden mindste Hinder. Denne Sort Sild falder ofte meget fed og vilde være tjenlig til Trankogning, naar man kun vidste den rette Fremgangsmaade hermed. Jeg ønsker derfor, naar Du kommer en Gang til Gothenborg, Du da nøie tager Tranbrænderier i Betragtning, for om mulig med Tiden at kunde gjøre et Forsøg med Trankogning i Nærheden.»

Dette har øiensynlig været den nu saa værdifulde Brisling, som den moderne Hermetikindustri har bragt ud paa Verdensmarkederne og som altsaa allerede for over 100 Aar siden var Gjenstand for Wollert Konows Opmærksomhed.

I et Brev af Oktober 1804 animerer Wollert Konow sin Broder til at reise til Berlin, forsynet med gode Introduktionsbreve for at søge det preussiske Konsulat i Bergen. «Du kan erindre, at sal. Fader var tilbuden at være Vice Konsul her i Bergen, men da han ei kunde blive General Konsul, afslog han saadant. Af hvem dette Tilbud

«blev gjort ved jeg ikke. Endnu er her ingen preus. Konsul, saa be-
«synderligt det endogsaa er, da baade i Trondhjem og Christiansand
«residerer preus. General Konsuler. Imidlertid tror jeg Vedkommende
«i Berlin ikke har tænkt herover, thi helst vilde de vel indse, at et Sted
«som Bergen, hvis Handel er større end Trondhjem og Christiansand,
«udkrævede nødvendigvis en Konsul, som i paakommende Tilfælde
«kunde antage sig de preus. Undersaatters Tarv. Havde sal. Fader i
«forrige Krig ikke understøttet en Del preus. Undersaattere og de
«Skibe her da blev opbrugte, vilde de have fristet de elendigste Kaar
«man kan tænke sig.»

Denne Opfordring resulterte i, at August Konow søgte og fik det preussiske Konsulat i Bergen fra April 1806, uagtet det lader til, at han havde flere og ældre Konkurrenter til Stillingen.

Imidlertid tiltog Forretningerne stadig hjemme i Bergen og det var derfor med stor Længsel, at Wollert Konow imødesaa Broderens Hjemkomst, som fandt Sted i Februar 1807, det sidste Brev fra Wollert Konow til August Konow er saaledes dateret 9. Februar d. A.

*

Firmaet Konow & Comp.s Forretninger var selvfølgelig fra først af baseret paa Export af Bergens vanlige Fiskeriprodukter, saasom Tørfisk, Tran, Sild og Rogn, men Firmaet exporterte ogsaa andre norske Produkter, specielt Skind, fornemmelig Gjedeskind, og Bergmose til Skotland, hvoraf kunde exporteres op til 20 Tons ad Gangen og Prisen dreiet sig om £ St. 28.0.0 pr. Ton. Det er i denne Forbindelse ganske interessant at notere, at Konow & Comp. i 1803 ogsaa exporterte Tangaske fra Sønør og Molde, ligeledes Tyttebær til Tyskland.

Importforretningen, ikke mindst af Kornvarer og Salt, var meget betydelig.

I Krigsaaret 1808 var Salt næsten uerholdelig og da Regjeringskommissionen bekjendtgjorde, at der vilde erholdes Præmie for de Skibe, som bragte Salt hjem fra Vestkysten af Frankrig var Konow & Comp. bl. a. færdig til at spekulere. Mangelen paa Salt foranledigede en Ansøgning fra flere Handlende om at faa tegne Assurance paa de Fartøier, som afgik til Spanien og Frankrig efter Salt. Ansøgningen var undertegnet af Konow & Comp. Ansøgningen blev anbefalet af Stiftet og Regjeringskommissionen. Blandt de Firmaer, som for egen Regning deltog i Farten paa Archangel i 1809, men som var uheldige paa Grund af Tilstedeværelsen af engelske Krydsere ved Hammerfest og Nordkap, nævnes ogsaa Konow & Comp. Under 23. Mai 1812 var der af Regjeringen udfærdiget en Forordning med Forhøielse af Udførselstolden og et Indførselsforbud mod en hel Del Artikler, hvoriblandt Bomuld, Ris og Tobak. Mod denne Forordning blev der fra Bergens Handelsstand indsendt en Kjæmpeansøgning, der talte 126 Underskrifter og først blandt disse findes Konow & Comp.

I det hele taget findes Konow & Comp.s Underskrifter paa en hel Del Protester og Ansøgninger, som blev indsendt i Krigsaarene fra Bergens Handelsstand.

I 1813 var der stor Mangel paa Korn i Landet. Konow & Comp., Ludv. Wiese og Alexander Grieg indsendte derfor et Andragende om at maatte faa befragte engelske Skibe i Ballast fra Norge for at hente Korn fra Jylland og bringe samme til Bergen og saa igjen fra dette Sted, eller Trondhjem, Christianssund eller Molde, udføre norske Produkter. Dette Andragende indvilgedes 17. Oktober 1813. Til ovennævnte Firmaer udstedtes saaledes for 5 engelske Skibe Protektionsbreve mod Opbringelse af danske eller norske Kapere.

For Landets Kornforsyning i disse vanskelige Aar havde i det hele taget Konow & Comp. stor Betydning.

Wollert Konow var i 1809 sammen med 17 andre af Bergens største

Forretningsmænd med at stifte «Det particulaire Assurandeur» til Tegning af Forsikring mod Sjøskade «der ey forarsagedes ved fientlig Forfølgelse» paa Skibe, Varer og Effekter. Kapitalen blev ansat til en Tønde Guld, eller 100 000 Rdlr. dansk kurant. Wollert og August Konow tegnet sig for hver 3 000 Rdlr.

I Januar Maaned 1814 fik Spørgsmaalet om Bergensernes Afgivelse af Tørfisk til Østlandet sin Afgjørelse. 8. Januar 1814 skriver Statholderskabet til Bergens Stift, at den første Trediedel, 8 000 Voger Tørfisk, samt 1 600 Tønder Vaarsild, der var beslaglagt hos Huset Konow & Comp., strax skulde sendes til Østlandet.

Forøvrigt sees af Kapt. Motzfeldts Memoirer, at August Konow tilbød at give 1 000 Tønder Havre i Tilfælde Krigen skulde bryde ud i 1814.

Firmaet Konow & Comp. viste sig overhovedet meget nationalsindet og gav f. Exp. i 1813 2 000 Rigsdaler til Oprettelse af et norsk Universitet. Dette var det næst største Beløb, som blev givet af Privatmænd i Bergen.

Bergen var i Juli Maaned 1814 Skuepladsen for et Opløb, der mindede om en lignende Begivenhed i 1765 «Strilekrigen» og derfor ogsaa fik samme Navn. Anledningen til Opløbet i 1814 var den herskende Kornmangel.

Den 25. Juli strømmede en stor Skare af den nordhordlandske Almue ind til Bergen, hvor de fordrede Undersøgelse af de Kornoplag, som man mistænkte Byens Kjøbmænd for at have skrapet sammen. Opløbet varede ogsaa den 26. Juli, men man gik dog ikke videre end til Insulter mod Øvrigheden og en Del Borgere. Hoben opløste sig derefter og gik hver til sit. Opløbet havde dog opskræmt Byens Borgere, som samlet sig 27. Juli til Massemøde paa Raadstuen og som udvalgte følgende 6 Herrer til at tale den fælles Sag: Konsul August Konow, Konsul Krohn, Nic. Nicolaisen, Capt. Paasche, Capt. Rulffs

og Danch. Danchertsen. Disse Herrer lod tilføie Protokollen en længere Beklagelse over, at der ikke var truffet Anstalter fra den civile Øvrighed, at sikre Borgerskabets Eiendele og borgerlig Sikkerhed o. s. v. Magistraten foranstaltet derefter en Undersøgelse hos de Handlende for at komme til Kundskab om, hvor stor Beholdning af Kornvarer og Mel der maatte være i Bergen. Under 29. Juli sendte Bergens Borgere en Skrivelse til Kongen med Andragende om, at en upartisk Kommission maatte nedsættes for at undersøge det, som passerte under Opløbet og at Ombytning af Soldater fra Østlandet til Garnisonen i Bergen maatte finde Sted. Dette Andragende til Kongen er underskrevet af: *August Konow*, *August L. Konow* og *Wollert Konow* (efter «Bergen» af Yngvar Nielsen).

Hans Dahl fortæller yderligere om dette Opløb, at i denne Anledning var Magistraten, Stiftet og Stadshauptmanden forsamlet paa Raadhuset tilligemed Bønderne. Adskillige Kjøbmænd havde ogsaa forsamlet sig der. Men *Brødrene Konow* o. fl. var ikke nærværende. Et halvt hundrede Bønder, ledsaget af en stor Del Almue, begav sig til *Wollert Konows Hus* og forlangte, at han skulde følge dem til Raadhuset. Det var forgjæves, at han forsikret dem, at han ingen Beholdning af Korn havde og det var ikke uden efter megen Overtalelse, at de tillod ham at reise tilbaads til Torvet, ledsaget af nogle Bønder. Paa Torvet modtog Bønder og Pøbel ham, og det var ikke uden Mishandling at han naaede Raadhuset.

Firmaet maa allerede i Aarene fra 1800 af have erhvervet en temmelig stor Formue. Da Norges Bank skulde oprettes gjaldt det at skaffe Banken et Grundfond, hvorfor Stortinget udskrev en extraordinair Skat paa 2 Millioner Speciedaler, som skulde udlignes paa Formue og udredes i Sølv, den fik ogsaa Navn af Sølvskatten. Paa Bergens By faldt 177 000 Spd. hvoraf 10 000 Spd. blev udlignet paa Firmaet *Konow & Comp.*

Wollert Konow kunde ogsaa i 1815 skrive «at vi Gud skeep Tak «ere komne i en saadan Stilling, at vi ikke behøve at udsætte os for «overordentlig Ricico for at vinde Penge, bør vi ukkun vælge saa- «danne Forretninger, som give sikkre Fordele». —

Vi har nævnt, at Firmaet var stor Importør af Korn og Salt, men det indførte ogsaa mange andre Varer, saaledes Tobak, Humle, Kaffe, The, Sukker, Vine, Brændevine, Edikke o. s. v. hvormed der dreves en gros Handel. Blandt de Importartikler, som var af Interesse for Bergen, nævner Wollert Konow «ublegede Lærreder, som Nordfarerne «bruge først til Sække og siden til Skjorter af $\frac{5}{4}$ Alens Bredde ere her «meget begjærlige og betales med 16 à 17 Skl. Alen.»

En stor Handelsartikkel i de Dage var norsk Kornbrændevin og vi ser, at ikke alene Konow & Comp. men ogsaa Thos. Johs. Heftye & Søn i Christiania drev en betydelig en gros Forretning med dette Produkt, foruden med andre Varer, saaledes sees, at sidstnævnte Firma i 1827/28 kjøbte Saalelæder fra Bergen. Det deltog ogsaa i Export af Rundfisk fra Bergen. Det senere saa bekjendte Bankhus Hambro & Son i London drev ogsaa i den Tid Vareforretninger, saaledes sendte det i Oktober 1829 4 Fade Tobak i Konsignation til Konow & Comp. i Bergen.

Naar der i Ovenstaaende er nævnt de forskjellige Import- og Exportartikler, hvormed Konow & Comp. drev Forretning maa det ikke glemmes, at den vigtigste Exportartikkel var Rundfisk, hvormed Firmaet drev en meget stor Forretning, specielt til Italien, hvor de havde mange gode Forbindelser. Det var delvis Kommissions-Forretning og dels Afskibning for egen Regning. De italienske Fiskeimportører sendte ofte sine egne Skibe til Bergen for at afhente Fisken, hovedsagelig var det neapolitanske Skibe. Selvfølgelig gik meget af Fisken med norske Skibe og da især med Firmaets egne Fartøier. Saaledes giver Wollert Konow i Juli Maaned 1815 fra Christiania Besked om, at der

skulde fragtes et Skib til Middelhavet, og bemærker, at det var almindeligt, at Fragten til Middelhavet skulde dække Udgifterne dertil, medens Fragterne til Norden var Hensigten med Turen.

Det maatte være vanskeligt at drive store Forretninger i Bergen for 100 Aar siden paa Grund af den sjeldne og sene Postgang. Wollert Konow nævner saaledes, at han paa en Dag fik ikke mindre end 3 Poster fra Hamburg. Men man var jo ikke forvænt med hurtige Kommunikationer i de Dage. Wollert Konow beretter saaledes, at Generalinde Mansbach med Døtre havde haft en heldig Reise fra Bergen med Seilskib til Frankrig og kun brugt 12 Dage! Wollert Konow skriver i November 1803 «at det skal være afgjort, at der skulde komme 2 «ugentlige Poster fra Kjøbenhavn til Bergen». Imidlertid syntes det ikke at gaa saa fort med denne Forbedring — de fleste bergenske Forretningsfolk mente, de havde nok at bestille med en Post ugentlig fra Kjøbenhavn! Den nye Postordning traadte først i Virksomhed i 1805.

I Forbindelse med Export-Forretningen fra Bergen kan det kanske have Interesse at se lidt nærmere paa Datidens Priser for de vigtigste Export- og Importvarer.

Wollert Konow noterer i Aarene 1827—28 følgende Priser:

Torreviecha-Salt	3 Spd. pr. Tønde.
Rug i Bergen	4 à 4½ Spd. pr. Tønde
Byg i Christiania	3 Spd. 3 Ort » »
Østersjø Rug	4 » 1 » » »
Havre i Christiania	2 ⁹ / ₁₀ » » »
Hvede i —»—	4 » 2 » » » ned til 3 Spd. 3 Ort
Sild	3 » » »
Klipfisk	1 » 1 » pr. Vog
—»— i Trondhjem	1 » » »
Brun Tran	11 » pr. Tønde indkjøbt i Trondhjem
Tyn brun Tran	13 » pr. Tønde indkjøbt i Christianssund

Men disse Priser kunde ogsaa variere temmelig meget. I 1829 noteres i Bergen:

Brun Tran	25 à 26 Spd. pr. Tønde mod i 1828			
» »	15 ¹ / ₂	»	»	»
Fedsild	5 à 6	»	»	»
Vaarsild Januar 1830	2	»	»	» til 2 Spd. 1 Ort
Dansk Rug	3 ¹ / ₂	»	»	»
Rogn	4 ¹ / ₂	»	»	»
St. Ybes og Trapani Salt	7 Ort à 6 Ort 18 Skl. pr. Tønde op til			
—»—	8 » à 8 ¹ / ₄ Ort pr. Tønde.			

Rundfisk Priserne var stærkt variable og afhængig af Fiskets Gang og Tilførslerne fra Nord-Norge.

Samtidig som Wollert Konow noterer ovenstaaende Varepriser for 1827—28 nævner han, at der i 1828 var optaget et norsk Statslaan paa 300 000 Sølv Species hos Hambro & Son i London til en Kurs af 91 % — alle Obligationer solgt af Hambro paa Christiania Børs til 95 %.

*

Konow & Comp. havde efterhaanden udviklet sig, ikke bare til et stort Handelshus, men ogsaa til et stort *Bankierfirma* og var længe den eneste Bankvirksomhed i Bergen. Foruden mere almindelige Bankforretninger dreves betydelige Vexeltransaktioner, hvortil Dagens varierende Kurser gav rigelig Anledning. Firmaet udfoldet ogsaa en stor Laanevirksomhed og finder man blandt dets Debitorer mange kjendte Navne, først og fremst i Bergen, men ogsaa ellers i Norge, saaledes blandt andre et af Østlandets og Norges største og mest fremtrædende Navn fra den Tid.

Konow & Comp. havde selvfølgelig mange første Klasses Forbindelser, saavel i Norge som i Udlandet.

For Firmaets Bank- og Vexelforretninger i Norge sees først og fremst Thos. Johs. Heftye & Søn i Christiania at have spillet en stor Rolle. I Udlandet var Hovedforbindelserne: Huset G. W. Arnemann i Altona, Ryeberg & Co. i Kjøbenhavn, J. B. Paschen & Co., Sillem, Bennecke & Co. i Hamburg, foruden C. H. Donner og I. H. & G. F. Bauer, i London Baring Brothers og i Amsterdam Weddik & Wendel.

Ovenfor er nævnt, at Konow & Comp. drev betydelige Vexeltransaktioner. I August 1815 skriver Wollert Konow til Broderen i Bergen: «Af mine seneste Breve vil Du ogsaa have seet, at jeg ligeledes er af «den Formening, at jeg herfra langt bedre end fra Bergen kan dirigere Vexelsalgene, og at jeg til den Ende ønsker mig underrettet, «hvormeget omtrent vi have tilgode hos vore udenlandske Venner. «Du kunde da tilegne Dig fremmed Mynt efterhvert som jeg lod anvende «deraf. Vi maa imidlertid gaa forsigtig til Værks og ikke overtage «formeget af udenlandske Penge, da jeg formoder, at vore Penge ville «bedre sig en hel Del, saasnart Finans Comitéen kommer frem med «en ordentlig Plan, og som jeg vil haabe den omsider frembringer. Paa «den anden Side kan man sige, at der skal gaa betydelige Penge ud «af Landet for de mangfoldige Varer etc, der i den senere Tid er indbragte. Da jeg alligevel staar i den Formening, at Kurserne om ikke «lang Tid ville bedre sig, og da jeg tror Du som meldt i Bergen vil «kunne til billigere Kurser kjøbe fremmede Vexler, har jeg tilligemed «under samme Hensyn, som Du har, at den engelske Kurs muligens «vil forværre sig, solgt til Herr C. S. omtrent £ St. 600.— til 240.— «som jeg paa Mandag skal trassere 3 Mdr. paa D. Willink i London «og remitterer jeg Dig næste Post R. B. Sedlerne derfor.

«Du vil imidlertid skrive baade til Willinks ved Skibsleilighed om «denne Gjenstand, og ligeledes melde ham og de øvrige Venner jeg «kunde komme at trassere paa, at jeg muligens fandt Anledning at «trække paa dem, og at mine Tratter herfra Christiania da maatte

«honoreres. Ved Vexelkjøb maa Du gaa meget varsomt til Værks, «da jeg af Meyer har observeret, at man i Bergen er meget opmærk- «som paa, hvad Du gjør i Pengesager, under Forudsætning af, at jeg «om forefaldende Forandring i Tide underretter Dig, og kunde det «lettelig have en skadelig Indflydelse paa Kursen, om man mærkede, «at Du kjøbte Vexler af nogen Betydenhed.»

Det lader ogsaa til, at den norske Regjering ved Grev Wedel i September 1815 blev opmærksom paa Konow & Comp.s fremtrædende Stilling paa Pengemarkedet og da Regjeringen trængte fremmed Valuta, specielt £ St., gav den Konow & Comp. Anvisninger paa tilsammen 100 000 R. B. D. paa Stiftamtstuen i Bergen for at indkjøbe fremmed Valuta, fornemmelig £ St., hollandske Gylden eller Banco Mark.

For at forstaa Wollert Konows Dispositioner og Meddelelser til Broderen og for at faa et Indblik i Norges økonomiske Forholde i 1815 er det nødvendigt at se lidt paa Pengevæsenets Stilling i Tiden efter 1814.

Norge tog i Arv fra den gamle Forening med Danmark flere Millioner ufunderede Pengesedler. I 1814 forøgedes denne Masse først med de af Christian Frederik som Regent udstedte 2 Millioner Riksbanksedler, de saakaldte «Prinsesedler», og dernæst med de 14 Millioner Riksbanksedler, hvis Udstedelse Riksforsamlingen paa Eidsvold 19. Mai 1814 havde bemyndiget og som den garanterede til en Kurs af 375 R. B. D. Navneværdi paa 200 R. B. D. Sølvværdi eller 100 Species. Dette er den meget omtalte og omskrevne Eidsvoldsgaranti. Det samlede Beløb af cirkulerende Sedler ansloges til omkring 25 Millioner R. B. D. og Kursen paa Sedler gik stadig og med rivende Hurtighed nedover. Eidsvoldsgarantien viste sig forsaavidt virkningsløs. I 1815—16 kom det derhen, at der paa 100 Spd. gik ikke mindre end 1 500 Riksbankdaler i Sedler eller Navneværdi. Udenfor Landet havde de norske Pengesedler aldeles ingen Værdi. Skulde

man købe fra Udlandet, maatte man skaffe sig fremmede Penge til Betaling. Den danske Regjering traf i de første Maaneder af Aaret 1815 Forføjninger, hvorved Nordmændene blev sat i Klasse med de mindst begunstige Nationer med Hensyn til Handel med Danmark. Norske Kjøbmænd stod fra Foreningstiden i en trykkende Privatgjæld til Danmark, og denne Gjæld blev i de første Aar efter Skilsmissen mere trykkende, fordi den danske Pengekurs bedredes, medens den norske gik tilbage.

Vi skal i Forbindelse med ovenstaaende se lidt nærmere paa Kursene for fremmed Valuta i 1815 og da nærmest paa £ St.

Da Wollert Konow kom til Christiania i Juni 1815 skriver han, at de fleste klager over det daarlige Pengevæsen og noterer Kjøbenhavnerkursen med 50 % Agio og Kursen paa London 200 %, men den skulde i November gaa i 305 % i Christiania, uden at man kunde faa nogen £ St. til denne Kurs, men maatte betale 315 % og 29. December vilde ingen i Bergen sælge £ St. til 500 % og 6. Januar 1816 noterer Konow, at man i Christiania har givet 530 % for £ St.

Tiltrods for at Norge fik sin egen Nationalbank — Norges Bank — skulde det gaa en Aarrække før Pengevæsenet bedret sig syndeligt. Endnu i April 1824 noterer Wollert Konow en £ St. Kurs i Bergen paa 6 Spd. 74 Skl. — altsaa henimod 27 Kroner for 1 £ St.

Ovenfor er nævnt de saakaldte «Prinsesedler». Wollert Konow skriver, at «for tilsendte 57 R. B. D. Prinsesedler følger indlagt 57 R. B. D. «i nye Sedler, men flere deslige Sedler er det ikke værdt at sende til «Christiania, da de neppe vil blive ombyttet.»

*

I Afsnittet «Wollert Konow paa Stortinget 1815—16» har vi læst om hans Indlæg for Eidsvoldsgarantiens Opretholdelse.

Da Wollert Konow fik Indtryk af, at der i Stortinget ikke vilde blive Majoritet for Eidsvoldsgarantiens Opretholdelse, fandt han det rigtigst jo før jo heller at realisere Firmaets Beholdning af R. B. D. Sedler og istedetfor købe Varer. Efter gjentagne og langvarige Forhandlinger i Stortinget blev Resultatet, at Eidsvoldsgarantien sattes ud af Betragtning. Denne Stortingets Beslutning er blevet betegnet «som i Virkeligheden hverken mere eller mindre end en ny Stats-«bankerot».

I Breve af 15. og 18. November 1815 gjentager Wollert Konow sin Opfordring til Broderen om hurtigst mulig «at anlægge vore Papir «Penge i solide Varer og at vi ikke bør skille os med nogen Eiendom «af reel Værdi».

August Konow købte ogsaa mange Varer i Bergen. Wollert Konow skriver 25. November: «F. Meyer vidste ogsaa at fortælle mig, at han «havde Brev om, at vi købte saa mange Varer, at vi altsaa vel ikke «troede paa Garantien», og under s. D. «Garantien faldt i Gaar i Lagtinget». Konow mente, at Følgerne heraf vilde blive, at Kursen saavel som Varepriserne vil løbe i Veiret. Ved sine Dispositioner havde Wollert Konow allerede sikret Firmaet mod disse Følger og han kunde skrive: «og da man ikke handle urigtigt i at søge at sikkre sig mod «ethvert Tab, saa er det mig kjært i Tide at have forberedt os paa det «værste, og at vi have anvendt vore Sedler i Varer.» Han kunde yderligere skrive: «man belurer i Bergen ethvert af Dine Skridt, for der-«efter at rette sig, og følgelig er det af megen Vigtighed, at bruge den «yderste Klogskab og Forsigtighed i hvad vi foretager os og sige.»

At Wollert Konow fik Ret i sin Mening om Følgerne af Lagtingets Beslutning om Eidsvoldsgarantien, viste sig i Bergen allerede i Begyndelsen af December, «at der dagligen gaar værre med Pengenes Deca-«dence, og med næste Post vil jeg nok erfare det samme, efterat Lag-«tingets Kuldkastelse af Garantien er blevet bekjendt à costly.»

Det gik ogsaa saaledes og 30. December skriver han: «jeg bemærker «mig Kursernes vilde Gang i Bergen, og da der paa Tinget neppe i «Januar Maaned bliver laget nogen endelig Resolution om Penge- «væsenet, ville Kurserne rimeligvis holde sig endnu en lang Tid slette.»

Under 10. Februar 1816 skriver Wollert Konow fra Christiania: «med seneste Post ville de i Bergen, som havde den gode Tro til Stor- «tinget, at det ikke vilde kuldkaſte Garantien, eller betage den dens Virk- «ning, have erfaret, at de havde narret sig i deres Tro, og har denne «Efterretning gjort den Sensation jeg formoder, vil Du vel have solgt «en Del fremmede Vexler til gode Kurser. Her har bemeldte Begivenhed «endnu ikke virket synderligt, som for en Del ligger i den her under «Markedet herskende store Pengemangel, for en Del ogsaa i, at man i «det hele taget ikke forſtaar sig paa Pengevæsenet».

Konow & Comp. fik i Begyndelsen af 1816 ogsaa føle den almin- delige Pengemangel i Landet, saaledes skriver Wollert Konow 20. Marts 1816: «ugjerne bemærker jeg af Dit ellers kjærkomne, at Du for Øie- «blikket er i en saa stor Pengeknibe, og det om saa meget mere, som «jeg for Øieblikket ikke kan afhjælpe den, da her er ikke nogen Vexel «at faa solgt, uden til yderst lav Kurs. Jeg skal imidlertid med mor- «gende Post overdrage enten H. eller nogen Anden i Gothenborg at «sælge 3 à 6 000 Bco. Mark eftersom Kursen er, og derfor sende Dig «R. B. Sedler, omendskjønt jeg frygter for, at vi paa denne Maade «ikke opnaar høiere Kurs end Du vil kunne betinge i Bergen, naar jeg «ser hen til de senest fra Gothenborg og Kjøbenhavn opgivne Kurser.»

Han mener ellers «at ville anſkaffe os Penge med 10 à 20 % Tab «for at vinde 2 à 4 % Commission etc. vilde jo være daarekistegalt «handlet» og skriver, at han forudser, saafremt ingen Forandring imid- lertid inntreffer «at Pengemangelen vil blive rent rasende hos os i «første Stevnen, og bør vi i Slutningen af næste Maaned saa meget «ske kan søge at sikre os derimod».

Wollert Konow saa i det hele taget ikke lyst paa Norges finansielle Stilling i Marts 1816 og mente, at Norge havde ubetydeligt eller intet tilgode i Udlandet, at der var mørke Udsigter for Trælast-Exporten, som før skaffet en Kapital af 500 000 £ St. ind i Landet og at det med Fragterne heller ikke saa for godt ud.

*

Vi ved, at Wollert Konow var en af Bergens Repræsentanter paa Stortinget 1815/16 og kjender hans Virksomhed i Stortinget, men ved Siden af hans intense Deltagelse i Stortingets Arbeide, disponerte han fra Christiania praktisk talt ogsaa den store Forretning hjemme i Bergen, hvorom hans store Korrespondance med Broderen August Konow bærer Vidnesbyrd, foruden hans livlige Brevvexling med Firmaets Forbindelser i Udlandet.

Wollert Konow ankom til Christiania 26. Juni 1815 og 27. Juni var han og hans Kollegaer til Audiens hos Statholder von Essen og besøgte ogsaa Heftye og Marcus Pløen, ligeledes fik han ordnet hos Postmesteren, at Breve til Konow & Comp. i Bergen blev ham udleveret i Christiania, hvorved han fik Anledning til at følge med i Firmaets Korrespondance med Udlandet.

I et af sine første Breve til Broderen i Bergen, anmoder Wollert Konow om, at Skjødet paa Skibet «Seileren» maa blive udstedt til ham fra Rolfsen og Konow & Comp., saa han kan faa erholde tyrkisk Pas for Skibet, hvis saa er nødvendigt. I et Brev af 1ste August minder han om denne Sag og tilføier «thi saasnart Spørgsmaalet om Flagget «kommer under Ventilation, frygter jeg for, at man ikke uddeler nogen «Tyrkiske Passer for at tvinge os til at antage det svenske Flag, indtil «denne Gjenstand er afgjort, og skulde man blive af den Formening, «at vi skulle have et separat norskt Flag, kunne vi dermed ikke tænke «paa at gaa til Middelhavet i Vinter, førend man havde underhandlet

«med Barbarskerne desangaaende.» I en senere stedfunden Audiens hos Kronprins Carl Johan udtalte denne, at med Hensyn til Barbarskerne kunde vi være ganske rolige, da de udsprede Rygter alene havde deres Oprindelse fra engelske Assurandører etc. og at der var en svensk Fregat og Brig i Middelhavet for i al Fald at convoyere og beskytte de norske og svenske Skibe. I denne Forbindelse noterer Wollert Konow senere «at danske Skibe opbringes af Tripolitanerne, hvilket vil skaffe vore og svenske Skibe høiere Fragter». Konow fik ogsaa det forønskede tyrkiske Pas for «Seileren».

I Christiania modtog man tyske og engelske Aviser fra London af 22. Juni, hvorefter der havde været et stort Slag til Fordel for de Allierede, altsaa Slaget ved Waterloo, og Konow mente, at Krigsbegivenhederne vilde have stor Indflydelse paa hele Handelen og nævner, at Kaffe skulde være steget i Hamburg fra 6 Ort til 8 Ort paa Grund af Underretningen om Seieren. Der var ogsaa Rygter i Christiania om, at Napoleon skulde have nedlagt sin Regjering og at Preusserne var rykket ind i Paris 26. Juni, «men dette ansaaes af de fleste for utroligt». Der gik ellers de vildeste Rygter i Christiania, saaledes beretter Wollert Konow under 25. Juli «at der gaar Rygter om, at «Wellington og Blücher skulde være bleven myrdet i Paris og at største «Delen af Paris derefter skal være bleven afbrændt».

4. Juli skriver Konow om Fuldmagtkomitéens Arbeide og nævner, at Falsen og Bøgh er blevne antagne som Medlemmer af Stortinget, men blev Halvor Nielsen Hoel som Repræsentant for Hedemarken udvist af Forsamlingen, da han havde været under Tiltale for «Mordbrand, Tyveri, Kirkeran og Mened om endskjønt frifunden af Mangel «paa fulde Beviser med ham.»

Wollert Konow beretter om en Samtale han havde havt med Grev Wedel, som mente, at Bergenserne havde store Fordele paa Fiskevarerne, hvilket Konow stærkt modsagde og, at man i Bergen følte

sig meget krænket ved den Tilladelse, der var givet Finlænderen Carl Johan Geertz til at indfører Varer til Nordlandene og der handle med fremmede Varer. Wedel mente, at Tingen ikke var af den Vigtighed man antog den for, hvortil Konow svarede, at han var af den modsatte Formening og, at man i Christiania ikke kjendte Sagens rigtige Beskaffenhed. Wedel sagde, at det var Amtmanden i Nordlandenes Forestilling om, at Geertz vilde forsyne Nordlandene med adskillige Ladninger af de første Fornødenheder til langt større Fordel for Nordlandene, end om disse skulde faaes fra Bergen og at Geertz kun havde faaet en interemistisk Tilladelse. Hverpaa Konow gjentog, at man i Bergen holdt sig forvissat om, at kun en vrang Forestilling til Departementet havde foranlediget bemeldte Tilladelse, og at denne vilde blive hævet saasnart Sagen kom i det rette Lys. Wedel syntes imidlertid ikke tilfreds med sig selv at have givet ovenanførte Declaration til Konow og sagde, at alle Stridigheder i denne Sag vilde hæves ved Oprettelse af en Kjøbstad i Nordlandene, som hos Regjeringen var saa godt som antaget at skulde etableres. Konow svarede, at hvorvidt en Kjøbstad skulde oprettes var efter hans Formening af den Vigtighed, at Sagen ikke godt burde afgjøres uden gennem Stortinget.

Fra anden Haand havde Konow ogsaa hørt, at Grev Wedel skal have ytret, at Bergenserne var lidt for raske Folk og, at de nok vilde have ham stillet for Riksret i Anledning Geertz's Sag, hvor han da maatte søge at forsvare sig.

Konow havde ogsaa talt med Biskop Krogh, med hvem han paa Grund af Slægtskab var kommet i god Forstaaelse, «og lod han til at være en retsindig Mand». Biskop Krogh med flere Nordlændere var mod Geertz, men for Oprettelsen af en Kjøbstad. Konow fremholdt, at samtlige Bergens Repræsentanter skulde med Sindighed og Klogskab behandle denne Sag. (Se nærmere under «Wollert Konow paa Stortinget i 1815/16»).

I samme Brev skriver han: «Du kan tro, jeg er ikke bleven noget lidet Kreatur, igaar gav jeg Audiens fra Kl. 10 til Kl. 2½ baade til «Kjøbmænd og Embedsmænd.»

22. August 1815 kom Kronprins Carl Johan og Prins Oscar til Christiania og Dagen efter var Wollert Konow som Medlem af en Deputation fra Stortinget hos Kronprinsen. Wollert Konow beretter herom til August Konow: «Kronprinsen var ved Deputationen fra Stortinget «meget naadig mod os. I Forgaars var ogsaa alle Stortingets Medlemmer til Middag hos ham, og efter Taffelet taledede han til mig, «erindrede sig Dig, bad Dig hilset, og sagde mig, at det Skib Du havde «ansøgt om Godtgjørelse for, vilde han se at forskaffe Erstatning for, «omendskjønt Domstolene i Sverige ikke havde kunnet tilstaa den. «Han spurgte endvidere om det var forsikret? Jeg svarede nei og at «jeg allerede havde været hos H. K. H. for i denne Anledning at tale «med ham, men at jeg havde observeret, at vigtigere Forretninger «beskjæftiget ham og, at jeg derfor holdt mig tilbage og, at jeg vilde «være saa fri at udbede mig en Audiens for nærmere at oplyse Gjen«standen. Kronprinsen tog mig venskabeligt i Haanden og forsikrede «mig om sin Bevaagenhed. Jeg turde ikke udlade mig der paa Stedet «videre om Sagen, da der vel stod 100 Mennesker, som glanede paa «Kronprinsen og mig og som jeg bemærker, har jeg allerede faaet «Misundere for den Ære, der blev mig bevist, da ikkun faa nød den, «den Dag.»

Der var i 1815/16 megen Tale om, at Kronprinsen til Sommeren 1816 vilde gjøre en Tur til Bergen og i denne Anledning skriver Wollert Konow i Oktober 1815: «Til næste Sommer kommer Kronprinsen og «Prins Oscar til Bergen, og da han der formodentlig vil opholde sig 3 «à 4 Uger, blive vi maaske sat i den Nødvendighed at maatte have «dem til Gjæst. Dertil hører gode Vine, hvoraf det mindste ikke jeg «besidder noget. Jeg tror derfor, at vi burde forskrive fra Wurtemberg

«eller et andet paalideligt Hus i Bordeaux hver sine 2 Kasser ægte «god «Langkork» og 1 Oxehoved fin rød Vin. Maaske gaar der i «Høst Skib til Bordeaux, hvormed Vinen kunde hjem ordineres, og vil «Du drage Omsorg for det fornødne i saa Henseende.»

Som bekjendt fik Bergen først i 1833 Besøg af Kronprins Oscar, som da boede hos Konsul August Konow. Carl Johan kom overhovedet ikke til Bergen, hverken som Kronprins, eller som Konge.

30. August 1815 skriver Konow, at han har talt med Motzfeldt angaaende Traktaten med Rusland og Motzfeldt forsikret om, at han allerede ved sit Ophold i Sverige havde gjort opmærksom paa, at norske Skibe maatte betinges de selvsamme Rettigheder som svenske Skibe, og at saadant vilde ske, derom kunde vi være fuldt forvissed. Konow meddeler ogsaa, at Aftenen før havde Stortinget bestemt at udvælge en mindre Komité for at gjøre Udkast til Pengeplanen og at han var blevet indvalgt i denne Komité.

I 1815 havde Wollert Konow søgt om det nyoprettendes danske Konsulat i Bergen. Dette fik han ogsaa. Det danske Konsulat forblev i Familien Konow i 3 Generationer.

19. September 1815 skriver Wollert Konow, at der ogsaa er Penge-mangel i Christiania og at «Behovet for udenlandske Penge er her «rigtignok ikke lidet, da man for Udskibninger af Trælast i Aar kun «faar Fragten, og som meget lavt anslaaet regnes der med et Tab for «Landet af 500 000 £ St.»

En af Aarsagerne hertil var, at Trælasthandelen med England hindredes ved den engelske Regjerings Foranstaltninger til Fordel for Indførsel af Tømmer fra Canada.

Det lader til, at der i hin Tid blev smuglet ikke saa lidet i Bergen. Wollert Konow omtalte dette for Grev Wedel, som blev meget opbragt og yttrede sin Forundring over, at der ved Bergens Toldbod ikke foretoges nogen Konfiskationer, medens der skeede mange i Christiania.

Det var nok ikke Smaating, som blev smuglet i Bergen, saaledes kunde Konow skrive «at de Danske f. A. ikkun have betalt Told af «Halvdelen af deres Kornvarer, og at det øvrige ved Hjælp af Mestere «og Toldbetjentene, er, efter hvad jeg hører, bleven indsmuglet.»

Som et Kuriosium fra Stortinget 1815 beretter Konow, at da Amtmand Falsen af Helbredshensyn fik Tilladelse at reise hjem, gjorde en Bonde Forsøg paa at komme fra Stortinget, fordi hans Kone skulde i Barsel og hans Gaard ikke havde Tilsyn «men denne gode Mand «fik en lang Næse og maa smukt blive siddende som alle vi øvrige.»

*

1816, 25. Mai, skriver Wollert Konow «at den frivillige Banks Hoved-«sæde skal være i Christiania, meldte jeg Dig ved mit Seneste, men i «Onsdags blev det bestemt med 41 mod 38 Stemmer, at Hovedsædet «for den tvungne Bank skal være i Trondhjem.

«Dette Resultat er et Værk af Falsen, thi han gjorde sig al mulig «Flid for at faa Banken i Bergen, eller om dette ikke lykkedes da i «Trondhjem, og havde han sørget for, at alle de der vilde votere paa «disse Steder vare nærværende. De Herrer Christianienserne og deres «Tilhængere ere herover binnegale, og paastaar, at den frivillige Bank «nu ikke kommer i Stand.»

*

6. Juli 1816 kunde Konow skrive, at Stortinget bliver sluttet i Eftermiddag af Kronprinsen og at han selv endelig kunde faa reise hjem til Bergen førstkommande Mandag.

Ved Siden af den store Handels- og Bankierforretning drev Konow & Comp. en ganske betydelig *Rederi-Virksomhed*.

Friedr. Ludwig Konow havde allerede i 1780 gjort en Begyndelse hertil ved at købe en Bomseilsjagt «Elisabeth den Lykkelige» paa 5½ Kom. Læster for 370 Rdlr.

Firmaet Konow & Comp. fortsatte med Kjøb af Skibe, dels alene og dels sammen med andre bergenske Forretningsfolk. Der kan saaledes noteres følgende Skibskjøb:

1. 1805. Brigantine Skib «*Alexander*» paa 59 Kom. Læster for 5 000 Rdlr. af Toldprocureur Christopher F. Omsen i Christiania.

Medredere: Jacob Voss & Søn og Christen Maartmann.

2. 1809. Galeas «*De fem Søskende*» paa 52 Kom. Læster for 4 000 Rdlr. af Isabella Nicolson, Enke efter Kjøbmand Thomas Nicolson i Bergen.
3. Briggen «*Tvillingen*», «taget i England», bygget af Furu, «en ny Brig, første Reise, meget smuk.»

Redere: Konow og Mohn, Skipper S. Abrahamsen.

4. Briggen «*Resolution*», bygget af Ek, 35 Kom. Læster.

Redere: Konow og Ege, Skipper I. Lund.

5. Briggen «*Emanuel*» bygget af Furu, forlist paa Isle de Réé, Frankrig, Størrelse ikke opgivet.

Redere: Konow med flere, Skipper Thorsen.

6. Galeasen «*Emanuel*», bygget af Ek, 28½ Kom. Læster, «taget paa Reisen til Danmark».

Redere: Konow og Ege.

7. Galeasen «*De 5 Sødskende*», bygget af Furu, 52 Kom. Læster, «sunket med Salt fra Liverpool med Folk og alt».

Redere: Konow og Ege, Skipper Tønnesen.

Nummerne 3 til 5 er uddraget af en Fortegnelse over de Handelskibe, som Bergen mistet i Krigen med England fra September Maaned 1807 til Udgangen af 1812. Nr. 2 og 7 er muligens samme Fartøi.

8. Barkskib «*Speculation*», bygget af Ek, 60½ Kom. Læster.

Redere Konow og Ege.

9. Brig «*Seileren*», bygget af Ek, 48½ Kom. Læster.

Redere Konow & Ege.

10. Brig «Ceres», bygget af Ek, 48½ Kom. Læster.
Redere Konow & Ege.
11. Galeas «3 Wenner», bygget af Ek, 41 Kom. Læster.
Redere Konow, Harmens og Blaauw.
12. «Det gode Haab» eiedes af Konow & Comp. sammen med F. Meltzer.

Dette var Konow & Comp.s Rederi-Virksomhed i Perioden 1805—1814, men af August Konows Erindringer sees, at Firmaet sammen med Tønnes Rolfsen købte et Skib «Cendrillon» af en Amerikaner.

Det var en amerikansk Fuldrigger, lastet med Bly, som under Krigen kom ind til Bergen i læk Tilstand. Senere blev Skibet overtaget af Wollert Konow alene, som lod Rolfsen reparere det.

*

Wollert Konow omtaler i 1815 et Skib «Parquetten», som de eiet sammen med Ege og i Marts 1824 overtoges Briggen «Magdalene Bjørn».

*

Konow & Comp. eller Wollert og August Konow for egen Regning, havde i Aarenes Løb tillagt sig en Række *Eiendomme*, ikke alene i Bergen, men ogsaa i Omegnen.

Saaledes sees, at

Wollert Konow ved Skjøde af 20. Marts 1804 købte

Eiendommen 3 Rode No. 11, Lit. a af Seilmager Berent Bugge, Hus med tilhørende Grund for 2 900 Rdlr. d. k. Konow solgte denne Eiendom 26. Mai 1815 til Gabriel P. Glad for 3 200 Rigsbankdaler rede Sølv tilligemed 500 Rbdlr. navne Værdi. Dette var nuværende Strandgaden No. 142, Hjørnehus til Schreudersmuget paa søndre Side. Huset lod Wollert Konow meget forandre og flyttet derind i Mai 1804 «og er det en liden nydelig Bolig», skriver han.

Konow & Comp. købte ved Skjøde af 4. Marts 1806

Sjøboder under 4 Rode No. 84 af Kjøbmand Hans Mathiesens Dødsbo for 4 000 Rdlr. d. k. som blev betalt 2. Juni 1806. 27. Marts s. A. indsendte Firmaet Rekvisition om Afholdelse af Grundmaalsforretning, da de vilde bebygge «den mod Østen til Vaagen beliggende Grund».

*

Wollert Konow købte ved Skjøde af 30. Marts 1808

Eiendommen 4 Rode No. 82 af Johanna afg. Anders Dondorfs Enke, grundmuret Hus med «Brændselsfrie Kielder» paa Hjørnet af Strandgaden og Petanebryggen for 6 000 Rdlr. d. k. Dette Hus var Wollert Konows Vaaningshus i Byen og her havde Firmaet Konow & Comp. Kontorerne indtil strax efter Wollert Konows Død, da disse blev flyttet til August Konows Vaaningshus ved Raadstapladsen. Huset ved Petanebryggen overtoges af Wollert Konows ældste Søn, Konsul Fredrik Konow, som boede der til sin Død i 1875. Huset er senere blevet paabygget og er det nuværende Hotel Smeby. Af Husets Forhistorie kan nævnes, at der hvor det nuværende Hus staar eiet Heinrich von Rechen (Borgerskab som Kjøbmand i Bergen 13. November 1699) et Hus i første Halvdel af 1700 Aarene. Husets næste Eier var Kjøbmand og Major Bernt Frøchen, hvis Enke Sophie, født von d. Velde, sad med Eiendommen til hun døde i 1787. I hendes Tid brændte Huset i 1756. Hun gjenopførte Huset og beskrives i en Brandtaxt af 1767 som bestaaende af et muret to Etageshus med to Arker og 2 Altaner, to brandfrie Kjældere og et Ildhus. I en senere Brandtaxt nævnes ingen Altaner, bare Arkerne. Den næste Eier var Kjøbmand og Stadskapt. Mentz Paasche, som i 1792 solgte Eiendommen til Anders Dohndorf, som efter at have sluttet som Skipper holdt Billardsal og modtog Reisende i Huset ved Petanebryggen. Hans Enke, en Skotlænderinde, solgte saa Eiendommen i 1808 til Wollert Konow.

Wollert Konow kjøbte ved Skjøde af 30. Oktober 1811

Eiendommen 4 Rode No. 79 og 87 af Abraham Møllers og Enkes Dødsbo for 10 055 Rdlr. I Kjøbet var indbefattet udestaaende Gjæld «vis og uvis» stor 400 Rdlr. 79 Skl. Eiendommen bestod af 2 Vaaningshus med Pakboder. W. Konow solgte Eiendommen No. 79 med Gaardsplads 5. November 1811 til Hans B. Decker for 5 000 Rdl. d. k.

Fru Anna Hedevig Konows Hus, 4 Rode No. 88, sees at være solgt fordelagtig, i Henhold til August Konows Erindringer.

*

August Konow kjøbte i 1809 Eiendommen Gravdal for 16 000 Rdlr. af Mad^{me} Gjerding og dertil Naboeiendommen Sæhlen af Fredr. Geelmuydens Dødsbo. Her i Gravdal blev der anlagt Mølle og Garveri og her havde August Konow sit bekjendte Landsted. Gravdal Mølle gik senere over til Sønnen, Konsul Ludvig Konow. Nu eies Hovedhuset i Gravdal af Forsvarsdepartementet og hører under Befæstningerne paa Søndre Kvarven.

Foruden Møllebruget og Garveriet i Gravdal drev Konow & Comp. ogsaa en Barkemølle ved Aarstad Bro. Da «Det nyttige Selskab» omkr. 1831 paatænkte at sætte i Gang en Benmølle, erklærede Firmaet sig villig at overlade denne Barkemølle til Selskabet. — Ovennævnte Eiendom Sæhlen blev af August Konow solgt til en Englænder John D. Morris Sterling.

August Konow sees i 1819 at staa som Eier af 17 Rode No. 28 paa Raadstapladsen og her havde han sin meget herskabelige Bopæl i Bergen. Huset har nok ikke fra først af seet saaledes ud, som vi kjen-der det idag. Wollert Konow skriver 1830 til sin Broder, at han havde faaet Tilladelse at paabygge Huset og kunde faa Lov at beklæde det med Jernplader, hvis han ikke vilde have Murbeklædning.

Fra November 1839 blev Konow & Comp.s Kontor flyttet hertil og her havde det senere Firma August Konow & Sønner sine Kontorer.

Eiendommen bestod af Hovedbygning mod Gaden, og mod Vestre Skostræde en Bygning med Taarn, som blev revet i 1867. Imellem disse to laa 2 Sidebygninger og i Midten en stor Gaardsplads. Eiendommen blev i 1862 solgt til Bergens Fødselsstiftelse efter at Stortinget havde bevilget 10 000 Spdl. (Kr. 40 000), hvorfor Eiendommen blev kjøbt og indredet.

*

Wollert Konow købte i 1818 *Natland* for 5 000 Spd. og havde her sit vakre Landsted. Efter at Eiendommen havde været et Par Aar i Konows Besiddelse brændte Vaaningshusene og blev der bagefter opført et vakkert og herskabeligt Vaaningshus.

Efter Wollert Konows Død blev *Natland* solgt til Morris Sterling. — Foruden ovennævnte Eiendomme eiet Wollert Konow en Eiendom i Fløen, som han omtaler i Anledning den store Brand i 1830. —

Konow & Comp. købte ogsaa Eiendommen *Herlø*, som blev bestyret af den yngre Broder Johan Konow. Efter Wollert Konows Død blev Eiendommen overtaget af August Konow.

Den 26. Februar 1830 overgik der Bergen en større Ulykke i Form af en stor Brand, som strakte sig fra Muralmendingen til Nyalmendingen og da Konow & Comp. ogsaa hørte med til de Skadelidende, vil vi medtage en Beretning om denne Brand, skrevet af Wollert Konow i Brev til Broderen August Konow, som den Gang befandt sig paa en længere Udenlandsreise. Denne Beretning giver ogsaa et ganske interessant Indblik i flere af Datidens Forholde i Bergen. I denne Forbindelse bemærkes, at alle Wollert Konows Breve fra denne Tid til Broderen var skrevet paa tysk.

Wollert Konow skriver:

Paa den ulykkelige 26. Februar, da den nævnte Katastrofe fandt Sted, var den bekjendte Fredags-Klub samlet hos mig — altsaa paa Hjørnet af Strandgaden og Petanebryggen. Vi var netop gaaet fra

Konsul Aug. Konows Hus tilvenstre

Bordet, da Brandkanonen løsnedes, og i et Nu var alle mine Gjæster ude af Døren og paa Gaden, hvor vi hørte, at Ilden var brudt ud hos en Snedker Troye ved Muralmendingen, mellem Herman og Henrik Paasche. Jeg sendte strax vore Folk med Brandspand til Brandstedet og gav Ordre til Baar, at saasnart han saa, at Ilden greb om sig, at komme tilbage for at redde vort Varelager fra Dine Pakhuse. Han og de øvrige Folk kom ogsaa strax tilbage og begyndte under Baars Tilsyn at redde Brændevin og Hamp i 2 Prammer fra de nævnte Pakhuse, og da Vinden var stærk sydlig havde man Grund at frygte for, at Ilden vilde forplante sig over Muralmendingen, hvorfor jeg begyndte med at redde over i en Pram de kostbareste Varer, saasom Seil- og Ravndug fra mit og fra vore Pakhuse. Imidlertid havde jeg med Carls Hjælp allerede fra Begyndelsen af pakket ned Penge, Bøger og Papirer paa Kontoret og sendt det vigtigste til Fæstningen til Generalens Beskyttelse og resten ombord til en Kapt. Beckmann, som var adresseret til os og som velvilligst tilbød sin Tjeneste. Kaptain Wallis fra Greifswald kom mig ogsaa til Hjælp med sin store Baad og tog den fuld af Seildug o. s. v. Før de to Prammer var blevet tillastet fra Dit Pakhus, føk Gnisterne saa stærkt omkring, at Prammerne, hvori der var Hamp blev jaget bort, og da ingen andre Prammer strax kunde skaffes, blev Brændevin i Fader, Sild i Tønder og flere andre Sager, som kunde taale Sjøvand, styrtet i Sjøen. Af Kornvarer kunde intet bringes ud, og efter det Baar havde skrevet op ved sidste Balance, finder jeg, at for os er der brændt 100 Voger Hamp, 2 Bundter Taugværk, cr. 800 Voger Sej, cr. 400 Tønder Byg, cr. 120 Tønder Salt, cr. 40 Tønder Sild, cr. 165 Tønder Boghvede og en hel Del Tomtønder, en Del Bretter og Inventar, foruden Brændevin, der er gaaet tabt paa Grund af knuste Fustager. Desforuden er der gaaet op i Flammer 600 Tønder Malt for M. Altschayer, 200 Tønder Byg for Børt, 10 Tønder beskadiget Rug for Wahl, 7 Tønder Bek for T. Rolfsen, cr. 18

Tønder Tjære for Heftye & Søn og en Del tomme Brændevinspiper og for I. H. Beer en Del tomme Brændevins Oxehoveder.

Søndag Morgen, saasart den forfærdelige Røg og Flammehavet tillod det, reddede vi endnu 140 Tønder Salt, som laa i en Haug og hvorpaa der kun havde sat sig en tynd, sort Skorpe. En Del af Nicolays Vin til os og Tjære til N. H. Knudtzon jr., som laa i Vinkjælderens blev ogsaa reddet. Fra vore og mine Pakhuse fik jeg endnu 4 Prammer fyldt med de bedste Varer, efter at de første Prammer var lastet. Jeg er meget taknemmelig for Claus og Christopher Wieses Hjælp med at skaffe mig Prammer og for anden Hjælp.

Konsul Otzen arbejdede ogsaa personlig hos os og flere Venner ydede gode Tjenester, saa alt hos os blev reddet i god Orden.

Imidlertid regner jeg vort Tab for brændte Varer til cr. 4 000 Spdlr. og er jeg ræd for, at vi desforuden vil lide Tab hos forskellige Debitorer i det brændte Kvartal, f. Exp. hos B. A. Bødtker, C. Svendsen, I. A. Berle, Sev. Heiberg, Mad. Tangaard og N. Lunde i hvis Eiendomme vi havde Pant, da de forsikrede Beløb ikke vil strække til at gjenopbygge Eiendommene. Hos S. Madsen, som skal have mistet meget, har vi noget tilgode, men han forsikrer dog, at hver skal faa sit, naar man giver ham Tid.

Dette faar alt være som det vil, saa er jeg dog, naar jeg tager i Betragtning det Tab, som andre har lidt og det vi var udsat for, tilfreds med, at vi er kommet saaledes fra det, thi medens vi lastede de 3 sidste Prammer hos mig føk store Gnister saa tæt paa hverandre, at vi maatte slukke med Svabberter og en Haandsprøite. Vi vilde heller ikke have kunnet redde de Kornvarer, som laa hos os, hvis Ilden var kommet ud til mig.

Indtil Søndag Morgen Kl. 4 brændte det endnu saa voldsomt i Smeden Bergs Hus og i Dine Pakboder, at jeg ikke et Øieblik var sikker for, at ikke Ilden vilde flyve over til det Kvartal, hvori jeg bor.

Efter hvad jeg hører, kan vi takke Hans Dahl og hans Betjent Olsen, som flere Gange personlig slukkede Branden paa Taget af sine Pakhuse, for at ikke Ilden kom længere udover i Byen.

Din Kone var saa god at tage mine yngste Børn til sig, hvorfor jeg er hende forbunden.

Først Søndag og Mandag fik jeg mine Møbler tilbage i Huset, saa at jeg kunde spise og sove ordentlig og Lørdag og Søndag blev vore Varer igjen lagt paa Pakhus.

Et Forhold, som ogsaa meget bidrog til, at Ilden ikke kom længere end til Nyalmendingen, var at Vinden om Natten lagde sig noget og dreiet vestlig, da det brændte paa det værste.

Man siger, at N. Nicolaysen, som blev bragt i sin Seng til sin Søn, skal have tabt det største Beløb i Branden, tiltrods for, at jeg ved, at han havde gjemt sine Møbler, Papirer og Penge i sin Kjælder. Han beklager sig imidlertid ikke og kan jo ogsaa godt bære Tabet.

I. H. Krohn reddede sin Vinbeholdning og sine Møbler, og D. Danchersen jr. alle sine Manufakturvarer i Kjældereren og kommer altsaa taaleligt fra det; ligeledes Ege, Angell, Niels Prahl, Joh. Nicolaysen, P. Rosendahl, Storjohann og selv Herman Paasche, men Henrik Paasche skal have tabt meget, ligervis I. H. Smith og H. Smiths Enke med mange andre.

Nogle anslaar hele Skaden til henimod 700 000 Spdlr., som jeg dog finder for høit. I Brandkassen er samtlige Eiendomme forsikret for cr. 229 000 Spdlr. og naar man antager, at de vil koste det dobbelte for igjen at blive opbygget, saa skulde der være tabt i Varer for 240 000 Spdlr. for at komme op i nævnte 700 000 Spdlr. og det kan jeg ikke tro er Tilfældet, da det dog blev meget reddet.

Min syge Svoger, Amtmand Krogh, blev ogsaa husvild og er flyttet til mig i Fløen. Overhovedet er det nu en Elendighed for mange Mennesker og for at faa passende Boliger.

Da Du sandsynligvis vil gjenopbygge Dine Pakhuse har jeg foreløbig skrevet til Øster-Risør og spurgt til hvilken Pris Bjælker og Hus-tømmer kan leveres med de Skibe, som kommer hertil i Ballast. Men foreløbig kan der ikke tænkes paa Bygning, da man taler meget om at tilveiebringe enten en Almending ved Kortpilsmuget, eller at sløife en Række Huse ved Nyalmendingen og en Række Huse ved Muralmendingen.

I begge Tilfælde tror jeg dog ikke, at der kan blive Tale om noget af den Grund, hvorpaa Dine Pakhuse stod.

Naar Du skriver til Din Kone vil Du lade hende vide, om Du ønsker kjøbt noget Bolværk og andet før Du kommer tilbage og vil jeg sørge for det nødvendige, saa Du behøver ikke at gjøre nogen Forandring i Din Reiseplan af den Grund.

Ved det anstrængende Arbeide under og efter Branden har min slemme Podogra indfundet sig, men jeg haaber imidlertid snart at kunne jage denne slemme Gjæst paa Porten ved Hjælp af mager Kost, muntert Sind og Arbeide. —

*

Det viste sig, at hverken August Konows Pakhus eller en Del af de brændte Varer var forsikret, da den gamle Forsikring var udløben, uden at ny saadan var tegnet.

*

Det lader til, at August Konow i Aarene nærmest før 1834 var blevet betænkelig ved, at hans og Broderens store Formue hovedsagelig stod i Forretningen, saaledes at samtlige Arvinger i Tilfælde vilde være afhængig af, hvorledes Forretningen blev drevet i Fremtiden. I denne Anledning har han skrevet en længere Udredning, hvorledes han havde tænkt Forholdet ordnet, uden at Formuen i sin Helhed var knyttet til Forretningen. Denne Udredning er dateret 10. Februar 1834.

Foruden, at den indeholder Ting nærmest vedrørende Familien, er der ogsaa et længere Afsnit om Forretningens Gang, Rentabilitet og hvorledes Forretnings Virksomheden efterhaanden havde udviklet sig.

Da dette kan have Interesse ogsaa for Nutiden, gjengives dette Afsnit her:

«En Status, som jeg har forfattet over vor Formues Tilstand, og hvori den har bestaaet i ethvert Aar ligefra 1798 og indtil nu viser, at dersom vi havde forrentet vor Formue fra 1818 til 4 % aarlig Rente og kunnet stedse lægge Renter til Capitalen, saa vilde Formuen have været 15 % større end den nu er, og følgelig have vi ikke kunnet indvinde rene 4 % over vore Udgifter. Dette maa forekomme enhver besynderligt, ja utroligt, naar jeg ikke anførte Aarsagerne. Indtil 1818 steg vor Formue betydeligere, men fra den Tid var den ikke mere saa realisabel, dels fordi vi havde for mange Medhandlende, der ligeledes havde Capitaler at anbringe, og at der var for liden Afsætning for os alle, og tildels fordi Sikkerheden mere og mere aftog. I en god Afsætning og i en solid Anvendelse af Fonds ligger Kjøbmandens sande Fordeel, og uden samme er det som Tyskeren siger «Viel Lärm und wenig Wolle». Hvor daarlige Conjunctioner med deres Vælde virker ind paa Handelen og følgelig paa Handelsmanden, der kan man ved klog Disposition vel formindske Udfaldet, men ikke ganske forebygge det. Et vaklende Pengevæsen og Erindringen om, at vi havde havt et Penge Representativ af næsten ingen Værdi bandt og maatte binde vore Operationer. Ingen Vareomsætning, ingen Vexelforretning kunde skee uden, at man i samme nu maatte være betænkt paa at tilegne sig en anden Vare eller en fremmed Valuta for den solgte. Man har sielden da det bedste Valg i sin Magt, men Visheden har man, at man ved disse hyppige Omsætninger især med Varer paadrager sig en Mængde Udgifter, og kan man ved Aarets Slutning

gierne gjøre sig det Spørgsmaal, om man ikke var kommet ligesaa vidt ved at sidde ganske stille. Store Varelagere er værre end døde Capitaler, thi ikke alene at de bære ingen Rente, koste de meget ved Indsvinding, Magazinage og Arbeidspenge. Udestaaende Capitaler i Udlandet, — da Udlændingen ingen Renter vil tilstaa — ere jo heller ikke indbringende, og dog alligevel var der for Capitaliten ingen anden Udvei, end at have sine Fonds enten i Varer eller i fremmed Valutaer. Ved Tilgodehavende hos en og anden Debitor i Papirpenge var man værst faren, thi om en Debitor var god, saa stod man Fare, at Betalingsmidlet blev saa slet, at man tabte det ganske. Salg i rede Sølv lod sig sielden gjøre, da Kiøberen havde derfor ligesaa megen Frygt som Sælgeren for Papirpenge. Faste Eiendomme og Skibe var der heller ikke stort Held med at tilkjøbe sig. Capitalisten paa Østlandet gjorde sørgelige Erfaringer i Henseende de første, og enhver Skibsreder har at beklage sig med Hensyn til de sidste.

Vore Commissionsforretninger maatte saaledes ene indbringe os saa meget som vore Udgifter beløbe sig til foruden 2 à 3 p. C. Rente af den hele Capital, men omendskjønt dette blev muligt den Tid, bør vi ikke herefter vente, at $\frac{1}{6}$ te eller $\frac{1}{6}$ te Del af Capitalen anvendt i Commissionshandelen skal være saa omsættelig, at samtlige $\frac{5}{6}$ eller $\frac{6}{6}$ Dele skulde kunde forrentes ved samme, dels da vore Medbeilere til Commissionshandelen med hvert Aar forøges, og dels da denne Handel ved hyppige Fallissementer i Udlandet bliver mere og mere farlig.

Den større Stadighed i vort Pengevæsen i de sidste 4 à 5 Aar har meget lettet vore Operationer, saasom vi har kunnet formindske vore Varelagere og vore Fonds i Udlandet og ved at laane disse disponible Summer til indenbyes Debitorer kunnet gjøre en stor Del af vor Formue rentebærende, hvoraf følger det Gode, at vi kunne uden synder-

ligt Savn se de Flere dele Commissionshandelen med os, og især dette, da de ogsaa dele Farer med os.

Deslige Forretninger at udlaane Penge imod Pant eller Vexelobligationer og at indcassere Renterne kunne meget godt ske uden at vi behøve at være Handlende, thi enhver Mand i enhver Stand der har Capital kan gjøre dem. Udsigten som vi have, at vort Pengevæsen vil blive endnu bedre, samt Sandsynligheden for, at det med de udenlandske Forretninger vil gaa værre, ere Drivfjædre nok for os at holde fast ved det System at være Rentenister med den største Del af vor Formue og at anvende den mindre Del i Commissionshandelen. Den Frygt som vi ved at befølge dette System kunde nære — at blive mere beskattet — vilde efter min Formening være ugrundet, men jeg haaber meget mere det modsatte, thi nu antager man formentlig, at enhver Forøgelse i vort Tilgodehavende indenbyes er mere en Tilvækst af Formue, end en Ombytning af samme, thi de samme Varelagere og de samme udestaaende Fonds skal man have iaar som ifjor, men naar det bliver bekjendt, at det Arrangement er truffet, som jeg agter at foreslaa, vil en for os billigere Anskuelse finde Sted i Ligningscommissionen. Dette besynderlige Princip at ligne Compagniehandelen hvorsom er en Person istedetfor hver Associé, vil da ramme os kun med Hensyn til de Fonds, som anvendes i Compagniehandelen, og for den øvrige Del af vor Formue vil Enhver af os særskildt blive beskattet, og dernæst vil man da ikke gjøre Varelagere for fremmed Regning til vor Formue, som alt bidrager til høiere Beskatning.

Naar jeg betragter de betydelige Tab, som vi have havt ved Fallissementer baade i Ind- og Udlandet samt ved vore Skibe, og naar jeg derhos overveier den os trufne Beskatning, siden 1814 ialt cr. 60 000 Spdl., og at vore Husholdninger have kostet i dette Tidsrum det dobbelte, nemlig cr. 120 000 Spdl., saa er jeg ganske vel tilfreds med Resultatet af vore Dispositioner, omendskjønt de ikke have forøget vor For-

mue med en ren Gevinst af 4 p. C. aarlig fra Aaret 1818. Dog maa det være klart for Enhver, — da ingen Handlende kan forskaffe sig Fonds til en lavere Rentefod end 4 p. C. — saa kan der ingen Opmuntring være for os at fortsætte den saaledes som hidtil, og dette saa meget mindre, da den føres med en Risico, der kan borttage al Rente og maaske endnu mere.» —

*

Tilrods for, at August Konow klager over den forholdsvis daarlige Afkastning af Firmaets Kapital, anbragt i Forretningen, sees dog, at Firmaet i 1829 havde en Netto Indtægt af 14 000 Spdlr.

*

I det foranstaaende Afsnit beretter August Konow ogsaa om, hvad Firmaet har betalt i Skatter fra 1814 til 1834.

Det kan for vore Dages Skatteborgere have Interesse at se, hvorledes Byskatten beregnedes for 100 Aar siden.

Wollert Konow har noteret Byskattens Beregning i Christiania for Aaret 1827:

Embedsklassen med Familie: fra 400 Spdlr. Indtægt til 4 800 Spdlr.: fra $\frac{4}{10}\%$ op til $4\frac{2}{10}\%$.

Embedsklassen uden Familie: fra $\frac{6}{10}\%$ op til $5\frac{9}{10}\%$.

Andre med Familie: fra 301 Spdlr. Indtægt til 4 800 Spdlr.: fra $\frac{6}{10}\%$ op til $4\frac{6}{10}\%$.

Andre uden Familie: fra $\frac{5}{10}\%$ op til $6\frac{2}{10}\%$.

*

Konsul Wollert Konow døde i Venedig 3. Oktober 1839, kun 60 Aar gammel, altsaa i en forholdsvis ung Alder og i Besiddelse af sin hele Energi og fuld af Interesser. Herom vidner noksom hans Dagbog fra den sidste Reise, da han endog besteg Rigi Kulm, tilrods for, at hans Helbred allerede var svækket.

Wollert Konows altfor tidlige Bortgang var saaledes et stort Tab ikke alene for hans nærmeste Familie, men ogsaa for den store Virksomhed, hvis ledende Chef han havde været i cr. 40 Aar.

Underretningen om hans Død maa først være indløben til Bergen omkring Udgangen af Oktober Maaned.

«Bergens Adressecontoirs Efterretninger» for 2den November 1839 indeholder følgende i Anledning Wollert Konows Bortgang:

Dødsfald.

At vor kjære, uforglemmelige Fader, Wollert Konow, ved en rolig Død, endte sit virksomme Liv i Venedig den 3die Dennes, efter et kort Sygeleie, i sit 60de Aars Alder — bekjendtgjøres herved af hans dybtsørgende Børn. Overbeviiste om Deltagelse hos den Afdødes mange Venner og Bekjendte, frabedes Bevidnelse herom.

Paa fraværende Sødskendes og egne Vegne.

Frederik Ludwig Konow.

Carl Konow.

Og paa samme Side under

Adskilligt.

I den af min afdøde Broder Kongelig Dansk Vice-Konsul, Bank-administrator og R. N. O. Wollert Konow og af mig i 1798 etablerede Handel under Firma Konow & Co, fortsætter jeg indtil videre Forretningerne under bemeldte Firma uden nogensomhelst Forandring.

Firmaets Activa og Passiva har jeg med Samtykke af de her tilstedeværende Arvinger efter min sal. Broder, paataget mig at afgjøre. Contoret bliver fra næste Uges Begyndelse i mit Vaaningshus.

Bergen 1839, October 29.

A. Konow.

Paa Avisens første Side stod følgende Digt:

Consul og Ridder *Wollert Konow*

død

i Venedig den 3die October 1839.

Vidste jeg om Nordens Blomsterbørn smaae
For en sydlig Jordbund skabte vare,
Flux de skulle over Bølgen fare,
For med Vellugt paa din Grav at staae.

Thi jeg saae Din Færd og maatte agte den, —
Om en daadfuld Dag hver Aften taled'.
I Din Virken Aand og Kraft sig maaled', —
— Elsket Fader var Du, agtet Ven.

Dine Ben Du lagde paa en fremmed Strand,
— Ligemeget hvor vort Støv mon' hvile —
Aanden bryder Fængslet, den maa ile
Hjemad til sit rette Fædreland.

Altsaa der, — kun der, vi ville søge Dig,
Naar vor Tanke dvæler ved Dit Minde,
Hvad vi i det fjerne Sydland finde
Er kun Støvet, — ei Dit rette Jeg.

*

Efter Konsul Wollert Konows Død overtoges det gamle Firma Konow & Comp. af hans ældste Søn *Fredrik Ludv. Konow*, som drev Forretningen fra det gamle Kontor i Strandgaden ved Petanebryggen indtil Aaret 1851 —, da han opsigde sit Borgerskab.

Konsul August Konow oprettet i 1840 et nyt Firma: August Konow & Sønner med Kontor ved Raadstapladsen i hans Eiendom der. Indehavere af Firmaet var, foruden han selv, hans 2 Sønner Fredrik *Ludvig* Konow og Hans Konow.

Konsul August Konow flyttet i 1860 til Kjøbenhavn, men maa have trukket sig tidligere ud af Forretningen, da det sees, at han opsagde sit Borgerskab som Kjøbmand 5. September 1848. Vicekonsul Fredrik *Ludvig* Konow tog Borgerskab 19. November 1839.

Hans Konow, som 14. Marts 1850 var blevet anerkjendt som Vice-Konsul for Lübeck i Bergen, tog Borgerskab 15. Juni 1847, opsagt 7. Februar 1865.

*

*

*

Vi har nu hørt om gamle og unge Konow'er, saavel i Tyskland som i Norge og Danmark, og det som i Verset fra «Hie gut Brandenburg allewege» siges om Brandenburgerne kan ogsaa finde Anvendelse paa vore gamle Konow'er, som har været med at skape Historie og økonomisk Virksomhed:

Ist's doch ein markiges, stolzes Geschlecht,
Trutzend auf Freiheit, unbeugsam im Recht,
Fleiszig mit rastlosen Händen.

REGISTER
OVER PERSONER AF NAVNET KONOW
ALMINDELIGT NAVNEREGISTER

**GJÆLDENDE KUN FOR DEN
PERSONALHISTORISK-GENEALOGISKE DEL**

REGISTER OVER PERSONER AF NAVNET KONOW

- Konow*, Achim 13.
— Adam v. 15, 16.
— Adam Oehlenschläger 112, 113.
— Albertus (Conow) 7.
— Albrecht (Albert) 7, 8, 51.
— Albrecht v. 14, 15.
— Alexander Magnus (v. Kunow) 20.
— Alfhild Cecilie 112, 117.
— Agathe (r. Kunow) 21.
— Alheit 55.
— Amelie, g. Deventer 22.
— Amelie Renate, g. Dreschau 21.
— Andreas, Kjøbm., Hamburg 55.
— Andreas, Kom. Sergent 32.
— Anna, Abbedisse 9.
— Anna, Hamburg 55.
— Anna, g. Paulsson 145, 146.
— Anna Elisabeth, † ung 70.
— Anna Elisabeth, g. Lund 71, 154.
— Anna Elisabeth, g. Angell 160.
— Anna Dorothea, Königsberg 23.
— Anna, Gerhards Dtr. 17.
— Anna Hedevig, f. Rieck 68.
— Anna Hedevig, g. Søeberg 158.
— Anna Hedevig, g. Dietrichson 160.
— Anna Margareta (v. Konow) 15, 16.
— Anne Lise 104.
— Aslaug 147.
- Konow*, Astrid, g. Konvensky 112.
— August, Konsul 70, 134 f. S.
— August, Tjerne 85, 122, 124, 125.
— August, f. 1927, 146.
— August Anton A. 133.
— August C., Skibsfører 145.
— August E. C., Brugseier 145.
— August Friedr. (v. Kunow) 20.
— August Ludw., Hofjuveler 56.
— August Ludv., Kjøbm. 160.
— August Wilh. Harald 149.
— Augusta, Fru, Triest 117, 144, 153.
— Augusta Jacobine, g. Bojsen 132.
— Baltzer (v. Konow) 17.
— Barbara, Königsberg 22.
— Bartholemeus 11, 35.
— Beate, g. Konow 144, 153.
— Bjarne, Styrm. 145, 146.
— Borchard (Kunno) 13.
— Carl, Triest 133.
— Carl, Konsul 62, 85, 96, f. S.
— Carl, Pastor 105.
— Carl 103, 104, 106.
— Carl, Ingeniør 112, 117.
— Carl, New York 150.
— Carl August 149.
— Carl Aug. Ludv., Godseier 133.
— Carl Georg 106.

- Konow*, Carl Heinrich, Kbmd. 57, 159, 161.
- Carl Johan (v. Konow) 16.
 - Carl Otto, Konsul 103.
 - Catharina, Königsberg 22.
 - Cecilia, g. Soot 99, 102.
 - Cecilia Cathar., g. Monrad Krohn 87.
 - Cecilia Cathr., g. Rieber-Mohn 97, 105.
 - Charlotte Alb. (v. Kunow) 20.
 - Christian D. (v. Konow) 17, 18.
 - Christian F. (Konovius), Skoledir. 44.
 - Christine Alexandra, g. Thorsen 121.
 - Christoffer (Osterburg) 35.
 - Christoph (v. Konow) 17.
 - Christoff (Conow), Landraad 17.
 - Claus 11, 37.
 - Claus (Conau) 10.
 - Claus (Kuno) 9.
 - Daniel, Königsberg 22, 23, 24.
 - Daniel (v. Konow) 17.
 - Daniel Heinrich, Königsberg 23.
 - Diedrich C., Hofpræst 45, 51.
 - Didrik, Sorenskriver 105, 107.
 - Dietloff (v. Konow) 17.
 - Dorothea Cathar. 71, 154.
 - Eberhard (v. Kunow) 22.
 - Edith 147.
 - Edmée 107.
 - Eggert (v. Konow) 14.
 - Eilert Lund 147.
 - Einar 119, 121.
 - Elisabeth, g. Rubin 54.
 - Elisabeth, Hamburg 55.
 - Elisabeth, g. Kreyberg 99, 102.
 - Elisabeth (v. Konow), g. v. Konow 15.
- Konow*, Elise A. K. (v. Kunow), g. de la
Roi 20.
- Elsa Thomsen 104.
 - Erik Berendt (v. Konow) 16.
 - Ernestine Magdalena 57.
 - Ertmann (Cono) 7, 51.
 - Eva Alexandra 121.
 - Finn 106, 145, 146.
 - Francis d. æ., Konsul 97, 105.
 - Francis d. y., Konsul 105, 108.
 - Francis 106.
 - Frantz, Stud. med. 150.
 - Frederikke Ludoviska 87, 96.
 - *Fredrik* Ludvig, O. Sagfører 87, 96
 - *Fredrik* Ludv., Statsraad 88 f. S.
 - *Fredrik* Ludv., Konsul 85, 86.
 - Fredrik *Ludvig*, Konsul, Brugseier 144,
145.
 - Fredrik Ludv., Sjømand 145.
 - Friederich Ludw., Kjbmd. 57, 63 f. S.
 - Friedrich Aug. (v. Kunow) 21.
 - Friedrich Prot (v. Kunow) 22.
 - Friedrich Wilh. (v. Kunow) 20.
 - Fridericus 28.
 - Fritz 107.
 - Gabriel (v. Konow) 17.
 - Galle, Osterburg 35.
 - Galle, Borgermester 27, 35, 49, 51.
 - Gerhard, Werben 12, 36.
 - Georg (Jürgen) (v. Konow) 15, 17.
 - Georg (v. Konow) 17.
 - Georg 106.
 - Gerd Elisabeth 106.
 - Germanus (v. Konow) 17.

- Konow, Georg Wilhelm (v. Konow)* 20.
- Georgius (Malchin) 27.
 - Gerke (de Konowe) 6.
 - Gertrud, g. Fischer 55.
 - Gotfridus 27.
 - Halfdan W. 119, 120.
 - Hans (Cune) 8.
 - Hans og Henrik 9.
 - Hans (Khunow) 10.
 - Hans 10.
 - Hans (Conau) 11.
 - Hans (Johann), Borgerm. Perleberg 12.
 - Hans, Borgerm. Osterburg 35.
 - Hans (Seehusen) 35.
 - Hans (Werben) 35, 36.
 - Hans (Johannes), Hamburg 53.
 - Hans, Cand. jur. 85, 118.
 - Hans, Oslo 107.
 - Hans Jacob 121.
 - Hans J. H., Konsul 144, 148.
 - Hans Henning 149.
 - Hans J. H., Afdelingschef 150.
 - Hans J. H. H., Kammerherre 148, 152.
 - Hans-Karl (v. Konow) 22.
 - Hans Jürgen (v. Konow) 15.
 - Hans Albrecht (v. Konow) 17.
 - Hans (v. Konow) 17
 - Harald C. G., Statsagronom 112.
 - Harald Wollert 121.
 - Hardevicus 27.
 - Henneke 6.
 - Henny Else 122.
 - Hedevig Emilie, g. Fleischer 144, 147.
 - Helene Julie 108.
- Konow, Helga, g. Lund* 88.
- Helge Henri, Godseier 149.
 - Henrichus (v. Konow) 6.
 - Henricus, Königsberg 22.
 - Henri, V. Admiral 148, 151.
 - Henriette Magdalena, g. Konow 87, 96.
 - Henriette Magdalena, g. Crone 126.
 - Henriette Magdalena 144, 148.
 - Henrik Ludv. Hesselberg 147.
 - Herchions (de Conow) 6.
 - Ida Athalie 148, 150.
 - Ida Athalie, g. Barnekow 153.
 - Ida Marie I., g. Baron Raben-Levetzau 152.
 - Ilse (v. Konow), g. v. Zimmermann 21.
 - Inga 103.
 - Inger 145, 146.
 - Inger Marie, g. Greve Reventlow 149.
 - Irene (v. Konow) 21.
 - Ivar August 121.
 - Jacob, † ung 70, 155.
 - Jacob Rieck 71, 155.
 - Jacob, Generalkonsul, Triest 71, 117.
 - Jacob August 146.
 - Jacobus 28.
 - Jens Andreas 85.
 - Jens 85.
 - Jens Falsen 103, 104.
 - Jens J. Worsaae 152.
 - Jenny 146.
 - Joachim, Borgerm., Osterburg 28, 35.
 - Joachim, Seehausen 35.
 - Joachim, Borgerm. Werben 35.
 - Joachim, Præst 35, 51.

- Konow*, Joachim, Kjbmd., Hamburg 50, 53, 54.
- Joachim, Ingeniør etc. 97, 103.
 - Joachim (v. Kunow) 21.
 - Joakim (v. Konow) 15, 17.
 - Joakim Albrecht (v. Konow) 16.
 - Johann, Rektor 13.
 - Johann, Præst 35, 51.
 - Johann, Königsberg 24.
 - Johan W. S. 71.
 - Johan Hammecken 71, 154.
 - Johan Henrik, Skibskapt. 157, 158.
 - Johan Christian 57, 159.
 - Johann Ludw. 55, 56.
 - Johan W. West, Cand. polyt. 148, 150
 - Johann (Cunow) puttl., Amtmand 45.
 - Johanne Agnes, g. Hartmann 93, 94.
 - Johannes, Osterburg 28, 35.
 - Johannes, Wittstock 27.
 - Johannes, Pritzwalk 13, 28.
 - Johannes (Cuno), Secretarius 45.
 - Julie 106.
 - Julie Sophie Thora 150.
 - Justina, g. Grube 45.
 - Karen Elisabeth, g. Kroepelien 93, 94.
 - Karen Emilie, g. Schou 149.
 - Karen Jensine 119, 121.
 - Karl 99.
 - Karl Erdmann (v. Kunow) 21.
 - Karl Herbert (v. Kunow) 21.
 - Karl Ludw. (v. Kunow) 20.
 - Karsten Magnus 122.
 - Katarina (v. Konow) 15, 16.
 - Kirsten 108.
 - Kuno 53.
- Konow*, Landsbyerne 5.
- Leif 108.
 - Leif 147.
 - Levin (v. Konow) 17.
 - Lucie, g. Krell 38.
 - Ludoviska Fredrikke 87, 95.
 - Ludvig, Skibskapt. 146.
 - Magdalena, Hamburg 53.
 - Magdalena, g. Raduchel 55.
 - Magdalena Caroline Bertha 133.
 - Magnus Andreas T. C. 122.
 - Maren Regine 87.
 - Margrethe Birgitte, g. Hesselberg 85, 108.
 - Margrethe Elisabeth, g. Baars 87, 95.
 - Margrethe Elisabeth 88.
 - Margrethe Wilhelmine g. Høhnke 93, 94.
 - Marie Luise F., g. v. Ebenthal 133.
 - Marie Louise 112, 113, 117.
 - Martinus 28.
 - Mary Henriette 147.
 - Materne (Kuenow) 13.
 - Matheus 9.
 - Mathias 39.
 - Mathias, Werben 13, 36.
 - Matthias, Lisentiat 55.
 - Matæus 8.
 - Mette Ida 149.
 - Minken 103, 104.
 - Modesta, g. Keilhau 99.
 - Modesta, g. Lothe 105, 107.
 - Morten Wilhelm 150.
 - Navnet 3.
 - Nicolaus, Werben 27.
 - Nicolaus (Conow) 28.

- Konow*, Nina 103.
- Nora 133.
 - Otto 104.
 - Paul, Læge 105, 107.
 - Peter, Woldenberg 28.
 - Peter (Kuno) 8.
 - Peter 38.
 - Peter Christoph 45.
 - Petrus (Konau) 27.
 - Philip (v. Konow) 15, 17.
 - Ragnvald 119, 121.
 - Regina, Königsberg 23.
 - Rita 147.
 - Robert 107.
 - Sebastianus 27.
 - Siegfried (v. Kunow) 22.
 - Signe, g. Heiberg 112, 113.
 - Signe M. A., g. Bruenech 95.
 - Sigrid 145, 146.
 - Sophia Maria, g. Francke 57.
 - Sophia Maria, g. Rolfsen 71, 154.
 - Stephan (Steffan) Borgerm. Osterburg 13, 35, 36, 51.
 - Sten, Professor Dr. 99 f. S.
 - Sverre 147.
 - Symbrecht, Dr. jur. Advokat 55.
 - Thele 10.
- Konow*, Thomas, Admiral 13, 155 f. S.
- Thomas, † ung 85, 117.
 - Thora Charlotte 112, 117.
 - Thora Margrethe 88.
 - Thyra Lili 152.
 - Tideke og Merten 9.
 - Tide 9.
 - Tideke (Tydeke) 10, 35, 37.
 - Trygve 145, 146.
 - Tytze (Kuno) 7.
 - Tønnes, Generalkonsul, Triest 85, 133.
 - Urban 11.
 - Vera Alexandra 122.
 - Victor 133.
 - Wilhelm 72, 155.
 - Wilhelm Aug., Hofjægermester 148, 149.
 - Wilhelmine Dorothea (v. Kunow), g. v. Rechberg 20.
 - Wilhelmine Marie 95.
 - Wollert I., Konsul 70, 72 f. S.
 - Wollert II, Konsul 87.
 - Wollert, Dr. philos. 109 f. S.
 - Wollert, Statsminister 112 f. S.
 - Wollert, Statsraad 126 f. S.
 - Wollert, Triest 133.
 - Wollert, † 1851, Marienborg 144, 154.
 - Wollert Otto, Provst 96, 98.

ALMINDELIGT NAVNEREGISTER

- Aal*, Jacob 80.
Aarestrup, Else Konow 108.
— Nicolay, g. Konow 108.
— Sidsel Konow 108.
Aars, Karen Sophie 94.
Albrecht «der Bär» 3.
— Hertug af Mecklenburg — Stettin.
Albeck, Alida, g. Konow 149.
Aldobrandini, Signore 145.
Amsinck, Rudolf, Senator 54.
Andersen, Hilma, g. Konow 107.
— Kaptein, 107.
Anderson, Institutbestyrer 86.
Andressen, Anna Elisabeth, g. Konow 56, 63
Angell, K. A., g. Konow 161.
— Anna Elisabeth 161.
— Beate Margarethe 161.
— Carl Konow 161.
— Clarche Frøchen 161.
— Cornelius, 161.
— Elchen Marie 161.
— Thomas 161.
Anker, Karen C. 132.
Aschersleben, Margaretha v. 45.
Aspengren, Erik N. 16.
Baars, Herman B., g. Konow 95.
— Herman B. 95.
— Margrethe Elisabeth 95.
- Baars*, Marie 95.
— Ragnar 95.
Balchen, Marie Frederikke 114.
Bakke, Henny, g. Konow 146.
Barnekow, A. C., Premierlt., g. Konow 153.
Bartels, Helene Julie, g. v. Kunow 21.
Beelitz, Heinrich, Dechant 11.
Bech, Kirsten W., g. Konow 149.
Berenberch, Hans 55.
Bergen, Gertrud von 54.
Berrum, Aase Konow 103.
— Inga Konow 103.
— Karin Konow 103.
— Sigurd, g. Konow 103.
Beyer, Absalon P., Slotspræst 72.
— Absalon, Sognepræst 73.
— Jørgen 73.
— Peder 72.
— Malene Jørgensdtr. 73.
Bieberstein, Hans v. 9.
Bismarck, Rudolf v. 49.
Bjelke, Generallt. 123.
Bjørnstjerne, Bjørnson 125.
Blakstad, Leif 125.
Blehr, Statsminister 115.
Blichner, Justitsraad 70.
Bobé, Louis 110.
Bodendik, Dietrich v. 7.

- Bohr*, Thv. O. 121.
Bojsen, August F. Konow 132.
 — Anker Konow 132.
 — Beate Konow 132.
 — Frede, Folkehøiskolebest. 130, 132.
 — Fredrik E., Præst 130.
 — Ida T., g. Konow 129 f. S.
 — Mix Konow 132.
 — Ulla Konow 132.
Boschaert, Walter 55.
Brandal, Lisbeth 73.
Brandenburg, Markgreverne:
 — Albrecht 3.
 — Heinrich 5.
 — Otto 5.
 — Waldemar 5.
 — Kurfyrsterne:
 — Joachim Albrecht 11.
 — Joachim 11, 12, 36, 51.
 — Johann Siegmund 13.
Brandt, Borgermester 63.
Bredahl, Thomas 87.
 — Wilhelmine M., g. Konow 87.
Bredahl, Hans Lund 71.
Breske, Catharina v., g. v. Konow 15.
 — Elisabeth v., g. v. Konow 15.
 — Joakim v. 15.
Brochmann, Johanne E. 93.
Brockenhuus, Christopher, General 123.
 — Eiler 123.
 — Margrethe 123.
Bruenech, Elisabeth Konow 95.
 — G. W., g. Konow 95.
 — Margrethe Elisabeth Konow 95.
Bruenech, Signe Konow 95.
 — Slægten 95.
 — Wilhelmine Marie 95.
Brun, Christen, Sognepræst 98.
 — Joh. Nordahl, Biskop 71.
 — Lyder, Sognepræst 98.
 — Sven, Kapelan 98.
 — Pastor 68.
Brunchorst, Elisabeth 72.
Busso, Biskop 11.
Bøgh, Ole, Sorenskriver 98.
Böttcher, Carl J. 44.
Bøschen, Fredrik 135.
 — Johan 71.
Bysmarke, Hans 10.
Bærentsen, Olaf 132.
Cappe, Elisabeth 71.
 — Gerhard 65.
Carl XII 18.
Carl IX 15.
Carl XIII 142.
Carl Johan 79, 82.
Castberg, Stortingsmand 128.
Castelar, Emil 116.
Cavelar, Aug., Dr. jur., g. Konow 133.
Christian IV 31, 123.
Christian Frederik, Prins 134, 136.
Christian, Ludw., Hertug 56.
Christiansen, Anna, g. Konow 145.
 — Blikkenslagerm. 145.
Christie, Sorenskriver 74, 135, 136.
Clasen, Dagny, g. Konow 121.
 — Magnus A. T. 121.
Clementz, Martha, g. Konow (Konovius) 44.

- Collet*, Jonas 110.
 — Statsraad 82.
Colner, Bernh., Magister 9.
Coucheron, P. B., g. Enkefru Konow 105.
Cramer, Madame 65.
Crone, Carl J., g. Konow 126.
Dahl, J. C., Professor 135.
 — N. G. A., Pastor, Stortingsmand 138.
Danelius, Iselin, g. Konow 122.
Danielsen, Dr. 115.
 — Karen (Kaja), g. Konow 112.
Derschau v., Dr. phil., g. v. Kunow 21.
Deventer, Ludv., g. v. Kunow 22.
Dietrichson, Anna E. A. 160.
 — Augusta L. C. 160.
 — B. K. 160.
 — Berger K., g. Konow 160.
 — Fredrik E. 160.
 — Juliane F. B. 160.
 — Nicoline 160.
Drewsen, Ophelia 110.
Dühren, Friedrich v., g. Konow 23.
Dynner, Haane 71.
Ebenthal, Natalis E. v., g. Konow 133.
Ebers, Adolf, svensk Gesandt 16.
Eberskjöld, Elisabeth, g. v. Konow 16.
Eberstein, Elisabeth v., Grevinde 11.
Eberty, Felix, Dr. 98.
Eckhoff, Adelheid M. 69.
 — Gerdt 69.
Eger, Christian, Kjbmd., Stortingsm. 143.
Emleben, Th. v. 26.
Erasmus, Biskop 11.
Erichsen, Lucia Maria 71, 72.
Erichsen, Thomas 71, 72.
Ewald, Caroline 122.
Falsen, Caroline Luise, g. Konow 103.
 — Elisabeth (Lizzi), g. Konow 105.
 — Georg B., Oberstlt. 105.
 — Jens K. 103.
Farquar, William 65.
Fasmer, Konsul 70.
Fasting, Claus, Borgerm. 69.
Faye, J. B. 97.
Fischer, Johann, g. Konow 55.
 — Joh. Ludv., Doktor 71.
Fleischer, Aug. Konow 148.
 — Axel 148.
 — Carl L. E. 148.
 — Emil 148.
 — Hans K., Generallt., g. Konow 147.
 — Henriette 148.
 — Hjalmar 148.
 — Marie 148.
Formann, Modesta B. 71.
Foss, Herm., Kapt., Stortingsm. 80, 81.
Francke, R. C. I., Pastor, g. Konow 57.
Friele, Herman 116.
Fritze, Anna, g. Cuno 45.
Frøchen, Beate M., g. Konow 159.
 — Clarche 71, 159.
 — Johan 159.
 — Margaretha B. 71.
Fryxell, Mlle. 88.
Geertz, Carl Johan 78.
Geisler, David, Raadsherre, g. Cuno 25.
Goldbeck, Andreas 43.
 — Anna, g. Cuno 25.

- Goldbeck*, Heinrich, Geh. Raad 25, 40.
Goubourn, E. M., Dr. 98.
Grabow, Catharina v., g. v. Konow 14.
Gram, Charlotte Amalie 93.
 — Niels S., Præst 93.
 — Hans N., Borgerm. 93.
 — Lauritz, Professor 93.
 — Niels H., Præst 93.
Gran, Dagny 95.
Geger, H. F. 65.
Grevenkop-Castenskjold, Jacobine 152.
Grewe, Joh., Guldsmedm. 70.
 — Sam. Rudolph 159.
Grieg, Alexander 86.
 — John 86.
 — Margrethe E., g. Konow 86.
 — Laura 109.
 — Modesta, g. Konow 96.
 — Joachim S., Stadshauptm. 96.
Gronow, Friedr., Gullsmedm. 56.
Grove, Else N., g. Konow 122.
 — Peter, Kammerherre 122.
Grube, Jacob, Pastor 45.
 — Jürgen, Jægermester 45.
Grubbe, Marie 64.
Grønlund, Ursula Christiane 130.
Gunech, Andreas, Pastor 118.
Gustaf, Adolph 43.
Gyllenhjelm, Carl C. 15.
Gyldenhorn, Christine 123.
Gyldenløve, Ulrich Fr., Statholder 64.
Haakon VII 130, 151.
Hagen, Elisabeth v. d., g. v. Konow 14.
Hagerup, Edv., Stiftsoverretsass. 136.
Hagerup, Provst 70.
Hambro, Stortingspræsident 120.
Hammeken, Adelheid M. 70.
 — Anna, 69.
 — Ludolf, 69.
Hansen, Gustav C., Skibsreder 121.
 — Harriet, g. Konow 150.
 — Laura, g. Konow 121.
 — Paul, g. Konow 126.
 — Wollert Krohn, g. Konow 106.
 — Karen Krohn 106.
 — Berit Krohn 106.
 — Hanna E. Krohn 106.
 — Louise Krohn 106.
 — Carl Wollert Krohn 106.
Hanssen, Klaus, Dr. 116.
Hartmann, Elin B. Konow 94.
 — Fredr. L. Konow 94.
 — H. B., Konsul 94.
 — Ivan Mogens 94.
 — Paul Mogens, g. Konow 94.
Haslund, Karen Regine 86.
Havelland, Valentin, g. Konow 44.
Hauch, Stiftamtmand 67.
Heffermehl, Carl Julius 104.
 — Odd, g. Konow 104.
Heger, Christiane 110.
Heiberg, Birgitte Margrethe 72, 73.
 — Gustav, H.advokat, g. Konow 113.
 — Marie L. Konow 113.
Hedtrich, Alma A. C. 100.
Heine, Dr. phil., g. Cuno 25.
Heinen, Anna, g. Konow 56.
Heinrich II, Hertug af Schlesien 14.

- Heitmann*, Margrethe E. 72.
Henny, Karen Jensine 119.
Heramb, Eline Birgitte 130.
 — Lars, Justitsraad 130.
Hertzberg, Niels, Provst 137.
Hesselberg, Andreas, Oberstlt. 108.
 — Hans J. H., Generallt. 108, 134.
 — Henriette M., g. Konow 134.
 — Petronelle M. 155.
 — Wollert K., Sognepræst 109.
Heyerdahl, Anne Helene, g. Konow 100.
 — H. E. 100.
 — Sognepræst 98.
Hjorthøi, Provst 71.
Hoff, Knud, Oberst 73.
 — Mette Marie 73.
Hoffmann, Gabrielle 106.
 — Maren Sørensdtr. 73.
Holmboe, Rektor 98.
Holmsen, Nanna, g. Konow 117.
 — Distriktslæge 117.
Honstein, Martin v., Greve 35, 46.
Hunseid, Statsminister 129.
Høhnke, Fritjof, g. Konow 94.
 — Fritjof Gustav 94.
Isaachsen, Fru Helene, f. Lehmkuhl 108.
 — Julie, g. Konow 108.
 — Otto, Ritmester 108.
Jacobsen, Julie, g. Konow 120.
Janson, Herm. D., Hofagent 71.
 — Gesine 105.
Jena, Agnese v., g. v. Konow 20.
Jenisch, Esther, f. Amsinck 55.
 — Walther 55.
Jerta, Chargé d'Affaires 118.
Johann, Biskop af Lebus 8.
Jordan, Anna 68.
 — Caspar 65, 71.
 — Johanne L. 93.
Juel-Brockdorff, Caroline, g. Konow 150.
 — C. F. S. V., Kammerherre 150.
Juel, Niels, Halsnø Kloster 113.
Junge, Nicolaus, Dr. 53.
Kahrs, Christopher 107.
 — Marie, g. Konow 107.
Kaltenkamp, Doris Sophie 94.
Kamp, Karen 123.
Kantel, Regina, g. Konow 22.
Keilhau, Carl, g. Konow 99.
 — Wollert Otto 99.
Ketilsdatter, Birgitte 123.
Kielland, Oberstlt. 83.
Kiri, Vendla 16.
Knudsen, Gunnar, Statsminister 115.
 — Nina 107.
Konvensky, A. L., g. Konow 112.
Kooter, Fredrikke (Frigga), g. Konow 114.
 — Jacob B. 114.
Krag, Provst 71.
Krell, Peter, g. Konow 38.
Kreyberg, Anna, f. Moldenhauer 103.
 — Elisabeth 102.
 — Leif, Dr. med. 102.
 — Minken, g. Konow 103.
 — Otto 102.
 — P. C. Læge, g. Konow 102.
 — P. C., Cand. jur. 103.
 — Sverre 102.

- Kroepelien*, Jacob, Konsul 95.
 — Trygve, Dr. philos., g. Konow 94.
 — Trygve 94.
Krogh, Cecilie Catharina, g. Konow 72.
 — Jens, Sognepræst 73.
 — Jens Andreas, Provst 72.
 — Thomas G., Præst 73.
Krohn, Albert H., Stadshauptm. 79.
 — Cecilie M. 71.
 — Christiane B. 70.
 — Danchert D., Hofagent 79.
 — Hjalmar Monrad 87.
 — I. B. Fru 71.
 — Ingeborg B. 70.
 — Johanne M., Fru 79.
 — Klaus 71, 79.
 — Lars Monrad, g. Konow 87.
 — Michael 97.
 — Wollert 63, 70, 111.
 — Wollert Dankertsen 71, 72, 111.
Kruckow, Hans 123.
 — Jørgen 123.
Krusemark, Hans 9.
 — Joachim 38.
Kuhnle, Bjørn Konow 104.
 — Halfdan, g. Konow 104.
 — Halfdan Konow 104.
 — Sven Konow 104.
Køhler, Joh. Berndt 33.
Kønigsmark, Familien v. 9.
Laading, Lucie Marie, g. Konow 106.
Larsen, Maren B., g. Konow 145.
Lau, Else Elisabeth 71.
Leganger, Henrik, Raadmand 142.
Lexau, Anna 70, 71.
 — Peter 70.
 — W. 65.
Lippe v. d., C. F., Stadskond. 96.
 — Ingeborg, g. Konow 96.
Lorch, Maria D. 103.
 — Otto D. 132.
Lothar, tysk Keiser 3.
Lothe, Dagny 107.
 -- Francis 107.
 — Ingrid 107.
 — Johan, Apotheker 107.
 — Johan 107.
 — Olaf, Læge, g. Konow 107.
Lowzow, General 83.
Lübeck, Henrich v. 69.
Luise Friederike, Hertuginde 56.
Lund, Anna Hedevig 154.
 — August Konow 154.
 — Eilert, Bilbao 154.
 — Eilert, Konsul, g. Konow 88.
 — Eilert G., g. Konow 88, 154.
 — Fredrik Ludvig 154.
 — Fredrik Ludvig Konow 88.
 — Fredrik Ludvig Konow 154.
 — Gabriel 88.
 -- Signe Margrethe 154.
Løberg, Ole, Proprietær 111.
Løvenhjem, General 123.
Løvland, Statsminister 115.
Lyng, Elisabeth Brun 93.
 -- Nicolai T., Kaptein 94.
Maag, Catharina 160.
Magnus, Andreas 10.

- Madsen*, Alvilda, g. Konow 146.
Marsvin, Ellen 123.
Matzkjes, Anna 20.
Meinsen, Gertrud von, g. Konow 54.
 — Hans von 54.
Meldal, Anna Hedevig 160.
Meltzer, Anna Hedevig 70.
 — Clamer Eberhard 68.
 — Dorothea Catharina 68, 69.
 — Fredrik, Konsul 81, 142.
 — Friederich 68.
 — Henrica 71.
Metner, Nathaniel, Sognepræst 23.
Meyer, Andri 88.
 — Anna 69.
 — Fredrik 74, 75.
 — Henrik 135.
 — Mich. O. 65.
Michelsen, Chr. Statsminister 127, 128.
Michelucci, Marie Clorinde, g. Konow 144.
 — Rinaldo, 144.
Milne, Anna 86.
Mohn, Alb. H. 89.
 — Margrethe A. 88.
Monrad, Juliane C. 96, 109.
 — Lars, Doktor 72.
Monsen, Emma Marie, g. Konow 106.
Montagne, Peder 64.
Moulton, Lilli Susanne 152.
Motzfeldt, Artillerikapt. 135, 136.
Mule, Anna Christensdtr. 93.
Müller, Dagny, g. Konow 120.
 — Fredrikke Christine 93.
 — Henrik Jacob 93.
- Møller*, Vagn Aagesen 132.
Mørs, Elisabeth, g. Konow 47, 53.
Neumann, Biskop 75.
Nicolaysen, L. W. 97.
 — N. 119.
Nielsen, Nicoline 94.
Næss, Jenny, g. Konow 145.
Olav, Erkebiskop 123.
Oscar (I), Kronprins 135.
Otto den store, tysk Keiser 3.
Otto IV, Markgreve 49.
Paasche, David 72.
 — Mentz 71.
Parsenow, Hening 5.
Paulsson, Bjørn 146.
 — Gretha Konow 146.
 — Gustav, g. Konow 146.
Pedersdotter, Anna 73.
Pettersen, H.retsadvokat 83.
Platen, Greve, Statholder 82.
Platou, Professor 143.
Polentz, Christoph v. 11.
Pott, Christina H., g. Konow 23.
Prahl, Generalkonsul 75.
Priegnitz, Hans 5.
Pitzschki, Ursula, g. Dimow 45.
Pyck, Rebekka J. 68.
Quatfasel, Anna, g. Konow 38.
Quandt, Joachim 6.
Quitow, Ludeke v. 6.
 — Hans v. 6.
Raben-Levetzau, F. C. Lehns greve 152.
 — Joh. O., Baron, g. Konow 152.
Raduchel, Heinr., g. Konow 55.

- Rahbeck*, Kamma 110.
Ranisch, Concordia, g. Cuno 25.
Rechberg v., Greve, g. v. Konow 20.
Reedtz-Thott, Julie, Baronesse 150.
Reichborn, Joh. H., Oberst 155.
 — Magdalena C., g. Konow 96, 155.
Rein, Jonas, Sognepræst 136.
Rentsdorf, Catharina v. 15.
Reventlow, Edv., Aug., Greve, g. Konow 149.
 — Einar L. A., Greve 150.
Rieber-Mohn, Carl K., Advokat 105.
 — Chr., g. Konow 105.
 — Chr. E. 105.
 — Chr. I. 105.
 — Elisabeth 105.
Rieck, Anna 70, 71.
 — Anna Hedevig, g. Konow 68, 93.
 — Bertel 71.
 — Christiane 72.
 — Dorothea Catharina 70.
 — Jacob 68, 70, 93.
 — Jacob jr. 71.
 — Jacob Berthelsen 70.
 — Jacob, Byfoged 94.
 — Karen Doris E. (Lily), g. Konow 93.
 — L. O., Kommandør 93, 94.
Rietz, Benedictus 10.
Rignell, Sten, Lieut. 149.
Rohr, Margareta v., g. v. Konow 15.
Roi de la, Sognepræst, g. v. Kunow 20.
Rolfsen, Anna Hedevig 154.
 — Aug. Konow, 154.
 — Elisabeth Sophie 154.
 — Fredrik Ludv. 154.
Rolfsen, Gunder Eide 154.
 — Ludolf Joh. 154.
 — Rasmus 154.
 — Tønnes, g. Konow 154.
 — Tønnes 154.
 — Wollert Konow 154.
 — Wollert Konow L. 154.
Rubin, Flor, g. Konow 54.
Rutland, Hertugen af 98.
Rørbye, Ida Athalie 148.
Sagen, Lyder 84.
Sanders, Catharina, g. Konow 55.
 — Heinrich 55.
Sauerländer, Eleonore, g. Konow 133.
 — Franziska, g. Konow 133.
Schäffer, Johann, g. Konow 23.
Scheen, Cathrine M. 73.
 — Svend, Oberstlt. 73.
 — Thomas, Magister 73.
Schlieder, Margrethe 72.
Schjøtt, Birgit Helene, g. Konow 93.
 — Hagbarth E. 93.
Schlømer, Anna 71.
 — Joh. D. 71.
Schmidt, Thomas 10.
Schonnawitz, Anna E. v. 15.
Schou, Ellen 149.
 — Sophus, Dr. med., g. Konow 149.
Schulenburg, Albrecht v. d. 11.
 — Bernt v. d. 7.
Schulte, Pawel 9.
Schulz, Karoline v., g. v. Kunow 21.
Schøyen, Kirsten, g. Konow 104.
Schwenger, Susanna, g. Konow 43.

- Schymming*, Heine 8.
Scollay, Bernd 70.
Sibbern, Major 142.
Siegmund II, Konge af Polen 26.
Siemers, Herman F. 70.
Sillem, Otto 54.
Sinding, Lyder, 68.
Sjælie, Halsten 123.
Smit, Catharine Marie, g. Konow 105.
— Magdalena 108, 134.
— Paul, Stiftamtmand 105.
Sonnenleiter, Fru v. 118.
Soot, Eyolf, g. Konow 102.
Sorstius, Susanne L. v., g. v. Konow 20.
Stalbohm, Joh. 65.
Staman, Else E. 71.
— Peter jr. 72.
Stang, Georg, Oberst 128.
Steen v. Steenhausen, Bernhard 15.
— Marie E., g. v. Konow 15.
Stenbuch, Christine A., g. Konow 119.
— Hans L., Sognepræst 119.
Stein, Beate M., g. Cuno 25.
Stephenson, Robert, Ingeniør 97.
Stiegler, Johan 67.
Storm, Ole, Provst 69.
Stoteroggen, Elisabeth 7.
Stub, Jacob 71.
Stuwitz, Catharine Hjort 71.
Sundt, C. 97.
Surlandt, Johann 53.
Søeberg, Agnes 158.
— Carl B. A., Sagfører, g. Konow 158.
— Thomas Konow 158.
Sørensen, Peder 70.
Sørhaug, Ingrid, g. Konow 146.
Tank, Hans 164.
Taranger, Aksel, g. Konow 108.
— Bente Konow 108.
— Vibeke Konow 108.
Thomsen, Jacob, Konsul 104.
— Rikke Serch, g. Konow 104.
Thormodsen, Aslaug, g. Konow 147.
Thorsen, Christine A. 121.
— Henrik K., Cand. mag., g. Konow 121.
— Louise 121.
— Ragnvald Konow 121.
— Thorbjørn Konow 121.
Thorig, Anton 70.
Treschow, N., Etatsraad 138.
Trotha, Elise A. W. v., g. v. Kunow 20.
Tschischwitz v., Slægten 14.
Ulfeldt, Corfitz 123.
Uthoff, Hedevig 68.
Vogt, Amtmand 111.
Voigt, Johanna C. 96
Warncke, Johan 53.
Wartenberch, Henricus de 6.
Wartenberg, Claus J. v. 15.
— Margareta v., g. v. Konow 15.
Wedego, Biskop 10.
Wedel, Herrerne von 10.
Wedel-Jarlsberg, Greve 141.
West, Ida Marie, g. Konow 148.
— Joh. W., Sognepræst 148.
Wetlesen, Kaptein 74, 75.
Wiedebach, Marie Sophie v., g. v. Kunow 21.
Wiese, Ludvig 72.

- Wiese*, Major 136.
- Wildenrath*, Elisabeth, g. Konow 99.
— Karl, Kaptein 99.
- Wind*, Heine 8.
- Witte*, Anna Dorothea, g. Konow 23.
— Heinrich, Raadsherre 23.
- Wollesen*, Dr. theol. 37, 47, 48, 49.
- Wolff*, Henrikke C., g. Konow 99.
— S. O., Sognepræst 98.
— Stein M., Brigadelæge 99.
- Wordenhof*, Sebastian 53.
- Worsaae*, Jacobine C. M., g. Konow 152.
— J. J. A. Museumsdirektør 152.
- Wottenau*, Anna v. 15.
- Zernichow*, Juliane B. v., g. Konow 160.
— P. N. Oberstlt. 160.
- Zimmermann*, Wilhelm v., g. v. Kunow 21.
- Zweck*, Thomas 6.
- Oehlenschläger*, Adam 110.
— Marie L., g. Konow 110.

OVERSIGTS-TAVLER
OVER
FAMILIEN KONOW

TAVLE I.

Hans Konow, Grundeier i Hamburg 1594, levet endnu i 1624.
g. m. *Magdalene*

Joachim Konow,
Kjøbmand i Hamburg 1622,
g. m. *Gertrud von Meinsen*, † $^{20}/_4$ 1650.

Andreas Konow,
døbt $^6/_6$ 1642, Kjøbmand i Hamburg 1669,
g. $^{17}/_6$ 1671 m. *Catharina Sanders*.

Johan Ludwig Konow,
døbt $^{17}/_1$ 1682, † før 1722, Guldsmed i Schwerin,
g. $^{10}/_6$ 1717 m. *Anna Heinen*.

August Ludwig Konow,
døbt $^7/_8$ 1718, † $^{23}/_4$ 1772, Hofjuveler i Schwerin,
g. m. *Anna Elisabeth Andressen*, f. $^6/_3$ 17 . . ,
† $^{23}/_{12}$ 1780.

Friederich Ludwig Konow,
f. $^{16}/_5$ 1746.
Linie A i Norge.

Carl Heinrich Konow,
f. $^9/_8$ 1751.
Linie B i Norge.

Sophia Maria Konow,
f. $^6/_5$ 1753, † $^5/_3$ 1785,
g. m. Pastor *Francke*.

TAVLE II.

Friederich Ludwig Konow, f. 1745 i Schwerin, Kjøbmand i Bergen 1774—1798,
g. m. *Anna Hedevig Rieck*, 1756—1810.

<i>Wollert Konow</i> , 1779—1839, Konsul, g. m. <i>Cecilie Catharina Krogh</i> , 1777—1821.	<i>August Konow</i> , 1780—1873, Konsul, g. m. <i>Henriette M. Hesselberg</i> , 1791—1856.	<i>Anna Elisabeth Konow</i> , 1784—1868, g. m. <i>Eilert G. Lund</i> , 1781—1842.	<i>Sophia Maria Konow</i> , 1785—1828, g. m. <i>Tønnes Rølfesen</i> , 1784—1837.	<i>Thomas Konow</i> , 1797—1881, Admiral, g. m. <i>Magdalene C. Reichborn</i> , 1807—1844.
Se Tavle III.	Se Tavle XI.	7 Børn:	10 Børn:	2 Børn:
		1. <i>Signe Margrethe Lund</i>, 1813—1835. 2. <i>Fredrik Ludvig Lund</i>, 1815—1819. 3. <i>Gabriel Lund</i>, f. 1817. 4. <i>Anna Hedevig Lund</i>, 1821—1875. 5. <i>Fredrik Ludv. Konow Lund</i>, 1822—1918. 6. <i>August Konow Lund</i>, 1824—1840. 7. <i>Eilert Lund</i>, 1826—1894.	1. <i>Rasmus Rølfesen</i>, 1811—1903. 2. <i>Anna Hedevig Rølfesen</i>, 1812—1895. 3. <i>Fredrik Ludvig Rølfesen</i>, 1813—1831. 4. <i>Ludolf Johan Rølfesen</i>, 1814—1896. 5. <i>Tønnes Rølfesen</i>, 1815—1882. 6. <i>Wollert Konow Rølfesen</i>, 1816, d. s. A. 7. <i>Wollert Konow Luther Rølfesen</i>, 1817—1870. 8. <i>August Konow Rølfesen</i>, 1818—1855. 9. <i>Gunder Eide Rølfesen</i>, 1820, d. s. a. 10. <i>Elisabeth Sophie Rølfesen</i>, 1821.	1. <i>Johan Henrik Konow</i>, 1828—1904, g. m. <i>Henriette M. Konow</i>, 1834—1863. 2. <i>Anna Hedevig Konow</i>, 1833—1862, g. m. <i>Sagfører Carl Sæberg</i>, 1825—1882. 2 Børn: 1. <i>Agnes Sæberg</i>, 1858—1899. 2. <i>Thomas Konow Sæberg</i>, f. 1861—1917.

Paa denne og de efterfølgende Tavler medtages kun de gifte Børn.

TAVLE III.

Konsul *Wollert Konow*, 1779—1839,
g. m. *Cecilie Catharina Krogh*, 1777—1821.

<i>Fredrik Ludvig Konow</i> , 1801—1875, Konsul, g. m. <i>Margrethe E. Grieg</i> , 1802—1872. Se Tavle IV.	<i>Carl Konow</i> , 1806—1876, Konsul, g. m. <i>Modesta Grieg</i> , 1812—18.. Se Tavle VI.	<i>Margrethe B. Konow</i> , 1808—1842, g. m. Oberstl. <i>A. Hesselberg</i> , 1795—1859. 1 Søn: <i>Wollert Konow Hesselberg</i> , 1832—1885, Sognepræst.	<i>Wollert Konow</i> , 1809—1881, Brukseier, Stend, g. m. <i>Marie L. Oehlenschläger</i> , 1812—1910. Se Tavle VII.	<i>Jacob Konow</i> , 1814—1883, Gen.konsul, Triest, g. m. <i>Augusta Konow</i> , 1821—1885. Ingen Børn.	<i>Hans Konow</i> , 1815—1896, Cand. jur., g. m. <i>Christine A. Steenbuch</i> , 1831—1872. Se Tavle VIII.	<i>August Konow</i> , 1817—1901, Godseier, Tjerne, g. m. <i>Beate Konow</i> , 1822—1880. Se Tavle IX.	<i>Tønnes Konow</i> , 1819—1906, Gen.konsul, Triest, g. I. <i>Franziska Sauerländer</i> , 1832—1861, g. II. <i>Eleonore Sauerländer</i> , 1837—1876. Se Tavle X.

TAVLE IV.

Konsul *Fredrik Ludvig Konow*, 1801—1875,
g. m. *Margrethe Elisabeth Grieg*, 1802—1872.

<i>Cecilia C. Konow</i> , 1825—1908, g. m. <i>Lars Monrad Krohn</i> , 1822—1892, Apotheker.	<i>Wollert Konow</i> , 1829—1885, Konsul, g. m. <i>Wilhelmine M. Bredal</i> , 1828—1908.	<i>Margrethe E. Konow</i> , 1832—1885, g. m. <i>Herman B. Baars</i> , 1822—1896, Kæmner.	<i>Henriette M. Konow</i> , 1834—1863, g. m. <i>Joh. Henrik Konow</i> , 1828—1894, Skibskaptein.	<i>Fredrik Ludvig Konow</i> , 1843—1887, O.r.sagfører, g. m. <i>Ingeborg von der Lippe</i> , 1860—1929.
I Søn:	Se Tavle V.	4 Børn:	Ingen Børn.	Ingen Børn.
<i>Hjalmar Monrad Krohn</i> , 1850—1931, Apotheker.	1. <i>Margrethe E. Baars</i> , 1859.	2. <i>Herman B. Baars</i> , 1861—1923.	3. <i>Ragnar Baars</i> , 1862—1920.	4. <i>Marie Baars</i> , 1867—1925.

TAVLE V.

Konsul *Wollert Konow*, 1829—1885,
g. m. *Wilhelmine Marie Bredal*, 1828—1908.

<i>Helga Konow</i>, 1863—1890, g. m. Konsul <i>Eilert Lund</i>, 1855—1922. 1 Søn: <i>Fredrik Konow Lund</i>, 1889.	<i>Fredrik Ludvig Konow</i>, 1864, Statsraad, g. I. <i>Birgit Helene Schjøtt</i>, 1877—1901, g II. <i>Karen Doris Elisabeth Rieck</i>, 1878. 3 Børn:	<i>Signe Margrethe Albertine Konow</i>, 1866, g. m. <i>Gabriel William Bruenech</i>, af den uradelige Slægt v. <i>Brünneck (Brüneck)</i>, 1864. 4 Børn:				
I: <i>Margrethe Wilhelmine Konow</i>, 1897, g. m. <i>Frithjof Høhnke</i>, 1888. 1 Søn: <i>Fritjof Gustav Høhnke</i>, 1837.	I: <i>Johanne Agnes Konow</i>, 1898, g. m. <i>Paul Mogens Hartmann</i>, 1897. 3 Børn: 1. <i>Elyn Hartmann</i>, 1922. 2. <i>Ivan Hartmann</i>, 1925. 3. <i>Fredrik Hartmann</i>, 1927.	II: <i>Karen Elisabeth Konow</i>, 1905, g. m. <i>Trygve Kroepelien</i>, 1891, Dr. philos. 2 Børn: 1. <i>Trygve Kroepelien</i>, 1936. 2. <i>Johan Fredrik Kroepelien</i>, 1937.	<i>Margrethe E. Konow Bruenech</i>, 1892—1894.	<i>Signe Konow Bruenech</i>, 1895.	<i>Elisabeth Konow Bruenech</i>, 1898.	<i>Wilhelmine M. Bruenech</i>, 1900.

TAVLE VI.

Konsul *Carl Konow*, 1806—1876,
g. m. *Modesta Grieg*, 1812—18..

<i>Wollert Otto Konow</i>, 1833—1895, Provst, g. m. <i>Henrikke Chr. Johanne Molde Wolff</i>, 1841—1927. Se Tavle VI a.		<i>Joachim Konow</i>, 1834—1912, Ingeniør, Kjøbmand, g. m. <i>Caroline Louise Falsen</i>, 1845—1924. 3 Børn:		<i>Cecilie Cathrine Konow</i>, 1836—1913, g. m. <i>Christian Rieber-Mohn</i>, 1832—1868. 4 Børn, hvoraf anføres:		<i>Francis Konow</i>, 1838—1875, Konsul, g. m. <i>Catharine Marie Smit</i>, 1841— Se Tavle 6 b.					
<i>Nina Konow</i>, 1869, ugift.		<i>Carl Otto Konow</i>, 1872, Konsul, g. m. <i>Minken Kreyberg</i>, 1875. 3 Børn:		<i>Jens Falsen Konow</i>, 1876, Direktør, g. m. <i>Rikke S. Thomsen</i>, 1878. 2 Børn:		<i>Carl Konow Rieber-Mohn</i>, 1860, Advokat.		<i>Elisabeth Rieber-Mohn</i>, 1862—1923.		<i>Chr. I. Rieber-Mohn</i>, 1864—1930, O.r.sagfører.	
<i>Inga Konow</i>, 1894—1928, g. m. <i>Sigurd Bærrum</i>. 3 Børn:		<i>Carl Konow</i>, 1898, Konsul, gift, skilt. 2 Børn:		<i>Minken Konow</i>, 1901, g. m. <i>Odd Heffermehl</i>. 1 Barn:		<i>Elsa Th. Konow</i>, 1903, g. m. <i>Halfdan Kuhnle</i>. 3 Børn:		<i>Jens Falsen Konow</i>, 1906, g. m. <i>Kirsten Schøyen</i>, 1918. 1 Datter:			
1. <i>Aase Konow Bærrum</i>, 1918.		1. <i>Carl Konow</i>, 1923.		1. <i>Carl Julius Heffermehl</i>, 1933.		1. <i>Halfdan Konow Kuhnle</i>, 1926.		1. <i>Anne Lise Konow</i>, 1934.			
2. <i>Inga Konow Bærrum</i>, 1920.		2. <i>Otto Konow</i>, 1927.				2. <i>Bjørn Konow Kuhnle</i>, 1929.					
3. <i>Karin Konow Bærrum</i>, 1926.						3. <i>Sven Konow Kuhnle</i>, 1932.					

TAVLE VI a.

Provst *Wollert Otto Konow*, 1833—1895,
g. m. *Henrikke Christiane Johanne Molde Wolff*, 1841—1927.

<i>Modesta Konow</i> , 1864, g. m. <i>Carl Keilhau</i> , 1864—1900, Redaktionssekretær. 1 Søn:	<i>Karl Konow</i> , 1865, Kunstmaler, g. m. <i>Elisabeth Wildenroth</i> , 1869. Ingen Børn.	<i>Sten Konow</i> , 1867, Professor, g. m. <i>Anne Helene Heyerdahl</i> , 1869—1930. Ingen Børn.	<i>Elisabeth Konow</i> , 1869, g. m. <i>Peter Chr. Kreyberg</i> , 1866—1933, Læge. 4 Børn.	<i>Cecilia Konow</i> , 1879, g. m. <i>Eyolf Soot</i> , 1858—1928, Kunstmaler. Ingen Børn.
<i>Wollert Otto Konow Keilhau</i> , 1894, Stortingsbibliothekar.		<i>Sverre Kreyberg</i> , 1894.	<i>Leif Kreyberg</i> , 1896, Dr. med.	<i>Otto Kreyberg</i> , 1899—1921.
				<i>Elisabeth Kreyberg</i> , 1900—1909.

Konsul *Francis Konow*, 1838—1875,
g. m. *Catharine Marie Smit*, 1841—1917.

<i>Carl Konow</i>, 1863—1923, Kaldskapellan, g. m. <i>Elisabeth (Lizzi) Falsen</i>, 1865. 3 Børn:			<i>Paul Konow</i>, 1865—1933, Læge, g. m. <i>Hilma Anderssen</i>, 1876—1922. 4 Børn:			<i>Modesta Konow</i>, 1866, g. m. <i>Olaf Lothe</i>, 1862, Læge. 4 Børn:			<i>Didrik Konow</i>, 1869, Sorenskriver, g. m. <i>Marie Kahrs</i>, 1872—1933. Ingen Børn.			<i>Francis Konow</i>, 1871, Konsul, g. m. <i>Julie Isaachsen</i>, 1876. 3 Børn.					
<i>Francis Konow</i>, 1891, g. m. <i>Lucie Marie Laading</i>, 1892. 1 Datter:			<i>Julie Konow</i>, 1893, g. m. <i>Wollert Krohn Hansen</i>, 1889, Præst. 5 Børn:			<i>Finn Konow</i>, 1895, Prest, g. m. <i>Emma Monsen</i>, 1904. 3 Børn.			1. <i>Edmée Konow</i>, 1877.			1. <i>Joh. Lothe</i>, 1891—1925.			<i>Leif Konow</i>, 1897.		
<i>Sigrid Konow</i>, 1919.			1. <i>Karen Krohn Hansen</i>, 1917.			1. <i>Carl Konow</i>, 1927,			2. <i>Robert Konow</i>, 1900.			2. <i>Ingrid Lothe</i>, 1894.			<i>Helene Julie Konow</i>, 1900, g. m. <i>Nicolay Aarestrup</i>, 1898.		
			2. <i>Berit Krohn Hansen</i>, 1919—1925.			2. <i>Gerd E. Konow</i>, 1932.			3. <i>Fritz Konow</i>, 1903.			3. <i>Francis Konow Lothe</i>, 1894.			<i>Kirsten Konow</i>, 1908, g. m. <i>Aksel Taranger</i>, 1898.		
			3. <i>Hanna Elisabeth Krohn Hansen</i>, 1923.			3. <i>Georg Konow</i>, 1934.			4. <i>Hans Konow</i>, 1906.			4. <i>Dagny Lothe</i>, 1901.					
			4. <i>Louise Krohn Hansen</i>, 1925.														
			5. <i>Carl Wollert Krohn Hansen</i>, 1927.														

TAVLE VII.

Brukseier *Wollert Konow*, 1809—1881,
g. m. *Marie Louise Oehlenschläger*, 1812—1910.

<i>Harald Chr. G. Konow</i>, 1841—1883, Statsagronom, g. m. <i>Karen V. Danielsen</i>, 1843—1891. 3 Børn:	<i>Wollert Konow</i>, S. B., 1845—1924, Statsminister, g. m. <i>Fredrikke (Frigga) Kooter</i>, 1854—1935.	<i>Carl Konow</i>, 1848—1898, Jernbaneingeniør, g. m. <i>Margrethe (Nanna) Holmsen</i>, 1852.
<i>Astrid Konow</i>, 1869, g. m. <i>Alexander L. Konvensky</i>, 1889.	<i>Signe Konow</i>, 1871, g. m. <i>Gustav Heiberg</i>, 1875, Høiesteretsadvokat. 1 Datter:	<i>Adam Konow</i>, 1873—1937, Jernbaneingeniør.
<i>Marie Louise Konow Heiberg</i>, 1910.		

TAVLE VIII.

Cand. jur. *Hans Konow*, 1815—1896,
g. m. *Christine Alexandra Steenbuch*, 1831—1872.

<i>Halfdan Wollert Konow</i>, 1851—1936. g. I. <i>Dagny Müller</i>, 1855, g. II. <i>Julie Jacobsen</i>, 1878. 4 Børn:				<i>Ragnvald Konow</i>, 1853—1919, g. m. <i>Laura Hansen</i>, 1859—1910. 1 Datter:		<i>Karen Jensine Konow</i>, 1857—1891. 2 Børn:		<i>Einar Konow</i>, 1859, g. m. <i>Dagny Clasen</i>, 1854—1900.	
<i>Harald W. Konow</i>, 1906.	<i>Ivar A. Konow</i>, 1907—1934.	<i>Eva A. Konow</i>, 1910—1921.	<i>Hans Jacob Konow</i>, 1913.	<i>Christine Alexandra Konow</i>, 1881, g. m. <i>Henrik Kr. Thorsen</i>, 1875—1933, Cand. mag. 4 Børn:		<i>Magnus Andreas T. C. Konow</i>, 1877, g. m. <i>Else Nanne Grove</i>, 1891. 3 Børn:		<i>Christine A. Konow</i>, 1888—1907.	
<i>Thorbjørn K. Thorsen</i>, 1904.				<i>Christine A. Thorsen</i>, 1909.	<i>Ragnvald K. Thorsen</i>, 1918.	<i>Louise Thorsen</i>, 1907—1908.	<i>Henny Else Konow</i>, 1914.	<i>Vera Alexandra Konow</i>, 1916.	<i>Karsten Magnus Konow</i>, 1918.

TAVLE IX.

Godseier *August Konow*, Tjerne, 1817—1901,
g. m. *Beate Konow*, 1822—1880.

<i>Henriette Magdalene Konow</i>, 1845—1934, g. I. <i>Paul Hansen</i>, 1845—1872, Grosserer, g. II. <i>Carl Joseph Crone</i>, 1855, Godseier. Ingen Børn.	<i>Wollert Konow</i>, H., 1847—1932, Statsraad, g. m. <i>Ida Teresia Bojsen</i>, 1848—1928. Ingen Børn.	<i>Augusta Jacobine Konow</i>, 1851—1906, g. m. <i>Fredrik (Frede) Engelhart Bojsen</i>, 1841—1926, Folkehøiskolebestyrer. 5 Børn.			
	<i>Beate Konow Bojsen</i>, 1881.	<i>Anker Konow Bojsen</i>, 1883.	<i>Ulla Konow Bojsen</i>, 1884.	<i>August F. Konow Bojsen</i>, 1887—1919.	<i>Mix Konow Bojsen</i>, 1894.

TAVLE X.

Generalkonsul *Tønnes Konow* i Triest, 1819—1906,
 g. I. *Franziska Sauerländer*, 1832—1861,
 g. II. *Eleonora Sauerländer*, 1837—1876.

I: <i>Wollert Konow</i> , 1854—1888. Ugift.	I: <i>Magdalene C. B. Konow</i> , 1856, g. m. <i>August Cavelar</i> , 1856, Dr. jur., Fabrikeier.	I: <i>Nora Konow</i> , 1859—1863.	I: <i>Carl Konow</i> , 1861, d. s. A.	I: <i>Victor Konow</i> , 1861, d. s. A.	II: <i>Carl August L. Konow</i> , 1866, Godseier, Triest. Ugift.	II: <i>August Anton A. Konow</i> , 1867—1868.	II: <i>Marie Louise Franziska Konow</i> , 1870, g. m. <i>Natalis Ebner v. Eschenbach</i> , Præsident i d. k. k. Sjøret i Triest.

TAVLE XI.

Konsul *August Konow*, 1780—1873,
g. m. *Henriette Magdalene Hesselberg*, 1791—1856.

<i>Fredrik Ludvig Konow</i> , 1812—1900, Konsul, Kjøbmand, Brukseier, g. I. <i>Marie Clorinde Michelucci</i> , 1813—1843, g. II. <i>Maren Berentine Larsen</i> , 1825—1898. Se Tavle XII.	<i>Hedevig Emilie Konow</i> , 1815—1860, g. m. <i>Hans Kierkegaard Fleischer</i> , 1803—1884, Generallt., Hofchef. 8 Børn.	<i>Hans Jacob Hesselberg Konow</i> , 1824—1897, Konsul, Kjøbmand, g. m. <i>Ida Marie West</i> , 1835—1898. Se Tavle XIII.	<i>Beate Konow</i> , 1822—1880, g. m. <i>August Konow</i> , 1817—1901, Godseier, Tjerne. Se Tavle IX.	<i>Jacobine Augusta Konow</i> 1821—1885, g. m. <i>Jacob Konow</i> , 1814—1883, Generalkonsul. Se Tavle III.			
<i>Henriette Fleischer</i> , 1837.	<i>Balthasar R. Fleischer</i> , 1838.	<i>August Konow Fleischer</i> , 1841.	<i>Marie Fleischer</i> , 1843.	<i>Axel Fleischer</i> , 1846.	<i>Hjalmar Fleischer</i> , 1848.	<i>Emil Fleischer</i> , 1850.	<i>Carl Ludv. Eugen Fleischer</i> , 1854.

TAVLE XII.

Konsul, Brugseier *Fredrik Ludvig Konow*, 1812—1900.g. I. *Marie Clorinde Michelucci*, 1813—1843:g. II. *Maren Berentine Larsen*, 1825—1898.

<i>August Edvard Charlton Konow</i> , 1861, Brukseier, g. m. <i>Anna Catharina Christiansen</i> , 1864—1931. 8 Børn, hvoraf anføres:				<i>Ludvig Konow</i> , 1865—1909, Skibskaptein, g. m. <i>Alvilda Marie Judith Madsen</i> , 1869. 7 Børn, hvoraf anføres:		
<i>August C. Konow</i> , 1894, Skibsfører, g. m. <i>Jenny Næss</i> , 1898. 2 Børn:	<i>Finn Konow</i> , 1896, g. m. <i>Henny Bakke</i> , 1894.	<i>Bjarne Konow</i> , 1899, g. m. <i>Ingrid Sørhaug</i> , 1901. 1 Barn:	<i>Anna Konow</i> , 1901, g. m. <i>Gustav Paulsson</i> , 1902. 2 Børn:	<i>Henrik L. H. Konow</i> , 1892.	<i>Eilert L. Konow</i> , 1894.	<i>Sverre Konow</i> , 1904, g. m. <i>Aslaug Thormodsen</i> , 1910. 1 Datter:
<i>Jacob Aug. Konow</i> , 1928.	<i>Jenny Konow</i> , 1932.	<i>August Konow</i> , 1927.	<i>Gretha Konow Paulsson</i> , 1928.	<i>Bjørn Paulsson</i> , 1932.		<i>Rita Konow</i> , 1935.

TAVLE XIII.

DANSKE LINIE.

Konsul *Hans Jacob Hesselberg Konow*, 1824—1897,
g. m. *Ida Marie West*, 1835—1898.

Wilhelm August Konow,
1857—1919,
Hofjægermester,
g. m. *Alida Albeck*,
1861.

Se Tavle XIV.

Johan Wilhelm West Konow,
1859,
Cand. polyt., Ingeniør,
g. m. *Caroline Amalie Baronesse Juel-Brockdorff*,
1869.

Se Tavle XV.

Henri Konow,
1862,
Vice-Admiral,
g. m. *Jacobine Cathrine Margrethe Worsaae*,
1869.

Se Tavle XVI.

Hans Jacob H. H. Konow,
1867,
kgl. Kammerherre.
Ugift.

Ida Athalia Konow,
1872,
g. m.
Adolf Chr. Barnekow,
1869—1908,
Premierløjtnant.

TAVLE XIV.

DANSKE LINIE.

Hofjægermester *Wilhelm August Konow*, 1857—1919,
g. m. *Alida Albeck*, 1861.

Hans Henning Konow,
1885—1891.

Karen Emilie Konow,
1887—1918,
g. m.
Dr. med. *Sophus Schou*,
1871.

1 Datter:

Ellen Schou,
1913.

Carl August Konow,
1888—1891.

Helge Henri Konow,
1892—1930,
Godseier,
g. m. *Kirsten Wibroe Bech*,
1897.

2 Børn:

Mette Ida Konow, 1926. *Aug. Wilh. H. Konow*, 1929.

Inger Marie Konow,
1895—1920,
g. m.

Greve Edvard Aug. Reventlow,
1886—1918.

1 Barn:

Greve Einar Ludv. Aug. Reventlow,
1918.

TAVLE XV.

DANSKE LINIE.

Cand. polyt., Ingeniør *Johan Wilhelm West Konow*, 1859,
g. m. *Caroline Amalie Baronesse Juel-Brockdorff*, 1869.

Hans Jacob Hesselberg Konow,
1899.
Afdelingschef, Lieutn.,
g. m. *Harriet Hansen*,
1901.
1 Barn:

Carl Konow,
1900.
New York.

Julie Sophie Th. A. C. Konow,
1902.

Ida Athalie Konow,
1903.

Frantz Jacob H. H. Konow,
1905,
Stud. med.

Morten Wilhelm Konow,
1934.

TAVLE XVI.

DANSKE LINIE.

Vice-Admiral *Henri Konow*, 1862,
g. m. *Jacobine Cathrine Margrethe Worsaae*, 1869.

Jens Jacob Worsaae Konow,
1901,
Cand. jur.

Ida Marie Ingeborg Konow,
1903.
g. m. *Baron Johan Otto Raben-Levetzau*,
1903.

Thyra Lili Konow,
1906.

TAVLE XVII.

LINIE B I NORGE.

Carl Heinrich Konow, f. i Schwerin 1751, død i Bergen 1792,
g. m. *Beate Margrethe Frøchen*, 1762—1829.

<i>August Ludvig Konow</i> , 1784—1839, g. m. <i>Juliane Bolette von Zernichow</i> , 1787—1863. 1 Datter:							<i>Anna Elisabeth Konow</i> , 1789—1875, g. m. <i>Knud Andreas Angell</i> , 1784—1856. 7 Børn:
<i>Anna Hedevig Konow</i> , 1814—1899, g. m. <i>Birger Kjølseth Dietrichson</i> , 1818—1891. 6 Børn:	<i>Cornelius Angell</i> , 1812.	<i>Beate M. Angell</i> , 1813.	<i>Carl Konow Angell</i> , 1815—1864.	<i>Clarche F. Angell</i> , 1817—1867.	<i>Elchen M. Angell</i> , 1818.	<i>Anna Elisabeth Angell</i> , 1820.	<i>Thomas Angell</i> , 1821.
<i>Augusta Ludowika C. Dietrichson</i> , 1843—1909.	<i>Fredrik E. Dietrichson</i> , 1844.	<i>Birger K. Dietrichson</i> , 1847.	<i>Juliane Fredrikke K. Dietrichson</i> , 1850.	<i>Nicoline L. Dietrichson</i> , 1852—1873.	<i>Anna Elisabeth A. Dietrichson</i> , 1855.		

